Vak 88

144

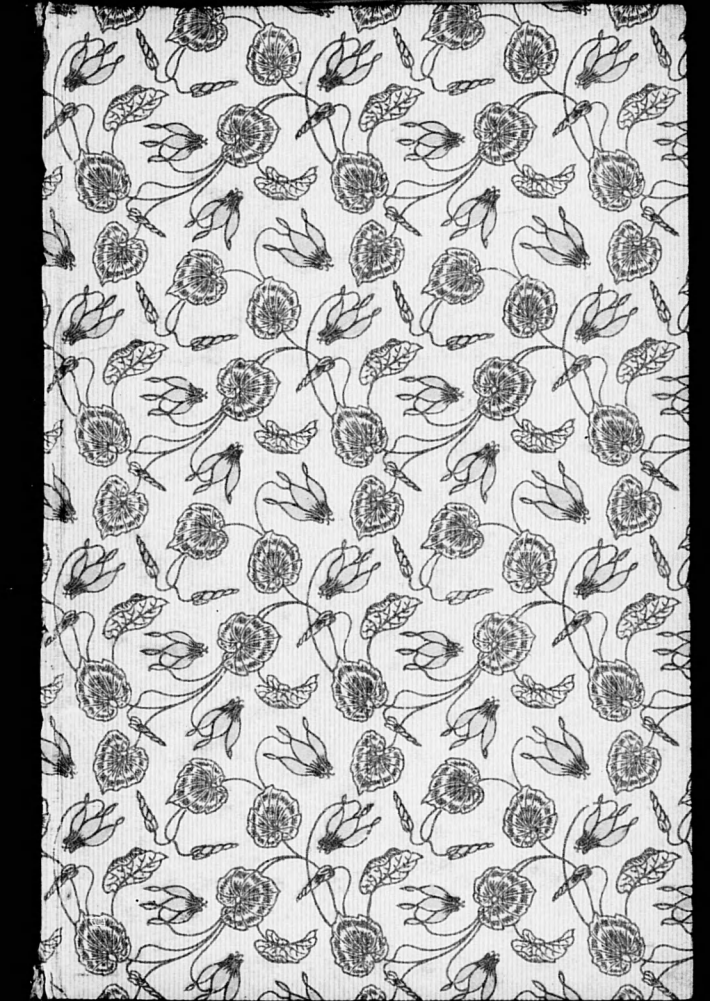

Ter gedachtenis
uiter verjaring.
Laren 21 April '16

VEERTIG VERSCHILLENDE

COMMUNIE-OEFENINGEN.

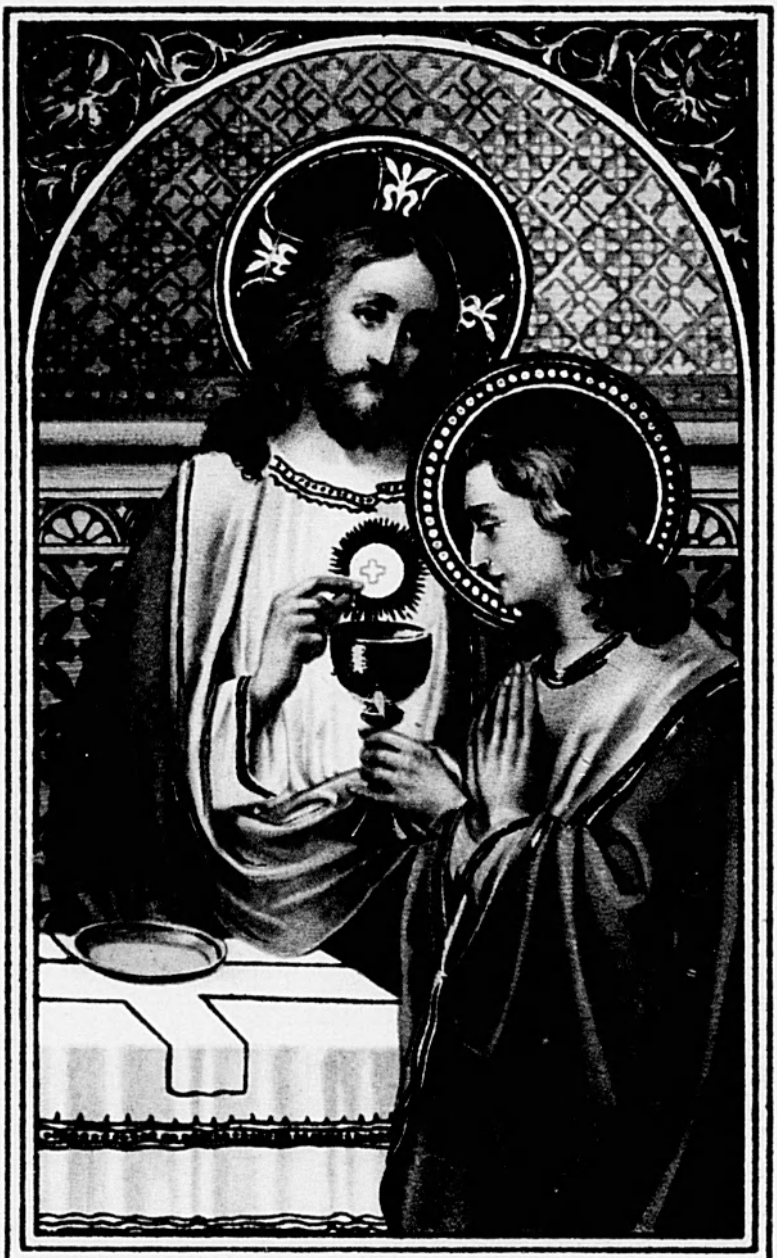

ACCIPITE ET MANDUCATE.

Butzon & Bercker, Kevelaer.

Vak 88
144

VEERTIG VERSCHILLENDE
COMMUNIE-OEFENINGEN.

NAGELATEN WERK VAN DEN EERW. PATER

EGIDIUS VOGELS,
Priester van de Congregatie des Allerheiligsten Verlossers.

L 81R

TWEEDE UITGAVE.

Kerkelijk goedgekeurd.

BIB. CONV.
O. F. M.
WIJCHENS

AMSTERDAM,
LUTKIE & SMIT,
1887.

No. 95.

VOORWOORD.

De veelvuldige Communie is ten alle tijde in de Kerk als het krachtigste middel beschouwd en in beoefening gebragt, om tot de ware volmaaktheid te geraken. Dank zij het dikwijls nuttigen der goddelijke spijze van Jesus' vleesch en bloed, zien wij tal van lieden in iederen leeftijd en in iederen stand te midden der bedorven wereld leven voor God en hunne eeuwige belangen. Maar, vragen wij verwonderd met den kardinaal Bona, van waar het vreemde verschijnsel dat er ook vele zielen zijn, die met veelvuldig communiceren niet zoo hun voordeel

doen? Waaraan ligt zulks? Hoe komt 't, dat zij altijd onderworpen blijven aan dezelfde fouten, weinig of geen voortgang maken op den weg der deugd? Dit is niet ter oorzake van het voedsel, antwoordt hij, maar door gebrek aan de noodige gesteltenis in dengene, die het neemt. Defectus non in cibo est, sed in edentis dispositione. *(De Sacr. M. c. 6 § 6.)*

Het is met deze hemelsche zielespijs gelegen als met het stoffelijk voedsel onzes ligchaams. Evenmin als iemand zijn voordeel doet met de spijze die hij nuttigt, al zou deze overigens nog zoo kostbaar en degelijk zijn, indien hij inwendig niet goed gesteld is; evenmin zal hij ook nut trekken uit de kostbaarste en degelijkste spijze aan de tafel des Heeren ons voorgezet, als hij niet de noodige gesteltenis daartoe heeft. Nu deze zal hij bekomen, als hij zich behoorlijk tot de H. Communie voorbereidt en altijd goed zijne dankzegging doet. Zoo leeren ons de schrijvers van het geestelijk leven, vooral de H. Kerkleeraar Alphonsus, en de dagelijksche ondervinding levert daarvan de krachtigste bewijzen.

Om nu de geloovigen behulpzaam te zijn in

het verkrijgen dier goede gesteltenis door voorbereiding en dankzegging, heeft de E. P. E. Vogels, z. g., tal van oefeningen voor en na de H. Communie opgesteld. Zij zijn beminnelijk, eenvoudig en ongekunsteld, die oefeningen en rijk in verscheidenheid; waarom zij ten hoogste zijn aan te bevelen. Door die verscheidenheid toch wordt de oefening van voorbereiding en dankzegging uiterst vergemakkelijkt, wijl het eentonige van een en hetzelfde gebed, dat voor onze natuur ten laatste moeijelijk valt, wordt weggenomen en de aangename afwisseling ons van zelve uitlokt telkens die heilzame oefeningen op nieuw te verrigten. Zij spreken de taal van een opregt geloovend gemoed en een vurig minnend hart en hebben voortdurend en vooral ten doel de beoefening der deugd; van die deugden inzonderheid, van welke Jesus ons in zijn H. Sacrament het schitterendst voorbeeld geeft. Zij aan wie hun geestelijke voortgang ter harte gaat, zullen ze met gretigheid ontvangen, en wij zijn er zeker van, er groot voordeel mede doen voor hunne zielen.

Met dien wensch ook bieden wij deze oefe-

ningen onder Gods zegen en den bijstand der heilige Maagd Maria, den geloovigen aan.

Te hunnen gerieve gaan vooraf: de Gebeden onder de H. Mis, die eveneens door den Eerw. Pater Vogels geschreven zijn.

AMSTERDAM, 1882. P. O.

GEBEDEN ONDER DE H. MIS.

VOORBERIGT.

De catechismus vraagt: *Waartoe dienen de ceremoniën die in de Mis gebruikt worden?* Het antwoord luidt: *Tot gedachtenis en afbeelding van het lijden en den dood van Christus.* Daarom zeide Jesus aan zijne Apostelen, toen Hij in het laatste avondmaal het eerste *Sacrificie der Mis* opdroeg: *Doet dit ter mijner gedachtenis.* Wij moeten dus onder het H. Sacrificie der Mis het lijden van Christus gedenken. Ten einde dit met meer gemak en voordeel te doen, kan men de volgende manier van Mis hooren gebruiken. Vooral merke men daarbij op, dat men punt voor punt langzaam moet lezen en godvruchtig overwegen. Wanneer men zoo den priester niet kan volgen, kan men van tijd tot tijd het een of ander punt overslaan; want het is duizendmaal beter het *weinige langzaam en goed te overwegen*, dan *veel met haast* te lezen.

Voorbereiding tot de H. Mis.

Verbeeld u in het laatste avondmaal bij Jesus te zijn... Hij wascht de voeten zijner apostelen en zegt: Ik heb vurig verlangd dit Paaschlam met u te eten.

1. O Jesus! wie ben ik om mij onder het getal uwer Apostelen te stellen? Helaas! ben ik niet, gelijk een Judas, onwaardig! Ja, lieve Jesus! ik ben niet waardig in uwe tegenwoordigheid te verschijnen; maar uwe *goedheid* noodigt mij uit en de nood dwingt mij tot U te komen... O Jesus! ontferm U mijner. O Maria! O Engelbewaarder! O H. Patroon! staat mij bij, om godvruchtig dit allerheiligste Sacrificie der Mis bij te wonen.

2. O God! in vereeniging met Jesus' kruisdood draag ik U deze H. Offerande met den priester op. Ten eerste om uwe opperheerschappij over ons en alle schepselen en onze afhankelijkheid van U te erkennen. Ten tweede om U te bedanken voor de ontvangene weldaden. Ten derde om U vergiffenis van onze zonden en de verlossing van de zielen in het vagevuur te verzoeken. Ten vierde om nieuwe weldaden van U af te smeeken.

Bij het begin der H. Mis.

DE PRIESTER GAAT NAAR DEN VOET DES ALTAARS.

Verbeeld u te zien, dat Jesus met zijne apostelen naar den hof van Olijven gaat om te bidden.

O Jesus! laat toe, dat ik U daar volge om ooggetuige van uwe overgroote droefheid en uw smartelijk lijden te zijn; prent uw lijden levendig in mijnen geest, en doe mij alles uit liefde voor U verdragen. Amen.

CONFITEOR.

Verbeeld u te zien, dat Jesus in den hof van Olijven tot den dood toe bedroefd wordt, plat ter aarde valt en water en bloed zweet.

O mijne ziel! ziedaar, hoe Jesus om uwe zonden lijdt en plat op zijn aangezigt ter aarde valt... zie Hem daar liggen en bloed zweeten... Ach, lieve Jesus, hoe spijt het mij, U zoo vergramd te hebben!... doe mij met U over mijne zonden bedroefd zijn en weenen. Geene zonde meer, lieve Jesus!... neen... in eeuwigheid geene zonde meer... Versterk mij door uwe genade. Amen.

DE PRIESTER GAAT HET ALTAAR OP EN KUST HETZELVE.

Verbeeld u te zien, dat Jesus door den kus van Judas aan de Joden overgeleverd wordt.

Ach, lieve Jesus! welke smart voor U door een uwer apostelen verraden en aan uwe grootste vijanden overgeleverd te worden!... Helaas, hoe dikwijls wordt Gij nog door de Christenen verraden!... Hoe dikwijls heb ik de wereld bemind en U achter zondige vermaken gesteld!... Hoe dikwijls heb ik aan mijne driften den vrijen teugel gevierd en de stem van mijn geweten in mijn binnenste gesmoord!... O Jesus! ik vraag er U van harte vergiffenis over en betuig, liever te willen sterven, dan U nog ooit te verraden of te vergrammen. Amen.

KYRIE ELEISON.

Verbeeld u te zien, dat de apostel Petrus zijnen Heer tot driemaal toe verloochent en uitgaande bitter weent.

Ik ongelukkige! hoe dikwijls heb ik U, lieve Jesus! verloochend?... Maar Gij, hoe dikwijls hebt Gij mij, even gelijk Petrus, door eenen blik uwer genade getroffen?... waarvoor ik toch ongevoelig bleef... O Jesus! ontferm U mijner,

ontferm U mijner, ontferm U mijner. Geef traı en aan mijne oogen, opdat ik dag en nacht over mijne zonden weene. Amen.

GLORIA IN EXCELSIS.

Verbeeld u te zien, dat de Joden, al juichende, Jesus den ganschen nacht bespotten, terwijl de Engelen zich voor zijnen troon nederwerpen en uitroepen: Glorie zij aan God in den hooge, en vrede aan de menschen, die van goeden wil zijn.

O Jesus! mijn hart wordt met droefheid bevangen, als ik denk aan de versmadingen, welke de Joden U aangedaan hebben, en die zoo vele Christenen U dagelijks nog aandoen... Het valt mij evenwel veel pijnlijker te moeten denken, dat ik zelf U door mijne zonden zoo menigmaal versmaad en onteerd heb!... Geef, Heer Jesus! dat ik U voortaan met de Engelen eere en love, zeggende: Glorie zij aan God den Vader, Glorie zij aan God den Zoon, Glorie zij aan God den H. Geest. Glorie zij aan de allerheiligste Drievuldigheid... *Niet aan ons, Heer! niet aan ons, maar geef uwen naam de eer.* Amen.

EPISTEL.

Verbeeld u, dat Jesus in het huis van Caïphas openlijk bekent, dat Hij de Christus, de Zoon van den levenden

God is, en dat Hij daarom ter dood veroordeeld en den ganschen nacht bespot wordt.

Zoo doet Gij dan, lieve Jesus! openbare belijdenis, dat Gij de Zoon van den levenden God zijt, ofschoon Gij voorzaagt, dat U dit vele vernederingen zou kosten!... O mijne ziel! komt gij voor de eer van God ook zoo openlijk uit?... Helaas! hoe dikwijls heb ik *uit menschelijk opzigt* mij geschaamd?... O Jesus, hoe spijt mij dit! Voortaan zal ik openlijk uwe eer en glorie voorstaan, al zou ik daarom bespot of mishandeld worden. Help mij, om aan dit voornemen getrouw te blijven. Amen.

HET EVANGELIE.

Het boek wordt omgedragen... Het evangelie gaat van de ondankbare Joden tot de Heidenen over.

Verbeeld u, dat Jesus van Cäiphas naar Pilatus gebragt, en daar valschelijk beschuldigd wordt.

O Jesus! ik zeg U duizendmaal dank, dat Gij mij het Evangelie en uw H. Woord verkondigd en mij buiten zoo vele duizenden tot het ware geloof geroepen hebt. Maar, helaas! hoe ondankbaar ben ik geweest? Hoe dikwijls heb ik U versmaad en uw Evangelie met voeten vertreden... O Jesus! spreek tot mij, ik zal naar uw woord luisteren en hetzelve onderhouden. Amen.

CREDO.

Verbeeld u, dat Jesus van Pilatus naar Herodes gebragt en daar als een dwaas bespot wordt.

O Jesus! hoe dikwijls wordt Gij en uw heilig Woord nog bespot!... Helaas, hoe dikwijls ben ik in uw huis, in de kerk, tijdens het gebed en de H. Mis onachtzaam en oneerbiedig geweest!... Vergeef het mij, lieve Jesus! want het is mij van harte leed... O Jesus! ik geloof in U en in alles, wat Gij geopenbaard hebt... Gij zijt mijn Heer en mijn God; voortaan zal ik met den meesten eerbied voor U verschijnen en tot U spreken, wijl ik maar stof en asch ben... O Jesus! ontvang mijn verstand, mijn geheugen en mijnen wil; ik geef mij geheel aan U. Amen.

OFFERANDE.

De priester ontdekt den kelk en draagt het brood en den wijn aan God op.

Verbeeld u, dat Jesus ontkleed en gegeeseld wordt, en dat Hij zijn bloed tot voldoening uwer zonden, aan den hemelschen Vader opdraagt.

O mijne ziel! overweeg, hoe schandelijk Jesus om uwe oneerbaarheden ontkleed, en hoe wreedaardig Hij door de geesels verscheurd werd... O Jesus! ik sta voor U beschaamd. Helaas! ik

ben een der beulen geweest, en heb U mededoogenloos gegeeseld. Ach, hoe spijt mij dit, lieve Jesus! Ik wensch voortaan, uit liefde voor U, alles te lijden. Zie, thans ben ik tot de geesels bereid en in vereeniging van uw bloed offer ik mij en de gansche H. Kerk aan den hemelschen Vader op. Amen.

DE PRIESTER WASCHT ZIJNE HANDEN.

Verbeeld u, hoe Pilatus onder het wasschen der handen, zich zelven onschuldig verklaart, de schuld op de Joden werpt, en Jesus onregtvaardig ter dood veroordeelt.

Helaas! hoe dikwijls heb ik, gelijk Pilatus, mij in mijne zonden verontschuldigd?... Wat schande voor mij! O Jesus! ik zal voortaan mijne zonden regtzinnig voor God en mijnen biechtvader belijden!... Ja, lieve Jesus! ik heb gezondigd; ik ben niet waardig mijne oogen tot U op te heffen... Ik heb gezondigd, maar het is mij nu van harte leed... O Jesus! wasch mij in uw dierbaar bloed. Amen.

ORATE FRATRES.

De priester keert zich naar het volk en vermaant het om te bidden.

Verbeeld u, dat Jesus aan het volk vertoond wordt. Pilatus zegt: Ecce homo, zie, de mensch!... Denk, dat

God u in het oordeel ook eens aan alle menschen zal vertoonen en zeggen: Ziet den mensch en al zijne werken.

O mijne ziel! beschouw uwen Jesus: zijn *hoofd* met doornen gekroond, zijne *oogen* vol bloed en tranen, zijn *aangezigt* paars en blaauw geslagen, zijne *ooren* door afgrijselijke godslasteringen gepijnigd, zijn *ligchaam* door de geeseling geheel verscheurd, met bloed en wonden overdekt. O ziel! *ziedaar den mensch.* Ach, wat pijnlijke toestand!... O Jesus! waartoe zijt Gij om mijnent wil gebragt?... Wat zal er van mij worden, als ik voor uwe regtbank zal staan, en aan de geheele wereld vertoond worden? O Jesus! wees mij dan genadig. Amen.

SANCTUS.

Verbeeld u, dat de Joden woedend tegen Jesus uitroepen: Kruisig Hem! kruisig Hem! terwijl de Engelen in den hemel zich voor Hem nederwerpen, en zeggen: Heilig, heilig, heilig, Heer! God der heirkrachten!... vereenig u met hen, buig u in den geest voor God neder en aanbid Hem.

Hoe spijt het mij, lieve Jesus! zoo dikwijls tegen U gezondigd en U ter dood geëischt te hebben!... Hoe spijt het mij, uwen H. Naam zoo dikwijls onteerd en ijdel in den mond gehad te hebben!... O Jesus! voortaan zal ik uwen heiligen Naam loven, in alles uwen wil naauw-

keurig volbrengen en U aanbidden in vereeniging met de Engelen, die met heiligen eerbied bezield, voor uwen troon staan en U onophoudelijk loven, danken en verheerlijken, zeggende: *Heilig, heilig, heilig, Heer! God der heirkrachten! Hemel en aarde zijn vol van uwe glorie; gezegend zijt Gij, die woont in de hoogste hemelen!* Amen.

CANON.

De priester zegt de stille gebeden, en gaat als 't ware in het Heilig der heiligen, om als boezemvriend met God vertrouwelijk en in het geheim te onderhandelen.

Verbeeld u, dat Jesus zijn kruis opneemt, en uitgaat om op den Calvarieberg te sterven.

O mijne ziel! zie dáár gaat Jesus, met zijn kruis beladen, henen, om voor u te sterven. Hoe ellendig is zijn toestand!... De krachten verlaten Hem; Hij gaat gebukt onder het kruis; Hij valt en wordt beschimpt... Helaas, welke droevige toestand!... O Jesus! ik heb uwen last door mijne zonden bezwaard... Ach, hoe spijt mij dit! Ik zal U voortaan volgen, lieve Jesus! ik zal met U mijn kruis dragen, uit liefde voor U lijden. Versterk mij, Heer Jesus!... O Maria! bid voor mij. Amen.

MEMENTO.

De priester houdt de gedachtenis der levenden.

Verbeeld u, dat Jesus op den Calvarieberg komt en zich voor de zaligheid van alle menschen aan den hemelschen Vader opdraagt.

O God, hemelsche Vader! ontvang deze heilige offerande. Zie op Jesus, uwen Zoon neder, en wees ons om zijnent wil genadig... O God! ik offer Hem aan U op — voor de gansche heilige Kerk, voor den Paus van Rome, voor de bisschoppen, pastoors, priesters en alle oversten, zoo geestelijke als wereldlijke — voor mijne ouders, broeders, zusters, vrienden en allen, die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen en voor welke ik verpligt ben te bidden — bijzonder *voor mijne vijanden* en voor allen, die mij ergens in beleedigd hebben; ik vergeef hun van harte, gelijk Jesus zijnen vijanden vergeven heeft en voor hen gestorven is. Amen.

H. CONSECRATIE.

DOOR DE WOORDEN VAN DEN PRIESTER VERANDERT HET BROOD IN CHRISTUS LIGCHAAM.

Verbeeld u te zien, dat de hemel open gaat, dat Jesus in het gezelschap der Engelen afdaalt en zich op nieuw slagtoffert.

O Jesus! uwe onfeilbaarheid strekt mij tot waarborg, dat Gij op het woord des priesters uit den

hemel op het altaar nederdaalt, om door ons aangebeden te worden... Ja lieve Jesus! ik geloof het vastelijk... Ik werp mij eerbiedig voor U neder en aanbid U met de Engelen... O God! ik offer U den gekruisten Jesus, als een slagtoffer, tot boete voor mijne zonden op. Vleesch geworden Woord! goddelijke Jesus, waarachtig God en mensch! ik bemin U uit geheel mijn hart en draag mij geheel aan U op, opdat Gij mij genadig moogt wezen. Amen.

DOOR DE WOORDEN VAN DEN PRIESTER VERANDERT DE WIJN IN CHRISTUS BLOED.

Verbeeld u, Jesus aan het kruis te zien hangen en het bloed uit zijne wonden te zien vloeijen.

Ach, lieve Jesus! wat lijdt Gij toch veel! Gij hangt tusschen twee moordenaars en vergiet al uw bloed... O heilig bloed!... Wee mij, ellendige! hoe dikwijls heb ik dit bloed als met voeten getreden? — Ach, hoe spijt mij dit, lieve Jesus!... Wasch mij in uw dierbaar bloed en zuiver mij van mijne zonden. Amen.

De priester houdt de gedachtenis der overledenen.

Verbeeld u, dat Jesus, aan het kruis hangende, zich opdraagt aan zijnen Vader voor de geloovige zielen.

O God! ik draag U denzelfden Jesus op tot verlossing der geloovige zielen, bijzonder voor

mijne afgestorvene vrienden, te weten voor.... Ook voor hen die misschien om mijnent wil lijden, die mijne gebeden verzocht hebben of die het meest verlaten zijn, eindelijk voor hen, voor welke God wil, dat ik bidde... O God! wees hun genadig, en verlos hen uit de pijnen, opdat zij in den hemel met de Engelen en Heiligen eeuwig uwen lof zingen. Amen.

PATER NOSTER.

Verbeeld u, de zeven woorden van Jesus aan het kruis te hooren.

I. *Vader! vergeef het hun, want zij weten niet, wat zij doen*... O Jesus! ik vergeef uit liefde voor U alles, wat mij ooit misdaan is; vergeef Gij ook mijne zonden, want zij zijn mij van harte leed.

II. *Heden zult gij met Mij wezen in het paradijs*... O, zoo ik ook met U in het paradijs ware, lieve Jesus!... O God! wanneer zal ik komen en voor uw aanschijn verschijnen?... Ik wensch ontbonden te worden en met U te zijn.

III. *Vrouw! ziedaar uw Zoon... Zoon! ziedaar uwe Moeder*... O Maria! gij zijt dan mijne Moeder, en ik ben uw kind... Ik draag mij als kind

aan u op, en stel mij onder uwe moederlijke bescherming.

IV. *Mijn God, mijn God! waarom hebt Gij Mij verlaten?*... O Jesus, hoe groot was uw lijden op dat oogenblik!... Ik ben bereid, uit liefde voor U, alle bitterheden en dorrigheden te verduren... O Jesus! sta mij bij en versterk mij door uwe genade.

V. *Ik heb dorst*... O ziel! Jesus dorst naar uwe bekeering en zaligheid. Hoe blijft gij dan zoo ongevoelig? O Jesus! ik wil U voldoen en mijne ziel zalig maken, het koste wat het wil.

VI. *Het is volbragt*... O, konde ik dit ook op mijn sterfbed zeggen!... O ziel! laat ons *nu* alles verduren, het oogenblik nadert dat ons lijden zal eindigen... O Jesus! versterk mij om alles met geduld te lijden en al *mijne pligten* getrouw te volbrengen, om op mijn sterfbed te kunnen zeggen: *Het is volbragt.*

VII. *Vader! in uwe handen beveel ik mijnen geest*... Ja God, hemelsche Vader! ik geef mij geheel aan U; ik geef U mijne ziel en mijn ligchaam, mijn verstand, mijn geheugen, mijnen wil en alles wat in mij is; Gij hebt mij alles gegeven, ik geef U alles terug. Geef mij slechts

uwe liefde met uwe genade, dan ben ik rijk genoeg en vraag U niets anders. Amen.

De priester verdeelt de H. Hostie in drie deelen.

Verbeeld u te zien, dat Jesus zijn hoofd buigt en sterft. Zijne ziel scheidt van zijn ligchaam en daalt ter helle neder.

O mijne ziel! gij zult ook eens sterven... O konde ik in uwe liefde sterven, dierbare Jesus!... Zie, ik sterf van nu af,aan de wereld, aan hare vermaken, ijdele vertooningen, rijkdommen en grootheden... Ik wil alleen uit liefde voor U leven en sterven. Geef, dat ik U steeds getrouw blijve, en dat de gedachte aan uw bitter lijden en uwen smartelijken dood, mij altijd voor oogen zweve, opdat ik nimmer meer van U gescheiden worde. Amen.

AGNUS DEI.

Verbeeld u te zien, dat vele Joden en anderen, die Jesus hadden zien sterven, vol droefheid op hunne borst klopten en weenend naar huis gingen.

O Jesus! geef mij deel in hunne droefheid, opdat ik over mijne zonden en uwen smartelijken dood weene. Mijn hart verwijt mij mijne ondankbaarheden, terwijl ik U, lieve Jesus! levenloos aan het kruis zie hangen; het geweten knaagt

mij en zegt: „Ziedaar den Godmensch, dien „gij gekruisigd hebt; zie de wonden, die gij „gemaakt hebt; erken de zijde, die gij doorboord „hebt; om en door u is zij geopend, en toch hebt „gij er niet willen ingaan!..." (S. Augustinus). Ach, hoe hard vallen mij deze gedachten!... Lieve Jesus, Lam Gods! zuiver mij van al mijne vlekken en doe mij voor God leven. Amen.

DOMINE NON SUM DIGNUS.

Voorbereiding tot de H. Communie of tot de Nuttiging.

Verbeeld u, dat Jesus in een nieuw *graf begraven wordt, dat Hij door de H. Communie tot u komt en uw hart tot rustplaats verkiest.*

O Jesus, zult Gij dan tot mij komen!... Ik geloof, dat Gij hier waarlijk tegenwoordig zijt... De Engelen aanbidden U... Maar wie ben ik, om tot U te komen en U in mijn hart te ontvangen?... Neen, Heer Jesus! *ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak; maar spreek slechts een woord, en mijne ziel zal gezond worden...* O Jesus! kom ten minste door uwe genade tot mij... Kom en zuiver mijn hart van alle vlekken, zelfs van de minste zondige begeerte. Kom, Heer Jesus, Goddelijke Bruidegom mijner ziel! Kom, en versier mij met die deugden, welke Gij het

meest in mij begeert te vinden. Kom, om voortaan in mij te leven; ik zal U nimmer meer laten gaan. Neen, beminnelijke Jesus! ik wil liever duizendmaal sterven, dan U nog ooit te vergrammen. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Verbeeld u, dat Jesus met glorie verrijst, en aan zijne apostelen den vrede *toewenscht... Daarom zegt de priester:* Dominus vobiscum, *dat is:* de Heer zij met u.

O mijne ziel! laat ons met Christus tot een nieuw leven verrijzen... O Jesus! geef mij hiertoe uwe genade. Dood aan de zonde, wil ik voor U alleen leven. Ik leef, nu niet ik, maar Gij leeft in mij. O ja, lieve Jesus! leef in mij, opdat ik in U leve. Bestier mijne *oogen*, opdat ze uwe grootheden beschouwen; — mijne *ooren*, opdat ze naar uwe inspraken luisteren; — mijne *tong*, opdat ze uwen lof verkondige; — mijne *handen*, opdat ze voor U arbeiden; — mijne *voeten*, opdat ze uwe wegen bewandelen; mijn *ligchaam*, opdat ik het als een offer aan U toeheilige; — eindelijk mijn *hart*, opdat het altijd U alleen beminne. O Jesus! ontferm U mijner; geef mij uwen heiligen zegen, en zend mij uwen H. Geest, opdat ik de gemaakte voornemens stiptelijk volbrenge. Amen.

GEBED NA DE H. MIS.

O God, hemelsche Vader! ik zeg U hartelijk dank voor de onuitsprekelijke gaven, die Gij mij *altijd*, maar bijzonder *in dit H. Sacrificie der Mis* verleend hebt... Ik vraag U vergiffenis over mijne oneerbiedigheden en onachtzaamheden... Zie op Jesus, uwen beminden Zoon neder, en wees mij om zijnent wil genadig. O God! sta mij bij, opdat ik gedurig aan U denke, gaarne van U spreke en alles uit liefde tot U verrigte.

O Maria! bid voor mij... O H. Joseph! waak over mij... O Engelbewaarder! geleid mij... O H. Patroon! bescherm mij. Amen.

VEERTIG VERSCHILLENDE OEFENINGEN

OM

GODVRUCHTIG TE COMMUNICEREN.

EERSTE OEFENING.

De ootmoedigheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

I. De ootmoedigheid van Jesus in zijne geboorte.

O ziel, verbeeld u, Jesus als kind in den stal van Bethlehem te zien en Hem te hooren zeggen: „*Leer van Mij, dat Ik zachtmoedig en ootmoedig van harte ben*" (Matth. 11, 29). Overweeg deze woorden en denk, wie hier spreekt. Jesus zelf, uw Leermeester en God, die na eenige oogenblikken tot u zal komen en de spijs uwer ziel worden. Wat zegt Hij? „*Leer van Mij, dat Ik zachtmoedig en ootmoedig van harte ben.*"

O mijne ziel, overweeg dit met aandacht: Jesus

zelf, waarachtig God gelijk de Vader en de H. Geest, Heer en Meester van hemel en aarde, Hij zegt u: „*Leer van Mij, dat Ik ootmoedig van harte ben*". Jesus zelf geeft u een voorbeeld van ootmoedigheid en wel van eene *ware* ootmoedigheid, die niet enkel bestaat in woorden of uiterlijken schijn, maar in de inwendige gevoelens en de overtuiging zijns harten. Dierbare Jesus, niemand kan met zoo veel regt en waarheid als Gij zeggen: „*Leer van Mij, dat Ik ootmoedig van harte ben*", wijl er nooit iemand geweest is, noch zijn zal, die zich zóó diep vernederd heeft of vernederen zal, als Gij hebt gedaan. Gij hebt U diep vernederd van het eerste oogenblik uwer ontvangenis af *door de gedaante van eenen slaaf aan te nemen* en wel van eenen pligtigen slaaf en zondaar. O Jesus, hoe groot was deze uwe vernedering! Hoe verworpen uw toestand! hoe waart Gij door allen miskend! zelfs waart Gij door alle inwoners van Bethlehem verstooten, zoodat niemand U in zijn huis wilde ontvangen en Gij in een beestenstal moest verblijven. Lieve Jesus, hoe groot moet uwe liefde jegens ons wel niet geweest zijn, wijl zij U bewoog voor onze zaligheid uit den Hemel neer te dalen en U zelven zoo diep te vernederen! Hoe groot

daarentegen was der menschen ondankbaarheid, wijl er niemand was, die U in zijn huis wilde ontvangen. Gij moest dan uwe toevlugt nemen tot een beestenstal. Ach welke vernedering! Jesus, de Heer van alles, ligt in een beestenstal, verlaten van de menschen! O ziel, hoe durft gij u dan nog verheffen? Jesus aanvaardt met liefde alle vernederingen, minachtingen en ellenden; en zoudt gij dan nog eer, achting of verheffing zoeken? Neen, lieve Jesus, dat nooit meer. Ik wensch voortaan in uwe vernedering en verlatenheid te deelen; doch sta mij bij, wijl ik zoo zwak en zoo hoovaardig van natuur ben. Geef, dat ik mijn hart voortaan sluite voor alle eer en grootheid en het alleen opene voor U, om U in hetzelve te ontvangen. Kom, Heer Jesus, kom, want ik verlang vurig naar U. Amen.

---

2. De ootmoedigheid van Jesus in zijn verborgen leven.

Dierbare Jesus, uwe ootmoedigheid schijnt uit, niet alleen in uwe geboorte, maar ook in uw geheel verborgen leven. Gij hebt U immers vernederd; altijd hebt Gij wereldsche eer en grootheid ontvlugt, zonder ooit eenig behagen in U

zelven te nemen. „*Christus sibi non placuit*". „*Christus heeft zich zelven niet beliefd*" (Rom. 15. 3). Hoe nederig waart Gij in alles! Uw voedstervader en uwe Moeder waren arme menschen, onbekend voor de wereld; ook Gij waart arm en bleeft met hen onbekend en verborgen tot uw dertigste jaar. O wonderbare ootmoedigheid! Lieve Jesus! ik sta beschaamd over mijn hoogmoed. Helaas! ik, een niet, wil mij vertoonen; ik, een zondig schepsel, wil gezien en geëerd worden; ik, een zondaar, verstout mij, mij te verheffen en behagen in mij zelven te nemen. O God! hoe hebt Gij mijne verwaandheid zoo lang kunnen verdragen? Ik vraag er U vergiffenis voor en maak van nu af het vaste besluit mij in alles te vernederen. Dierbare Jesus, laat niet toe, dat de hoovaardigheid ooit in mij heersche; noch in mijn hart, noch in mijn verstand, noch in mijne gedachten, noch in mijne woorden, noch in mijne werken; want in haar heeft alle bederf zijn begin genomen (Tobias 4, 14). O Jesus, doordring mij al meer en meer van mijne zondigheid, ellende en nietigheid, alsmede van mijne onvolmaaktheden, ondankbaarheden en zonden, opdat ik nimmer behagen neme in mij zelven, maar gaarne met U deele in de vernede-

ringen. Gij alleen zijt mijn troost, ik verlang naar U; kom, Heer Jesus, kom en geef U aan mij. Amen.

---

3. De ootmoedigheid van Jesus in het H. Sakrament.

O mijne ziel, overweeg en aanbid de onbegrijpelijke vernedering van Jesus in het H. Sakrament des Altaars. Groot was zijne vernedering in de menschwording, in zijne geboorte, en in zijn verborgen leven, maar in het H. Sakrament des Altaars schijnt zij nog meer uit. In zijne menschwording en geboorte nam Hij de gedaante aan eens slaafs; maar in het H. Sakrament verbergt Hij zich onder de gedaante van brood. O Jesus, hoe ver gaat uwe vernedering! Uw luister en uwe glorie zijn zoo verheven, dat de Engelen zich uit eerbied voor uwen troon neêrwerpen en U ter eere voortdurend zingen: „*Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der Heirkrachten, geheel de aarde is vol van uwe glorie en heerlijkheid*". Desniettegenstaande vernedert Gij U hier en bedekt Gij den glans uwer heerlijkheid, om ons een voorbeeld van ootmoedigheid te geven, en opdat wij zonder vrees tot U zouden kunnen naderen. En dan, hoe minzaam ontvangt Gij allen, die tot U

komen; den armste zoowel als den rijkste, den nederigste van stand zoowel als den grootste! Zelfs verstoot Gij den grootsten booswicht niet, maar zijt altijd bereid, hem, even als den trouweloozen Apostel Judas, met goedheid en liefde te ontvangen. O wat liefderijke vernedering! Maar ach! wat oneer moet Gij in het H. Sakrament verdragen! Lieve Jesus, Gij blijft hier altijd tegenwoordig, om ons te troosten, te spijzen en met alle weldaden te verrijken; maar, helaas! velen gewaardigen zich niet U te bezoeken of in de H. Communie te ontvangen; en als zij tot U komen, doen zij het dikwijls zonder eerbied en liefde. Ach, mijn hart scheurt bijna van droefheid, als ik daarbij denk, dat er nu nog Judassen tot U naderen. Helaas! hoe dikwijls moet Gij uw verblijf nemen in bezoedelde harten, die voor U veel afschuwelijker zijn dan de beestenstal, waar Gij werdt geboren; en toch verdraagt Gij het; toch vernedert Gij U en gewaardigt Gij U tot hen te komen. Welk eene goedheid! welk eene vernedering! Helaas! hoe dikwijls ben ik van het getal dier ongelukkigen geweest! Hoe dikwijls heb ik U zonder eerbied en liefde ontvangen! Ja, misschien ben ik zoo boos geweest van met een bezwaard geweten

tot U te naderen. Dierbare Jesus, hoe bitter valt mij deze gedachte, hoe hartgrievend was het voor U in zulk een hart te moeten komen! En zou ik mij dan nog durven verheffen? Neen, lieve Jesus, bewaar mij, bid ik U, voor zulke misdaad! geef dat ik mij voortaan diep vernedere en U verheerlijke. Ja, lieve Jesus! ik zal U voortaan loven en prijzen. Zie, thans werp ik mij ootmoedig voor uwe Majesteit neder en aanbid U. Gij, o mijn Jesus! hebt U om mijnent wil vernederd; ik wil mij ook om uwent wil vernederen. Wat schande zou het zijn, indien ik mij nog zou willen verheffen! Wie ben ik, om mij te verheffen of behagen in mij zelven te nemen? Uit mij zelven ben ik niets. Ik ben het maaksel uwer handen, uw schepsel, uw dienaar' maar helaas! ik ben ondankbaar en wederspannig geweest; hoe zou ik mij dan nog durven verheffen, of behagen in mij zelven nemen? Neen, lieve Jesus! voortaan zal ik U verheffen en mij vernederen, indien Gij mij hiertoe uwe genade geeft. Amen.

---

4. Ootmoedig vertrouwen.

Dierbare Jesus! Gij wilt, dat ik tot U kome en U in de H. Communie ontvange. Maar helaas

wie ben ik om U te ontvangen? Ik ben een niet, vol fouten en onvolmaaktheden. Ik ben een ondankbare, een trouwelooze, een zondaar vol zonden en misdaden. Wie ben ik dan om U, zoo oneindig heilig en volmaakt, te ontvangen? Neen, lieve Jesus! ik ben eene zoo groote gunst niet waardig; wat kan ik anders doen, dan mij voor U vernederen, zeggende: *Heer, wees mij armen zondaar genadig.* Verstoot mij niet, lieve Jesus, terwijl ik mij verstout tot U te naderen. Zie, ik kom met vertrouwen tot U, wijl Gij oneindig goed zijt. Uwe goedheid en liefde geven mij vertrouwen, en de nood, waarin ik ben, dwingt mij tot U te komen. Derhalve kom ik tot U met een groot vertrouwen. Ontvang mij volgens uwe groote barmhartigheid. O Jesus, ik geloof in U; ik hoop op U; ik bemin U bovenal. Kom, Heer Jesus, kom, en geef U aan mij. Mijn hart brandt van liefde voor U; kom en geef U spoedig aan mij, opdat ik een met U zij en geheel voor U leve. Amen

---

5. Gebed tot Maria.

Heilige Maria, bid voor mij, opdat ik mijnen Jesus heilig ontvange. De zoetheid van uwen naam Maria, die vergeleken wordt bij den olijfboom

en bij eene uitgestorte olie, beurt mij op en geeft mij vertrouwen. Gelijk de olijftak door de duif van Noë gebragt, het dalen van het water aankondigde, en tevens een teeken van vrede was, zoo is uw naam mij een onderpand van Gods genade en barmhartigheid en een teeken van vrede. O Maria, uw naam is een honig voor mijnen mond, een zoet geluid voor mijne ooren en een balsem voor mijn hart. Ook is hij mij een wapen tegen den duivel en de helsche magten. O Maria, als Satan mij het vertrouwen zou willen benemen of kleinmoedig maken, dan zal uw naam mij versterken en vertrouwen inboezemen om tot Jesus uwen goddelijken Zoon mijne toevlugt te nemen. O Maria, daar uw naam ZEESTER beteekent, bid ik U, mij op de onstuimige zee dezer wereld te geleiden, en te midden der duisternissen, klippen en gevaren den regten weg naar den hemel aan te toonen, opdat ik, zonder links of regts af te wijken, steeds aan Jesus behage, zijnen heiligen wil in alles volbrenge en Hem dikwijls met een zuiver hart in de H. Communie ontvange, gelijk ik thans verlang te doen. O heilige Maria, bid voor mij, opdat ik Jesus heilig ontvange. Amen.

6. Vreugde over de nederige komst van Jesus.

O ziel, verheug en verblijd u; want Jesus, uw Heer en Meester, is tot u gekomen, heeft zich geheel aan u gegeven en is thans innig met u vereenigd. Lieve Jesus, zijt Gij dan waarlijk tot mij gekomen? Is dat mogelijk? Is dat geloofelijk? Ja, zeker is dat mogelijk, lieve Jesus, en ook geloof ik het vast. Wat geluk, wat eer voor mij! Gij zijt dan waarlijk tot mij gekomen en rust nu wezenlijk in mijn hart! Ach, welk eene vernedering voor U, lieve Jesus! Ik mag nu zeggen, dat Gij U zelven als vernietigd hebt; Gij immers zijt tot MIJ gekomen en hebt uw verblijf in MIJ gevestigd! GIJ tot MIJ! Deze twee woordjes zeggen alles. GIJ, de Heer, tot MIJ, uwen knecht! GIJ, de Schepper, tot MIJ, uw schepsel! GIJ, de goedheid en liefde zelve, tot MIJ, een zondaar en ondankbare! GIJ zijt dan waarlijk tot MIJ gekomen en een met MIJ geworden! Ik ben niet waardig uwe schoenriemen te ontbinden en toch heb ik U mogen ontvangen. O Jesus, ik schaam mij voor U ter oorzake mijner ellendigheid, ondankbaarheid en boosheid; wend, bid ik U, uwe oogen af van mijne onvol-

maaktheden en zonden. Ik geef mij thans geheel aan U en zal U steeds verheerlijken; mij zelven daarentegen zal ik altijd en in alles vernederen. Gij hebt U vernederd, om U met mij te kunnen vereenigen; 't is derhalve wel billijk, dat ik mij ook vernedere. De Engelen in den hemel werpen zich eerbiedig voor U neder en verheerlijken U en toch komt GIJ tot MIJ! Gij vervult hemel en aarde met glorie en heerlijkheid en toch komt GIJ tot MIJ! Gij zijt zoo heilig, en toch komt GIJ tot MIJ en neemt uw verblijf in MIJN hart, dat zoo onrein en besmeurd is voor uw aanschijn! O Jesus, wie zou het kunnen gelooven, indien Gij zelf het niet verklaard hadt? Wie zou er aan kunnen twijfelen, daar Gij, de onfeilbare waarheid zelve, het verzekerd hebt? Vastelijk dus geloof ik, dat Gij waarlijk en wezenlijk tot mij gekomen zijt en thans in mij rust. O Jesus, daar Gij U geheel aan mij hebt overgegeven, geef ik mij ook geheel aan U. O ja, lieve Jesus, ik geef mij aan U, en niet aan de wereld, noch aan iets wat wereldsch is. Zie, ik wil geheel aan U zijn. Ontvang mij en alles wat in mij is, voor tijd en eeuwigheid. Amen.

7. Zelfvernedering.

Dierbare Jesus, hoe is het mogelijk, dat Gij bij mij wilt zijn? Helaas! mijn hart is vol onvolmaaktheden en zonden; deze zijn U bekend en zij zijn afschuwelijk in uwe oogen. Hoe bitter moet het U wel niet vallen in een hart zoo vol onreinheden, gelijk het mijne is, te moeten wonen? Waarlijk, lieve Jesus, uwe goedheid is te groot; uwe vernedering gaat te ver; Gij moogt dan wel zeggen: „*Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig en ootmoedig van harte ben*". O mijn Jesus, hoe heb ik tot nog toe mijne ooren voor deze uwe vermaning kunnen sluiten en hoe mij durven verheffen, daar er niets in mij is, wat lof verdient? O mijne ziel, keer u tot u zelve en onderzoek uw doen en laten, wat vindt gij dan? Lieve Jesus, ik moet met schaamte bekennen dat al mijne werken vol gebreken, onvolmaaktheden en fouten zijn; zelfs mijne beste werken als: bidden, Mis hooren, en de H. Communie ontvangen zijn niet vrij van gebreken; mijne onvolmaaktheid is zoo groot, dat, op het oogenblik zelf als Gij door de H. Communie tot mij komt, ik misschien niet vrij ben van ijdele, wereldsche gedachten en verbeeldingen. Mij rouwmoedig voor U nederwerpende, verfoei ik mijne gebreken

en onvolmaaktheden en verneder mij voor U tot in den afgrond mijner ellende. Hoe zou ik mij bij al die onvolmaaktheden en fouten nog durven verheffen of nog eenig behagen in mij durven nemen. Voortaan zal ik, gelijk de Apostel Paulus, mij enkel beroemen in mijne zwakheden (II Cor. 12, 5) en met den profeet David nietiger worden, meer nog dan ik geweest ben en ootmoedig zijn in mijne oogen (II Reg. 6, 22). O Jesus, geef mij hiertoe uwe genade. Amen.

---

8. Lof aan Jesus.

O Jesus, mijn God, Zaligmaker, U komt alle eer en glorie toe. Ach, of ik U genoegzaam kon loven! Maar Gij oneindig volmaakt, gaat oneindig allen lof te boven. Hoe zou ik, een nietige aardworm en een ondankbaar schepsel, hoe zou ik dan bekwaam zijn U naar waarde te loven? Neen, lieve Jesus, dit ware niet mogelijk. — Daarom vereenig ik mij met de Engelen en heiligen en vooral met de H. Maagd Maria en met U zelven, lieve Jesus. — Weest mij om hunnent en uwent wil genadig. Met hen en U vereenigd, werp ik mij voor Gods troon neder om U te loven en te danken zeggende: „O Jesus, mijn God en Zaligmaker, waarachtig Lam, voor

's menschen zaligheid geslagtofferd, Gij zijt waardig te ontvangen de magt, en de godheid, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging" (Apoc. 5. 12). Ach, of ik uwen lof overal kenbaar kon maken! O Jesus, mijn eenig verlangen is, uwe eer en glorie dagelijks te zien toenemen; Gij moet verheven, maar ik vernederd worden. Niet aan mij, Heer, niet aan mij maar aan U zij eer en glorie in eeuwigheid. Amen.

---

9. Blijdschap in God.

Wat groot geluk is mij geschied! Mijn God, Gij hebt in mij groote dingen uitgewerkt; Gij immers hebt mij uwen eenigen en welbeminden Zoon gegeven, en deze heeft zich innig met mij vereenigd. O wat groote genade! Mijn geest verheugt zich over de komst van Jesus; mijn hart springt op van blijdschap; — nu zullen alle volken mij gelukkig noemen. O God, wees duizendmaal geloofd en gezegend. Ik geef mij nu en altijd geheel aan U; ik wil nu geheel voor U leven, alles voor U lijden en eindelijk voor U sterven. Amen.

---

10. Gebed tot Maria.

Heilige Maria, bid voor mij, opdat ik met alle zorg de genade Gods in mij beware en ze steeds in mij zie vermeerderen. O Maria, Gij weet, hoe zwak en onstandvastig ik ben; mijne onvolmaaktheden zouden mij het vertrouwen kunnen benemen en den moed doen verliezen, maar de gedachte aan uwen heiligen naam doet mij herleven en geeft mij vertrouwen; want uw naam is vreeselijk voor den duivel; zoodra hij mij bekoort, zal ik uwen heiligen naam MARIA met kinderlijk vertrouwen aanroepen. Uw naam zal steeds mijn wapen zijn, om alle kwade ingevingen van eigenliefde of ijdel behagen van mij te verdrijven, verzuchtende: O Maria, bid voor mij, opdat ik nederig zij en steeds nietiger worde *in mijne oogen*. Amen.

——o——

TWEEDE OEFENING.

De ootmoedigheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

11. Vernedering van Jesus in zijne geboorte.

Dierbare Jesus, Gij hebt in waarheid kunnen zeggen: „*Ik zoek mijne eer niet*" (Joan. 8. 50), want geheel uw leven was een aaneenschakeling van vernederingen en versmadingen. Overal waar ik U zie, hetzij in den stal van Bethlehem, hetzij in het huisje van Narareth, hetzij in Judea, rondgaande om het Evangelie te verkondigen of eindelijk op den Calvarieberg stervende aan het kruis tusschen twee moordenaars, overal zie ik U overdekt met beschaming en versmaadheden. Dierbare Jesus, hoe zal ik mijne tranen kunnen weêrhouden wanneer ik U, als kind vernederd zie in den stal van Bethlehem! O ziel, werp u voor de kribbe neder, zie daar een arm en magteloos kind, in doeken gewonden, liggende op hooi en stroo tusschen de beesten! Wat, wie is dat kind? Het is de Koning der koningen,

de Heer der heerschenden, het oneindige en eeuwige Opperwezen. Voor *Hem* is er geen plaats in de herberg; niemand, zelfs niet zijne naastbestaanden wilden Hem in hun huis ontvangen; daarom was Maria, zijne arme moeder, genoodzaakt, hare toevlugt te nemen tot een armen beestenstal en *daar* haar goddelijk kind neêr te leggen in de kribbe op een weinig hooi en stroo. O hemelen, staat verbaasd! O Engelen, daalt af van uwe troonen! O Cherubijnen en Seraphijnen, komt en beschouwt den ellendigen staat van uwen Schepper! Hemel en aarde behooren Hem toe; Hij bestiert het heelal; maar hier ligt Hij als een magtelooze tusschen de beesten; miskend en verstooten door velen. O Jesus, bij het beschouwen uwer vernederingen kan ik mijne tranen niet langer weêrhouden. Ik, helaas! heb mij verhoovaardigd en behagen in mij zelven genomen en daarom zie ik U hier zoo diep vernederd; ik zocht de eer der menschen en kon niet het minste hard woordje, de minste beleediging verdragen, en daarom zie ik U hier zoo diep vernederd en zoo schandelijk miskend. Ach, lieve Jesus, hoe spijt mij dit! Ik vraag er U van ganscher harte vergiffenis voor en maak het voornemen uit liefde tot

U alle vernederingen, versmadingen, lasteringen en miskenningen geduldig te verdragen. Dierbare Jesus, ik heb verkozen de geringste te zijn in uw huis, liever dan verheven te worden in de tenten der zondaars, liever dan koninklijke eer op aarde te ontvangen. Ziedaar mijn besluit, lieve Jesus; geef mij uwe genade om er steeds getrouw aan te blijven. Amen.

---

12. Vernedering van Jesus gedurende zijn sterfelijk leven.

O ziel „*laat de hoovaardigheid nooit in u heerschen, noch in uwen geest, noch in uwe werken; want in haar heeft alle kwaad een begin genomen*". (Tobias 4. 14). De booze Engelen verheffen zich en op hetzelfde oogenblik storten zij in den afgrond neder, om eeuwige schande te lijden. Adam, door de zucht om aan God gelijk te zijn, wordt ongehoorzaam, eet van de verbodene vrucht en haalt zich en geheel het menschdom de vreeselijkste straffen op den hals; doch Jesus, de Heer van hemel en aarde, vernedert zich en herstelt door zijne ootmoedigheid hetgeen Adam door hoogmoed bedorven had. O ziel, vestig uwe oogen op Jesus en leer van Hem ootmoedig van harte te zijn. Hij zegt: „*Ik zoek mijne eer niet; er is*

een die haar zoekt, en oordeelt" (Joan. 8. 50). Lieve Jesus, Gij zocht uwe eer, uwe glorie niet; integendeel Gij aanvaarddet alle mogelijke versmaadheden, welke Gij uit liefde tot ons gaarne geleden hebt en teregt zegt Gij door den mond van den profeet David: „*O God, Gij kent mijne dwaasheid; want om uwent wil leed ik smaad, dekte beschaming mijn aangezigt. Ik ben mijnen broederen een vreemdeling geworden, een uitheemsche voor de zonen mijner moeder. Ik omhulde mijne ziel met vasten, en ik werd er om gesmaad. Ik deed een haren kleed aan, en ik werd hun tot een spreekwoord. Die aan de poort zaten snapten (spraken) tegen mij en wijndrinkers zongen een spotlied op mij*" Ps. 68. Zoo, lieve Jesus, was uw leven eene aaneenschakeling van smaad en vernederingen! Zelfs waart Gij den grooten der wereld tot een spreekwoord en een voorwerp der spotliederen; van dien spot waren zelfs uwe heiligste werken niet bevrijd. Zou ik mij zelven dan nog durven verheffen of behagen in mij nemen? Zou ik mij dan nog durven beklagen, als men zich somtijds niet beleefd genoeg jegens mij gedraagt of mij als een voorwerp van spot behandelt? Neen, lieve Jesus, ik zal er mij niet meer over beklagen; uw voor-

beeld zal mij troosten en om uwent wil zal ik gaarne alle versmaadheden lijden. Ik vraag U slechts uwe genade met uwe liefde, dan ben ik rijk genoeg en vraag U niets anders. Amen.

---

13. Vernedering van Jesus in het H. Sakrament.

O ziel, overweeg vooral de diepe vernedering van Jesus in het H. Sakrament des Altaars. Zijne vernederingen hielden bij zijnen dood niet op. Neen; daartoe was zijne liefde te groot. Hij stelde het H. Sakrament in en verkoos uit liefde tot u, zich in hetzelve te vernederen, en dit wel tot aan het einde der wereld. Ach, hoe nederig is Hij daar! Hij verbergt Zijne Godheid en menschheid onder de geringe gedaanten van brood en wijn en lijdt allerlei versmaadheden en onteeringen.

Dierbare Jesus, ik werp mij hier eerbiedig voor U neder en aanbid U in het H. Sakrament des Altaars. Ik geloof vastelijk, dat Gij er waarlijk en wezenlijk tegenwoordig zijt; en gaarne zou ik ter bevestiging van dit mijn geloof mijn bloed ten beste geven, gelijk zoo vele Heiligen gedaan hebben. O Jesus, Gij blijft dan ter mijner liefde in dit H. Sakrament tegenwoordig, in weerwil van duizende onteeringen U daar voortdurend aangedaan, onteeringen die U bij deszelfs instel-

ling duidelijk bekend waren en levendig voor oogen stonden: hoe bitter deze U ook toeschenen, konden zij U evenwel niet afschrikken, hetzelve in te stellen. De liefde deed U over alles zegevieren en onderwierp U aan de grootste vernederingen. O Jesus, hoe hebt Gij mij zoo kunnen beminnen en U zelven zoo diep willen vernederen? Wanneer zal ik U ook eens opregt beminnen, ter uwer liefde de vernederingen zoeken en mij daarin verblijden? Beminnelijke Zaligmaker, ik werp mij ootmoedig voor U neder en bid U mij door uwe genade en door de kracht van het H. Sakrament te versterken om voortaan de vernederingen te beminnen en te zoeken. O Jesus, ofschoon ik van natuurswege vol eigenliefde en hoogmoed ben, vertrouw ik toch op uwe goedheid, die mij zoo minzaam uitnoodigt om tot U te komen, zeggende: „*Komt tot Mij, allen die vermoeid en beladen zijt en Ik zal u verkwikken*" (Matth. 11. 28). O ja, mijn Jesus, ik kom, om U als zielespijs te ontvangen. Gij zijt mijn God en mijn Al. Ik geloof in U, ik hoop op U, ik bemin U bovenal, en daar Gij mij zoo bemind en U uit liefde tot mij zoo diep vernederd hebt, verstout ik mij, ofschoon ik mij niet waardig erken, eerbiedig tot U te naderen.

Kom, Heer Jesus, kom; ik verlang vurig naar U. Kom en geef U aan mij, opdat ik één met U worde. Ik beken gaarne, lieve Jesus, zulke gunst niet waardig te zijn en ben er levendig van overtuigd, dat ik vol gebreken en onvolmaaktheden ben: desniettemin nader ik met groot vertrouwen tot U, omdat Gij zoo goed zijt jegens mij. Ik hoop, dat Gij mij van mijne gebreken, fouten en onvolmaaktheden zult bevrijden en mijn hart zult voorbereiden, opdat het U een aangenaam verblijf zij. O Jesus, kom, en geef U spoedig aan mij, want ik verlang vurig naar U. Amen.

---

14. Gebed tot Maria.

Heilige Moeder Gods, bid voor mij, opdat ik ootmoedig zij van harte. Gij, o Maria, zijt als Moeder Gods het volmaaktste aller schepselen, als zoodanig kunt Gij op U zelve deze woorden der H. Schriftuur toepassen: „*Die mij heeft geschapen, heeft in mijn tabernakel gerust*" (Eccl. 24. 12), niettemin zijt Gij de ootmoedigste van allen en noemt U zelve DE DIENSTMAAGD DES HEEREN. Ach, of ik ook zoo ootmoedig ware, ik, die zoo vol zonden en onvolmaaktheden ben! Ach, of ik mij zelven slechts aanzag als een ONNUTTEN DIENSTKNECHT, gelijk ik inderdaad

ben. O Maria, bid voor mij, opdat ik die genade verwerve; Gij immers zijt alvermogend bij God, die U, daar Gij zijne Moeder zijt, niets kan weigeren. O Maria, Moeder Gods, toon ook dat Gij mijne moeder zijt met steeds over mij te waken en mij aan uwen geest van ootmoedigheid en nederigheid deelachtig te maken, opdat ik waardig zij Jesus in de H. Communie te ontvangen en met Hem in den hemel verheven te worden. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

15. Lof aan Jesus.

Wat groot geluk is mij geschied! Jesus, de Heer van hemel en aarde, is tot mij gekomen! Thans rust Hij in mijn hart en is innig met mij vereenigd. O ziel, loof Hem, dank Hem, aanbid Hem: „*Hosanna aan den Zoon van David; gezegend Hij, die komt in den naam des Heeren*" (Joan. 12. 13). Ja, lieve Jesus, wees duizendmaal gegroet, geloofd en verheerlijkt! Hoe is het mogelijk, dat Gij U zoo diep hebt kunnen vernederen en tot mij hebt willen komen? *Gij tot mij!* GIJ zoo groot, zoo verheven, zoo heilig, TOT MIJ zoo nietig, zoo ellendig, zoo vol ge-

breken. O wat goedheid! Gij, lieve Jesus, zoekt dan niet uwe glorie, maar mijn geluk en welzijn; Gij immers vernedert en vernietigt U als 't ware om mijnent wil. O welk een ongehoorde goedheid! Gij hebt U nu geheel aan mij gegeven; 't is billijk dat ik mij ook geheel aan U geve. O ja, lieve Jesus, ik wil geheel aan U zijn: ontvang mij en alles wat in mij is; ik wil voortaan alleen voor U leven, alles voor U doen en voor U lijden; ik wil U alleen eeren, loven en prijzen en uwe glorie alleen zoeken; dit immers is billijk en regtvaardig; uwe diepe vernedering vordert dit van mij.

O ziel, tracht u meer en meer van deze uwe verpligting te doordringen. Verbeeld u een groot koning, die zich vernedert en zich gewaardigt bij een zijner slaven te wonen om hem gelukkig te maken. Wie zou niet dusdanige vernedering en groote liefde eens konings bewonderen, ja haar als te verregaande beschouwen? Welke gevoelens zou die daad in het hart van den slaaf niet te weeg brengen? Maar, welke gevoelens moet de vernedering en liefde van Jesus in mij niet verwekken? Hij, de Heer der Heeren, de Koning der koningen, is tot mij gekomen — tot mij den geringsten der slaven, den ondankbaarsten der

zondaren, den nietigsten der menschen. Jesus, de onmeetbare God, welken hemel en aarde niet kunnen bevatten, heeft zijn verblijf in mij genomen en zich in mijn hart als in een donkeren kerker opgesloten. O wat eene diepe en liefderijke vernedering! Helaas! de minste vernedering valt mij zoo lastig en maakt mij ontevreden; terwijl Gij U, lieve Jesus, uit liefde tot mij zoo diep vernederd hebt. Wanneer ik mij twee of drie malen heb moeten vernederen, dan verbeeld ik mij reeds onnoemelijk veel gedaan te hebben. Maar, helaas! wat is die kleine vernedering, welke ik onderga, in vergelijking met de uwe? Als ik aan uwe vernedering denk, lieve Jesus, dan kan mijne vernedering, hoe groot ook, niet eens den naam van vernedering verdienen. Ik ben een aardworm, een zondaar, een niet; ik moet vernederd worden. O Jesus, doordring mij al meer en meer van die gevoelens, en geef dat ik om uwent wil, alle vernederingen, beleedigingen en versmaadheden beminne. Dat de wereld mij bespotte en belastere, dat ze mij als een worm met voeten trede, mij als het uitvaagsel verfoeije en als een wanschepsel wegwerpe; zie, lieve Jesus, ik ben bereid uit liefde tot

U alle vernederingen met liefde te aanvaarden; doch ik bid U, mij door uwe genade te ondersteunen, opdat ik dit voornemen immer nakome. Amen.

---

16. Zelfvernedering en lof aan Jesus.

O ziel, daar Jesus zich zoo diep heeft vernederd om tot u te komen en zich met u te vereenigen, zoudt gij dan u zelven nog durven verheffen? Zoudt gij dan nog eigenliefde, zelfbehagen of ijdele glorie in u durven koesteren? Neen, lieve Jesus; dit ware eene groote schande voor mij en eene groote oneer jegens U; want zoo zou ik aan uwe glorie te kort doen en van uw voorbeeld afwijken. Voorheen is het, helaas! zoo geweest; maar voortaan zal het zoo niet meer zijn. Ik zal mij in alles vernederen en U alleen verheffen. U alleen zal ik eeren, aanbidden en loven; want Gij alleen zijt eer en lof waardig. „*Niet aan ons, Heer, niet aan ons; maar geef aan uwen naam de glorie*" (Ps. 113, 9). Ach, of ik U naar behooren kon eeren en verheerlijken! Ach, of ik U de glorie kon geven, die Gij in de wereld voor U zelven niet gezocht hebt en die U thans nog door zoo vele ondankbare menschen onthouden wordt! O Jesus, mijn God en mijn

Al, oneindig lofwaardig, ik eer U met alle lofzangen, welke U in den hemel en op de aarde door alle Engelen, Heiligen, en godvruchtige zielen van het begin der schepping af gegeven zijn, thans nog gegeven worden en gedurende de gansche eeuwigheid nog zullen worden gegeven; maar dan nog is deze mijn lof al te gering; Gij immers gaat allen lof oneindig ver te boven, daarom zingt de H. Kerk: „*Quantum potes, tantum aude: quia major omni laude, nec laudare sufficis*". „Loof Hem zoo als gij kunt: want Hij gaat allen lof te boven en nooit zult gij in staat zijn Hem genoeg te loven."

Dierbare Jesus, terwijl ik U verheerlijk, zal ik mij zelven vernederen; ik zal nederiger worden, meer nog dan ik geweest ben en zal ootmoedig in mijne oogen zijn. Ik maak van nu af het vaste voornemen, alle verongelijkingen, smaadheden en lasteringen, die mij zullen worden aangedaan, niet alleen met geduld, maar zelfs met blijdschap te lijden: worden mij geringe of onaanzienlijke bedieningen opgelegd, of word ik gebruikt om nederige of lage werken te verrigten, altijd zal ik U danken en mij gelukkig achten aan U gelijkvormig te worden. O Jesus, ik ben nu tot alles bereid. Uit liefde tot U zal ik mij in de

vernederingen verheugen en met den profeet David zeggen: „*'t Is goed, Heer, dat Gij mij vernederd hebt*" (Ps. 118. 71); ik omhels dezelve met liefde. O Jesus, geef mij maar uwe liefde met uwe genade, dan ben ik rijk genoeg en vraag U niets anders. Amen.

---

17. Verachting der wereld.

Mijne ziel, verheug u in Jesus, uwen God en uw Al. Hij is nu in u en met Hem zijt gij gelukkig. Al hadt gij alle rijkdommen der wereld, dan waart gij niet zoo rijk, niet zoo gelukkig, als nu gij Jesus bezit; Hij is de Schepper van het heelal, de oorsprong van alle goed; in Hem, met Hem en door Hem bezit gij alles. O mijne ziel, wat is de wereld anders dan ijdelheid? Wat zijn de eer, achting, rijkdommen en wellusten anders dan bedrog? Zij zijn slechts schijngoederen en vergaan als eene vlugtige schaduw. Zij schitteren een oogenblik en verdwijnen als rook, zij schijnen zoet en aangenaam, maar baren verdriet en bitterheden. Zoudt gij u zelve dan aan zulke schijngoederen hechten? Neen, lieve Jesus, Gij zijt mijn God en mijn Al; Gij alleen zijt mijne liefde waardig; daarom zal ik U alleen beminnen,

U alleen zoeken, U alleen omhelzen en mij aan U alleen vasthechten. Ontvang mij, lieve Jesus, en vereenig mij zoodanig met U, dat niets in staat zij, mij van U te scheiden, en ik bereid zij uit liefde tot U alles te lijden en den pijnlijksten dood te sterven. Amen.

---

18. Gebed tot Maria.

Heilige Moeder Gods, bid voor mij, vergeet niet dat Gij ook mijne moeder zijt. Als Moeder van God zijt Gij boven alle schepselen, zelfs boven de Engelen verheven; maar zoudt Gij om uwe verheffing minder goed jegens mij kunnen zijn? O neen, Maria, dit kan niet zijn; want de verheffing tot Moeder Gods heeft de ingewanden van barmhartigheid en mededoogen in U nog meer verteederd en U teerhartiger jegens ons uwe kinderen gemaakt; daarom kom ik met vertrouwen tot U, bijzonder nu, terwijl Jesus bij mij is, en buig mij biddend voor U neder, U smeekende, voor mij een ootmoedig en nederig hart te verkrijgen, opdat ik zoo aan U en aan Jesus gelijkvormig worde; Hij immers heeft gezegd: „*Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig en ootmoedig van harte ben.*" Amen.

Oefeningen.

1. Tracht nederig van harte te zijn, dat is, wees overtuigd en doordrongen van uwe nietigheid, onvolmaaktheid en zondigheid. 2. Wees overtuigd en doordrongen niets te verdienen dan vernederd te worden. 3. Denk bij de vernederingen met den profeet David: „*'t Is goed, Heer, dat Gij mij vernederd hebt*" (Ps. 118. 71).

——o——

DERDE OEFENING.

De ootmoedigheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

19. Jesus een voorbeeld van ootmoedigheid.

O ziel, overweeg, hoe Jesus u een voorbeeld van ootmoedigheid heeft gegeven, en leer van Hem ootmoedig van harte te zijn. De Apostel zegt: „*Hij vernederde zich zelven daar Hij gehoorzaam was tot den dood, en wel tot den dood des kruises*" (Phil. 2. 8). O Jesus, teregt zegt de Apostel, dat Gij U vernederd hebt. Uw leven was een aaneenschakeling van vernederingen. Ik zie U vernederd in uwe geboorte; van velen miskend en verstooten, moest Gij een beestenstal tot verblijf kiezen; ik zie U vlugten als een magtelooze uit vrees voor Herodes; ik zie U vernederd in het huisje van Nazareth, onbekend voor de wereld, en met uwen voedstervader den H. Joseph vele jaren achtereen arbeiden, ten einde in het dagelijksch onderhoud te voorzien. En dan, hoezeer zie ik U vernederd

tijdens uw openbaar leven; onder allerlei versmaadheden en beleedigingen verkondigt Gij het Evangelie, zelfs waren uwe heiligste werken, als vasten, boetplegingen en mirakelen niet gevrijwaard tegen den laster. O Jesus, ik kan niet dan met droefheid aan al die vernederingen en versmaadheden denken, welke Gij uit liefde tot mij ondergaan hebt, immers men noemde U een wijndrinker, een oproermaker, een zondaar en vriend der zondaars, alsmede een schender der Sabbatdagen, een verleider des volks, een eerzuchtige die zich uitgeeft voor koning, en een die door Beëlzebub de duivelen uitdreef; verder noemde en behandelde men U, als een samaritaan of ketter, als een zinnelooze, ja als een godslasteraar die zich valschelijk voor den Zoon Gods uitgaf. O Jesus, hoe wordt Gij zoo versmaad, en hoe kunt Gij het dulden? In den hemel werpen de engelen zich voor U neder en houden niet op voortdurend uwen lof te verkondigen, zeggende: „*Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der heirkrachten, geheel de aarde is vol van uwe glorie*"; maar hier werdt Gij miskend en gelijk het uitvaagsel der aarde als met voeten getreden. O ziel, zult gij na zulk voorbeeld gezien te hebben, nog wereldsche eer of achting der men-

schen najagen? Neen, lieve Jesus, ik wil liever met U vernederd worden dan al de grootheid der aarde genieten; zelfs zal ik mij in de vernederingen verblijden en naar uw voorbeeld alle beleedigingen met liefde aanvaarden, met den profeet Isaïas zeggende: „Mijn ligchaam bied Ik hun, die mij slaan, mijne wangen hun die mij den baard uitrukken; mijn aangezigt keer Ik niet af van hen, die Mij schelden en bespuwen" (Isaïas 50. 6). Welke eene vernedering! In den hemel zoo zeer verheven en hier zoo zeer versmaad! Welk verschil! En zou ik dan nog eer en achting zoeken? Neen, lieve Jesus! *Niet aan ons, Heer, niet aan ons, maar geef uwen naam de glorie.* Amen.

---

20. De vernedering van Jesus bij de voetwassching zijner Apostelen.

O ziel, overweeg, hoe diep zich Jesus heeft vernederd toen Hij het H. Sakrament des Altaars instelde. Verbeeld u in de zaal van het laatste avondmaal tegenwoordig te zijn, en te zien hoe Jesus zich voor zijne Apostelen vernedert. Jesus, wetende, dat God Hem alles in handen had gesteld, dat Hij van God was uitgegaan en tot God wederkeerde, stond van tafel op, legde

zijne kleederen af, omgordde zich met een lijnwaad, nam een bekken met water, wierp zich voor zijne Apostelen, zelfs voor Judas neder, en wiesch met eigen handen hun de voeten. Welk een schouwspel! Jesus, de Heer van hemel en aarde, werpt zich voor zijne Apostelen neder om hun de voeten te wasschen! O Jesus, millioenen Engelen staan altijd tot uwen dienst gereed; alle schepselen zijn bereid uwe bevelen te volbrengen; hoe ligt Gij hier dan voor uwe Apostelen om hunne voeten te wasschen? Wat heeft U daartoe bewogen?

Mijn zoon, de liefde tot u heeft er Mij toe bewogen, om te boeten voor uwen hoogmoed en u een voorbeeld van nederigheid te geven, *opdat gij doen zoudt, gelijk Ik gedaan heb.* Dierbare Jesus, hoe hebt Gij mij zoo kunnen beminnen en U om mijnentwil zoo diep willen vernederen? Welk een geheim! Nu zal ik mij ook vernederen en zal ter uwer liefde de geringste en nederigste bedieningen verrigten. Lieve Jesus, Gij hebt U zoo diep vernederd, dat het niet mogelijk was meer vernederd te worden (St. Anselmus); zou ik mij dan ook niet vernederen? Ja zeker zal ik het doen, lieve Jesus; mijn hart is tot vernederingen bereid; gaarne

wil ik als de minste behandeld worden en de nederigste werken verrigten. O Jesus, ik zal mij gelukkig achten, U in iets te gelijken en gelijk Gij vernederd te worden; doch ik bid U, mij bij te staan met uwe genade, zonder welke ik niets kan, mij die vol hoovaardigheid ben. Kom nu tot mij, lieve Jesus, en bekrachtig door uwe tegenwoordigheid het besluit, dat ik thans gemaakt heb. Amen.

---

21. De vernedering van Jesus in het H. Sakrament des Altaars.

O ziel, verneder u voor Jesus en buig u eerbiedig voor zijn H. Sakrament neder. Jesus is er waarlijk tegenwoordig met godheid en menschheid, met vleesch en bloed, met ziel en ligchaam, gelijk Hij verheerlijkt in den hemel is. Minnelijke Zaligmaker, het was U dan niet genoeg, gedurende uw sterfelijk leven op aarde vernederd te worden; Gij wildet U nog vernederen in het H. Sakrament des Altaars en zult dit blijven doen tot het einde der wereld. O Jesus, hoe goed zijt Gij voor mij; want 't is toch ook ter mijner liefde dat Gij U zoo vernedert. Hoe kunt Gij mij zoo beminnen? Ach, hoe pijnigt het mij, te moeten zien, dat Gij in dit H. Sakrament zoo onteerd

en beleedigd wordt. Hoe zou ik ongevoelig kunnen blijven bij het zien der onteeringen en versmadingen U daar aangedaan en die U nog voortdurend aangedaan worden, niet alleen door ongeloovigen, joden, heidenen en ketters, maar zelfs door katholieken, (door priesters en religieuzen) door personen die op een bijzondere wijze U zijn toegewijd. Hoe zou ik mijne tranen kunnen weerhouden, als ik zie, hoe dikwijls dit H. Sakrament onteerd is en nog onteerd wordt. Hoe vele heiligschennissen heeft men ten opzigte van dit Sakrament niet bedreven? Hoe vele godslasteringen heeft men tegen hetzelve niet uitgesproken? Hoe vele balddadigheden en gruwelen heeft men tegen hetzelve niet gepleegd? Op hoe vele plaatsen werden de tabernakels opengebroken en de heilige vaten onteerd? Hoe dikwijls heeft men met woede de heilige Hostiën aangegrepen en uw aanbiddelijk vleesch en bloed met voeten vertreden en U nog andere verguizingen aangedaan? Gij waart bereid U zelven aan hen te geven en hen allen gelukkig te maken, maar zij hebben U versmaad. O wat pijnlijke gedachten! Hoe zou ik daarbij mijne tranen kunnen weerhouden? Ach, of de katholieken ten minste U eenige vergoeding

voor al die beleedigingen gaven! maar, helaas, velen doen U nog meer smart en bitterheid aan. Ik zelf ben een dier ondankbare christenen geweest! Helaas, hoe traag was ik, in U hier te bezoeken en te aanbidden? Hoe flaauw en koud bleef ik in uwe tegenwoordigheid? Hoe onachtzaam en zorgeloos, om mij tot de H. Communie voor te bereiden, of U na dezelve te bedanken? Lieve Jesus, ik vraag er U van ganscher harte vergiffenis voor. Ik wensch vurig al mijne fouten te boeten en de oneer, U aangedaan, zoo veel in mij is te herstellen. Ik geef U mijn hart; zuiver het van alle vlekken en maak in hetzelve een voor U aangenaam verblijf gereed om daarin uw verblijf te vestigen voor alle dagen mijns levens. O Jesus, ik geloof in U; O Jesus, ik hoop op U; O Jesus, ik bemin U bovenal en verlang vurig naar U. Kom, Heer Jesus, kom, geef U aan mij, en vereenig U zoo innig met mij, dat ik een met U zij. O zoete gedachten: GIJ IN MIJ en IK IN U! Amen.

---

22. Gebed tot Maria.

Heilige Maagd der maagden, bid voor mij, opdat God mij een zuiver en ootmoedig hart

geve. Hoe gaarne noem ik U met dien schoonen naam MAAGD DER MAAGDEN, welken de H. Kerk U geeft en die U in den volsten zin toekomt; Gij immers waart vóór en in en nà uw Moederschap maagd, en in die hoedanigheid waart gij geheel aan God; niets zoo zeer wenschende dan onbekend voor de wereld te zijn en zuiver voor God te leven. O Maria, bid voor mij, opdat ook ik de verborgenheid beminne en verlange alleen voor God te leven en mij innig met Hem te vereenigen. O Maria, ik geef U mijn hart om het voor te bereiden, opdat Jesus daarin zijn verblijf neme. Jesus, uw teergeliefde Zoon, schept zijn vermaak er in *met de kinderen der menschen te zijn*, dat is, met hen die als kinderen ootmoedig, eenvoudig, regtzinnig en zuiver van harte zijn; daarom stel ik mijn hart in uwe handen, opdat Gij het voorbereidet tot de komst van Jesus en Hij er zijn verblijf neme. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

23. Nederige verzuchtingen tot Jesus.

Wat groot geluk is mij te beurt gevallen! Ik heb Jesus, mijnen God, mijnen Heer en Meester ontvangen! Jesus heeft zich vernederd; Hij is

tot mij gekomen en heeft zijne heerlijke intrede in mijn hart gedaan. Wat geluk is mij nu overkomen! Geen mensch, geen Engel, is bekwaam hetzelve naar waarde te schatten. Jesus, die alle goed in zich bevat, is tot mij gekomen en heeft zich geheel aan mij gegeven. Minnelijke Jesus, ik sta verlegen bij uwe liefdevolle komst. Helaas, ik heb U zoo koel ontvangen, mijn hart is al te nietig, al te ongeschikt, al te onrein, om U tot verblijf te dienen. Lieve Jesus, toen Gij uwe intrede deedt binnen Jerusalem, kwam het volk U juichend te gemoet en gaf U alle eerbewijzen; zij bedekten de paden met hunne kleederen; bestrooiden de wegen met palm- en olijftakken en zongen van vreugde lofzangen ter uwer eer: „*Hosanna aan den Zoon van David; gezegend Hij die komt in den naam des Heeren*". O wat minzaam en tevens wat heerlijk onthaal! Ach, of ik ook met zulke gevoelens van eerbied, van hoogachting en liefde voor U bezield ware! Maar, helaas, ik ben jegens U koud en liefdeloos en blijf veel aan de U verschuldigde eer te kort. Helaas, mijn hart is vol onvolmaaktheden, onreinheden en vlekken! Doch ik bid U, lieve Jesus, mij daarom niet te verstooten: Ach, ontferm U mijner, en wees mij genadig: zuiver mijn hart

en versier het met die deugden, welke Gij daar wenscht te vinden, vooral met eene ware ootmoedigheid; Gij immers hebt gezegd: „*Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig en ootmoedig van harte ben.*"

---

24. Zelf-vernedering.

O ziel, verbeeld u te zien, hoe Jesus zegevierend binnen Jerusalem wordt ingehaald, doch ongevoelig voor al die eerbewijzen bij het zien der stad bittere tranen stort en haar toespreekt: „*Ach of gij nog op dit uur kendet, hetgeen u tot vrede dient, maar nu is het voor uwe oogen verborgen!*" O ziel, gij hebt nu Jesus ontvangen; Hij heeft zegevierend in U zijne intrede genomen, maar heeft Hij geene reden om over U te weenen, gelijk Hij weende over Jerusalem? Ja, lieve Jesus, Gij hebt groote reden om te weenen over mijne onachtzaamheden en zorgeloosheden. Helaas, ik heb zoo dikwijls gezondigd en zoo veel kwaad gedaan! Ik heb daarentegen zoo weinig goed verrigt, en dat weinige was nog gebrekkig door eigenliefde en zelfbehagen. Helaas, de eigenliefde sluipt overal tusschen en bederft de beste en heiligste werken. Hoe dikwijls schuilt zij in mijne gebeden en godvruchtige

oefeningen, in mijne aalmoezen en liefdewerken; in mijne verstervingen en boetewerken (in mijne preken, onderrigtingen en andere openbare bedieningen)? Wee mij ellendige! De werken waarop ik het meest vertrouwde, zullen bij God misschien niet eens in aanmerking komen; volgens dit woord: „*Receperunt mercedem suam; Zij hebben hun loon al ontvangen*". Gij hebt uwe werken verrigt uit eigenliefde; gij hebt de eer en achting der menschen gezocht; uwe werken hebben hun loon ontvangen; dus blijft er u geen loon meer over. Ach, wat droevige gedachte — door eigenliefde of menschelijke inzigten van zijne verdiensten beroofd te worden! Dierbare Jesus, ik verfoei van nu af alle eigenliefde en hoogmoed welke U zoo zeer mishagen; „want *al wie hoogmoedig is, is den Heere een gruwel*" (Prov. 16. 5). Lucifer is met zijnen aanhang om zijne verwaandheid en eigenliefde uit den hemel verbannen en in den afgrond neergestort; Maria integendeel die zoo ootmoedig was, is verheven tot de waardigheid van Moeder Gods. O Jesus, ontferm U mijner en zie goedgunstig op mij neder nu vooral — terwijl Gij bij mij zijt en uw verblijf in mij neemt. O Jesus, geef dat ik nederig van harte zij. Zie, ik verfoei nu alle eigenliefde

en hoogmoed en zal voortaan in alles uwe eer en glorie zoeken: *Niet aan ons, Heer, niet aan ons, maar geef uwen naam de glorie.* O ja, lieve Jesus, U alleen komt de eer en glorie toe; mij integendeel, vernedering, verachting en smaad. Lieve Jesus, ik mag U nu, terwijl Gij in mij zijt, wel een verzoek doen, namelijk mij eenen waren en opregten geest van ootmoedigheid te geven; uit mij zelven toch kan ik niet ootmoedig zijn. Hoe zou ik mij, zonder uwe genade, in woorden en werken kunnen vernederen? en vooral, hoe zou ik, zonder uwe genade, ootmoedig over mij zelven kunnen denken? Neen, lieve Jesus, dit is niet mogelijk. De eigenliefde en hoogmoed zijn mij zoo eigen, dat ze, zonder uwe bijzondere genade, voor mijnen dood in mij niet zullen sterven. O Jesus, ik erken nu het gezegde van den H. Bernardus in mij bewaarheid, namelijk: „Zij, de hoogvaardigheid, is de eerste in de zonde, maar de laatste in den strijd". Ik bid U, lieve Jesus, van mij niet te verlaten: geef, dat ik mij kenne en U kenne en niets dan U begeere. Geef, dat ik mij vernedere en U verheffe en aan niets dan aan U denke. Geef, dat ik mij hate en U beminne, en alles om U verrigte. O Jesus, ik wil geheel voor U zijn; geef dat ik nimmer iets

aan mij zelven toeschrijve; want uit mij zelven ben ik een niet en *niemand kan zeggen: Jesus is de Heer tenzij in den H. Geest.* (1 Cor. 12. 3.) Helaas, hoe nietig ben ik, bijna van alle goed ontbloot; en het weinige dat in mij is, is de vrucht uwer genade, maar ontsierd door ijdele inzigten en vele onvolmaaktheden. Al had ik alles gedaan, wat ik doen moet, dan zou ik nog moeten erkennen slechts *een onnutte knecht* te zijn; want ook dan zou ik uw geluk in 't minste niet kunnen vergrooten, noch mij zelven iets kunnen toeschrijven, maar zou alle eer en glorie aan U alleen moeten geven. O God, doordring mij al meer en meer van deze waarheid, en open steeds mijne oogen, opdat ik uwe grootheden en mijne nietigheden zien moge en U alleen verheffe. Amen.

---

25. Voornemen en strijd tegen den hoogmoed.

O Jesus, in het niet voor U neergebogen, maak ik nu het vaste besluit de eigenliefde en den hoogmoed krachtdadig te bestrijden. In dezen strijd zal ik de volgende wapenen gebruiken: 1°. Ik zal de invallende gedachte van hoogmoed of eigenliefde en zelfbehagen aanstonds verwerpen, door te denken aan uwe

vernedering en een kruis op de borst te maken, zeggende: *Niet aan ons, Heer, niet aan ons, maar geef uwen naam de glorie.* 2°. Nooit zal ik met lof van mij zelven spreken. 3°. Ik zal de vernederingen, die Gij mij zult gelieven over te zenden, of die uit de pligten van mijnen staat voortkomen, met liefde aanvaarden, denkende met den profeet David: *'t Is goed, Heer, dat Gij mij vernederd hebt* (Ps. 118). 4°. De mij aangedane verongelijkingen, beleedigingen en smaad zal ik naar uw voorbeeld met geduld en stilzwijgen verdragen, zonder mij daarvan af te keeren (Isaïas 50. 6). O Jesus, ziedaar mijne voornemens; sta mij bij om dezelve getrouw in beoefening te brengen. Amen.

---

26. Gebed tot Maria.

Heilige Maagd der maagden, bid voor mij, opdat ik ootmoedig zij van harte. O Maria, als Maagd der maagden, zijt gij bovenmate aangenaam aan God, en is uw invloed bij Hem zeer groot, zoodat Gij alles van Hem kunt verkrijgen: uit eerbied voor dien naam, bid ik U, mij genadig te willen zijn en voor mij een zuiver hart en eene ware ootmoedigheid van God te

verwerven. O ja, Maria, bid voor mij, opdat ik de vernedering beminne en gaarne voor de wereld verborgen blijve. Amen.

Oefeningen.

1. De invallende gedachten van hoogmoed aanstonds verwerpen. 2. Nooit spreken tot eigenlof of zelfverheffing. 2. Alle vernederingen gaarne verdragen, ook die welke door kwaadwilligen worden aangedaan.

—— o ——

VIERDE OEFENING.

De ootmoedigheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

27. De onveranderlijke grootheid van Jesus.

O ziel, werp u voor den troon van God neder en denk wat er gaat gebeuren. Jesus zal tot u komen en gij zult Hem ontvangen. Maar wie is Jesus? en wie zijt gij? Jesus is de eenige, de waarachtige Zoon van den levenden God; God met den Vader en den H. Geest; God van alle eeuwigheid; bij wien geene verandering is noch overschaduwing van terugkeer; altijd schoon, altijd heilig, altijd volmaakt, een eeuwig leven in eens geheel en volkomen in zich bevattende; bij wien niets verleden, niets toekomend, maar alles tegenwoordig is en blijft. — O wat grootheid! Dierbare Jesus, mij eerbiedig voor U nederwerpende, aanbid ik U uit al mijne vermogens. Hoe veel verschilt uwe grootheid van alle wereldsche of vergankelijke grootheid! In de wereld is alles wisselvallig en kortstondig,

en spoedig keert alles tot het niet terug. David zegt: „*Ik heb een einde van alle volmaaktheid gezien*" (Ps. 118). Ik zag koningen en keizers, prinsen en vorsten, pracht en schoonheid, doch tevens zag ik van dit alles het einde. Maar Gij, lieve Jesus, zijt en blijft altijd dezelfde, en uwe jaren zullen nooit eindigen. O aanbiddelijke Jesus, ik verheug mij over uwe grootheid en zal U daarover eeuwig loven en prijzen. Hoe dwaas was ik, toen ik buiten U mijne voldoening zocht; want buiten U is alles ijdel en vergankelijk en niets kan het hart verzadigen. O Jesus, ontferm U mijner en geef dat ik voortaan wijzer zij en U alleen zoeke en aankleve. Zie, thans kom ik tot U; ik bid U, ook tot mij te komen. O ja, lieve Jesus, kom: ik verlang vurig naar U; want met U en door U ben ik gelukkig; kom dan, Heer Jesus, en geef U aan mij. Amen.

---

28. Liefderijke vernedering van Jesus.

O ziel, Jesus is oneindig en gij zijt een niet, ja gij zijt zondig, en toch heeft Hij van alle eeuwigheid aan u gedacht en zorg voor u gedragen. Van alle eeuwigheid heeft Hij gezien, hoe gij u op dit oogenblik tot de offerande der Mis en tot de H. Communie zoudt voorbereiden,

Hij let thans op u en ziet hoe gij u voorbereidt. Hoe eerbiedig, hoe ingetogen, hoe zuiver, hoe vol geloof, hoop en liefde behoort gij dan niet te zijn! O Jesus, hoe zijt Gij zoo goed jegens mij, dat Gij altijd zorg voor mij draagt en mij met uw eigen vleesch en bloed wilt spijzen? Nu zult Gij dan tot mij komen! O wat vernedering! De Apostel stond verbaasd over uwe groote vernedering, waarvan Gij ons in uwe menschwording blijken gegeven hebt; maar ik moet er nu veel meer over verbaasd staan, daar Gij u gewaardigt tot mij te komen en de spijs mijner ziel te worden. Liefderijke Jesus, God van oneindige Majesteit, weggezonken in den afgrond van mijn niet, aanschouw ik uwe diepe vernedering, welke eeuwig tot verwondering zal dienen aan Engelen en menschen. In uwe geboorte vertoondet Gij U in de gedaante van slaaf, maar in het H. Sakrament vertoont Gij U onder de gedaante van brood en wijn. Gedurende uw leven op aarde was uwe vernedering groot; evenwel verschenen er van tijd tot tijd heerlijke stralen uwer Godheid, maar hier zijt Gij in een volslagene vernedering. In den stal van Bethlehem waart Gij door God lovende Engelen omgeven; bij uwe komst in Egypte vielen de afgodsbeelden ter aarde; door de Phariseën

gelasterd en vervolgd, werdt Gij om uwe mirakelen door het volk bewonderd en geprezen; aan het kruis stervende, treurde de gansche natuur en gaf blijken uwer Godheid; begraven zijnde stondt Gij den derden dag verheerlijkt op uit een gesloten graf en klomt Gij den veertigsten dag zegevierend ten hemel; maar *hier* in het H. Sakrament, zijt Gij in eenen staat van volkomen vernedering en zie ik geen teeken uwer Majesteit, hier hoor ik geene God lovende Engelen; hier zie ik geene mirakelen, geene buitengewone en zigtbare verandering der natuur; ik zie er slechts de geringe gedaante van brood en wijn. O wat eene vernedering! O Jesus, Gij hadt dan wel reden om te zeggen: „*Leert van Mij, dat Ik ootmoedig van harte ben*" (Matth. 11. 29). Ach, of ik ook zoo ootmoedig was en in alles het nederigste zocht! Ach, of ik uit liefde tot U alle verongelijkingen kon verdragen! O Jesus, allervurigst verlang ik dit te doen, kom tot mij, want ik haak vurig naar U; kom tot mij en bekrachtig mijn voornemen, opdat ik door U versterkt zijnde, mij steeds in de vernederingen verblijde. Amen.

BIBLIOTHEEK O. FRANCISCUS WIJCHEN

29. Ootmoedige verzuchtingen tot Jesus.

O ziel, gedenk steeds, dat Jesus zich om uwent wil zoo diep vernederd heeft. Hij blijft dag en nacht in het H. Sakrament tegenwoordig, om door U aangebeden en als zielespijs genuttigd te worden. Zoo aanstonds zal Hij tot u komen en gij zult Hem mogen ontvangen. Zoo dan, lieve Jesus, zult Gij tot mij komen? Wie zijt Gij en wie ben ik? Helaas, ik ben een niet, een zondige aardworm; maar Gij zijt het oneindige Opperwezen, de Heiligheid zelve. Neen, *Heer, ik ben niet waardig, dat Gij tot mij komt, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden.* Neen, lieve Jesus, zeker ben ik niet waardig, dat Gij tot mij komt; en toch wilt Gij tot mij komen, en noodigt mij uit, opdat ik tot U zou komen, zeggende: „*Komt tot Mij, allen, die vermoeid en beladen zijt, en Ik zal u verkwikken*" (Matth. 11. 28). Dierbare Jesus, daar Gij het wilt en mij zoo minzaam uitnoodigt, nader ik met een groot vertrouwen tot U. Ik geloof, dat Gij waarlijk en wezenlijk tegenwoordig zijt in het H. Sakrament des Altaars. O ja, lieve Jesus, ik geloof het vastelijk en gaarne zou ik ter bevestiging dezer waarheid mijn leven

ten beste geven, gelijk zoo vele Heiligen gedaan hebben. O Jesus, ik geloof in U; ik hoop op U; ik bemin U bovenal; kom tot mij en geef, dat ik U ontvange met een zuiver hart; met een hart, versierd met alle deugden en brandend van liefde. Ik verfoei alle oneerbiedigheden, waaraan ik mij in het heilig Misoffer of in de H. Communie ooit heb schuldig gemaakt. En helaas, hoe menigvuldig zijn deze! Het heilig Misoffer en de H. Communie zijn gewis de verhevenste, heiligste, voordeeligste en aan God behagelijkste oefeningen, die een mensch op aarde kan verrigten; hoe zuiver, hoe heilig, hoe ingetogen behoor ik dan niet te zijn, als ik de H. Mis bijwoon of te Communie ga! Hoe groot moet dan mijn eerbied, mijne aandacht en godsvrucht niet zijn, en hoe vurig mijne liefde? Zeker moet ik het doen met de heiligste gevoelens; met gevoelens als van een Heilige, van een Engel, ja van Christus zelf. Maar helaas, hoe ver ben ik er van verwijderd! Ik blijf koud en ongevoelig bij die heilige verrigtingen, even als hadde ik geen geloof; dikwijls ben ik in mijne gedachten met andere dingen bezig op het oogenblik, dat Gij uw verblijf in mijn hart neemt. Lieve Jesus, ik vraag er U ootmoedig vergiffenis over; ont-

ferm U mijner en geef, dat ik nu en altijd tot U nadere met een levendig geloof, een vaste hoop, vurige liefde en diepe ootmoedigheid. O Jesus, geef mij uwe liefde; kom, ik verlang vurig naar U. Amen.

---

30. Gebed tot Maria.

Moeder van Christus, bid voor mij, opdat ik doordrongen zij van mijne nietigheid en zoo aan Jesus behage. De naam van MOEDER VAN CHRISTUS is voor mij een naam van vertrouwen en zegt mij, dat Gij tevens *Moeder van barmhartigheid* zijt. Want gelijk Jesus als Verlosser en Zaligmaker op de aarde gekomen is, zoo hebt Gij U als de *middelares der menschen* getoond. — O Maria, *Moeder van Christus*, deze gedachte beurt mij op, bij het zien mijner onvolmaaktheden; want ofschoon ik vol fouten en gebreken ben, vertrouw ik toch dat Jesus, om uwe bemiddeling, mij niet zal weigeren; daarom buig ik mij eerbiedig voor U neder en bid U bij dat goddelijk moederschap voor mij bij Jesus uwen Zoon te bidden, opdat Hij mij opregte gevoelens van nederigheid gelieve te geven, bijzonder nu ik Hem ga ontvangen en Hij zich

gewaardigen zal in mij te blijven en een met mij te worden. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

31. Vreugdeontboezemingen.

O ziel, verheug en verblijd u; Jesus, uw God en Koning, is tot u gekomen. Hoe gelukkig zijt gij nu! Jesus, die alle goed in zich bevat, heeft zich geheel aan u gegeven. Hij heeft zich innig met u vereenigd, Hij is in u en gij in Hem. O wat geluk! O zalige vereeniging! Jesus, die oneindige God, voor wien de Engelen sidderen, heeft zich waarlijk aan u gegeven, en is uwe spijs geworden. Hij heeft zich op de innigste wijze met u vereenigd en zijnen troon in u gevestigd. Welk een wonder van genade en barmhartigheid!... O ziel, verheug u dan en verneder u voor Jesus, loof en dank Hem met de teederste gevoelens van dankbaarheid. O ja, lieve Jesus, ik zal mij in U verheugen en verblijden; ik zal U loven en prijzen; en, om meer en meer van deze gevoelens doordrongen te worden, buig ik mij ootmoedig voor U neder en vraag U nederig, wie Gij zijt?... Mijn Zoon, Ik ben uw God en Al, uw Heer en Koning, uw Weldoener en

Zaligmaker, uw Schepper en uw Regter; Ik, Koning van hemel en aarde, ben tot u gekomen. Aardsche koningen veranderen, vergaan en verdwijnen van het aanschijn der aarde, gelijk de wateren die wegvloeijen en niet wederkeeren; maar ik ben de Heer en verander niet „*Ego Dominus et non mutor.*" (Malach. 3. 6). Ik ben en blijf altijd dezelfde eeuwige onveranderlijke God. O Jesus, zijt Gij, zoo groot en zoo verheven, dan waarlijk en wezenlijk tot mij gekomen? Hoe is het mogelijk, dat Gij U zoo diep hebt kunnen vernederen? Helaas, hoe ellendig, hoe onzuiver, hoe ontsierd is mijn hart! O Jesus, ik ben er beschaamd over en vrees, dat Gij er een walg en afkeer van zult krijgen en mij daarom zult verstooten. Dierbare Jesus, ontferm U mijner en zuiver mijn hart nu Gij er in verblijft; neem er alles uit, wat U kan mishagen en versier het met alle deugden, vooral met eene vurige en zuivere liefde, opdat ik U voortaan opregt beminne, love en verheerlijke. Amen.

---

32. Ootmoedige goedheid van Jesus.

O ziel, denk dat Jesus, uw God en Al, van alle eeuwigheid aan dit, voor u zoo gelukkig oogenblik heeft gedacht. Hij ziet van alle eeuwigheid

den staat, waarin gij nu zijt, Hij ziet al uw onvolmaaktheden en gebreken; maar alles voorbijziende schijnt Hij alles te vergeten, om zich aan u te geven en u gelukkig te maken. Hij denkt noch aan zijne waardigheid en heiligheid, noch aan uwe ellenden en gebreken, maar alleen aan zijne goedheid, die u met weldaden wil verrijken. O welk een wonder van goedheid en liefde! Ach, of ik U wederliefde kon betoonen en dankbaar zijn kon! Uit erkentenis geef ik mij nu geheel aan U, om alleen voor U te leven. O Jesus, hoe spijt het mij, tot nog toe zoo weinig liefde voor U gehad te hebben. Laat niet toe, dat ik nog zoo ondankbaar zij, maar geef dat ik voortaan geheel voor U leve en geen ander verlangen meer hebbe, dan aan U te behagen. Amen.

---

33. Verachting der wereld en liefde tot Jesus.

O ziel, wat zijn de vermaken en wellusten der wereld? wat zijn de rijkdommen en aardsche goederen? wat zijn de grootheid en de eerbewijzingen der menschen? Niets dan eene bloem des velds, die 's morgens weelderig bloeit en 's avonds verslenst; niets dan een bedriegelijke droom. Mij ellendige, hoe laat ik dan mijn hart door zulke ijdelheden innemen! IJdelheid der

ijdelheden en alles is ijdelheid, behalve U, o mijn God, te dienen en te beminnen. Ach, of ik onafscheidbaar met U vereenigd ware, om de wereld met al hare schijngoederen en vermaken te verachten en U alleen te zoeken. O Jesus, ontferm U mijner en geef dat ik voortaan geheel voor U zij. O ja, lieve Jesus, geheel voor U; geheel voor U; geheel voor U in den tijd en in de eeuwigheid. Amen.

---

34. Eenheid met God.

Dierbare Jesus, Gij zijt nu waarlijk in mij en hebt U innig met mij vereenigd. Ach, of ik nu ook in U en een met U ware! O Jesus, zeg mij, wat ik doen moet om een met U te worden. Mijn zoon, gij moet alles wat in de wereld is verlaten, uwen hoogmoed afleggen en alle eigenliefde uit uw hart verbannen, want de hoogmoed, de eigenliefde of het zelfbehagen zijn u het nadeeligste van alles. Als uwe liefde zuiver en geheel voor Mij is, zult gij u aan niets laten gelegen zijn, noch u door eenige zaak laten terughouden. Waarom geeft gij u zelven niet geheel aan Mij? Waarom zijt gij nog zoo zeer bekommerd voor nuttelooze en overvloedige dingen? Geef u geheel aan Mij, zoek niets buiten Mij;

dan zult gij rust hebben, en vrede genieten. O Jesus, deze les is kort, maar verheven. Ach, of ik ze onderhouden en mij geheel aan U kon geven! Maar helaas, ik ben zoo zwak en zoo overhellend tot wereldsche ijdelheden, dat ik mij door nietigheden van U laat aftrekken. O Jesus, ontferm U mijner en versterk mij, opdat ik voortaan geheel aan U zij. Amen.

---

35. Verzuchtingen tot God.

O God, geef dat ik mij kenne, en dat ik U kenne en niets dan U begeere. Verlicht mij, om de nietigheid aller dingen buiten U te beseffen en ze als slijk te versmaden; niets toch is er onder de zon bestendig; alles is ijdelheid en kwelling des geestes, behalve U te dienen en U te beminnen. Hoe wijs is hij, die er zoo over denkt! Lieve Jesus, geef mij die hemelsche wijsheid, om U boven alles te zoeken, U in alles te vinden, U alleen te smaken en uit ganscher harte te beminnen. Ik beween den tijd, dien ik voor de wereld, voor de zinnen en voor de vermaken heb besteed; al dien tijd heb ik U ontroofd; want elk oogenblik behoort U toe en moet voor U besteed worden. O Jesus, ontferm U mijner en geef mij uwe genade, opdat ik nooit meer

zoo boos of zoo ondankbaar zij. Gij hebt mij bemind en U geheel aan mij gegeven; ik wil U ook beminnen en mij geheel aan U geven; vooral geef ik U mijnen wil en mijn hart, wijl Gij dit bijzonder van mij verlangt, zeggende: „*Mijn zoon, geef Mij uw hart*". Ziedaar, lieve Jesus, ziedaar mijn hart, ontvang het, bewaar het, bestier het en geleid het, opdat ik voortaan den weg uwer geboden bewandele en zuiver voor U leve. Amen.

---

36. Gebed tot Maria.

Moeder van Christus, bid voor mij, opdat ik nederig zij van harte. Wat geluk dat Gij, de Moeder van Christus, ook mijne Moeder zijt! O ja, Maria, Gij zijt mijne moeder en ik ben uw kind. O mogt ik mij dien naam waardig maken! O mogt ik steeds, gelijk Gij, een nederig gevoelen van mij zelven hebben en mij voor God en voor de menschen vernederen! Hoe zou ik ooit eenig gevoel van eigenliefde of zelfbehagen kunnen hebben, aangezien ik zoo vol elienden, onvolmaaktheden en zonden ben? Uwe deugden en goede werken waren zoo verheven en zoo menigvuldig, dat Gij daarom eene Hem zoo veel mogelijk waardig Moeder waart. Desniettegen-

staande hebt Gij U diep vernederd, U zelve slechts aanziende als de dienstmaagd des Heeren. Hoe zou ik mij dan, te midden mijner ellenden en onvolmaaktheden, durven verheffen, of behagen in mij kunnen hebben? Neen, Maria, ik wil zoo ontaard niet meer zijn. Ik wil mij diep vernederen en steeds een gering en klein gevoelen van mij zelven hebben. O Maria, bid voortdurend voor mij en verkrijg mij deze genade. Amen.

Oefeningen.

1. Trachten zich zelven te kennen, zeggende: „Geef Heer, dat ik mij kenne en U kenne en niets dan U begeere." 2. Zijne werken, zoo veel mogelijk, voor het oog der menschen verbergen. 3. Vreezen voor de achting der menschen, wijl deze ons berooven zou van onze verdiensten. 4. Nooit iets doen om de achting van anderen te erlangen.

—o—

VIJFDE OEFENING.

De ootmoedige gehoorzaamheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

37. Ootmoedige gehoorzaamheid van Jesus in zijne kindsheid.

Minnelijke Jesus, wat schoon voorbeeld van ootmoedige gehoorzaamheid hebt Gij mij van uwe kindsheid af gegeven. Gij immers zijt gekomen om te gehoorzamen; daarom zeidet Gij, de wereld intredende: „*Zie, Vader, hier ben Ik om uwen wil te volbrengen.*" Gij werdt te Bethlehem geboren in het beoefenen der gehoorzaamheid; immers uwe moeder Maria en de H. Joseph gingen naar die stad om volgens het bevel van keizer Augustus in hunne familiestad opgeschreven te worden; en bij deze gelegenheid kwaamt Gij ter wereld. Uit liefde voor de gehoorzaamheid liet Gij U op den achtsten dag besnijden en den veertigsten opdragen in den tempel. Uit liefde voor de gehoorzaamheid vlugttet Gij voor Herodes als een onmagtige naar Egypte; uit liefde voor die deugd

keerdet Gij ook na Herodes' dood, van daar terug en gingt te Nazareth wonen. In den tempel gevonden, keerdet Gij uit gehoorzaamheid met uwe ouders naar Nazareth weder en waart hun in alles onderdanig, en dit wel tot uw dertigste jaar. O welk een treffend voorbeeld van gehoorzaamheid!... Jesus, de Heer der Heeren, was in alles gehoorzaam! Wat schande zoude het voor mij zijn, indien ik niet zou willen gehoorzamen! Dierbare Jesus, ik vraag U rouwmoedig vergiffenis over mijne menigvuldige ongehoorzaamheden, en maak een vast voornemen van voortaan in alles vlijtig te gehoorzamen. O Jesus, sta mij bij, opdat ik dit voornemen altijd ten uitvoer brenge. Amen.

---

38. Gehoorzaamheid van Jesus in zijn verborgen leven.

O ziel, verbeeld u Jesus als een arm, nederig en gehoorzaam kind te zien in den werkwinkel van den H. Joseph, Hij arbeidt er met vlijt en gehoorzaamt in alles en dit wel tot zijn dertigste jaar. Hij had millioenen Engelen tot zijne dienst, doch maakt er geen gebruik van; Hij zelf wil gehoorzamen. O diepe ootmoedigheid! O schoon voorbeeld van gehoorzaamheid! En dan, uit ge-

hoorzaamheid gaat Hij naar de woestijn om te bidden, te vasten, boetvaardigheid te doen voor onze zonden en om voor ons den duivel te overwinnen. Jesus laat zich door den geest Gods geleiden, als ware Hij de onbekwaamste en onwetendste der menschen; en zoo leert Hij mij altijd in alles te gehoorzamen. Helaas, hoe weinig heb ik nog uit gehoorzaamheid gedaan! Het minste verveelt mij, en doet mij ontevreden zijn. Dierbare Jesus, geef dat uw voorbeeld mij aanmoedige en versterke om voortaan gaarne te gehoorzamen; kom tot mij en vervul mij met uwen geest, opdat niets meer bekwaam zij mij af te brengen van de gehoorzaamheid. Amen.

---

39. Gehoorzaamheid van Jesus stervende aan het kruis.

Lieve Jesus, ik lees in den brief van den Apostel Paulus (Phil. 2. 8): „*Hij heeft zich zelven vernederd daar Hij gehoorzaam was tot den dood, ja tot den dood des kruises*". Zoo zijt Gij dan, lieve Jesus, de Koning der Koningen, gehoorzaam geweest tot den dood, en ik, ellendige aardworm, zou aarzelen te gehoorzamen? Uit gehoorzaamheid biedt Gij, lieve Jesus, uwe handen en voeten bereidvaardig aan, om ze te laten door-

nagelen; en ik zou weigeren, mijne handen en voeten ten dienste der gehoorzaamheid te gebruiken? Welk eene ontaarding! O Jesus, ik sta beschaamd voor U. Gij waart gehoorzaam *aan allen*, aan God en aan de menschen; Gij waart gehoorzaam *in alles*, in pijnen, in vernederingen, in bitterheden en vermoeijenissen; Gij waart gehoorzaam *ten allen tijde*, in uwe geboorte, in uw leven en in uw sterven; en ik helaas, ik nietige aardworm, zou mij aan de gehoorzaamheid willen onttrekken! Wanneer zal ik eens gehoorzaam zijn, gelijk Gij gehoorzaam waart: aan allen, in alles en ten allen tijde! O Jesus, nu geef ik mij geheel aan U, bereid om in alles te gehoorzamen. Versterk mij door uwe genade, om zonder tegenstreven met ootmoedigheid en vlijt alles te doen, wat God of mijne oversten van mij verlangen. O Jesus, kom nu tot mij, om deze gevoelens in mij te bewaren en vruchtbaar te maken. Amen.

---

40. Gehoorzaamheid van Jesus in het H. Sakrament.

O ziel, buig u eerbiedig voor het aanbiddelijk Sakrament neder en verbeeld u Jesus daar te zien, zeggende: „*Hier is mijn rustplaats voor eeuwig, hier wel ik wonen; want haar koos ik uit*"

(Ps. 113. 14). O ziel, Jesus is in het H. Sakrament tegenwoordig om u gelukkig te maken. Hij stelt zich daar volkomen in de magt zijner bedienaars, en is hun in alles gehoorzaam, *zonder iets tegen te zeggen* (Isaias 50. 5). *Ego autem non contradico. Maar ik spreek niet tegen.* O Jesus, de H. Kerk bewondert met den Apostel Paulus teregt uwe overgroote en ootmoedige gehoorzaamheid, waarvan Gij ons in uwe menschwording een zoo treffend bewijs gegeven hebt; maar uwe gehoorzaamheid, waarvan Gij ons in het aanbiddelijk Sakrament een voorbeeld geeft, is veel meer te bewonderen. Hier vertoont zich uwe gehoorzaamheid in hare volle kracht en schoonheid. Immers hier zie ik U gehoorzaam worden aan nietige schepselen, aan ellendige aardwormen, aan boosaardige zondaars, zelfs aan uwe grootste vijanden. Dagelijks daalt Gij op het woord des priesters op duizende plaatsen uit den hemel neder; dag en nacht blijft Gij op het altaar tegenwoordig, om hen die tot U komen met liefde te ontvangen en met geestelijke weldaden te verrijken; altijd zijt Gij bereid ons met uw vleesch en bloed te spijzen en U zelven geheel aan ons te geven; met een woord, Gij stelt U zelven geheel ter onzer beschikking; zoodat

men van U kan zeggen, dat Gij daar geen wil meer hebt, maar dat uw wil onze wil is. O wonderbare gehoorzaamheid! Hoe is het mogelijk, o God, dat Gij *zoo* aan uw eigen schepsel gehoorzamen en op zijn woord uit den hemel wilt neêrdalen? Toen Gij op aarde leefdet, waart Gij gehoerzaam aan uwe Moeder Maria en aan den H. Joseph, maar nu Gij in den hemel zijt, zijt Gij gehoorzaam aan alle priesters, ten allen tijde en op alle plaatsen. O onbegrijpelijke gehoorzaamheid! God gehoorzaamt aan het woord van eenen mensch. *Obediente Deo voci hominis* (Josue 10. 14). Zou een mensch dan nog aarzelen aan God te gehoorzamen? Zou ik nog aarzelen te gehoorzamen aan God en aan mijne oversten? Neen, lieve Jesus, zeker zal ik dat niet meer doen. Ik zal voortaan stipt in alles gehoorzamen; ik stel mij van nu af volkomen in uwe handen en in die mijner oversten. In hunnen wil ik uwen wil erkennen, aanbidden en volbrengen. Ja, lieve Jesus, dit beloof ik U, al zou het mij nog zoo hard, zoo bitter en zoo moeijelijk vallen. Uwe gehoorzaamheid maakt mij beschaamd, ontneemt mij alle verontschuldiging en spoort mij aan om ook te gehoorzamen en over alles heen te stappen. Doch, sta mij bij, lieve Jesus, want

ik ben zoo zwak; en geef mij eene volmaakte gehoorzaamheid. Amen.

---

41. Verzuchtingen tot het H. Sakrament.

O ziel, sta op uit uwe onvolmaaktheid en gebreken; ga binnen in het huis des Heeren; nader tot het altaar; vereenig u met Jesus, uwen God en uw Al, houd u met Hem alleen bezig en zeg: O Jesus, voortaan wil ik geheel voor U zijn. Ik vereenig mij hier geheel met U; hier is mijne rust in eeuwigheid; op deze plaats zal ik wonen; want haar koos ik uit. Geef, dat ik aan alles wat in de wereld is sterve, en verlange onbekend en veracht te zijn. Geef mij, dat ik in U ruste, en dat mijn hart in U bevredigd worde. Gij zijt de ware vrede des harten; Gij zijt mijne eenige rust; buiten U is mij alles pijnlijk en onrustig. Geef, dat ik steeds tot U kome, om U in uw heilig Sakrament te aanbidden, te loven en als zielespijs te ontvangen. Dierbare Jesus, verstoot mij niet van uw aanschijn; ik beken niet waardig te zijn, voor U te verschijnen, maar toch vertrouw ik op uwe goedheid. O Jesus, heb medelijden met mij; verstoot mij niet om mijne nietigheid en ellenden, noch om de grootheid mijner onvolmaakt-

heden en zonden; maar toon mij liever de uitwerksels uwer goedheid en liefde. O Jesus, ontvang mijn hart, neem er uit weg alles wat U zoude kunnen mishagen, en versier het met die deugden, welke U het aangenaamst zijn en mij het meest ontbreken: versier het met een levendig geloof, met eene vaste hoop, en eene vurige liefde, met diepe ootmoedigheid en een groot verlangen. Kom, Heer Jesus, want ik verlang vurig naar U; kom en vereenig U geheel met mij. Alvorens tot U te naderen, lieve Jesus, verfoei ik nog alle gedachten van ijdelheid welke mij dikwijls kwellen, en bid U, mij een waar ootmoedig en nederig hart te geven. Gij hebt U vernederd uit liefde tot mij: ik wil mij ook vernederen uit liefde tot U, en gaarne om uwent wil alle versmaadheden lijden. O Jesus, ontferm U mijner. Kom en geef U aan mij. Amen.

---

42. Gebed tot Maria.

Moeder der goddelijke genade, bid voor mij, opdat ik met de gevoelens eener ware ootmoedigheid, steeds *in alles*, *aan allen* en *ten allen tijde* gehoorzaam zij. O Maria, daar Gij de Moeder der goddelijke genade zijt, kunt Gij zeker niet weigeren, deze genade voor mij af te bidden.

De H. Bernardus zegt, dat gij het kostbaar kanaal zijt, waardoor het God behaagt ons al zijne genaden te doen toevloeijen. Gij zijt *vol van genaden* en *de schatkamer aller genaden;* ik kom derhalve met vertrouwen tot U en bid U mij aan de rijkdommen van Gods genade door uwe voorbede deelachtig te maken; bovenal smeek ik U, voor mij te bidden, opdat ik in 't vervolg ootmoedig van harte zij en vlijtig in te gehoorzamen. O Maria, uw Zoon heeft mij het voorbeeld eener volmaakte gehoorzaamheid gegeven, gehoorzaam toch was Hij niet alleen tot den dood des kruises, maar Hij is 't tot het einde der wereld. Ik bid U dan, verkrijg mij de genade om ook te gehoorzamen al de dagen mijns levens en uit gehoorzaamheid gaarne te sterven. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

43. Geluk in Jesus.

O ziel, groot is thans uw geluk, wijl Jesus tot u gekomen is en zijn verblijf in u heeft genomen. Verbeeld u, dat Hij u zegt: „*Hier is mijn rustplaats voor eeuwig, hier wil ik wonen; want haar koos ik uit*" (Ps. 113. 14). O Jesus, mijn God en al, hebt Gij dan waarlijk uwe rust in mij gevonden? Hebt Gij dan waarlijk mijn

hart tot verblijf gekozen? Wilt Gij dan waarlijk in mij wonen? O wat geluk voor mij! wees welkom, lieve Jesus, wees duizendmaal gegroet! Nu ben ik opregt gelukkig en zal U nooit meer laten gaan. Neen, lieve Jesus, nooit zal ik U laten gaan. In U vind ik mijne rust, mijnen vrede, mijne voldoening. In U zal ik wonen, U zal ik aankleven en aan U mij vasthechten, zonder mij ooit van U te scheiden. Wat is de wereld met alles wat zij aanbiedt? Ik kan er geene rust, noch voldoening vinden; noch in hare goederen en rijkdommen, noch in hare vermaken en wellusten, noch in hare eer en grootheden. Neen, lieve Jesus, ik vind geene rust dan in U alleen. Ik ben voor U geschapen en mijn hart is ongestadig en ontevreden totdat het in U ruste. Gij alleen zijt mijne voldoening, mijn troost en mijne vreugde. Nu ben ik dan waarlijk gelukkig, aangezien Gij tot mij gekomen zijt en U geheel met mij hebt vereenigd. Gij zijt nu in mij en ik in U. Ik zal U vasthouden en eeuwig aankleven. „*Gij zijt mijn erf- en bekerdeel: Gij zijt het, die mij mijn erfdeel wilt wedergeven*" (Ps. 15. 5). O ziel, verbeeld u, Jesus te hooren zeggen: Mijn zoon, als gij Mij zoekt en in Mij blijft, zult gij alle goed en eene bestendige rust

vinden. Als gij Mij boven alle andere dingen bemint en Mij overal en in alles zoekt, zult gij mijn vriend zijn en van mijnen Vader alles verkrijgen, wat gij begeert; maar als gij Mij verlaat, of u van Mij verwijdert, zult gij ongelukkig en ontevreden zijn; want alles wat gij buiten Mij zoekt, zal u spoedig verdriet en misnoegen baren. Ik alleen immers ben uwe rust, uw vrede en uw leven.

O Jesus, Fontein van alle goed! hoe troostvol zijn mij deze uwe woorden en hoe dierbaar is mij uwe tegenwoordigheid! Hoe aangenaam is het mij, bij u te zijn en in U, door U en voor U te leven! Buiten U is mij alles bitter en baart alles mij misnoegen en verdriet. Ik vind in de wereld niets dan ijdelheid en kwelling des geestes. Daarom bid ik U, lieve Jesus, alle andere dingen van mij te verwijderen en alle ijdele genegenheden uit mijn hart te verbannen en hetzelve geheel in uw bezit te nemen, opdat ik U voortaan beminne uit geheel mijn hart, uit geheel mijne ziel en uit al mijne krachten. Dat anderen aardsche en vergankelijke dingen zoeken, die zij beminnen, ik zal U alleen zoeken, omdat ik U alleen bemin. Dierbare Jesus, ik heb U gevonden, boven wien niemand verhevener, nie-

mand beminnelijker is. O eenigst en opperst Goed! Ik hecht mij nu geheel aan U vast en niets zal ooit meer in staat zijn, mij van U te scheiden. Neen, lieve Jesus, niets is er bekwaam mij van U te scheiden, noch bitterheden, noch pijnen, noch vernederingen, noch vervolgingen, noch armoede, noch gebrek, noch kerker, noch dood. Neen, lieve Jesus, niets is bekwaam mij van U te scheiden. Gij zijt mijne rust, mijn vrede en mijne zaligheid; voor U dus wil ik leven en sterven. O Jesus, hoe zou ik U nog ooit kunnen verlaten? U, die zoo beminnelijk zijt, en mij zoo vele bewijzen uwer liefde hebt gegeven? Gij betoont mij steeds eene meer dan moederlijke teerhartigheid en draagt mij door uwe vaderlijke Voorzienigheid met meer liefde dan eene moeder haar eenigst kind. Hoe dikwijls hebt Gij mij op uwe schouders genomen en met langmoedigheid gedragen? Gij deedt het, ten eerste, als Gij, in weerwil mijner gebreken, onvolmaaktheden en zonden, mededoogend jegens mij waart, mij met geduld afwachttet en met minzaamheid uitnoodigdet, om tot U te komen. Gij deedt het, vervolgens, als gij anderen sterkte en genade gaaft, om mijne gebreken, kwade luimen en onvolmaaktheden geduldig te verdragen. Gij

deedt het nog, door mij tot uwe heilige Tafel te leiden en de spijs mijner ziel te worden. O Jesus, Gij zijt al te goed voor mij. Gij hebt mij met liefde gezocht, met goedheid ontvangen, ja mij zelfs toegelaten, als kind met U aan tafel aan te zitten, U als zielespijs te nuttigen en mij innig met U te vereenigen. O Jesus, wat zal ik U vergelden voor al die gunsten, die Gij mij bewezen hebt? Welke dankbaarheid zal ik U daarvoor kunnen betoonen? Helaas, er is niets in mij om het U te vergelden. Ik ben een zondige aardworm; ik kan niets doen dan mij diep voor U vernederen, en mij, ellendig gelijk ik ben, geheel aan U geven, met het vurig verlangen, om voortaan geheel voor U te leven, voor U te lijden en voor U te sterven. O ja, lieve Jesus, ik wil voortaan voor U leven en vereenig mij in alles met U. Amen.

---

44. Verzuchtingen en betuigingen van gehoorzaamheid.

O Jesus, Heer van hemel en aarde, Gij waart gehoorzaam tot den dood des kruises; en ik helaas, een nietig schepsel, ik ben zelfs in de kleinste zaken ongehoorzaam en wederspannig. Gij waart gehoorzaam aan uw eigen schepsel, aan

zondaars en booswichten; maar ik ben ongehoorzaam zelfs aan mijne oversten, ja aan God zelven. Gij waart gehoorzaam niet alleen tot den dood, maar zijt het nog en zult het blijven tot het einde der wereld, in het H. Sakrament des altaars, waar Gij voortdurend gehoorzaam blijft en dit wel aan alle priesters. Helaas, hoe zeer verschil ik van U; het verveelt mij somtijds ook maar eenen keer te gehoorzamen, terwijl Gij voortdurend gehoorzaam zijt. Ach, wat schande voor mij! Mijn hart moet wel boos zijn, daar het door zoo een treffend voorbeeld niet aangespoord wordt om aan allen, in alles en ten allen tijde te gehoorzamen. O Jesus, uwe gehoorzaamheid is zoo groot, dat Gij U zelven volkomen ter mijner beschikking stelt. Op mijn verlangen komt Gij tot mij; geeft Gij U aan mij en wordt Gij een met mij. Ja, lieve Jesus, uit gehoorzaamheid wordt Gij het voedsel mijner ziel en neemt Gij uwe rust in mijn hart. O Jesus, zou ik mij dan niet aan U geven? Zou ik U dan niet in alles gehoorzamen en uwen wil in alles niet stiptelijk volbrengen? Ja, zeker zal ik het doen, lieve Jesus! Ik draag mij geheel aan U op en zal U in alles gehoorzamen — en niet alleen zal ik gehoorzamen aan U, maar ook aan mijne oversten, wijl zij uwe plaats op aarde bekleeden en

mij in uwen naam bestieren. Gij, lieve Jesus, hebt mij en mijne onvolmaaktheden met zoo groote langmoedigheid verdragen en hebt mij zoo genadig aan uwe H. Tafel ontvangen, mij spijzende met uw vleesch en bloed. Uit dankbaarheid zal ik ook gewillig en met liefde het juk van het Evangelie en den last der gehoorzaamheid dragen, mij volkomen onderwerpende aan alle bevelen, hoe lastig, hoe onredelijk en onvolmaakt deze mij ook zouden toeschijnen; ik zal mij aan alle bevelen mijner oversten onderwerpen, zonder hunne daden te bevitten of hunne inzigten te beoordeelen. De gedachte, dat Gij door de oversten spreekt en mij uwe bevelen voorschrijft, is mij genoeg om vlijtig en stipt te gehoorzamen, zonder te weten of nieuwsgierig te onderzoeken, WAAROM zij het mij zoo en niet anders bevolen hebben. Bij het maken dezer voornemens word ik bevreesd, bij de gedachte aan mijne zwakheid en onstandvastigheid. Helaas, zonder U, lieve Jesus, kan ik niets, zelfs geen goede gedachte vormen; veel minder een goed woord spreken of een goed voornemen ten uitvoer brengen; daarom bid ik U, lieve Jesus, van mij te versterken, om deze voornemens getrouw ten uitvoer te brengen. Amen.

45. Gebed tot Maria.

Moeder der goddelijke genade, bid voor mij. Ofschoon ik, om de menigte mijner zonden en trouweloosheden, niet waardig ben Gods barmhartigheid te ontvangen, werp ik mij toch met vertrouwen in uwe armen, o Maria, gelijk een kind zich werpt in de armen zijner moeder. Ik bid U vurig, mij de genade eener ware, vaardige en stipte gehoorzaamheid te verwerven, om altijd en in alles met vlijt en bereidwilligheid te gehoorzamen. O Maria, weiger mij deze gunst niet, en maak, dat ik voortaan in de gehoorzaamheid volharde tot het einde mijns levens, en steeds met U zegge: „*Zie de dienstmaagd (den dienstknecht) des Heeren, mij geschiede naar uw woord.*" Amen.

OEFENINGEN.

1. *Altijd, in alles, vaardig en zonder tegenspreken* gehoorzamen. 2. In den wil der Oversten Gods wil, in hunne bevelen Gods bevelen erkennen en volbrengen. 3. Blindelings gehoorzamen, zonder de inzigten der Oversten te beoordeelen, hun gedrag te bevitten of het ellendig WAAROM DUS of WAAROM ZOO te gebruiken.

—o—

ZESDE OEFENING.

De milddadigheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

46. De weldaden der schepping.

O ziel, vergeet nooit de milddadigheid van God jegens u. Uit enkele goedheid heeft Hij u het bestaan en het leven gegeven; ja wat meer is, uit enkele goedheid heeft Hij alle schepselen aan u dienstbaar gemaakt. O God, Schepper van hemel en aarde, hoe goed zijt Gij jegens mij! Voor slechts weinige jaren bestond ik nog niet; niemand wist van mij te spreken; ik was nog in het niet, en zou nog in het niet wezen en er eeuwig in gebleven zijn, indien Gij mij het bestaan niet haddet gegeven. Ik heb dus mijn bestaan aan U alleen te danken. Ik hang geheel van U af, zoowel in het worden, als in het zijn en blijven. Gij hebt mij het leven gegeven en bewaart mij voortdurend in het leven. Gij waakt altijd over mij en geleidt mij op al mijne wegen, terwijl Gij niets anders zoekt of beoogt

dan wat mij het heilzaamste en voordeeligste is. Wee mij, omdat ik niet beantwoord aan uwe heilige inzigten. Derhalve vraag ik U, o mijn Jesus, vergiffenis voor mijne veelvuldige ondankbaarheden en trouwelooshеden. O God, ik offer mij van nu af geheel aan U op, en wijd mij voor immer aan uwe heilige dienst. Gij hebt mij het bestaan en het leven gegeven; ik wil het geheel voor U besteden. Ontvang mij, met alles wat in mij is; ik stel mij geheel ter uwer beschikking. Ontvang mijne ziel en mijn ligchaam; mijn verstand, mijn geheugen en mijnen wil; mijne gedachten, woorden en werken, mijne verzuchtingen, hartkloppingen en ademhalingen; met een woord, ontvang alles wat in mij is of mij aangaat. Ik draag U op al de zintuigen van mijn ligchaam en de vermogens mijner ziel; mijn gezigt, mijn gehoor, mijnen reuk, mijnen smaak en mijn gevoel. Ontvang geheel mijn bestaan; ik geef mij, zonder eenig voorbehoud, geheel aan U; geef mij slechts uwe liefde met uwe genade, dan ben ik rijk genoeg, noch vraag ik U iets anders. Kom, Heere Jesus, en neem bezit van mijn hart. Amen.

47. De weldaad der menschwording.

O ziel, overweeg de milddadige goedheid van God, die zich op zoo vele wijzen aan U heeft gegeven, gelijk de H. Kerk zingt in het officie van het H. Sakrament:

Se nascens dedit socium;
Convescens in edulium;
Se moriens in pretium;
Se regnans dat in praemium.
Als mensch werd Hij natuurgenoot;
Als gast en gastheer 't levend brood;
Ons losgeld in zijn kostbren dood;
Ons loon in 't rijk, dat Hij ontsloot.

O ziel, overweeg hoe Jesus uit den hemel neêrdaalt, zich als kind vertoont in den stal van Bethlehem en zich aan ons geeft tot *Reisgenoot*, om ons den weg des hemels aan te toonen. Zoo dan, lieve Jesus, verlaat Gij het hemelpaleis, het huis uws Goddelijken Vaders, om als balling 33 jaren op aarde rond te zwerven en mij den weg naar den hemel aan te wijzen? O welk eene genade! Ik was een verworpeling voor Gods aanschijn, een balling op aarde en dwaalde rond als een verloren schaap; maar Gij, lieve Jesus, hebt medelijden met mij gehad: Gij zijt uit den hemel neêrgedaald, om mij te zoeken en mij

den weg naar den hemel te banen. Er is geene armoede zoo groot, geene vernedering zoo diep, geen lijden zoo bitter, of Gij hebt er mij een weg door gebaand. In wat armoede, vernedering of lijden ik ook zal mogen komen, altoos en overal zult Gij mij een *Reisgenoot*, een Trooster zijn. O wat goedheid! O wat liefde! Wanneer zal ik mij eens volkomen aan U geven en U getrouw volgen? O Jesus, trek mij tot U en geef, dat ik U overal volge en U getrouw blijve tot in den dood. Kom tot mij, lieve Jesus, want ik verlang vurig naar U; ik ben zoo zwak uit mij zelven; kom dan, vereenig U met mij, opdat ik door U versterkt, volharde tot den dood, ja tot den dood des kruises. Amen.

---

48. De weldaad der verlossing.

Dierbare Jesus, hoe hoog hebt Gij mij geschat en wat grooten prijs hebt Gij voor mij betaald! Om mij vrij te koopen, hebt Gij U zelven weggegeven. Daarvoor hebt Gij U aan het kruis laten vastnagelen, uw bloed tot den laatsten druppel toe willen vergieten, alles willen lijden en eindelijk den schandelijken dood tusschen twee moordenaars aan het kruis sterven. O welk een kostbare prijs, dien Gij voor mij hebt betaald!

de Apostel noemt hem een „*grooten prijs.*" „*Empti enim estis pretio magno.*" „*Gij zijt voor een grooten prijs gekocht*" (1. Cor. 6. 20). En waarlijk die prijs is *groot*, ja hij is *oneindig;* de prijs immers van uw dierbaar bloed gaat alles te boven en is van eene oneindige waarde. O onuitsprekelijke milddadigheid van God jegens den ondankbaren mensch! Ach, of ik ook zoo milddadig jegens God ware, bereid om uit liefde tot Hem alles op te offeren en mijn leven ten beste te geven! Ach, of ik uit dankbaarheid aan God, steeds milddadig, goedgunstig en liefderijk ware jegens de armen en noodlijdende menschen! O Jesus, doe mij de waarde mijner ziel kennen, voor wier zaligheid Gij uw leven hebt geofferd; doe mij hare waarde kennen, opdat ik nooit zoo dwaas meer zij, van ze voor ijdelheden en zondige vermaken te verkoopen; doe mij liever alles ten beste geven en alles lijden, dan mijne ziel, voor zulk een grooten prijs vrijgekocht, met zonde te besmeuren of voor nietigheden aan den duivel te verkoopen. Dierbare Jesus, ik geef mij geheel aan U; ontvang mij; zuiver mij en wasch mij al meer en meer in uw dierbaar bloed; opdat ik U met een zuiver hart ontvange, innig met U vereenigd

worde en nimmer het ongeluk hebbe mij van U te scheiden. Amen.

---

49. De weldaad des Doopsels.

O ziel, gedenk, dat gij, even gelijk alle andere menschen, in zonde zijt ontvangen en geboren: maar buiten millioenen andere menschen heeft God u door het H. Doopsel afgewasschen en tot zijn kind aangenomen. O welk eene genade! kind zijn van God. O God, oneindig in barmhartigheden, wat zal ik U voor zulke genade kunnen vergelden? Waar, wanneer of hoe heb ik die genade verdiend? Ik was, gelijk alle anderen, een kind van gramschap, een slaaf des duivels, een verworpeling. Ik was zonder eenige verdienste en uw vijand; evenwel hebt Gij, o mijn God en Zaligmaker, medelijden met mij gehad, mij door het Doopsel van de erfsmet gezuiverd, mij aangenomen voor uw kind en voor mij den hemel geopend. O welk eene goedheid! welk eene genade! Maar helaas, hoe dikwijls heb ik de beloften mijns Doopsels verbroken! Hoe dikwijls heb ik aan de kwade ingevingen des duivels gehoor gegeven! Hoe dikwijls heb ik zijne werken verrigt en de pomperij der wereld nagejaagd! Helaas, welk eene ontaarding! welk eene trouwe-

loosheid! De ongeloovigen, heidenen en ketters zullen tegen mij opstaan in het oordeel en mij mijne ondankbaarheid en trouweloosheid verwijten. O ziel, zult gij altijd zoo boos, zoo ondankbaar en zoo trouweloos blijven? O neen, mijn God en Vader! Hier voor U neergebogen, vernieuw ik de beloften mijns Doopsels en zeg met een opregt hart, ten aanhoore van hemel en aarde: *Ik verzaak aan den duivel* en aan zijne booze ingevingen. *Ik verzaak aan zijne werken* en aan alle zonden en overtredingen. *Ik verzaak aan zijne pomperijen* en aan ijdele, wereldsche vertooningen, ligtzinnigheden en bekoorlijkheden. Met een woord, *ik verzaak* aan alles, behalve aan U, o mijn God en Al, en geef mij geheel aan U met alles wat in mij is, om U alleen te dienen, te beminnen, U aan te kleven. Dierbare Jesus, kom tot mij; ik verlang vurig naar U; kom en bekrachtig deze voornemens en versterk mij om ze altoos en in alle omstandigheden ten uitvoer te brengen. Amen.

---

50. De weldaad van het H. Sakrament.

O ziel, beschouw en bewonder de milddadigheid van Jesus, en de grootheid zijner liefde, die Hij u betoond heeft door het H. Sakrament

des Altaars in te stellen. Dit H. Sakrament is een *Manna*, een *hemelsch* Manna, dat allen smaak in zich bevat en gedurende uw aardsche leven u voedt en versterkt. Groot was Gods goedheid en milddadigheid jegens de Joden, toen Hij gedurende 40 jaren in eene dorre woestijn het Manna over hen afregende, om hen te voeden, totdat zij gekomen waren in het land van belofte, overvloeijende van melk en honig! Hoe gelukkig was dat volk, terwijl het dagelijks zonder moeiten of kosten een spijs ontving, welke alle genot en de zoetigheid van allen smaak in zich bevatte! Hoe ondankbaar was tevens datzelfde volk, wijl het walg kreeg van die hemelsche spijze en haakte naar de spijzen van het slaafsche Egypte.

Minnelijke Jesus, uwe goedgunstige milddadigheid jegens ons is oneindig grooter; Gij immers hebt ons een nieuw en meer verheven Manna gegeven; Gij geeft U zelven. Op het woord eens priesters daalt Gij dagelijks op duizende plaatsen der wereld uit den hemel neder, om ons te spijzen, niet met het Manna der oude wet, maar met uw eigen vleesch en bloed. O verhevene spijs! O hemelsche, o goddelijke spijs! O spijs, die allen smaak in zich bevat! Dierbare Jesus, ik

zeg U duizendmaal dank voor die onbegrijpelijke mildheid, die U heeft bewogen ons een zoo groot en zoo kostbaar geschenk te geven. Wee mij, omdat ik, even gelijk de Joden, voor dat hemelsch Manna zoo onverschillig ben. Wee mij, die er somtijds afkeer van heb, of ten minste meer verlang naar ligchamelijke spijzen, dan naar die geestelijke zielespijs van uw vleesch en bloed. O Jesus, ontferm U mijner, en vergeef mij mijne onverschilligheid, ongevoeligheid en ondankbaarheid, welke mij thans van harte leed zijn. Kom, lieve Jesus, ik verlang vurig naar U; kom en geef U spoedig aan mij, opdat ik een met U worde en Gij een met mij. Kom, lieve Jesus, en vereenig U met mij. Ik geloof in U; ik hoop op U; ik bemin U bovenal. Kom, Heer Jesus, en wees mij eene teerspijze, opdat ik hier met U vereenigd, eeuwig met U vereenigd blijve in den hemel. Amen.

---

51. Gebed tot Maria.

Allerzuiverste Moeder, bid voor mij, opdat ik mijnen Jesus met een zuiver hart ontvange en geheel voor Hem zij, gelijk Hij geheel voor mij is. O Maria, allerzuiverste Moeder, ik verheug mij over uwe zuiverheid en heiligheid, en vereer

U met de H. Kerk, zeggende: „*Gij zijt geheel schoon en er is geene vlek in U.*" U, die zoo zuiver en heilig waart, heeft God verkozen, om de Moeder van zijnen Zoon te zijn en Hem negen maanden in uwen schoot te dragen. O Maria, bid voor mij, opdat ik van alle vlekken gezuiverd worde; wijl ik Jesus, uwen Goddelijken Zoon, in mijn hart moet ontvangen. O konde ik Hem eene zuivere woonplaats aanbieden! Maar helaas, mijn hart is niet alleen besmeurd geweest met de erfzonde, maar ook met vele persoonlijke zonden, welke ik zelf bedreven heb. O Maria, ik bied U mijn hart aan en bid U, hetzelve te willen zuiveren van alles wat aan de heilige oogen van Jesus zou kunnen mishagen, en het te versieren met die deugden, welke Gij weet Hem het aangenaamste te zijn, vooral met een levendig geloof, eene vaste hoop, vurige liefde, diepe ootmoedigheid en een groot verlangen. O Maria, bid voor mij, opdat ik Jesus waardig ontvange. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

52. Bewondering en dankzegging.

Liefderijke Jesus, ik sta verbaasd over uwe oneindige goedgunstigheid en mildheid jegens

mij. Van het eerste oogenblik mijns levens af hebt Gij mij met ontelbare weldaden overladen, en nu schenkt Gij mij nog de grootste van allen. Gij hebt U immers aan mij gegeven! GIJ AAN MIJ! Deze twee woordjes zeggen alles. GIJ AAN MIJ! O welk eene genade! O Jesus, hoe is dat mogelijk? GIJ AAN MIJ! GIJ, de Heer, de oneindige, de Heiligheid zelve, en IK, een slaaf, een niet, een booswicht. — Hoe is het mogelijk, dat Gij U aan mij geeft! Ofschoon het mij ongelooflijk voorkomt, geloof ik het toch vastelijk, wijl Gij de eeuwige waarheid zelve het mij verzekert. Lieve Jesus, ik geloof dan, dat Gij in mij zijt en ik in U. Nu ben ik dan regt gelukkig! GIJ IN MIJ, en IK IN U! O ziel, vergeet deze weldaad niet, denk er dikwijls aan. Jesus is uwe spijs, uw voedsel. De Engelen zien Hem van aanschijn tot aanschijn; zij bezitten Hem en worden door Hem volkomen verzadigd; maar gij, mijne ziel, hebt Hem niet alleen mogen aanschouwen, maar daarenboven als spijs in u ontvangen. Welk geluk! Welk eene verhevene spijze! O God, hoe goedgunstig en milddadig zijt Gij jegens mij! Dienzelfden Jesus, tot wien de Engelen sidderend opzien, wien zij om zijn schitterenden glans niet kunnen aanstaren, heb

ik thans ontvangen; Hij heeft zich geheel met mij vereenigd; en ik ben met Hem een vleesch en een bloed geworden. O God, wie is in staat deze uwe goedheid, liefde en milddadigheid naar waarde te prijzen? Mijne onmacht erkennende, werp ik mij ootmoedig voor U neder, om U te aanbidden en te verheerlijken. Dierbare Jesus, Gij geeft U aan mij: ik geef mij aan U. Ontvang mij voor den tijd en voor de eeuwigheid. Amen.

---

53. De goedgunstige milddadigheid van Jesus.

O ziel, vergeet nooit, dat Jesus uit loutere goedheid zich aan u geeft. Hij heeft u niet noodig; ook heeft Hij niets van u te verwachten; zelfs zoudt gij zijn geluk in niets kunnen vergrooten; Hij immers is het opperste, het oneindige, het volmaakte en onveranderlijke goed in zich zelven en zijn geluk kan door geen schepsel vergroot, verkleind of veranderd worden. Zijne goedheid en milddadigheid komt dus voort uit enkele liefde. Hij geeft zich aan u, niet uit eigen belang, maar alleen uit liefde, om u gelukkig te maken, om u in uwe zwakheden te versterken, in uwe armoede te verrijken, in uw lijden

te troosten, in uwe moedeloosheden op te beuren; verder om u te zuiveren, te heiligen, te volmaken en met hemelsche schatten en gunsten te overladen. O Jesus, hoe goed zijt Gij jegens mij! Gij komt tot mij; Gij geeft U geheel aan mij; Gij vereenigt U op de naauwste wijze met mij, zoodat ik als *een* met U word. Hoe gelukkig ben ik dan! Heden is zaligheid over mij gekomen; mijn hart is in een paradijs, in een hemel veranderd; want, waar Gij zijt, daar is de hemel. En nu zijt Gij in mij! O wat geluk!

O ziel, daar Jesus u zoo genadig is geweest, is het uw pligt dankbaar te zijn. Loof Hem, dank Hem, verheerlijk Hem zoo veel gij kunt, en vereenig u met alle Engelen en Heiligen en vooral met de allerheiligste Maagd Maria. Ja, lieve Jesus, zeker zal ik U loven en danken; ik zal U den ganschen dag verheerlijken en uit dankbaarheid zal ik mijn hart aan de wereld en hare bedriegelijke schijngoederen onttrekken en milddadig en goedgunstig zijn jegens arme en hulpbehoeftige menschen. O Jesus, Gij geeft U geheel aan mij, zou ik dan uit dankbaarheid het mijne niet gaarne geven aan uwe arme ledematen? Ja, zeker zal ik dat gaarne doen, te meer, omdat Gij alles, wat ik uit liefde tot

U aan de armen zal gedaan hebben, beschouwt als aan U zelven gedaan. O Jesus, ontferm U mijner en geef, dat ik meer en meer afkeer krijge van de wereld en geheel leve voor U. Want Gij alleen zijt mijn geluk, mijn God en mijn Al, in wiens bezit mij niets kan ontbreken; Gij immers zijt de oorsprong en gever van alle goed. O God, hemelsche Vader! daar Gij uwen eenigen Zoon aan mij hebt gegeven, hoe zoudt Gij mij dan iets kunnen weigeren? Hoe zoudt Gij met Hem ook niet alles aan mij geven? (Rom. 8. 32). Dierbare Jesus, zou ik uwe goedheid jegens mij nog kunnen betwijfelen, nu Gij zelf tot mij gekomen zijt? Zou mij nog iets kunnen ontbreken, nu Gij, de Heer van het heelal, U zelven aan mij hebt gegeven? Neen, lieve Jesus, U bezittende, bezit ik alles. O wereld, ga weg van mij, met al uwe schijngoederen! Nooit zal ik mijn hart meer vasthechten aan aardsche goederen of vergankelijke rijkdommen, maar alleen aan Jesus. Ten bewijze van dit besluit zal ik voortaan jegens arme menschen minzaam, goedgunstig en milddadig zijn en trachten hen te troosten, niet alleen door liefderijke woorden, door gedienstigheid en voorkomendheid, maar ook, door het geven van aalmoezen. O Jesus,

sta mij bij, om dit voornemen getrouw ten uitvoer te brengen. Amen.

---

54. Opdragt en dankbetuiging aan Jesus.

O Jesus, Gij zijt milddadig jegens mij; laat toe, dat ik ook milddadig zij jegens U en mij geheel aan U geve. Ik erken het, lieve Jesus, ik ben mij geheel aan U verschuldigd; ik behoor niet toe aan mij zelven, maar aan U. Zonder U heb ik niets, ben ik niets, kan ik niets. Gij hebt mij het leven gegeven, door uw dierbaar bloed vrijgekocht, door het Doopsel voor uw kind aangenomen en gespijsd met uw eigen vleesch en bloed. O welk eene genade! Wat ben ik U daarvoor niet verschuldigd? Zie, lieve Jesus, ik geef mij geheel aan U; uit liefde tot U zeg ik vaarwel aan alles en zal in alles niets zoeken dan uwe eer en glorie. O Jesus, ik vereenig mij met de Engelen en Heiligen, om U voortdurend te loven en te verheerlijken en ik heb geen ander verlangen meer dan voor uwe eer te leven en te sterven. Ik geef mij geheel aan U; handel met mij naar uw welbehagen; dat mijn leven voorbij ga in pijnen, in armoede en vernederingen, ik zal tevreden zijn en mij verblijden, als uw naam maar geëerd en verheerlijkt wordt. Ontvang

mij, lieve Jesus, en alles wat mij toebehoort; ontvang mijn verstand, mijn geheugen, mijne vrijheid en mijnen wil; ontvang mijne gedachten, woorden en werken; ontvang mijne verzuchtingen, hartkloppingen en ademhalingen; ontvang mijne ziel en mijn ligchaam met al deszelfs zintuigen; namelijk het gezigt, het gehoor, den reuk, den smaak en het gevoel; ik draag U alles op, lieve Jesus, met het doel om alles te besteden tot uwe eer en glorie. Laat niet toe, dat iets ter wereld mij van U verwijdere; Gij zijt de rust, de eenige troost mijns harten: ik wil liever duizendmaal sterven dan U nog ooit te verlaten of door zonde te vergrammen. O Jesus, sta mij bij in alle bekoringen en help mij in den strijd tegen mijne vijanden, opdat ik volharde en zalig worde. Amen.

---

55. Milddadigheid jegens de armen.

Uwe onbegrensde milddadigheid jegens mij, lieve Jesus, maakt mij beschaamd over mijne nalatigheid en onmeedoogendheid jegens uwe arme en hulpbehoeftige ledematen. Helaas, hoe terughoudend en karig ben ik in het geven, en geef ik nog iets, dan is het misschien uit ijdele inzigten, uit eigen belang, uit ijdele glorie of

welstands halve, meer dan uit liefde tot U of tot den evennaaste. Dierbare Jesus, thans verfoei ik al die ijdele inzigten; voortaan zal ik goedgunstig, minzaam en milddadig zijn uit liefde tot U, zelfs zal ik mij gelukkig achten, uit liefde tot U eenig liefdewerk te kunnen verrigten; dit immers is een groot geluk; wijl Gij rekent als aan U gedaan, alles wat men ter uwer liefde aan den arme of den noodlijdende zal gedaan hebben. O welke eene troostvolle gedachte bij het doen van liefdewerken! Dan wordt het mij vergund in de hongerigen U te spijzen, in de dorstigen U te laven, in de naakten U te kleeden, in de zieken U te bezoeken, in de bedroefden U te troosten. Wat troost zal mij dit geven op mijn sterfbed en wat vertrouwen in het oordeel! Dan immers zult Gij aan de regtvaardigen zeggen: ,,Ik had honger en gij gaaft Mij te eten. Ik had dorst en gij gaaft Mij te drinken. Ik was naakt en gij bedektet Mij, krank en gij bezocht Mij; Ik was een vreemdeling en gij naamt Mij op; Ik was in de gevangenis, en gij kwaamt tot Mij" (Matth. 25, 35, 36). O Jesus, prent deze gedachten levendig in mijn geheugen, opdat ik steeds liefderijk, minzaam en milddadig zij. Amen.

56. Gebed tot Maria.

Allerzuiverste Moeder, bid voor mij, opdat ik voortaan zuiver en heilig voor God leve. Ik heb nu mijnen Jesus ontvangen: ik moet derhalve voor Hem leven en mij en al het mijne geheel voor Hem besteden; maar ik ben zeer zwak, dit weet ik bij ondervinding, en Gij, o Maria, weet het nog beter dan ik; daarom bid ik U mij bij te staan, opdat ik voortaan God alleen beminne en mij geheel voor hem bestede. Jesus is jegens mij milddadig geweest; 't is billijk, dat ook ik milddadig zij uit liefde tot Hem en voor Hem leve in heiligheid en regtvaardigheid al de dagen mijns levens; o Maria, bid voor mij, opdat ik dezen mijnen pligt volbrenge. Amen.

OEFENINGEN.

1. De gelegenheden van liefdewerken te doen, steeds waarnemen. 2. Gaarne doen. 3. Het doen, alsof men het aan Jesus zelven deed.

—o—

ZEVENDE OEFENING

De milddadigheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

57. De milddadigheid van Jesus tot ons.

Groot, lieve Jesus, oneindig groot is uwe milddadigheid jegens de menschen in het algemeen, maar vooral jegens mij in het bijzonder. Gij hebt mij niet alleen van tijdelijke, maar ook van geestelijke goederen overvloedig voorzien. Hoe rijk ben ik in genade en geestelijke schatten! Gij hebt mij gesteld in eene vette weide (Ps. 22. 1, 2), waar mij niets ontbreekt van alles wat mij ter zaligheid dienstig kan zijn; maar daarmede niet tevreden, wilt Gij U zelven nog geheel aan mij geven. Ja, lieve Jesus, Gij hebt U zelven in vele opzigten aan mij gegeven; daarom zingt de H. Kerk in hare lofzangen ter uwer eer:

Se nascens dedit socium;
Convescens in edulium;
Se moriens in pretium;
Se regnans dat in praemium.

Als mensch werd Hij natuurgenoot;
Als gast en gastheer 't levend brood;
Ons losgeld in zijn kost'bren dood;
Ons loon in 't rijk, dat Hij ontsloot.

Daar Gij U zelven, lieve Jesus, onder zoo vele opzigten en zoo volkomen, aan mij gegeven hebt en nog bereid zijt te geven, geef ik mij ook geheel en wel onder alle opzigten aan U; laat niet toe, dat ik mij nog ooit aan de wereld, aan de booze ingevingen des duivels of aan de zonden overgeve. Neen, lieve Jesus, laat dit, bid ik U, nooit toe: ik wil geheel aan U zijn; zie, thans geef ik mij geheel aan U, om voor U te leven, te lijden en te sterven. Amen.

---

58. „Als mensch werd Hij natuurgenoot."

Wat geluk en troost was het voor den jongen Tobias, op zijne onbekende en moeijelijke reis naar Mesopotamië, een getrouwen vriend te ontmoeten, die hem overal geleidde, in alles over hem waakte en altijd voor hem bezorgd was! Hoe stond hij verbaasd en hoe dankte hij God, toen hij vernam, dat zijn reisgenoot niet een mensch maar een Engel was! O ziel, wat geluk, wat troost voor u, op uwe moeijelijke, gevaarlijke en onbekende reis naar de eeuwigheid, een goeden en getrouwen

Reisgenoot gevonden te hebben! O ziel, gij waart als een balling op de aarde, als een van Gods aanschijn verworpene en als een dwalend schaap rondzwervende, zonder u zelven te kunnen redden; maar de oneindig goede God had medelijden met u en gaf u tot Reisgezel, niet een mensch, niet een Engel, maar zijn eenigen beminden Zoon, den tweeden persoon der H. Drievuldigheid, waarachtig God gelijk de Vader en de H. Geest. Jesus is dan mijn Reisgezel. O wat geluk voor mij! Dierbare Jesus, Gij hebt gezegd: „*Ik ben de weg en de waarheid en het leven*" (Joan. 14. 6), dat is, Ik ben de ware weg tot het leven; geef dat ik U overal, zelfs tot op Calvarië toe, volge; geef, dat ik standvastig, tot het einde toe, den weg bewandele, dien Gij voor mij gebaand hebt.

O Ziel, aanschouw Jesus, met zijn kruis beladen gaat Hij vooruit, en u uitnoodigende zegt Hij: *Neem uw kruis op en volg Mij na.* Welaan, mijne ziel, heb moed, vrees niet voor de kruisen, moeijelijkheden of gevaren; Jesus, die u uitnoodigt, heeft voor u den weg gebaand en zal u ondersteunen door zijne genade. Dierbare Jesus! mijn hart is bereid. Ik zal u overal, tot zelfs in het lijden, in de vernederingen en in den dood volgen; doch versterk mij door uwe genade en

trek mij door de banden van liefde, opdat ik uw voorbeeld getrouw volge en volharde tot het einde toe. Amen.

---

58. Jesus werd „als gast en gastheer 't levend brood."

Gij deedt veel, lieve Jesus, toen Gij U zelven aanboodt als Reisgezel, om ons op den weg naar den hemel te geleiden; doch hiermede waart Gij niet tevreden: het was U niet genoeg, drie en dertig jaren met ons op aarde vertoefd te hebben, voor ons te hebben geleden en gestorven te zijn; Gij wildet daarenboven bij ons blijven tot het einde der wereld toe en ons spijzen met uw eigen vleesch en bloed; daarom hebt Gij het allerheiligste Sakrament des Altaars ingesteld, waar Gij ons gezelschap zult houden zoolang er priesters op aarde zijn. O welk eene liefde? Welk eene goedgunstige milddadigheid! Ach of ik er meer van doordrongen ware! Ach of ik vuriger naar het Sakrament gedreven werd! De spijs, die Gij ons hier aanbiedt, is geene gewone spijs; uw ligchaam en uw bloed is onze spijze; datzelfde vleesch en datzelfde bloed, dat Gij in uwe menschwording hebt aangenomen, dat ligchaam, dat nu in den hemel verheerlijkt is. O welk eene verhevene spijs! O Jesus, uwe goedheid, uwe milddadigheid

gaat al te ver! Helaas, ik ben jegens U ondankbaar, ik ben jegens U en jegens uwe arme ledematen onminzaam, onvriendelijk, afkeerig, karig, ja zelf somtijds bitter en stuursch. Ach wat schande voor mij, zoo onbarmhartig en hardvochtig jegens de armen te zijn! Dierbare Jesus, 't is mij nu van ganscher harte leed. Thans geef ik mij geheel aan U en uit liefde tot U zal ik jegens den evennaaste goedgunstig en milddadig zijn. Ontvang mij, dierbare Jesus; ik geef mij aan U; bereid mijn hart en zuiver het, opdat ik U in eene goede gesteltenis ontvange. Kom, lieve Jesus, ik verlang vurig naar U. Kom en spijs mijne hongerige ziel met uw vleesch en bloed en verzadig haar met het brood der Engelen, opdat ik met U vereenigd, den weg der zaligheid veilig bewandele en in den hemel aanlande. Amen.

---

60. Jesus gaf zich: „ons losgeld in zijn kostbren dood."

Gij ziel, verhef uwe oogen naar het kruis: ziedaar uwen Heer en Meester! Hij hangt er in de hevigste pijnen tusschen twee moordenaars en draagt zich op aan zijnen hemelschen Vader als losgeld voor onze zonden en misdaden. O Jesus, hoe ver strekt zich uwe goedheid, uwe milddadigheid en liefde jegens ons uit? Het was U

niet genoeg ons met goederen verrijkt te hebben zoo naar ziel als ligchaam (want alles wat wij hebben, komt van uwe milde en goedgunstige hand): Gij hebt daarenboven U zelven tot losprijs onzer zielen gegeven. O welk eene ongehoorde liefde! O welk eene kostbare prijs! waar heeft men ooit gehoord, dat een heer zich zelven slagtoffert om zijnen slaaf vrij te koopen? Nergens. En toch Jesus heeft 't gedaan! Hij, hoewel oneindig in waardigheid en in alles gelijk aan God den Vader en God den H. Geest, heeft zich opgedragen aan zijnen Vader om mij vrij te koopen! O wat groot geheim! O ziel, erken uwe waarde; Jesus heeft u hoog geschat. Hij heeft zich zelven gegeven, om u vrij te koopen. O goddelijke Zaligmaker! Hoe goed zijt Gij jegens mij! Maar, helaas, hoe ondankbaar ben ik jegens U! Ik heb U en uwe gunsten miskend en U verlatende heb ik mij aan zonden overgegeven. Ik heb mijne ziel, door U voor zoo grooten prijs vrijgekocht, wederom verkocht aan den duivel en dat voor ijdele, nietige en zondige vermaken; en zoo heb ik den prijs van uw dierbaar bloed miskend en met voeten vertreden. Ach, hoe spijt mij dit, lieve Jesus! Ik vraag er U van ganscher harte vergiffenis voor en bid U ootmoedig mij

genadig te willen zijn en mijne ziel in uw dierbaar bloed van alle vlekken te zuiveren. O God van genade en barmhartigheid, ik beken gaarne niet waardig te zijn genade bij U te vinden; maar gedenk Jesus, uwen Zoon, dien ik U ga opdragen in het H. Sacrificie der Mis, als een losprijs voor mijne zonden en ondankbaarheden. Ook draag ik U op al mijne goederen en bezittingen, ten einde deze tot onderstand der armen en tot werken van liefdadigheid milddadig te gebruiken. Eindelijk draag ik U op mijn ligchaam en mijne ziel en alles wat in mij is of mij toebehoort. O God, ontferm U mijner, verstoot mij niet; zie ik kom tot U; ontvang mij aan uwe heilige tafel en geef dat ik Jesus, uwen beminden Zoon, met een zuiver hart en eene vurige liefde ontvange. Amen.

---

61. Jesus werd „ons loon in 't rijk, dat Hij ontsloot."

O ziel, verhef u ten hemel; want daar geeft Jesus zich als loon aan de uitverkorenen. Ook zal Hij zich aan u geven. Hij zelf wil uw loon zijn: „*Ego.., sum merces tua magna nimis.*" *Ik ben uw overgroot loon* (Gen. 15. 1). Erken derhalve zijne goedheid en milddadigheid jegens U.

Ja zeker, lieve Jesus, zal ik uwe goedheid en milddadigheid jegens mij erkennen! Gij zijt geheel aan mij, niet alleen voor den tijd maar ook voor de eeuwigheid. Wanneer zal ook ik eens geheel aan U zijn? Wanneer zal ik het geluk hebben voor uw aangezigt te verschijnen en U eeuwig te bezitten? Ach of ik eeuwig met U vereenigd ware, lieve Jesus! Maar ik ben nog in de wereld, blootgesteld aan duizende gevaren. Wat zal er van mij geworden? Dierbare Jesus, als Gij mij niet bewaart, ben ik verloren. „*Domine salva nos perimus*" (Matth. 8 25). Heer, behoed ons, want wij vergaan! Zie, lieve Jesus, ik geef mij geheel aan U, bewaar mij, opdat ik geen schipbreuk lijde; ik klem mij aan U vast, om niet in den afgrond te zinken. Zie, lieve Jesus, ik nader thans met vertrouwen tot U, om U in de H. Communie te ontvangen en *een* met U te worden. Wat troost voor mij, te midden der gevaren, door de H. Communie met U vereenigd te kunnen zijn! Daarom kom ik tot U met een groot vertrouwen en een vurig verlangen, ten einde mij met U te vereenigen en voortaan in uwe liefde en vereeniging te leven en te sterven. O Jesus, ik geloof in U, ik hoop op U, ik bemin U bovenal, kom tot mij lieve Jesus,

en geef U aan mij: kom, want ik verlang vurig naar U. Amen.

---

62. Gebed tot Maria.

Allerkuischste Moeder, bid voor mij, opdat ik mijnen Jesus met een zuiver hart ontvange. O Maria, God heeft U buiten alle anderen vergund, om én moeder én maagd tevens te zijn. Door deze genade heeft Hij U niet alleen boven alle menschen, maar ook boven alle Engelen verheven; en daar Gij altijd hebt beantwoord aan de bijzondere genade, die God U had verleend, heeft Hij U steeds meer en meer met gunsten overladen, zoodat de Engel Gabriël U *vol van genade* noemde. Daarom, o Maria, *allerkuischste Moeder*, bid ik U van mij de genade te verwerven, altijd aan Gods genade en inspraken te beantwoorden en wel in het bijzonder op dit oogenblik, nu het mij vergund wordt tot de tafel des Heeren te naderen en Jesus, uwen Goddelijken Zoon, te ontvangen, opdat ik met Hem vereenigd, voortaan zuiver en kuisch voor God leve, dagelijks meer en meer toeneme in de liefde tot God en den evennaaste en mij en het mijne gebruike tot het verrigten van liefdewerken. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

De milddadigheid.

63. Verwondering en lof.

O ziel, bewonder en aanbid de goddelijke goedheid, die zich gewaardigd heeft tot u te komen. Wanneer Tobias hoorde, dat de reisgezel, die hem naar Mesopotamië geleid en van daar met weldaden overladen, teruggevoerd had, niet een mensch was maar een Engel, viel hij sidderend en vol eerbied op zijn aangezigt ter aarde neder, en God zegenende bleef hij zoo drie uren liggen en opstaande, verkondigde hij overal Gods wonderdaden (Tobias 12). O mijne ziel, wij zijn nu veel meer aan God verschuldigd; niet een mensch, niet een Engel, maar Jesus, God zelf, is niet slechts onze reisgezel, maar ook onze gast, onze tafelgenoot, ja onze spijs geworden. Wij moeten Hem nu loven en verheerlijken; verbeeld u, dat de Engel u vermaant, gelijk hij Tobias vermaande, zeggende: „Zegen den God des hemels, loof Hem bij alle volken; aangezien Hij barmhartigheid met u heeft gedaan." (Tob. 12. 6).

O mijn God, zeker zal ik U loven, ik zal U overal op alle tijden en op alle manieren loven en prijzen; ik zal U loven in vereeniging met

alle schepselen, met alle ware geloovigen, met alle Engelen en Heiligen. O hadde ik nu den eerbied der Engelen, de vurigheid der Cherubijnen en de liefde der allerheiligste Maagd Maria, om U, mijn Jesus, mijn opperste Goed, voortdurend te loven! Maar dan nog zou deze mijn lof te gering zijn, wijl Gij oneindigen lof waardig zijt. O hemelen! O Engelen! O Heiligen! O HH. Patronen en Patronessen! O Maria, Moeder van Jesus, looft God in mijne plaats; ik vereenig mij met al de lofzangen, welke Gij aan Hem gegeven hebt, thans nog aan Hem geeft en gedurende de gansche eeuwigheid geven zult; maar dewijl deze lof nog te gering is, vereenig ik mij met U, lieve Jesus, om met U en door U God waardig te loven en voor de ontvangene weldaden naar waarde te bedanken. Dierbare Jesus, ik zeg U hartelijk dank voor de groote weldaad, die Gij mij nu bewezen hebt, door zelf tot mij te komen en een met mij te worden. O zalige vereeniging! Dierbare Jesus, wat zal ik U wedergeven voor alle weldaden die Gij mij bewezen hebt en bijzonder dat Gij nu zelf tot mij zijt gekomen? O ziel, let nu wel op u zelve en op al uw doen en laten, om uwen Jesus nooit meer te vergrammen. Als gij zoudt bekoord

worden tot zonde, denk aan Jesus, en aan de weldaad die Hij u thans heeft bewezen. Diezelfde Jesus, die de vreugde des hemels uitmaakt, en in wiens bezit de Engelen eeuwig verzadigd worden, is nu tot u gekomen en rust thans in uw hart, zoudt gij Hem dan niet beminnen? Zoudt gij niet bereid zijn, uit liefde tot Hem alles, zelfs uw leven op te offeren? Ja zeker zou ik dit gaarne doen, lieve Jesus, Liever wil ik sterven, dan U door de zonde beleedigen. Neen, lieve Jesus, in der eeuwigheid geen zonde meer! Ontvang mij met alles wat in mij is; ik geef mij geheel aan U, ontvang mijn verstand, mijn geheugen, mijne vrijheid en mijnen wil; ontvang mijne ziel en mijn ligchaam met al deszelfs zintuigen, het gezigt, het gehoor, den reuk, den smaak en het gevoel; doe met mij naar uw welbehagen. Sla mij, beschaam mij, beproef mij, kastijd mij en verneder mij zooveel Gij wilt, ik ben met alles tevreden. Daar alles wat mij overkomt, door U beschikt of toegelaten wordt, zal ik alles met liefde aannemen, als komende uit uwe vaderlijke handen. Ik zal alles, zoowel het nederige als het verhevene, zoowel het bittere als het zoete, zoowel het moeijelijke als het gemakkelijke met liefde aanvaarden; er kan mij

zonder uwen wil niets overkomen; doch uw wil is altijd goed, altijd heilig, altijd regtvaardig, Hoe bitter de zaak mij ook toeschijne, ik zal haar toch bereidvaardig aannemen en aanzien als door U mij toegezonden. O Jesus, ontferm U mijner en sta mij bij, want ik ben zwak en zeer onstandvastig. Amen.

---

64. Opdragt zijner goederen.

O ziel, vergeet nooit de schoone woorden, welke de Engel sprak tot Tobias, zeggende: „*Het gebed met vasten en aalmoezen is goed en beter dan schatten van goud te vergaderen; want de aalmoes bevrijdt van den dood, en zij is het, die zuivert van zonden en barmhartigheid en het eeuwige leven doet vinden*" (Tob. 12. 8). Lieve Jesus, daar Gij U geheel aan mij gegeven hebt, is het ook billijk, dat ik mij en al mijne bezittingen aan U geve en mij geheel voor uwe glorie en voor het welzijn mijns naasten bestede. Daar Gij, de Bron van alle goed, U zelven geheel aan mij geeft, zou het dan te veel zijn, indien ik eenige tijdelijke goederen uit liefde van U aan de armen zou geven? Zij zijn toch uwe lidmaten, lieve Jesus! In hen lijdt Gij honger: in hen lijdt Gij dorst; in hen lijdt Gij koude,

vermoeijenis en andere ellende. Alles wat wij ter uwer liefde aan hen zullen gedaan hebben, rekent Gij als ware het aan U zelven gedaan en zult het, als aan U gedaan, in het oordeel der geheele wereld kenbaar maken en met eeuwige goederen beloonen, zeggende: „*Ik had honger en gij gaaft Mij te eten*" enz. (Matth. 25. 35). O Jesus, eenige troost mijns harten, trek mij tot U, laat niet toe, dat ik mij nog vasthechte aan aardsche goederen, welke zoo spoedig vergaan en mij op het sterfbed zullen ontnomen worden. Geef, lieve Jesus, dat ik uit liefde tot U gaarne aalmoezen geve en liefdewerken verrigte; deze toch zullen mijn troost zijn op het sterfbed en mij van uwe barmhartigheid in het oordeel verzekeren; Gij immers hebt het zelf gezegd: „*Zalig zijn de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid verwerven*" (Matth. 5. 7). O Jesus, ontvang mij met alles wat mij toebehoort; ik wil geen eigendom meer hebben tenzij om er volgens uwen wil en niet volgens mijne kwade neigingen over te beschikken. O Jesus, God van mijn hart ontferm U mijner en geef dat ik U steeds getrouw zij. Amen.

65. Verachting der wereld. Geluk in God.

Daar Gij, lieve Jesus, mijn God en Al, tot mij gekomen en een met mij geworden zijt, zou ik dan nog zoo ondankbaar en ontaard kunnen wezen, van mijn hart aan iets buiten U te hechten? Wat is de wereld met alles wat er in is? Al was ik heer en meester van alle aardsche goederen, zou ik nog met Salomo moeten uitroepen: „*IJdelheid der ijdelheden en alles is ijdelheid*" (Eccl. 1. 2). De rijkdommen, vermaken en grootheden baren niets dan bitterheid en kwelling des geestes. Alles is voortgebragt uit het niet en zal spoedig tot het niet terugkeeren. Die aardsche goederen schijnen eenige oogenblikken iets groots te zijn, maar die grootheid verdwijnt terstond als rook. O God, mijn opperst en eenigst Goed! Bij U is alle goed, en zonder U bestaat niets. Gij alleen, Fontein van alle goed, zijt mijne liefde waardig, en buiten U is er niets dat verdient bemind te worden tenzij om U. Minnelijke Jesus, doe mij dit wel beseffen, nu bijzonder, terwijl Gij bij mij zijt, en bewaar dit gevoelen altijd levendig in mijnen geest om U alleen te zoeken en uit geheel mijn hart te beminnen. Amen.

66. Gebed tot Maria.

Allerkuischste Moeder, bid voor mij, opdat ik zuiver en kuisch voor God leve. Ik heb nu mijnen Jesus ontvangen en ben nu een met Hem geworden; hoe smartelijk zou het Hem dan niet zijn, indien ik de H. deugd van zuiverheid zou kwetsen. Daarom bid ik U, Moeder Maria, voor mij te bidden, opdat ik steeds heilig en kuisch voor God leve. Bid voor mij, opdat ik de wereld, met alles wat zij mij aanbiedt af aanbieden kan, verachte, om God alleen te zoeken, naar Hem alleen te verzuchten, voor Hem alleen te leven, alles voor Hem alleen te doen en te lijden, en eindelijk voor Hem alleen te sterven. Amen.

——o——

ACHTSTE OEFENING.

De heiligheid tegenover de onvolmaaktheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

67. Heiligheid van God.

Groote God, ik werp mij eerbiedig voor uw aanschijn neder, om uwe oneindige Heiligheid te overwegen. Uwe Heiligheid en mijne onvolmaaktheid beschouwende, wordt ik beschaamd en erken mij onwaardig om in uwe tegenwoordigheid te verschijnen. O God, er is niemand heilig, gelijk Gij. *Non est sanctus ut est Dominus* (1, Reg. 2). Gij immers zijt de Heiligheid zelve, Gij zijt de *oorsprong*, het *voorbeeld* en de *maatstaf* aller heiligheid, zonder wien niemand heilig zijn kan. Gij zijt heilig *in U zelven*, *door U zelven* en *om U zelven*. Uwe Heiligheid is eene eeuwige, onveranderlijke en volmaakte heiligheid. Zij kan noch bevlekt, noch vermeerderd, noch verminderd worden. Zij besluit de heiligheid van alle Engelen en Heiligen volmaakt in zich, en de minste vlek,

welke zij in ons bespeurt, is voor U afschuwelijk. Daarom lees ik in de heilige Schriftuur, dat Gij de boosheid der menschen ziende, inwendig met zulke droefheid geraakt werdt, dat Gij al klagend zeidet: „*Mijn geest zal in den mensch niet blijven, omdat hij vleesch is... Ik zal den mensch, dien Ik heb geschapen, van het aanschijn der aarde uitroeijen*" (Gen. 6).

Groote en heilige God, vol luister en majesteit, ik sta beschaamd voor U. Helaas! ik ben schuldig aan zoovele zonden; hoe verfoeijelijk moet ik dan niet zijn in uwe oogen! Hoe dikwijls waart Gij er bedroefd over! Hoe dikwijls heb ik daarom verdiend gestraft te worden; terwijl uwe goedheid uit enkele liefde mij spaarde en mij tijd tot boetvaardigheid gaf. O God, ik dank er U voor, en bid U om de genade mij te zuiveren en te heiligen en sterkte te geven, om voortaan voor U in heiligheid en regtvaardigheid te leven. Amen.

---

68. Jesus in de gedaante eens zondaars.

O ziel, overweeg hoe Jesus, oneindig in heiligheid, zich heeft vernederd, de gedaante van eenen dienstknecht aannemende en wel van een *pligtigen*, zoodat Hij op allerlei wijze beschimpt is

geweest. Men noemde hem een zondaar, een vriend der zondaars, een Samaritaan of ketter, een verleider des volks een oproermaker, een eerzuchtige zich uitgevende als koning, een schender der Sabbatdagen, een wijndrinker, een toovenaar, die met den duivel omging, eindelijk een godslasteraar, die zich valschelijk uitgaf als den Zoon van God. Niet alleen werd Hij zoo genoemd en bespot, maar ook als dusdanig voor de regtbanken gesleurd, beschuldigd en, als ware Hij pligtig, veroordeeld om gegeeseld, gekroond en gekruist te worden. O welk eene vernedering! O Jesus, hoe hebt Gij ons zoo kunnen beminnen, om U zoo diep uit liefde tot ons te vernederen? En zou ik, nietige aardworm en ondankbare zondaar, mij nog durven verheffen? Neen, lieve Jesus, ik zal mij steeds diep voor U vernederen en vraag U ootmoedig vergiffenis voor al mijne ongeregtigheden en misdaden. Daar Gij, de Heiligheid zelve, de gedaante van een zondaar aanneemt, weet ik niet, hoe ik mij diep genoeg zal vernederen. Ik ben niet waardig den aardbodem te betreden, en mij voor U neêrwerpende kan ik niets anders doen, dan rouwmoedig en regtzinnig mijne misdaden erkennen en met den

Publicaan om vergiffenis smeeken, zeggende: *Heer, wees mij zondaar genadig.* Amen.

---

69. De Heiligheid van Jesus schittert te midden zijner vernederingen.

Goddelijke Zaligmaker, uwe oneindige Heiligheid vertoont zich schitterend te midden uwer vernederingen. Eene menigte van Engelen, verheerlijkte U in het stalletje van Bethlehem en zong: „*Glorie zij aan God in den hooge*" (Luc. 2. 14). Op Thabor was uw aanschijn glansrijk als de zon en uwe kleederen wit als sneeuw. Op het zien uwer mirakelen riep het volk uit: „*Hij heeft alles wel gedaan*" (Marc. 7. 37). Voor de vierschaar van Caïphas kon men U zelfs met behulp van valsche getuigen niet aan eene enkele misdaad schuldig verklaren en Pilatus bevestigde herhaalde malen geene schuld in U te vinden. O Jesus, ik verheug mij over uwe groote Heiligheid, die overal doorschijnt en zich zelfs te midden uwer vernederingen met glans vertoont; ik aanbid U in het midden uwer vernederingen en erken U als het *goddelijke Lam zonder vlekken.* Ik zal altijd en openlijk met Pilatus erkennen, *geene schuld in U te vinden.* Neen, lieve Jesus, niet *in U* maar in mij is de schuld. *Peccavi. Ik heb ge-*

zondigd en kwaad voor U gedaan. Om mijnent wil zijt Gij, hoewel onschuldig, ter dood geleid, en met schande overladen; doch, terwijl Gij tusschen twee moordenaars als de grootste booswicht aan het kruis sterft, staat de gansche natuur verbaasd en geeft getuigenis uwer onschuld. Mij voor uw kruis neêrwerpende, zal ik steeds met den Hoofdman uwe onschuld erkennen, zeggende: „*Waarlijk deze mensch was regtvaardig; Hij was Zoon Gods*" (Lucas 23. 47. Marcus 15. 39) en met het volk op mijne borst kloppende, zal ik mijne schuld erkennen, dewijl Gij om mijnent wil gestorven zijt. Ontferm U mijner, lieve Jesus, en wasch mij in uw dierbaar bloed, opdat ik gereinigd van alle fouten, U met een zuiver hart ontvange. O Jesus, kom en geef U aan mij, want ik verlang naar U. Amen.

---

70. Heiligheid, die God van ons vordert.

O God, als ik in de H. Schrift deze woorden lees: „*Weest heilig, aangezien Ik heilig ben*" (Levit. 11. 46), word ik beangstigd. Hoe zou ik heilig kunnen zijn, gelijk Gij het zijt? Neen, mijn God, dit is niet mogelijk. Ik ben een ellendig schepsel, een niet, een ondankbare, ja een zondaar; daarom verneder ik mij voor U

en bid U mij te zuiveren, te versieren en te heiligen. Ach, lieve Jesus, hoe zult Gij U gewaardigen tot mij te komen en uw verblijf bij mij te nemen? *Ik ben niet waardig dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts een woord en mijne ziel zal gezond worden.* Ofschoon ik het niet waardig ben, wilt Gij toch tot mij komen; daarom bid ik U: „*Schep in mij een zuiver hart en vernieuw in mij den goeden geest*", opdat ik U heilig ontvange; Gij immers kunt geen genoegen vinden in een hart besmeurd door de zonde; daarom verdert Gij in uwe bedienaars de grootste heiligheid, hebt Gij deze zelfs gevorderd in de priesters, wier bediening niets dan een schaduw en afbeeldsel was van die der nieuwe wet. Ik lees in de H. Schrift deze woorden: „*Zij,* (priesters) *zullen heilig zijn voor hunnen God en zijnen naam niet bezoedelen; zij immers offeren den wierook des Heeren en de brooden van hunnen God, en daarom zullen zij heilig zijn*" (Levit. 21. 6). O God, als er zoo groote heiligheid in de priesters van het oud verbond werd gevorderd, hoe heilig behoor ik dan niet te zijn, *ik*, die het vleesch en bloed van Jesus, uwen eenigen Zoon, opdraag in het H. Sacrificie der Mis en Hem als eene spijs der ziel ontvang in de H. Com-

munie? „Wee mij, ellendige, mag ik hier met den godvruchtigen Bellarminus uitroepen, wee mij, omdat ik, hoewel mij de verhevenste bediening te beurt is gevallen, evenwel zoo ver verwijderd ben van de heiligheid, welke God vereischte in de priesters van het oud verbond." O God! ik ben beschaamd voor uw aanschijn. Helaas! hoe dikwijls en hoe grootelijks heb ik U vergramd. O God! ontferm U mijner; wees mij genadig; zuiver mij; heilig mij; en versier mij met alle deugden, opdat ik die heilige geheimen heilig verrigte en U met een zuiver hart ontvange. Kom, Heer Jesus, kom spoedig, want ik verlang naar U. Amen.

---

71. Verzuchtingen tot Jesus in het H. Sakrament.

O Jesus, ik geloof, dat Gij waarlijk en wezenlijk tegenwoordig zijt in het aanbiddelijk Sakrament. Gij zijt er als op een heerlijken troon gezeten, omgeven van millioenen Engelen, die U aanbidden. O wat eerbied hebben zij voor U! Met wat vurigheid aanbidden, loven en verheerlijken zij U! Met wat ontzag en liefde werpen zij zich voor uwen troon neder, terwijl zij hunne aangezigten bedekken voor den glans uwer Heiligheid! Wat eerbied, vurigheid en liefde moet

ik dus niet voor U hebben, *vooral*, *nu* ik U in het H. Misoffer ga opdragen en in de H. Communie ontvangen? Ach, mijn Jesus, wie ben ik, om U te ontvangen? Helaas, ik ben een ondankbare en trouwelooze zondaar! Hoe zou ik mij dan verstouten tot U te naderen! Neen, lieve Jesus, ik ben die gunst niet waardig. Mijn hart is besmeurd en mijne lippen zijn onrein, zuiver mijne lippen, gelijk Gij die van Isaïas hebt gezuiverd, zuiver ze door uw dierbaar bloed; ontsteek mijn hart door een brandend liefdevuur, opdat mijne tong voortaan uwen lof verkondige en mijn hart van liefde voor U kwijne. O Jesus, daar Gij zoo oneindig goed zijt, nader ik tot U met een groot vertrouwen, en verlang vurig, mij met U te vereenigen. Kom, Heer Jesus, kom en geef U aan mij. Ik geloof in U; ik hoop op U; ik bemin U bovenal. Amen.

---

72. Gebed tot Maria.

Ongeschondene Moeder, bid voor mij, opdat ik gezuiverd van alle vlekken en gebreken, mijnen Jesus met een rein en zuiver hart ontvange. O Maria, Gij waart geheel schoon, zonder de minste vlek; daarom nam Jesus in U zijn behagen en verkoos U voor zijne Moeder. O Maria,

ik geef U mijn hart, om het te zuiveren en te versieren; neem er uit weg alles wat aan de oogen van Jesus, uwen goddelijken Zoon, zou kunnen mishagen en versier het met die deugden, welke Gij weet Hem het aangenaamst en mij het voordeeligst te zijn, vooral met een levendig geloof, eene vaste hoop, eene vurige liefde en een groot verlangen. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

73. Eenheid met God.

Dierbare Jesus, ik lees in de H. Schrift deze woorden: „*Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem*" (Joan. 6. 57). Wanneer ik dit lees, verheugt zich mijn hart, ik heb immers nu uw vleesch gegeten en uw bloed gedronken en dus *blijf ik in U en Gij in mij*. O wat geluk! O zalige vereeniging! Wie zou dit ooit hebben kunnen of durven denken? GIJ IN MIJ en IK IN U! Nu zijn wij *een ligchaam*. Nu ben ik innig met U vereenigd gelijk met de spijs, die men nuttigt. Dierbare Jesus, uwe liefde moet wel groot zijn, daar Gij U zoo nauw met mij vereenigt. Om een schitterend bewijs uwer liefde te geven, zijt Gij de spijs mijner ziel

geworden, zoodat wij nu EEN zijn. GIJ IN MIJ en IK IN U! Waarlijk, zegt de H. Chrysostomus, dit is een bewijs uwer overgroote liefde, *eigen aan minnaars!* O ziel, nu is het tijd om ook bewijzen uwer liefde te geven, u geheel met Jesus te vereenigen en door zijnen geest te leven, gelijk het ligchaam leeft door de ziel. O ja, lieve Jesus, dat is mijn verlangen en zal voor de toekomst mijn eenigst streven zijn. Zie ik geef mij thans geheel aan U om in U en door U te leven. Dierbare Jesus, bestier voortaan mijne oogen, mijne ooren, mijne tong, mijne handen en voeten, opdat ik in alles en door alles U behage en alle zintuigen alleen gebruike volgens uwen heiligen wil en uw welbehagen. Dan zal ik met den Apostel in waarheid kunnen zeggen: *Levend ben niet meer ik, maar in mij leeft Christus*" (ad Gal. 2. 19.)

---

74. Verwondering en zelfvernedering.

Dierbare Jesus, hoe hebt Gij U zoo diep kunnen vernederen en U zoo innig met mij willen vereenigen? *Gij* immers zijt oneindig heilig, *ik* daarentegen ben een zondig mensch, vol fouten en gebreken. Hoe is het dan mogelijk, dat Gij U gewaardigd hebt tot mij te komen? O God, wie is er heilig,

gelijk Gij heilig zijt? Neen, dusdanige is er niet te vinden. *Non est sanctus ut est Dominus*" (1 Reg. 2) en toch zijt Gij tot mij gekomen! O Jesus, ik ben beschaamd over mij zelven. Ik moest heilig zijn, maar ik ben vol fouten en gebreken. Ik lees in de H. Schrift bij den profeet Isaïas (52. 11.): „*Wordt gezuiverd, gij die de vaten des Heeren draagt.*" Hoeveel meer moet ik nu gezuiverd worden; *ik* die niet alleen de vaten des Heeren, maar *den Heer zelven* draag? Mijn Jesus, barmhartigheid! verstoot mij niet om mijne onvolmaaktheden en gebreken. Ik bid U, medelijden met mij te hebben. Zuiver mij van alle zonden, onvolmaaktheden en gebreken; versier mij met alle deugden, opdat ik U aangenaam zij en voortaan geheel voor U leve. O Jesus, ik heb geen ander verlangen meer, dan U te behagen en met U vereenigd te leven en te sterven. Amen.

---

75. Aanbidding.

O Jesus, heilige, almagtige en onsterfelijke God, ik aanbid U, rustende in mijn hart en vereenig mij met de Engelen, die al sidderend voor U verschijnen en zonder ophouden uwen lof verkondigen. O ziel, verbeeld u, dat de Engelen

op dit oogenblik u omringen en zich voor u nederwerpen, om Jesus, die in u is, te aanbidden en te verheerlijken. Aanschouw die heilige en hemelsche geesten. Zij sidderen voor Hem, die zich aan u gegeven heeft; zij die in glans de zon overtreffen, durven ter nauwernood toch voor Hem, die in u is, verschijnen, en zich niet waardig erkennende tot Hem te naderen, werpen zij zich eerbiedig voor Hem neder, bedekken hunne aangezigten met hunne vleugelen en aanbidden Hem, zeggende: *Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der Heirkrachten.*

Dierbare Jesus, als de Engelen zich niet zuiver voor U erkennen, zich uit eerbied voor U nederwerpen, uit eerbied hun aanschijn voor U bedekken, zonder ophouden U loven en prijzen, wat moet IK, nietige aardworm en trouwelooze zondaar, dan niet doen? Welk gevoelen van eerbied behoor ik dan niet te hebben? Er zijn geene woorden te vinden, om het uit te drukken. Ik kan niet anders doen, dan mij vol schaamte over mijne ondankbaarheid en trouweloosheid voor U diep vernederen en als wegzinken in den afgrond van mijn niet. Genadige Jesus, keer uwe oogen af van mijne gebreken en ellenden. Zie, ik vereenig mij met de Engelen en Heiligen, alsmede met

de allerheiligste Maagd Maria, U lovende en dankende met God den Vader en God den H. Geest. Amen.

---

76. Rouwmoedige verzuchtingen en voornemens.

Goddelijke Zaligmaker, als ik van den eenen kant uwe oneindige Heiligheid en van den anderen mijne nietigheid en trouweloosheid beschouw, sta ik beschaamd voor uw aanschijn. Wat afkeer moet Gij van mij wel niet hebben? Ik lees in de H. Schrift, dat God de boosheid en bedorvenheid der menschen ziende, inwendig door droefheid getroffen was en spijt had den mensch te hebben geschapen. O mijn Jesus, hoe moet uw hart wel niet gesteld zijn, nu ik U heb ontvangen, en Gij al mijne zonden en onvolmaaktheden ziet? Genadige Jesus, ontferm U mijner; spaar mij volgens de menigte uwer barmhartigheden en drijf den onzuiveren geest uit mijn hart. 't Is mij nu innig leed U zoo dikwijls vergramd te hebben; ik zou wenschen mijne zonden door het vergieten van mijn bloed uit te kunnen wisschen. Ook heb ik het vast voornemen gemaakt nimmer aan eenige onzuiverheid toe te geven, maar met alle kracht te strijden tegen de bekoringen en met alle zorg de gevaren en aanleidingen tot onzui-

verheden te vermijden, wat moeite dit mij ook zou kosten; maar ik ben zeer zwak, dit weet en erken ik, lieve Jesus, daarom bid ik U nederig met alle vurigheid, mij met uwe genade bij te staan en te versterken, om standvastig te blijven en over alle bekoringen te zegevieren. Genadige Jesus, ontferm U mijner; schep in mij een zuiver hart en vernieuw in mij den goeden geest, opdat er niets in mij zij dat U mishage. ,,Cor mundum crea in me Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis''. (Ps. 50. 12). Daar gij nu in mij zijt en ik in U, hoe zuiver, hoe heilig behoor ik dan niet te wezen? Hoeveel moet ik nu zelfs de zon in glans en luister overtreffen? Hoeveel behoort *mijne hand*, die U in het H. Misoffer opneemt en draagt, *die mond*, welke vol is van een geestelijk vuur, en *die tong*, welke bevochtigd is door uw allerheiligst bloed, hoeveel behooren zij den glans der zon in luister en heerlijkheid te overtreffen? (S. Chrys. Hom. Dom, infr. Oct. SS. Sacr. lect. VI).

Ja, lieve Jesus, ik moet geheel zuiver en heilig zijn; doch Gij alleen, kunt mij die zuiverheid en heiligheid geven, welke ik thans, ootmoedig en vurig van U vraag. Geef, dat voortaan mijne oogen, mijne ooren, mijne tong, mijne

handen, mijne voeten, geheel mijn ligchaam en vooral mijne gedachten, mijne verbeeldingen en mijn hart zuiver en heilig zijn, om U te behagen, U ter eere met de maagden een nieuw lied te zingen en U, het ware vlekkelooze Lam, overal te volgen. Ten einde deze genaden te verkrijgen, maak ik nu het vast voornemen, van voortaan alle aanleidingen tot onzuiverheid met alle zorg te vermijden en steeds op mij zelven en mijne zintuigen te waken; ik zal vooral waken op *mijne oogen* en ze voor de ijdelheid sluiten, opdat de onzuivere geest door dezelve niet in mijn hart sluipe; ook zal ik mijn ligchaam kastijden, want, volgens het zeggen van den Apostel, een vleeschelijk mensch beseft de dingen niet die God aangaan. O Jesus, ontferm U mijner en sta mij bij, want ik ben zoo zwak en van alle kanten door vijanden en gevaren omgeven. Amen.

---

77. Gebed tot Maria.

Ongeschondene Moeder, bid voor mij, opdat ik vooraan zuiver en onbevlekt voor God leve. Neen, geene zonden meer! Als ik somtijds uit menschelijke zwakheid eenige fout zou bedrijven, maak dan, bid ik U, dat ik aanstonds mijne

schuld erkenne, mij er diep over vernedere en er voor boete door strenge verstervingen, met het inzigt, om moediger te strijden en niet meer te hervallen. Amen.

OEFENINGEN.

1. *Deze* ..... of *die* ..... aanleidingen tot onzuiverheid vermijden. 2. Waken op alle zintuigen, vooral op de oogen. 3. Zich houden in Gods tegenwoordigheid, en de zedigheid betrachten, *wijl God nabij is.*

—o—

NEGENDE OEFENING.

Vervolg over de heiligheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

78. Komst van Jesus. — Ark van Noë.

O ziel, stel u de grootheid van het werk, dat gij zoo aanstonds gaat verrigten, levendig voor den geest. Jesus zelf, die groote en heilige God, die alle schoonheden in glans en heerlijkheid overtreft, die alle volmaaktheden op eene volmaakte wijze in zich bevat, die goddelijke Jesus, komt zelf in persoon u bezoeken; Hij zal bij u zijn intrek nemen en zich innig met u vereenigen.

Mijn Jesus, mijn God en Al, wat hoor ik? Zult Gij tot mij komen? Ik ben, helaas, een nietig schepsel, ik ben een ligtzinnig ondankbaar schepsel en aan vele fouten pligtig; en zult Gij toch tot mij komen? Wat voorbereiding is er dan niet noodig? Ik lees in de H. Schrift, dat Noë, een regtvaardig man, honderd jaren besteedde om eene ark te bouwen, welke eenige menschen en dieren voor den algemeenen zond-

vloed moest bewaren; hoe zal ik mij zelven dan in weinige oogenblikken genoegzaam kunnen voorbereiden, niet om eenen mensch of Engel, maar om God zelven, voor wien *de Magten sidderen*, te ontvangen? Daar dit niet in mijn vermogen is, keer ik mij tot U, o Maria, tot U, mijnen Engelbewaarder en mijne HH. Patronen, U vurig biddende, om mijn hart te zuiveren en in hetzelve eene aangename woonplaats voor Jesus gereed te maken. Amen.

---

79. Ark des verbonds.

Ik lees in de H. Schrift, dat God Mozes tot zich riep en hem aansprak, zeggende: „Neem goud en het kostbaarste hout en maak mij een Ark des verbonds. Gij zult haar van binnen en van buiten bekleeden met het zuiverste goud" (Exod. 25. 10. 11). Mozes gehoorzaamde en spaarde geene kosten tot voltooijing der Ark, welke moest dienen, om er de wet Gods in te bewaren. Indien de Ark van het fijnste goud en het kostbaarste hout werd vervaardigd, omdat daarin de wet Gods moest bewaard worden; hoe zal ik *mijn hart* dan genoegzaam kunnen voorbereiden en versieren, aangezien het bestemd is, niet om daarin de wet Gods te bewaren,

maar om in hetzelve *den Heer en Wetgever zelven* te ontvangen en te bewaren? Ach of mijn hart nu voorbereid werd door een Engel, of door de H. Maagd Maria, ja door Christus zelven! Ach of het versierd werd met het fijnste goud eener allerzuiverste liefde! O Jesus, mij voor U nederwerpende, bid ik U om de genade, van mijne ziel in uw dierbaar bloed te wasschen van alle zonden en fouten, haar van alle vlekken te zuiveren en met alle deugden te versieren, vooral met een levendig geloof, eene vaste hoop en vurige liefde, alsmede met een vurig verlangen en eene diepe ootmoedigheid. *Veni, Domine Jesu, veni.* Kom, Heere Jesus, kom.

---

80. De Tempel van Salomo.

De koning Salomo uit eerbied voor den oneindigen God spaarde geene kosten, noch ontzag offers en moeijelijkheden, om eenen Hem waardigen tempel te bouwen, zeggende: „*Het huis dat ik voorgenomen heb te bouwen is groot.*" Waarom achtte hij dat GROOT? Niet om deszelfs ruimte of kostbaarheden; maar omdat God, voor wien hij dat huis ging bouwen, *groot is:* daarom zeide hij: *Het huis, dat ik voorgenomen heb te*

bouwen is groot; want onze God is groot boven alle goden. Wie zal dan bekwaam zijn, Hem een waardig huis te bouwen? Indien de hemel en de hemelen der hemelen Hem niet kunnen bevatten; wie ben ik dan om voor Hem een waardig huis te bouwen?" (II Paral. 2. 5. 6). O God, als de koning Salomo zoo sprak, toen hij voor U eenen tempel ging bouwen, hoeveel te meer moet ik zoo spreken, *nu*, wanneer ik U in mijn hart moet ontvangen? O wat groot werk! Ik moet in mijn hart eene woonplaats voor Jesus gereed maken. Indien de hemel der hemelen Hem niet kan bevatten, wie ben ik dan, om Hem in mijn hart te ontvangen? Heiligheid betaamt aan het huis van God. *Domum Dei decet sanctitudo* (Ps. 92. 5). Hoe zuiver, hoe heilig, hoe versierd met deugden behoort dan mijn hart niet te zijn, terwijl Jesus er zijnen zetel vestigt? Dierbare Jesus, daar ik onbekwaam ben voor U een waardig verblijf in mijn hart gereed te maken, geef ik het aan U, opdat Gij het zoudt voorbereiden. *Zuiver* het van alle zonden en onvolmaaktheden; *versier* het met alle deugden; *vergroot* en breid het uit door de liefde; *heilig* het door heilige en verhevene werken; en eindelijk *verhef* het door de vereeniging met U, om voortaan alleen

in U, met U en door U te leven, om met den Apostel te kunnen zeggen: „*Levend ben niet meer ik maar in mij leeft Christus*" (ad. Gal. 2, 19).

---

81. Gevoelens van verwondering en zelfvernedering.

Ik geloof vastelijk, lieve Jesus, dat Gij in het H. Sacrament des Altaars waarlijk en wezenlijk tegenwoordig zijt, en dat Gij U zelven, als wij te communie gaan, tot voedsel aan onze ziel geeft. Maar wie ben ik, lieve Jesus, om tot mij te komen? Zijt gij reeds vergeten, dat ik U zoo dikwijls onteerd en beleedigd heb? Gij kent al mijne ondankbaarheden, mijne fouten, onreinheden en misslagen, hoe kunt Gij U zelven dan zoo diep vernederen, om U in mijne handen te stellen en in mijn hart op te sluiten; *in mijn hart*, dat jegens U zoo ondankbaar was? *in mijn hart*, zoo onrein en zoo besmeurd? *in mijn hart*, in hetwelk de duivel gewoond heeft? Ach lieve Jesus, ik schaam mij voor U, die de Heiligheid zelve zijt. Gij noodigt mij uit, om tot uwe goddelijke tafel te komen en mij met uw eigen vleesch en bloed te spijzen, maar helaas, ik ben

die gunst niet waardig; ik heb verdiend naar de woning van den duivel verwezen te worden en daar met helsche gal en duivelsch venijn te worden verzadigd. Ga derhalve van mij weg, lieve Jesus, want ik ben niet waardig, dat Gij tot mij komt: ik zal mij gelukkig achten, als Gij slechts eenen blik van genade op mij gelieft te werpen. Ach, lieve Jesus, hoe spijt het mij, U zoo dikwijls onteerd en beleedigd te hebben! vergeef mij eerst mijne zonden en ongeregtigheden, en kom dan tot mij, om mij te versterken door uwe genade. opdat ik voortaan volharde in uwe liefde en dankbaar zij. Amen.

---

82. Vertrouwen en verzuchtingen.

Uwe oneindige grootheden en goddelijke Heiligheid doen mij sidderen, lieve Jesus, mijne zonden en ondankbaarheden maken mij beschaamd en zouden mij van U verwijderen, maar uwe oneindige goedheid en liefde boezemt mij vertrouwen in en dringt mij tot U te komen. Wat hebt Gij niet gedaan, om U met mij te kunnen hereenigen? Daarvoor zijt gij uit den hemel gekomen; daarvoor hebt Gij uwen glans en uwe heerlijkheid afgelegd en onder zondaarsgedaante

verborgen; daarvoor hebt Gij U aan het kruis laten nagelen, uw bloed tot den laatsten druppel toe vergoten en het H. Sakrament ingesteld, waar Gij altijd tegenwoordig blijft, bereid ons te ontvangen en U met ons te vereenigen: deze uwe goedheid en liefde beurt mij op en geeft mij moed om met vertrouwen tot U te komen. Zie, lieve Jesus, hier ben ik; ik kom tot U met een kinderlijk vertrouwen. Ootmoedig voor uw H. Sakrament neêrgebogen, bid ik U vurig, U over mij te ontfermen en mij genadig te zijn. Kom, lieve Jesus, kom tot mij; ik verlang vurig naar U; kom en vereenig U met mij. Ach, hoe spijt het mij nu, U zoo dikwijls beleedigd te hebben; vergeef mij al mijne zondeu en wasch mij in uw dierbaar bloed, opdat ik U met een rein en zuiver hart ontvange. O Jesus, ik geloof in U; ik hoop op U; ik bemin U bovenal; maar, helaas, hoe flauw is mijne liefde! Geef mij eene vurige, eene brandende liefde; geef dat ik U beminne gelijk de Cherubijnen en Seraphijnen, die altijd van liefde tot U branden; geef dat ik U beminne met die liefde, waarmede Maria U beminde op het oogenblik, dat Gij in Haar nederdaaldet en uit Haar de menschelijke natuur aannaamt: O Jesus, geef mij deze vurige

liefde, vooral op dit oogenblik, dat ik U ga ontvangen.

Kom Jesus, lieve Bruidegom,
Kom spoedig in mijn hart; ach kom;
Ik wensch naar U, mijn eenigst goed;
Kom, spijs mij met uw vleesch en bloed.

---

83. Gebed tot Maria.

Onbevlekte Moeder, bid voor mij, opdat ik gezuiverd van alle vlekken, fouten en onvolmaaktheden mijnen Jesus heilig ontvange. O Maria, door de vurigheid uwer liefde, werdt Gij dagelijks aangenamer aan God en heiliger in zijne oogen. Ik bid U, verwerf voor mij de genade, dat ik steeds beantwoorde aan de inspraken van God, voortdurend een goed gebruik make van de middelen ter zaligheid, welke God mij geeft, en dagelijks toeneme in heiligheid en volmaaktheid; God immers is oneindig heilig, wij moeten heilig zijn, gelijk Hij heilig is, en dus moet ik mijn best doen, om altijd in heiligheid toe te nemen. Volgens de vermaning van den H. Geest: „*Die geregt is oefene nog geregtigheid, en die heilig is, dat hij zich nog heilige*" (Apoc. 22. 11). Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

84. Verwondering en zelfvernedering.

Wat groot geluk is mij nu geschied! Ik heb mijnen God waarlijk en wezenlijk ontvangen! O Jesus, mijn God en Zaligmaker, wat zal ik U voor eene zoo groote weldaad vergelden? Ik lees in de H. Schrift, dat, toen de Ark den tempel was binnengebragt, eene wolk het huis des Heeren vervulde, ten teeken dat al de luister des tempels door de glorie Gods werd verduisterd. De tempel door de glorie Gods verheerlijkt, was zoo schitterend, dat de priesters met hunne bediening niet konden voortgaan, en Salomo, als buiten zich zelven, op beide kniën neerviel en met uitgerekte armen bad, zeggende: „*Is het dan geloofelijk, dat God waarlijk op aarde woont? want, indien de hemelen der hemelen Hem niet kunnen bevatten, hoeveel te meer zal het huis, dat ik gebouwd heb, daartoe onbekwaam zijn*" (III Reg. 8. 27). Groote God, indien Salomo op het zien van eene straal *uwer Majesteit* zoo verslagen stond en zoo van liefde brandde, hoe moet ik dan niet verslagen staan en van liefde branden, nu Gij zelf waarlijk tot mij gekomen zijt, en mijn hart met uw wezen, met uwen luister en uwe glorie vervult? Dierbare Jesus,

eerbiedig buig ik mij voor U neder, verwonderd over uwe goedheid en liefde. Is het dan geloofelijk, dat Gij, mijn God en Koning, waarlijk in mijn hart woont? want als hemel en aarde U niet kunnen bevatten, veel minder zal mijn hart daartoe bekwaam zijn. En toch zijt Gij nu waarlijk en wezenlijk tot mij gekomen. O Jesus, hoe ongeloofelijk het ook schijne, ik geloof het toch vastelijk en aanbid U in vereeniging met alle Engelen en Heiligen. Hoe groot, o mijn God, is de luister uwer Majesteit, hoe groot ook daarentegen de ellende mijner ziel! Hoe onrein; hoe misvormd; hoe onsierlijk is zij! Ach, hoe zeer moeten die onvolmaaktheden en gebreken, die Gij in mij ontwaart, U niet mishagen? Ik bid U, wend uwe oogen er van af; want als Gij ze gadeslaat, hoe zal ik dan voor uw aanschijn kunnen bestaan? O God, ontferm U mijner en wees mij genadig. Amen.

---

85. Ootmoedige verzuchtingen.

O God, als ik in de H. Schrift lees: „*Al wie eene vlek heeft, zal niet de brooden offeren aan zijn God*" (Lev. 21. 17), dan word ik voor U beschaamd en met vrees bevangen. Helaas, ik ben zoo vol vlekken en onvolmaaktheden, en toch

heb ik mij verstout, niet alleen de brooden te offeren, maar ook het ligchaam en bloed van Jesus Christus zelven. Ach, wat zal er dan van mij geworden? Lieve Jesus, daar Gij nu in mij zijt en al mijne onvolmaaktheden ziet, welken afkeer moet Gij dan niet voor mij gevoelen? Wat misnoegen moeten U die vlekken en onreinheden wel niet veroorzaken? Maar nu bid ik U, lieve Jesus, wil mij daarom niet verstooten; ik werp mij rouwmoedig voor U neder en bid U weenende om genade en barmhartigheid. O mijn Jesus, ontferm U mijner, verstoot mij niet om mijne onwaardigheid; maar heb medelijden met mij om de grootheid mijner zwakheden en ellenden. Amen.

---

86. De heilige zuiverheid.

O ziel, vergeet nooit, dat de onzuiverheid zoo hatelijk is in de oogen van den oneindig heiligen God. De bedorvenheid der menschen ziende, was Hij *inwendig bedroefd;* Hij had zóó grooten *spijt*, den mensch te hebben geschapen, dat Hij het besluit maakte geheel de wereld door een algemeenen zondvloed te straffen... Zoo dan, groote en heilige God, heb ik U misschien bedroefd door mijne onzuiverheden! Doch uwe liefde deed

U medelijden met mij hebben en bewoog U, om mij tijd en genade tot boetvaardigheid te geven. Ach, hoe spijt het mij, U misschien zoo dikwijls te hebben onteerd; nu ben ik innig bedroefd over mijne zonden en maak het vaste voornemen U voortaan in zuiverheid en heiligheid te dienen.

O ziel, bewaar de H. deugd van zuiverheid als een kostbare parel. Zij is zoo aangenaam aan God en maakt U bekwaam God te zien. Jesus zelf heeft gezegd: „*Zalig zijn ze die van harte reinen zijn, want zij zullen God zien*" (Matth. 5. 8). Een zuiver hart is het verblijf des heiligen Geestes, de vreugde der Engelen en de kroon der Heiligen (*St. Athanasius*). Zij maakt van den mensch een Engel (*S. Ephrem*), en hij die ze bewaart is een Engel, maar die ze verloren heeft een duivel (*S. Ambrosius*). Dierbare Jesus, schaamte overdekt mijn aangezigt bij de gedachte, dat ik de heilige deugd van zuiverheid misschien heb geschonden. Ach, hoe zeer mishagen U die onzuiverheden, waarmede mijne ziel misschien besmeurd is geweest! Minnelijke Zaligmaker, zuiver mij nu van alle ook van de geringste vlek, welke Gij in mij zoudt bespeuren. Zoudt Gij, terwijl Gij nu bij mij zijt, mij deze gunst

kunnen weigeren? Neen, lieve Jesus, dat kunt Gij niet, ik vertrouw op uwe goedheid en liefde. Daar Gij, de bron van alle goed, tot mij zijt gekomen, hoe zoudt Gij mij dan iets kunnen weigeren? Ik bid U derhalve met een groot vertrouwen en zeg met David: „*O God, schep in mij een zuiver hart en vernieuw in mij den goeden geest*" (Ps. 50).

---

87. Jesus, voorbeeld van zuiverheid.

O ziel, overweeg hoe Jesus zijn onschuldig en maagdelijk ligchaam kastijdde. Hij liet toe, dat men Hem bij zijne geboorte in eene harde kribbe op hooi en stroo legde, op den achtsten dag besneed en te midden veler bitterheden als banneling naar Egypte voerde... Hij vermoeide zich door den arbeid in den werkwinkel van den H. Joseph; Hij vastte, waakte en bad in de woestijn gedurende veertig dagen en veertig nachten; Hij deed moeijelijke reizen door het land van Judea en had in het verkondigen van het Evangelie vele onaangenaamheden te verduren; Hij werd vervolgd, gelasterd, gevangen, gegeeseld, met doornen gekroond en gekruist, en zoo eindigde Hij zijn leven te midden der bitterste folteringen. O Jesus, als Gij uw onschuldig en maagdelijk ligchaam zoo aan

het lijden overgaaft, wat behoor ik dan niet te doen? Immers, daar uw ligchaam niet bedorven noch aan kwade driften onderworpen was, gelijk het mijne, hadt Gij die kastijding voor U zelven niet noodig; evenwel hebt Gij er U aan onderworpen om mij een voorbeeld te geven en mij aan te moedigen om ook mijn ligchaam door kastijdingen onder bedwang te houden. Hoe ingetogen, hoe omzigtig en verstorven behoor ik dan niet te zijn, *ik*, die zoo vol kwade begeerlijkheden en van natuurswege zoo bedorven en zoo tot het kwaad geneigd ben? Wat ontaarding en welke vermetelheid van mij, mijn wederspannig ligchaam zoo te koesteren en deszelfs begeerlijkheden zoo veel voedsel te geven, terwijl Gij, lieve Jesus, uw onschuldig en maagdelijk ligchaam zoo kastijddet? Daar Gij, minnelijke Zaligmaker, nu waarlijk en wezenlijk in mijn hart rust, bid ik U mij te versterken, om voortaan mijne kwade begeerlijkheden altijd te bestrijden en steeds zuiver en onbevlekt voor U te leven. O Jesus, ontferm U mijner, zegen deze mijne voornemens, en sta mij bij om ze getrouw in beoefening te brengen. Amen.

88. Gebed tot de H. Maagd.

Mater intemerata, ongeschondene Moeder, bid voor mij, opdat ik voortaan zuiver en rein leve. Gij waart vrij van alle kwade neigingen en begeerlijkheden en evenwel hebt Gij een zeer verstorven leven geleid; altijd waart Gij op uwe hoede en bezorgd om de deugd van zuiverheid zoo volmaakt mogelijk te beoefenen; daarom bid ik U, mij de genade te verwerven, dat ook ik voorzigtig zij, steeds over mijne zintuigen wake en alles vermijde wat eenigzins aanleiding tot onzuiverheid zou kunnen geven; alsmede dat ik versterkt worde tegen de aanvallen van den duivel, de wereld en het vleesch, te midden der aanvechtingen standvastig blijve en volharde tot het einde toe. Amen.

OEFENINGEN.

1. Uit voorzorg en uit liefde voor de zuiverheid den eet- en drinklust versterven. 2. Waken over de oogen en ze afwenden van ongelijke personen. 3. Nooit aan eenige, zelfs niet aan de minste ligtzinnigheid toegeven.

—o—

TIENDE OEFENING.

Vervolg over de heiligheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

89. Heiligheid betaamt Gods huis.

O Jesus, oneindig volmaakte God, God met den Vader en den H. Geest, Gij hebt noodzakelijk een afkeer van al wat bevlekt is en onrein; derhalve moet de plaats, waar Gij woont, rein en heilig zijn; immers de heiligheid betaamt aan Gods huis. *Domum Dei decet sanctitudo* (Ps. 92. 5), reinheid, zuiverheid, heiligheid betaamt aan de plaats, waar Gij verblijft; hoe rein en heilig behoort dan mijn hart niet te zijn, wijl Gij daarin uw verblijf zult nemen..... Toen Gij, o mijn God, het besluit maaktet om uwen Zoon in de wereld te zenden, koost Gij de zuiverste der maagden uit als zijne moeder, welke Gij van hare ontvangenis af voor iedere vlek bewaard hadt en met alle goede hoedanigheden versierdet, ten einde in haar een waardig verblijf voor uwen Goddelijken Zoon te bereiden; Maria daarenboven beijverde zich ge-

durende vele jaren, om in de afzondering des tempels dat verblijf meer en meer te volmaken en zoo waardig te zijn uwen Goddelijken Zoon in haren schoot te ontvangen. Diezelfde Jesus zal tot mij komen en zijn verblijf in mijn hart nemen, in werkelijkheid zal Hij tot mij komen; hoe zuiver, hoe heilig, hoe versierd met deugden behoort dan mijn hart niet te wezen? Maar, helaas, het is vol gebreken en onvolmaaktheden, arm in deugden en verdiensten, en nu heb ik slechts weinige oogenblikken meer om het voor te bereiden. O kostbare oogenblikken, in welke ik voor God zelven eene woonplaats moet gereed maken! Als een heilige in mijne plaats was, hoe ingetogen zou hij die doorbrengen en hoe vurig zich voorbereiden! Maar helaas, ik ben daarin zoo flauw en zoo onachtzaam; daarom, o mijn God, geef ik U mijn hart, opdat Gij zelf het zoudt voorbereiden, gelijk Gij dat van Maria hebt voorbereid. Van alle eeuwigheid hebt Gij aan haar gedacht en niet geduld dat zij ooit door eenige smet van welke zonde ook zou besmet worden; daarenboven hebt Gij haar met alle genaden, deugden en goede hoedanigheden verrijkt, welke geschikt konden zijn, om in haar Jesus een waardig verblijf voor te bereiden. O Maria, o schoone en

onbevlekte Maagd, ik verheug mij over uwe vlekkelooze schoonheid en ongeschondene heiligheid en kniel voor U neder, U met den Engel Gabriël groetende: *Wees gegroet, vol van genade.* Ach of mijn hart, even als dat van Maria, zuiver en versierd ware! Maar helaas, hoe onrein en arm in deugden is het? Hoe zal ik mij dan verstouten tot U, o Jesus! te naderen en U te ontvangen? Gij, o Jesus, zijt de Heiligheid zelve, en ik een zondaar; o Jesus, mijn God en Al, zult Gij evenwel tot mij komen? Heer, ik ben die gunst niet waardig; ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts een woord, en mijne ziel zal gezond worden. Amen.

---

90. Heilzame schaamte.

Dierbare Jesus, Gij hebt hoegenaamd geen zonde, zelfs de erfzonde niet, in Maria kunnen dulden als strijdig aan uwe oneindige Heiligheid; hoe zult Gij dan, niet alleen de erfzonde, maar nog zoo vele persoonlijke zonden, waaraan ik mij heb schuldig gemaakt, in mij kunnen dulden? Hoe zeer moeten deze aan uwe heilige oogen mishagen? Ach, lieve Jesus, ik sta er beschaamd over. Gij kondet geene *enkele* zonde in Maria dulden als strijdig aan uwe Heilig-

heid; hoe afschuwelijk moet ik dan niet in uwe oogen zijn, *ik*, die zoo vol eigenliefde en hoogmoed ben, zoo gehecht aan de wereld en hare goederen, zoo begeerig naar zinnelijke vermaken, zoo afgunstig, zoo grammoedig, zoo onverstorven, zoo gehecht aan eten en drinken, zoo traag in mij te vernederen, te versterven en in het volbrengen mijner pligten. Hoe onaangenaam moet ik dan wel niet zijn in uwe oogen? *Eene oogenblikkelijke* zonde in Maria zou U misnoegen hebben gebaard en zou haar ongetwijfeld minder waardig gemaakt hebben Moeder Gods te worden. Wat misnoegen en afkeer moeten U dan mijne *herhaalde* en *veelvuldige* zonden wel niet veroorzaken en hoe ongeschikt moet mijn hart dan wel niet voor U zijn? Wee mij, omdat ik zoo vele dagen, weken, maanden, ja misschien jaren in zonden heb doorgebragt! En zult Gij toch lieve Jesus, willen komen in mijn hart, hetwelk U zoo zeer moet mishagen? Gij immers haat de zonde; *peccavi, ik heb gezondigd en kwaad voor U gedaan.* Dierbare Jesus, thans verzaak ik aan al mijne zonden; zij zijn mij leed uit geheel mijn hart. Ik bid U om genade en barmhartigheid, wend uwe oogen af van mijne zonden en wasch mij in uw dierbaar bloed,

opdat mijn hart gezuiverd eene U aangename woonplaats zij. Amen.

---

91. Ootmoedig vertrouwen.

O ziel, verbeeld u de zoete uitnoodiging van Jesus te hooren, zeggende: *Sta op, mijne vriendin, haast u en kom; want heden moet Ik in uw huis verblijven.* O wat aangename tijding! Zult Gij, lieve Jesus, tot mij komen en bij mij uwe intrede doen? Ach, dat kan niet zijn; ik ben die overgroote gunst niet waardig. Ik zou mij schamen, als ik den koning in eene onreine kamer zou moeten ontvangen, hoeveel te meer moet ik mij dan schamen, U, lieve Jesus, den Koning der koningen, in een onrein en besmeurd hart op te nemen? O mijn Jesus, gewis zou ik afgeschrikt worden, indien ik U deze troostvolle woorden niet hoorde zeggen: „*Komt tot Mij allen die vermoeid en beladen zijt en Ik zal u verkwikken*" (Matth. 11. 28). Zij echter geven mij moed om met vertrouwen tot U te naderen, ten einde van mijne zonden ontlast en te midden mijner kwellingen verkwikt te worden; in dit vertrouwen buig ik mij rouwmoedig voor U neder en smeek U, mijne ziel te zuiveren, haar in uw bloed te wasschen en met alle deugden

te versieren, vooral met een levendig geloof, eene vaste hoop, vurige liefde, diepe ootmoedigheid, opregte zachtmoedigheid, volmaakte verloochening van mij zelven en eene engelachtige zuiverheid. O Jesus, ontvang mijn hart, zuiver het en neem er uit weg alles wat U zou kunnen mishagen, want ik ben er onbekwaam toe; opdat ik, geheel zuiver en met alle deugden versierd, U met vurigheid ontvange. Amen.

---

92. Gebed tot Maria.

Beminnelijke Moeder, bid voor mij, opdat ik zuiver leve en even als Gij beminnelijk zij voor God en de Engelen. O Maria, om den glans uwer zuiverheid waart Gij zoo schoon en zoo beminnelijk, dat de Engelen op den dag uwer hemelvaart U ziende, met verwondering tot elkander zeiden: „*Wie is zij, die opstijgt uit de woestijn overvloeijend van geneugten, leunend op haren beminde*" (Cant. 8. 5) en dat Jesus zelf in verrukking zeide: „*Hoe schoon zijt Gij, mijne vriendin, hoe schoon zijt Gij! Gij hebt mijn hart gewond door een uwer oogen*" (Cant. 4. 9.) O Maria, ik stel mijn hart in uwe handen; zuiver en versier het, opdat het aangenaam zij

in de oogen van Jesus, en Hij er zijn verblijf in neme. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

93. De schoot van Maria.

O Jesus, eerbiedig voor U in het stof neergebogen, groet ik U duizendmaal. O wat geluk voor mij, U in mijn hart te hebben mogen ontvangen! Maar wat vernedering voor U, dierbare Jesus, U gewaardigd te hebben in mijn hart te komen! De H. Kerk en met haar alle Heiligen staan verbaasd bij de gedachte, dat Gij negen maanden in den schoot van Maria hebt willen rusten en uit Haar hebt willen geboren worden. Met vreugde beschouwen zij het geluk van Maria en prijzen haar, zeggende: „Heilige en onbevlekte Maagd! ik weet niet, met welke lofzangen ik U zal verheffen; want Dengene, welken de hemelen niet kunnen bevatten, hebt Gij in uwen schoot gedragen" (Offic. B. M. V.) O ziel, gij hebt nu veel grootere reden om de diepe vernedering van Jesus en uw onuitsprekelijk geluk te bewonderen en er dankbaar voor te zijn. Diezelfde Jesus, die negen maanden in den schoot van Maria heeft gerust, rust nu in uw hart; Hij heeft zich aan u gegeven en is innig met

u vereenigd. O welk een groot geheim! Jesus is in mij en ik ben in Jesus! De Oneindige sluit zich op in mijn hart, zoo eng en zoo vol fouten en gebreken! O Jesus! o genadige Jesus! o Jesus, God mijns harten! ik kan uwe goedheid jegens mij niet genoeg bewonderen noch U er genoegzaam voor bedanken. Hoe zuiver, hoe schoon, hoe heilig was de maagdelijke schoot van Maria; maar helaas, mijn hart is onrein, besmeurd en bevlekt met vele fouten en onvolmaaktheden. Hoe verheven, hoe schitterend en bevallig was de H. Maagd Maria in de oogen van God; maar hoe nietig, hoe onwaardig en verachtelijk ben ik voor zijn aanschijn! Maria was van alle eeuwigheid voorbeschikt, om Jesus tot woonplaats te dienen; zij is altijd zuiver geweest, zoowel in hare ontvangenis en geboorte als in haar leven en tot aan haren dood gebleven; maar helaas, ik ben een ellendige zondaar; ik ben in zonde ontvangen en geboren; ik heb dikwijls in zonden geleefd en leef nog dagelijks in vele fouten en gebreken, en toch zijt Gij tot mij gekomen, lieve Jesus. O wat goedheid! o wat vernedering! *Gij tot mij!* Thans rust Gij in mijn hart! Gij, dien de hemelen niet kunnen bevatten, zijt opgesloten in mijn hart! O liefde, o onbegrijpe-

lijke liefde! Voortaan zal ik U beminnen als den Bruidegom mijner ziel, en niets zal in staat zijn, mij van U te scheiden. Ik geef mij nu geheel aan U, om voortaan voor U alleen te leven. O Jesus, sta mij bij en versterk mij tegen de vijanden mijner zaligheid, opdat ik volharde tot het einde toe en het geluk hebbe uit en door liefde voor U te sterven. Amen.

---

94. De stal van Bethlehem.

O ziel, overweeg deze woorden der H. Schrift: ,,*En Zij, Maria, baarde haren eerstgeboren zoon en wond Hem in doeken, en legde Hem neder in eene kribbe, omdat er voor Hem geene plaats was in de herberg*" (Luk. 2. 7). De H. Kerk deze woorden overwegende, roept met verwondering uit: ,,O Koning des hemels! Hij, die de wereld ,,draagt, wordt in eenen stal gelegd: Hij ligt ,,in de krib, en heerscht in de hemelen! O groot, ,,o wonderbaar geheim! de beesten hebben den ,,nieuwgeboren Zaligmaker in eene krib zien ,,liggen!" Indien de H. Kerk bij het beschouwen dezer vernedering zoo verwonderd is, hoeveel te meer moet ik verwonderd zijn, daar diezelfde Koning tot mij is gekomen. Hij, die groote Koning, sluit zich op in mijn hart, dat

onwaardiger is dan de stal van Bethlehem. Hemel en aarde kunnen Hem niet bevatten en nu is Hij in mijn hart, als in een donkeren kerker opgesloten. O wat geluk voor mij! Lieve Jesus, wees duizendmaal gegroet; geheel mijn binnenste springt op van vreugde bij uwe komst; maar wat reden van droefheid voor mij, te moeten denken, dat ik een zoo gering verblijf voor u bereid heb. Mijn hart is uwer onwaardiger dan de stal en de kribbe van Bethlehem. Dierbare Jesus, ik bid U ootmoedig, mij daarom niet te verstooten, maar U te gewaardigen, medelijden met mij te hebben en mij uit barmhartigheid genadig te zijn: Gij immers hebt de armen en ellendigen uitgenoodigd, zeggende: „*Komt tot Mij allen die vermoeid en beladen zijt en Ik zal u verkwikken* (Matth. 11. 28). Op uwe uitnoodiging ben ik met vertrouwen gekomen; ik bid U dan, U over mij te ontfermen en mij te verkwikken. Amen.

---

95. De parel der kuischheid

Dierbare Jesus, daar gij mij heden zulk eene groote eer hebt aangedaan en mij, hoewel onwaardig, in persoon zijt komen bezoeken, verstout ik mij, U eene gunst te vragen: ik hoop

dat Gij ze mij niet zult weigeren; want, daar Gij, de fontein van alle goed, tot mij zijt gekomen, hoe zoudt Ge mij dan iets kunnen weigeren? Met dat vertrouwen vraag ik U dan geene schatten en rijkdommen, geene grootheden noch vermaken, maar de H. ZUIVERHEID, welke door den H. Athanasius eene *allerkostelijkste parel* genoemd wordt. O ja, lieve Jesus, ik beschouw die deugd als eene allerkostbaarste parel, en acht haar meer dan alle schatten der wereld; zij immers is alleraangenaamst in uwe oogen; zij siert onze ziel als met witte leliën; zij maakt ons gelijk aan de Engelen en geeft ons regt, om U, dierbare Jesus, het Lam Gods, overal te volgen en God van aanschijn tot aanschijn te aanschouwen. „*Zalig zijn ze die van harte reinen zijn; want zij zullen God zien*" (Matth. 5. 8).

O Goddelijke Verlosser! ontvang mijn hart; ik stel het in uw handen, en bid U vurig het met die heilige deugd, met die kostbare parel te versieren. Bewaar toch, bid ik U, mijn hart zuiver van alle vlek en laat niet toe, dat het ooit met eenige onzuiverheid besmeurd worde. O Jesus, als ik nog ooit die schoone parel zou moeten verliezen of zoo slecht zou worden, om mijn hart met onzuiverheden te bezoedelen, laat

mij dan, bid ik U, liever op dit oogenblik sterven, terwijl ik U bemin, voordat het ongelukkig oogenblik zou komen, waarop ik U vergramme en niet beminne. Amen.

---

96. Waakzaamheid.

Indien een wereldling zoo veel zorg heeft, om zijne schatten voor brand en dieven te beveiligen, moet ik dan niet veel meer doen, om de H. deugd van zuiverheid, de kostbaarste aller parels, die alle schatten der wereld onmetelijk ver te boven gaat, te bewaren en te verzekeren? Ik ben van alle kanten omgeven van vijanden, die er op uit zijn, om mij dezen schat te ontrooven; *en zou ik dan niet waken?* De duivel, de wereld en het vleesch leggen mij overal strikken en bespieden voortdurend mijn hart, om er ingang in te vinden. om er de H. deugd van zuiverheid te rooven en het met onkuischheden te bezoedelen; *en zou ik dan niet waken?* De minste onvoorzigtigheid of ligtzinnigheid, zelfs een enkele oogslag is somtijds genoeg, om er het onzuiver vuur te ontsteken en de H. deugd van zuiverheid te vernietigen; *en zou ik dan niet waken?* Jesus zelf waarschuwt mij, zeggende: „*Waakt en bidt, dat gij niet komt in bekoring*" (Matth. 26. 41);

en zou ik dan niet waken? Ja, zeker zal ik waken, lieve Jesus; ik heb het vaste voornemen gemaakt, om voortaan met alle zorg te waken en met alle vurigheid te bidden, opdat geen vijand mij de zuiverheid, de kostbaarste aller parels, zou kunnen ontrooven. Vooreerst zal ik matig zijn in het gebruik van spijs en drank en steeds mijne zinnelijkheid bedwingen; daarom zal ik de vermaning van den Apostel Petrus steeds indachtig zijn, zeggende: „*Weest nuchter en waakt! want uw tegenstander, de duivel, loopt rond als een brullende leeuw, zoekende wien hij zal kunnen verslinden*" (1 Petr. 5. 8). Daarenboven zal ik gedenken, dat onmatigheid en zinnelijkheid den onzuiveren geest opwekken en aankweeken, terwijl matigheid en versterving den H. Geest over ons doen afdalen; weshalve men in het Evangelie leest, dat de H. Joannes de Dooper geen wijn, noch sterken drank zou drinken, en hij met den H. Geest zou vervuld worden. Ten tweede, zal ik mijne oogen bewaken, wijl deze als twee vensters zijn door welke de duivel in ons hart komt; ik zal daarom gelijk de profeet Job met dezelve een verbond aangaan, om ze af te wenden van ongelijke personen, ten einde zelfs aan geene maagd te denken. Ten derde, zal ik alle bekoringen

tot onzuiverheid dadelijk tegengaan en word ik geplaagd met onzuivere gedachten of verbeeldingen, dan zal ik gelijk de H. Augustinus deed, mij aanstonds werpen in de wonden van Jesus en de heilige namen van JESUS, MARIA, JOSEPH aanroepen of gelijk de H. Alphonsus zal ik aanstonds een kruisje met den duim op mijne borst maken, mij verbeeldende den gekruisten Jesus in mijn hart te plaatsen, zeggende: *O gekruiste Jesus, plaats U in mijn hart.*

O Jesus, ik stel mij en mijne voornemens in uwe heilige wonden en verberg mij in uw heilig Hart en bid U, mij bij te staan om deze voornemens getrouw ten uitvoer te brengen. Amen.

O Jesus, schep in mij een zuiver hart en vernieuw in mij den goeden geest.

---

97. Gebed tot de H. Maagd Maria.

Beminnelijke Moeder, bid voor mij, opdat ik steeds zuiver en geheel voor God leve. Jesus heeft zich nu geheel aan mij gegeven, ik geef mij ook geheel aan Hem, met het vurigst verlangen, om alleen voor Hem te leven en geen ander inzigt meer te hebben dan aan Hem alleen te behagen. O konde ik zuiver, kuisch en heilig leven, ten einde *beminnelijk* te zijn in zijne oogen

en in die der Engelen! Wat geeft mij de wereld of de achting der menschen, als ik maar aangenaam ben in de oogen van God. O Maria, bid voor mij, opdat ik zoo leve, dat ik voortaan aan God behage. Amen.

OEFENINGEN.

1. Matig zijn en den eetlust intoomen. 2. De oogen afkeeren van ongelijke personen. 3. De invallende gedachten aanstonds tegengaan, door schietgebeden en het aanroepen der heilige namen van JESUS, MARIA, JOSEPH.

—o—

ELFDE OEFENING.

Over de goedgunstigheid tegenover den nijd.

VOOR DE H. COMMUNIE.

98. De goedgunstigheid van Jesus.

De Apostel Paulus schrijft: „*De liefde is niet naijverig*" (1 Cor. 13. 4) en Jesus heeft het ons getoond door zijn voorbeeld. Dierbare Jesus, nooit hebt Gij iemand iets misgund, noch rijkdommen, noch vermaken, noch grootheid, eer of achting: maar alles verachtende, zijt Gij arm, lijdend en ellendig geworden, terwijl Gij in alles de eer aan God gaaft. Toen Gij de wereld verliet, hebt Gij het beheer uwer Kerk, tot wier stichting Gij zoo veel gedaan en geleden hadt, aan den H. Geest overgelaten, zeggende! *Ik zal u een anderen Trooster zenden, die u alle waarheid leeren zal*, en zoo liet Gij Hem de voltrekking der verlossing over, waarvoor Gij 33 jaren gearbeid en geleden hadt. Daarenboven gaaft Gij aan uwe apostelen de magt, om even

als Gij, mirakelen te doen en zelfs grootere dan Gij zelf hadt gedaan en misgunde hun niet, dat zij *in God* groot en verheven waren en als uitbreiders der Kerk werden erkend. Lieve Jesus, hoe ontaard ben ik, wijl ik dikwijls afgunstig en nijdig ben. Wordt er iemand van mijns gelijken meer dan ik begunstigd, verheven, geëerd en geacht; of is hij meer dan ik met uitwendige talenten en goede hoedanigheden begaafd, zoodat hij daarom boven mij gesteld wordt; of wordt hij meer dan ik in zijn ondernemingen gezegend; hoe gevoelig ben ik daarover, hem die voorrechten, als het ware misgunnende en als eene verlaging van mij zelven beschouwende. Welk eene dwaasheid iemand aardsche goederen, voorspoed, eer, achting of hooge bedieningen te misgunnen! Wat zijn al die aardsche dingen anders dan ijdelheid? Waar is mijne liefde? Immers *de liefde is niet naijverig*; zij zoekt geen aardsche, maar hemelsche goederen. De liefde zoekt God alleen, en haar eenigst verlangen is, Hem te beminnen uit geheel haar hart en al hare krachten. O Jesus, mijn opperst goed en eeuwig erfdeel! ik werp mij rouwmoedig voor U neder, ziende hoe flaauw en onvolmaakt mijne liefde geweest is. Mijn eenigst verlangen zal voortaan zijn, U te bemin-

nen met eene zuivere liefde en jegens anderen goedgunstig te zijn. Hoe zou ik hun nog iets kunnen misgunnen, lieve Jesus, daar ik weet, dat al die goederen en goede hoedanigheden door U gegeven zijn? Hoe zou ik iemand nog iets kunnen misgunnen, daar wij allen naar uw beeld zijn geschapen en door U bewaard en beschermd worden? Neen, lieve Jesus, nooit zal ik meer afgunstig zijn. Ik geef mij nu geheel aan U; ik onderwerp mij in alles aan uwe heilige en alwijze beschikking en zal in anderen uwe goddelijke Voorzienigheid bewonderen en met gelatenheid aanbidden. Kom, Heere Jesus, kom en geef U aan mij, dan ben ik rijk genoeg en vraag U niets anders. Amen.

---

99. Geluk in God.

O God, Gij alleen zijt het doel mijner handelingen, verlangens en verzuchtingen. Het eenige doel van al mijne gedachten, woorden en werken is U te beminnen, U te behagen en uwen heiligen wil te volbrengen. Ik misgun niemand iets, noch den rijken hunne rijkdommen, noch den koningen hunne kronen, noch den geleerden hunne wetenschap, noch den grooten hunne grootheid; want Gij alleen, o mijn God,

zijt mijn schat, mijne kroon, mijne wetenschap, mijn rijkdom, mijne eer, mijne grootheid en mijne verheffing. Gij alleen zijt mijn erfdeel, mijn vermaak en mijn geluk. Wat heb ik in den hemel buiten U en wat wil ik op de aarde, o God mijns harten en mijn deel, o God in eeuwigheid! IJdelheid der ijdelheden, alles is ijdelheid behalve U te dienen en uit geheel mijn hart te beminnen. Ach, hoe spijt het mij zoo veel voor die ijdele schijngoederen der wereld gedaan te hebben en zoo weinig voor U, mijn God, mijn opperste goed! Voortaan zal ik mijn geluk in U alleen zoeken, o God van mijn hart: Gij, immers, lieve Jesus, zijt mijn eerste beginsel en mijn laatste einde; ik vereenig mij nu geheel met U en hoop door de H. Communie voor altijd in U ingelijfd te worden. O zoete vereeniging! O eenigst voorwerp mijner liefde! O mijn God en Al, ontsteek mijn hart in liefde tot U, terwijl ik tot U nader, opdat ik U brandend van liefde ontvange. O Jesus, kom. Ik verlang vurig naar U; kom en vereenig U met mij, opdat ik met U vereenigd, met den Apostel zeggen kunne: ,,Levend ben niet meer ik, maar in mij leeft Christus (Ad Gal. 2. 19). Amen.

100. Verfoeijing der afgunst. Blijdschap in Jesus en in zijn glorie.

De nijd is eene helsche zonde. Door de afgunst des duivels is de dood in de wereld gekomen (Sap. 2. 24). Daar hij de verhevenheid van den mensch niet kon verdragen, bekoorde hij hem, bragt hem tot val en maakte hem ongelukkig. O ziel, zult gij dan geenen afschrik hebben van deze helsche zonde? Zult gij nog zoo boos en zoo ontaard zijn van uw hart door afgunst te laten innemen? Zult gij niet liever de glorie van God zoeken en u verblijden in alles wat strekt tot eer van God en met den Apostel zeggen: „*Wat dan? als Christus maar op elke wijze verkondigd wordt; en hierin verblijd ik mij, ja en zal mij ook verblijden*" (Phil. 1. 18). God gave, dat mijn inzigt ook zoo zuiver was en ik in alles niets anders zocht dan de glorie van God en de eer van Jesus Christus, dan zou ik mij de goedheid of afkeuring der menschen weinig aantrekken; dan zou ik mij over de goede ondernemingen en heilzame inrigtingen van anderen steeds verheugen, zoowel als over die van mij zelven; dan zou ik voor alle bedieningen, hoe nietig ook, welke de oversten mij aanwijzen; onverschilig zijn, denkende: „God heeft mij deze bediening opgelegd"

of: „Deze bediening strekt tot eer van God." Dan zou ik tevreden zijn, zoowel bij oneer als eer, zoowel bij vernedering als verheffing, zoowel bij minachting, als achting; gelijk Jesus zelf altijd tevreden was, niet zijne glorie maar die van zijnen Vader zoekende. Dierbare Jesus, hoe spijt het mij die kwade drift van nijd, afgunst en jaloerschheid zoo dikwijls voedsel gegeven te hebben; voortaan zal ik mij alleen in uwe glorie en in het volbrengen van uwen wil verheugen. Wat is er mij aan gelegen, wie uwen naam verkondigt, als Gij maar verheerlijkt wordt? Ach, of alle menschen U kenden, dienden en verheerlijkten! Kom, Heere Jesus, geef U aan mij, opdat ik voortaan een met U zij en mij in U alleen verblijde. Amen.

---

101. Verlangen naar Jesus.

Heere Jesus, Fontein van alle goed! Ik verlang vurig naar U. Kom tot mij en geef U aan mij. Gij alleen zijt mijne vreugde, mijn heil, mijn roem, mijne eer, mijne glorie en mijne zaligheid. Als Gij maar verheerlijkt wordt, ben ik tevreden. Ach, of Gij door alle menschen gekend, gediend, bemind en verheerlijkt werdt! Kom, Heere Jesus, kom, Bruidegom mijner ziel; kom en geef U aan mij; kom en versterk in mij deze goede gevoelens,

opdat ik buiten U niets meer zoeke en U steeds love en verheerlijke en bidde *geheiligd zij uw naam*, nu, altijd en in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

---

102. De boom der levens.

O mijne ziel, verheug u over de goedgunstigheid van Jesus, die zich zelven aan U tot spijs wil geven. Waar heeft men ooit zulke goedheid en liefde gezien? Het H. Sacrament des Altaars zij u als *de Boom des levens*; door van deszelfs vruchten te eten zult gij eeuwig leven. Minnelijke Jesus, Gij zelf zijt die boom des levens; Gij zijt die levendmakende vrucht, waardoor de zielen gespijsd, versterkt en zalig gemaakt worden. O heilzame, o goddelijke, o levendmakende vrucht! Die van deze vrucht eet, zal leven in eeuwigheid. Gij, lieve Jesus, de eeuwige waarheid zelve, Gij hebt het mij verzekerd, zeggende: „*en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vleesch voor het leven der wereld, wie dit brood eet zal in eeuwigheid leven*" (Joan. 6. 52. 60). Wat troostvolle waarheid! Ik geloof haar vastelijk, Heere Jesus. Ik geloof, omdat Gij, de onfeilbare waarheid, het geopenbaard hebt, en de H. Kerk het mij zoo te gelooven voorstelt. O ja, Gij zijt de levens-Boom van het aardsch paradijs; Gij zijt de ware levendmakende

vrucht, dewijl Gij aan onze ziel de eeuwige zaligheid geeft. Dierbare Jesus, hoe spijt het mij, gelijk Adam, van de verbodene vrucht gegeten en mijn vermaak in nietige, ijdele en kwade dingen gezocht te hebben; en zoo, helaas, heb ik mijne ziel den geestelijken dood doen sterven! O Jesus, ik verfoei mijne voorgaande trouweloosheden en maak het vaste voornemen, voortaan U alleen te beminnen en in U alleen mijn vermaak te zoeken. Kom tot mij, lieve Jesus, en voed mij met uw vleesch en bloed. Kom tot mij, en geef U aan mij opdat ik eeuwig leve. Amen.

---

103. Gebed tot Maria.

Mater admirabilis. Wonderbare Moeder, bid voor mij, opdat ik geheel voor Jesus zij. Helaas, hoe dikwijls heb ik voor de wereld en voor de zinnen geleefd! geef, dat ik voortaan leve voor God en voor den hemel. Wonderbare moeder, Gij hebt reeds zoo vele wonderen gedaan, doe nog dit wonder, dat ik geheel aan Jesus zij, en geheel van liefde voor Hem brande. Maak dat Jesus, als de levens-boom in het Paradijs, in mijn hart geplant zij; zoodat ik vruchten voortbrenge ten eeuwigen leven. Zie, ik geef

U mijn hart; bewerk het, bebouw en besproei het, opdat het vruchtbaar worde en de deugd er groeije en bloeije en honderdvoudige vruchten voortbrenge in lijdzaamheid. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

104. Aanbidding en opdragt.

Ik heb mijnen God ontvangen, o wat geluk! Ik spring op van vreugde bij de komst van Jesus. O Jesus, ik aanbid U, ik werp mij eerbiedig voor U neder, om U in vereeniging met alle Engelen en Heiligen te loven en te prijzen, zeggende: „*Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der Heirkrachten* (Is. 6. 3). *Gij zijt waardig te ontvangen de magt en de godheid en wijsheid en sterkte en eer, en heerlijkheid en dankzegging* (Apoc. 5. 12). Waarlijk, lieve Jesus, Gij zijt allen lof waardig, vermits Gij mijn God zijt. Ik moet mij aan U geven, vermits Gij U aan mij gegeven en in mijn hart geplaatst hebt, gelijk den Boom des levens in het Paradijs, opdat ik levendmakende vruchten in mij voortbrenge, ten einde ik nooit sterve, maar eeuwig leve. Minnelijke Zaligmaker, geef dat ik steeds deze vruchten oplevere en dat ik immer walge van alles wat

de wereld aanbiedt. Hoe betreur ik nu den tijd, waarin ik zoo blind en dwaas was van mijn geluk buiten U in de wereld te zoeken. Gij, lieve Jesus, Gij spijst mij met uw vleesch en bloed en toch bemin ik U niet genoeg, noch verwijder ik mij van het kwaad. Helaas, wat ondankbaarheid! Ik vraag er U uit gansch mijn hart vergiffenis voor met het vaste voornemen, U in 't vervolg uit al mijn krachten te beminnen. Zie, lieve Jesus, thans geef ik mij geheel aan U, om voor U alleen te leven, alles voor U te lijden en eindelijk voor U te sterven. Daar Gij U geheel aan mij gegeven hebt, geef ik mij ook geheel aan U. Zie, ik geef U mijn hart, omdat Gij het mij zoo minzaam vraagt, zeggende: *Mijn zoon, geef Mij uw hart.* Gaarne geef ik U mijn hart, lieve Jesus! Zie daar is het. Ontvang, bewaar het en vereenig het met uw Hart. Maar, hoe ellendig is mijn hart, dat ik U aanbied? Het was voor U geschapen om U te beminnen; maar 't is afgeweken en U wederspannig geworden. Wee mij ellendige! Heb medelijden met mij, dierbare Jesus, en ontferm U mijner. Zie, thans is mijn hart vol droefheid en spijt over de oneer, die ik U heb aangedaan, en ik maak het vaste besluit U voortaan te beminnen. Wien zou ik be-

minnen, indien ik U niet beminde, U, die mijn opperste en eenigste goed zijt, U, die mij zoo teerhartig bemind hebt en aan het kruis voor mij gestorven zijt, U, die in Persoon mij zijt komen bezoeken en innig met mij vereenigd zijt? Ik kan mijne tranen niet bedwingen, als ik mijne voorgaande ondankbaarheid en trouweloosheid overweeg. Ik was verloren, maar Gij hebt mij gezocht en onder uwe vaderlijke bescherming genomen. Zie, nu geef ik mij volkomen aan U, om U alleen te beminnen, voor U alleen te leven, alles voor U te lijden en eindelijk voor U te sterven. Amen.

---

105. Verfoeijng der afgunst.

Dierbare Jesus, laat niet toe, dat afgunst of nijd ooit ingang in mijn hart vinde; immers de afgunst is eene verderfelijke zonde; zij heeft alle kwaad in de wereld gebragt; want Satan heeft uit afgunst Eva bekoord en tot zonde overgehaald; zij heeft Abel vermoord; de broeders van Joseph gewapend; Daniël in den leeuwenkuil geworpen en Christus, ons opperhoofd, aan het kruis genageld (S. August. Serm., 18 de temp.) Hoe dikwijls heeft zij ook mijn hart verbitterd tegen mijne medebroeders en tegen hen, die mij

in de eene of andere zaak overtroffen of gelijk waren? Ik heb hun niet alleen hunne rijkdommen, grootheid en vermaken misgund, maar ook hunne begaafdheden en talenten, waarvan zij ter bevordering van Gods eer en glorie een goed gebruik maakten en waardoor zij bij de menschen in aanzien waren. De afgunst deed mij dit beschouwen als eene verkleining mijner begaafdheden en als een nadeel aan mijne verheffing toegebragt; zij maakte mij gelijk aan sommigen van Israëls volk, die jaloersch waren op hen, die propheteerden en bij het volk in aanzien stonden, zelfs Josué was er jaloersch over en wilde het hun beletten. Lieve Jesus, ik vraag U voor mijne voorgaande jaloerschheid, afgunst en nijd ootmoedig vergiffenis, en bid U vurig, mij een goedgunstig hart te geven, opdat ik, gelijk Mozes, in alles uwe glorie behartige en mij in niets verblijde tenzij in uwe verheerlijking, met Mozes zeggende: „*wie zal mij geven, dat al het volk prophetere en dat de Heer hun zijnen geest geve?*" (Numer. 11. 29). Wat scheelt het mij, o mijn God en Zaligmaker, door wien uw naam onder het volk verkondigd en verheerlijkt worde; 't is mij genoeg, dat hij geheiligd en geëerd zij. Ach, of alle schepselen U loofden,

Gij immers zijt allen lof waardig. O Jesus, voortaan zal ik op eens anders rijkdommen, grootheid, bekwaamheden, talenten of verheffing nooit meer jaloersch zijn. Gij alleen zijt mij genoeg en buiten U kan mij niets behagen. Neen, lieve Jesus, ik heb geen verlangen meer, tenzij U te beminnen en alle schepselen in liefde tot U te overtreffen. O Jesus, o eenigst en opperst goed! Doe mij uit liefde voor U branden en maak dat alle schepselen U beminnen, loven, prijzen en verheerlijken. GEHEILIGD ZIJ UW NAAM! Amen.

---

106. Gebed tot de Allerh. Drieëenheid.

O God, hemelsche Vader, door uwe oneindige barmhartigheid, wees mij genadig! O Jesus, waarachtige Zoon des Vaders, door uwe overgroote liefde jegens den zondaar, ontferm U mijner! O God, H. Geest, in alles gelijk aan God den Vader en God den Zoon, door uwe mededoogendheid ik bid U, U over mij te ontfermen en mij vergiffenis te schenken van al mijne fouten en onvolmaaktheden! O Allerh. Drieëenheid, door het heilig bloed en de oneindige verdiensten van Jesus Christus, bid ik U,

mij als uw kind aan te nemen, te geleiden, te bestieren en tot de zaligheid te brengen. Amen.

---

107. Gebed tot Jesus.

Dierbare Jesus, voor mij gekruist, wasch mij in uw dierbaar bloed, en reinig mij van al mijne zonden en boosheden. Ach, ik bid U, mij al meer en meer te zuiveren, opdat ik voortdurend in uwe liefde toeneme. Aan den voet van uw heilig kruis neêrgebogen, wacht ik met vertrouwen uwe barmhartigheid af. Zoudt Gij mij, nu Gij tot mij gekomen zijt, iets kunnen weigeren? Neen, lieve Jesus, na U zelven aan mij gegeven te hebben, kunt Gij mij niets meer weigeren. Geef mij uwe liefde met uwe genade, dan ben ik rijk genoeg. Dat de kracht uwer liefde mijn hart geheel inneme en vertere, opdat ik door de liefde uwer liefde sterve, gelijk Gij U gewaardigd hebt door de liefde mijner liefde aan een schandelijk kruis te sterven. Amen.

---

108. Dankerkentenis.

Lieve Jesus, ik werp mij al dankend voor U neder, dewijl Gij mij, in weerwil mijner ondankbaarheden, zoo lang verdragen, zooveel verlich-

tingen aangeboden en, zoo ik vertrouw, in uwe liefde en vriendschap hersteld hebt. Ja, hiermede nog niet tevreden hebt Gij U zelven daarenboven als zielespijs aan mij geschonken. Welk een genade. Wat dankbaarheid ben ik U daarvoor niet verschuldigd? Gij hebt met alle volken zoo genadig niet gehandeld. Hoevelen leven er in het midden der zonden en duisternissen van het ongeloof en der ketterij? Hoevelen zijn er in het midden hunner zonden en buitensporigheden uit het leven weggerukt en tot de eeuwige pijnen verwezen? Maar, lieve Jesus, Gij hebt mij uwe liefde en barmhartigheid betoond. Dank, lieve Jesus, duizendmaal dank voor die goedheid en liefde. O hadde ik duizend millioenen tongen, om U te loven, te danken en te verheerlijken! Ik dank U, lieve Jesus, in vereeniging met al de lofzangen en dankzeggingen van al de Engelen en Heiligen; alsmede in vereeniging van al de lof en dankzeggingen der allerheiligste Maagd Maria en eindelijk in vereeniging met den lofzang, welke Gij zelf, na het laatste avondmaal, uwen hemelschen Vader hebt aangeboden; want na de dankzegging, zijt Gij uitgegaan naar den hof van Olijven om te bidden. O Jesus, ik zal ook met U uitgaan in lofzangen en dankzeggingen

en zal mij den ganschen dag in U verheugen en verblijden. Amen.

---

109. Gebed tot Maria.

Wonderbare Moeder, bid voor mij, opdat ik geheel voor Jesus zij. O Maria, Gij hebt reeds zoovele wonderen verrigt, doe nog dit wonder, dat alle afgunst, afgekeerdheid en nijd zich uit mijn hart verwijderen, opdat het geheel voor Jesus zij en voortaan niets zoeke, niets betrachte, niets begeere dan de eer en glorie van Jesus. Maak, dat ik in waarheid kunne zeggen: *Non quæro gloriam meam;* ik zoek mijne glorie niet, maar die van Jesus en van God mijnen Vader. Als God maar verheerlijkt wordt, hetzij door mij, hetzij door anderen, dan ben ik tevreden; daarin verheug ik mij en zal ik mij steeds verheugen en verblijden. Amen.

OEFENINGEN.

1. Nooit jaloersch, noch afgunstig zijn, noch iemand iets benijden. 2. De opkomende gevoelens van afgunst of afgekeerdheid aanstonds bedwingen, door het bidden van een Wees gegroet Maria. 3. Liefde toonen aan hen die nijdig jegens ons zijn.

—o—

TWAALFDE OEFENING.

Over den geestelijken honger tegenover de gulzigheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

110. Het woord is een zielespijs.

O ziel, verbeeld u in de woestijn te wezen alwaar Jesus, na 40 dagen en 40 nachten gevast te hebben, honger kreeg en bekoord werd tot het eten; overweeg hoe Hij die bekoring overwint door zijne gedachten tot God te verheffen, zeggende: „*De mensch leeft niet van brood alleen, maar van alle woord, dat uitgaat uit Gods mond*" (Matth. 4. 5). Zoo dan, lieve Jesus, leert Gij ons dat wij onze gulzigheid moeten bedwingen en ons voeden door het woord Gods, om, gelijk Gij, door hetzelve te leven en in hetzelve smaak te vinden, meer dan een uitgehongerde in de smakelijkste spijzen. Ach of ik zoo gelukkig ware, van in hetzelve mijn genoegen te vinden en er door te leven! Dierbare Jesus, ontferm u mijner, en geef mij die genade, want een christen die U opregt bemint, leeft door uw woord, hij over-

weegt het, zoowel bij nacht als bij dag; hij denkt er altijd aan, het blijft hem bij als eene smakelijke spijs en hij voedt er zich voortdurend mede, ten einde er door versterkt te worden en alle bekoringen te overwinnen. O ziel, overweegt gij het woord Gods? Vindt gij er smaak in? Zijt gij er hongerig naar of hongert gij niet meer naar wereldsche ijdelheden? Waarvan leeft gij? Van het woord Gods of van zinnelijke spijzen en dranken?

Helaas, lieve Jesus, ik ben al te hongerig naar wereldsche ijdelheden en al te zeer gehecht aan zinnelijke spijzen en dranken; daar vind ik smaak in, daarvan leef ik, terwijl Gij, lieve Jesus, van het woord Gods leeft. O Jesus, verander mijnen smaak, opdat ik voortaan van het woord Gods leve en er steeds mijne voldoening in vinde. Ik vraag U deze genade vooral nu ik U in de H. Communie ga ontvangen. Wat zou ik nog kunnen begeeren, na U ontvangen te hebben en met U vereenigd te zijn? Neen, lieve Jesus, niets ter wereld kan mij meer behagen. Gij alleen zijt mijn geluk, mijn troost, mijne vreugde en mijne liefde. Kom, lieve Jesus, kom spoedig; want ik verlang vurig naar U. Amen.

111. De wil Gods is eene zielespijs.

O Jesus, ik lees in de H. Schrift deze woorden, die Gij zelf zeidet tot uwe Apostelen, toen zij U, bij den put van Jacob zittende, eten bragten: „*Ik heb eene spijs te eten, die gij niet weet.... Mijne spijs is, dat Ik den wil doe van Hem, die Mij gezonden heeft, dat Ik zijn werk volbrenge*" (Joan. 4. 32. 34). O wat treffende en veel beteekenende woorden! Het doen van den wil uws goddelijken Vaders en het volbrengen van zijn werk is dan uwe spijs! Ach of dit ook mijne spijs ware! Maar, lieve Jesus, denkt Gij wel aan het lijden, dat Gij tot het doen van Gods wil en het volbrengen van zijn werk zult moeten verduren? O ja, mijn zoon, Ik heb er van het eerste oogenblik mijns levens aan gedacht. *Van toen af* vertoonde dat lijden zich levendig voor mijnen geest; *van toen af* nam ik alles uit de handen van God aan en aanbad Ik zijn wil in alles, zeggende: *Zie, Vader, Ik kom, om uwen wil te doen* Ps. 39. 9 en ad Hebr. 10. 9). *Van toen af* zweefden voortdurend voor mijne oogen de koorden en banden, de boeijen en ketenen, waarmede men mij zou binden; alsmede de roeden, de zweepen, de lederen riemen en ijzeren haken, waarmede men mijn ligchaam in

de geeseling zou verscheuren; verder het kruis, waaraan men mij zou vastnagelen; de gal en azijn, waarmede men mij spotsgewijze in mijnen dorst zou laven; eindelijk de lans, waarmede men mijne zijde wreedaardig zou doorsteken; met een woord, *van toen af* zag Ik al de werktuigen van mijn lijden en al de bijzondere folteringen, die men mij zou aandoen, welke alle voortdurend voor mijne oogen zweefden en toch heb Ik *van toen af* alles met gelatenheid uit de handen van God mijnen Vader aangenomen en dit wel met meer vaardigheid en liefde dan een uitgehongerde de spijs zou aannemen.

O Jesus, hoe ver strekt uwe liefde zich uit! Het volbrengen van den wil uws Vaders was dan uwe spijs! Gij haaktet er naar, meer dan een hongerige naar voedsel of een dorstige naar drank. En dit alles deedt Gij om ons te verlossen en met uwen Vader te verzoenen. O wat liefde! o wat onbegrijpelijke liefde! Wanneer zal ik ook eens van liefde voor U branden? O ziel, hoedanig is uwe liefde? Is het doen van Gods wil ook uwe spijs? Is het volbrengen van het u opgelegde werk ook uw eenigst streven? Indien God U een bitteren kelk van lijden, van vernederingen, van versmaadheden, van lasteringen,

van verongelijkingen aanbood, gelijk Hij dien aan Jesus heeft aangeboden, zoudt gij dan dien kelk, gelijk Jesus, met vaardigheid en liefde aannemen?

O Jesus, ik schrik als ik er aan denk en schaam mij, ziende dat ik zoo weinig overeenkomst met U heb. Helaas, ik sidder bij de gedachte van lijden, van vernedering, van versmading en ben nog steeds gehecht aan mijn eigen wil. Dagelijks bid ik: *Uw wil geschiede*, en toch ben ik ontevreden, zoo haast er iets te lijden voorkomt. O Jesus, verander in mij dien ongelukkigen geest van ontevredenheid, van morren en tegenspreken, en geef dat ik voortaan met uwen wil tevreden zij en hem altijd en in alles volbrenge.

O Jesus, ik bid en smeek U mij door uwe genade en door de kracht van uw voorbeeld te versterken, om altijd met uwe beschikking tevreden te zijn en den kelk van lijden, hoe bitter ook, met liefde te aanvaarden. Tot dat einde verlang ik thans vurig U in de H. Communie te ontvangen. Kom, Heer Jesus, kom en geef U aan mij, opdat ik een met U zij en eenen geest en eenen wil met U hebbe. Amen.

112. Het H. Sakrament is eene zielespijs.

O Jesus, als ik U zie met uwe Apostelen in de zaal van het laatste avondmaal en de liefde overweeg uwer woorden *met* groot *verlangen heb Ik verlangd dit Pascha met u te eten, voordat Ik lijde* (Lucas 22. 15), dan sta ik verbaasd over uwe goedheid jegens ons, ondankbare schepselen; want waarom verlangdet Gij zoo vurig DIT Paaschmaal met uwe Apostelen te eten, daar Gij reeds meer het Paaschmaal met hen gegeten hadt? O Jesus, ik weet het; opdat Gij op DAT Paaschmaal de grootste blijken uwer liefde wildet geven, door het H. Sakrament des Altaars in te stellen en U zelven tot zielespijs aan ons te geven. Zoo dan, lieve Jesus, hebt Gij vurig verlangd U zelven met ons te vereenigen! Die vereeniging was dus voor U eene zoete en lang gewenschte spijs! O wat goedheid! o wat liefde! Gij verlangt dan vurig U met mij te vereenigen; wie ben ik, of waardoor heb ik die gunst, die genade verdiend; en ditniettegenstaande, verlangt Gij naar mij en wilt Gij U met mij vereenigen.

O ziel, verlangt gij ook naar Jesus? Hebt gij eene groote begeerte u met Hem te vereenigen? Is dit H. Sakrament u als eene zoete spijs?

Dierbare Jesus, mijn verlangen naar U is al te flaauw. Mijn hart is nog te zinnelijk; 't is nog te zeer gesteld op zinnelijke spijzen en dranken, en daarom ben ik nog te koud en te onverschillig voor die geestelijke spijze. Dierbare Jesus, ontferm U mijner en doe mij branden van liefde voor U, opdat ik U met een vurig verlangen ontvange. O ja, lieve Jesus, ik verlang vurig naar U; buiten U vind ik geene rust, geene voldoening. Kom, Heer Jesus, kom en geef U aan mij. Ik geloof, dat Gij waarlijk en wezenlijk tegenwoordig zijt in het H. Sakrament des Altaars. Ik geloof in U, ik hoop op U, ik bemin U bovenal; ik nader tot U met een groot vertrouwen en vurig verlangen. Kom, Heer Jesus, kom; Gij alleen kunt mij gelukkig maken en verzadigen. Amen.

---

113. Gebed tot Maria.

Maria, Moeder des Scheppers, bid voor mij. Jesus Christus, de Schepper van het heelal, is uit U geboren; met regt noemt derhalve de H. Kerk U MOEDER DES SCHEPPERS en past zij op U deze woorden der H. Schrift toe: „*Hij, die mij geschapen heeft, heeft gerust in mijn tabernakel*" (Eccl. 24. 12). Maria, Moeder des Scheppers

toon nu ten mijnen gunste uw groot vermogen bij Hem, die alles geschapen heeft en wiens Moeder Gij zijt. Ik, nietige aardworm en ondankbare zondaar, moet nu dienzelfden Jesus, dien Schepper van het heelal, als zielespijs in de H. Communie ontvangen; daarom bid ik U in mijn hart een nieuwen geest te scheppen en daar voor Hem een schoon tabernakel, eene groote, eene met deugden versierde woonstede te maken. O Maria, mijne dierbare Moeder, weiger mij deze genade niet en maak, dat ik Hem waardig ontvange. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

114. De zoetigheid des Heeren.

O Jesus, hoe goed en zoet zijt Gij voor hen, die opregt van harte zijn! Hoe goed en zoet zijt Gij voor mij in het bijzonder en wat geluk voor mij U in de H. Communie te bezitten!.,. Hoeveel verschilt uwe zoetigheid van die der wereld!... De wereld is slechts zoet in schijn; maar Gij, lieve Jesus, zijt het in waarheid; Gij zijt de zoetigheid zelve. Alles wat de wereld geeft, is ijdelheid en baart spoedig onrust, bitterheid en naberouw; maar Gij, Heer, geeft eene ware, eene duurzame zoetigheid. Hoe beter men U kent,

hoe meer men U smaakt, hoe volmaakter men U bezit en hoe inniger men met U vereenigd is, des te zoeter, te aangenamer en te beminnelijker zijt Gij aan onzen geest. Ja, lieve Jesus, Gij zijt zoet en beminnelijk, maar alleen voor hen, die U kennen en opregt liefhebben. Daarom zegt de Profeet David: „*Proeft en ziet, dat de Heer zoet is*" (Ps. 33. 9). Minnelijke Zaligmaker, doe mij uwe zoetigheden smaken, opdat het aardsche mij walge; want al het vergankelijke is bitter voor hem, die U kent en bemint. „Gelijk na honig geproefd te hebben, alles bitter schijnt, zoo ook walgt het vleesch na den geest geproefd te hebben" (*S. Gregorius Hom.* 16 *in Evang.*) Die U, lieve Jesus, kent en bemint, beschouwt al het overige als verlies en nadeel en verfoeit alles als slijk, om U te gewinnen en zich innig met U te vereenigen (Phil. 3). Dierbare Jesus, hoe ben ik dan zoo dwaas geweest, van die ijdele dingen te beminnen en na te jagen? Geef, dat ik voortaan wijzer zij en U alleen beminne, met den H. Augustinus uitroepende: „Hoe zoet was het mij eensklaps alle ijdele zoetigheden te derven! Nu was het mij een genoegen alle zoetigheden te verlaten, die ik te voren vreesde te verlaten; want Gij, de waarachtige en opperste

zoetigheid, verdreeft ze uit mij. Gij, die boven alle wellusten zoet zijt, doch niet voor vleesch en bloed, Gij verdreeft ze uit mij en kwaamt in hunne plaats tot mij" (*S. August. Conf. l.* 9 *c.* 1. 2). Dierbare Jesus, weiger mij nu deze gunst niet; Gij immers zijt tot mij gekomen; Gij rust in mijn hart en hebt U als eene spijs innig met mij vereenigd. Doe mij dan de genade van te walgen voor het vergankelijke en steeds door eene vurige liefde tot U gedreven te worden. Amen.

---

115. De springende bron.

Wat groot geluk is mij heden geschied! Ik, nietige aardworm, heb het brood der Engelen gegeten; ja ik, ondankbare zondaar, heb het vleesch en bloed van God, mijnen Heer, genuttigd. O wat groot geluk! Wat zou mij nog kunnen ontbreken of wat zou ik nog kunnen verlangen? De Zaligmaker zelf heeft gezegd: „*Die gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem geven zal, zal in hem een bron worden van water, dat springt tot in het eeuwige leven*" (Joan. 4. 13. 14). Lieve Jesus, zoo ben ik dan gelukkig; wijl ik van dit geestelijk water heb gedronken, en Gij mij met uw vleesch

en bloed hebt gespijsd! O Jesus, ontneem mij nu den dorst tot aardsche goederen en doe in mij ontspringen eene geestelijke bron van water, dat springt tot in het eeuwig leven; dat is, geef, dat mijne gedachten, begeerten en genegenheden zich hemelwaarts verheffen gelijk het water eener springende fontein. Mijn Jesus, verkoel nu in mij den dorst tot zinnelijke goederen, blusch den brand mijner kwade driften en maak mijne ziel vruchtbaar in goede gedachten, woorden en werken. Dierbare Jesus, wees mij een bron van levend water, dat springt tot in het eeuwige leven, opdat ik los van de aarde, van nu af in den hemel wone, U lovende en dankende, zeggende: „*Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der Heirkrachten*" (Is. 6. 3). Amen.

---

116. De eenheid van smaak.

Ach of ik de grootheid der welvaart kende, die God mij nu gedaan heeft, en wie Hij is, die zich aan mij heeft gegeven! Dan zeker zou ik buiten Hem in niets smaak meer vinden. Ik heb nu mijnen Jesus, mijnen God en Al, ontvangen en ben op de allernaauwste wijze met Hem vereenigd, zoodat ik één met Hem geworden ben; dit heeft Jesus mij zelf verzekerd: „*Die mijn*

vleesch eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem" (Joan. 6. 57). O welk eene genade! Gij, lieve Jesus, zijt nu in mij en ik in U! Wij zijn nu *een* geworden! Al mijne gedachten, genegenheden, verlangens en begeerten moeten nu één met de uwen zijn: ik mag naar niets meer hongeren of dorsten, dan waarnaar Gij hongerig en dorstig zijt. O Jesus, uw honger en dorst was een geestelijke honger en dorst. Uw spijs was het doen van den wil uws Vaders en het volbrengen van het U opgelegde werk; namelijk het bewerken onzer verlossing en de voltooijing van het werk onzer zaligheid. O wat verhevene, wat kostbare spijs! Ach of dit ook mijne spijs ware! Heer Jesus, geef dat ik voortaan geenen smaak meer hebbe, dan in het doen van Gods wil en in het volbrengen van het mij opgelegde werk en dat ik integendeel walg hebbe voor alles wat de wereld hoog acht en slechts de zinnen en driften kan streelen. O Jesus, die uit liefde tot mij 40 dagen en 40 nachten gevast hebt en in uwen dorst met gal zijt gelaafd, — uit liefde tot U verzaak ook ik aan alle zinnelijke voldoeningen en maak het besluit, mijne zinnen te versterven en nooit meer om eene oogenblikkelijke voldoening aan U te mishagen.

Neen, lieve Jesus, ik wil zoo dwaas en zoo ondankbaar niet meer zijn; voortaan zal ik U alleen beminnen en steeds matig, regtvaardig en godvruchtig voor U leven. Sta mij bij, lieve Jesus, opdat ik aan deze voornemens getrouw bijlve en geef dat ik door eene standvastige verloochening aan alle zinnelijke zoetigheden steeds proeve, hoe zoet Gij zijt, opdat in mij bewaarheid worde, hetgeen de profeet David zegt: *Proeft en ziet dat de Heer zoet is.*

O ja, lieve Jesus, dat wil ik van nu af aan doen. Wereldsche vermaken of zinnelijke voldoeningen, die ik, helaas, te lang heb nagejaagd, kunnen mij niet verzadigen; wijl ik voor U geschapen ben en mijn hart ongestadig is, tot dat het in U ruste; daarom zal ik voortaan in het doen van Gods wil en in het volbrengen van het mij opgelegde werk, mijn geluk en troost zoeken. Liefderijke Zaligmaker, mijn hart heeft walg van alle menschelijke en zinnelijke vertroostingen. Ik kwijn van liefde voor U, het eenigste voorwerp mijner liefde; en daar ik het geluk nog niet heb, U in den hemel van aanschijn tot aanschijn te aanschouwen, zal ik, gedurende mijne ballingschap, gestadig tot U verzuchten en met mijnen geest in den hemel wonen. Ik zal slechts leven

uit liefde tot U, o mijn Jesus, mijn God en mijn Al! Ik zal mij geheel met U vereenigen, gelijk Gij U met mij vereenigd hebt door de H. Communie. O zoete, o aangename vereeniging! geef dat ik nooit van U gescheiden worde. Amen.

---

117. Gebed tot Maria.

Moeder des Scheppers, bid voor mij, opdat ik vruchtbaar worde, gelijk Gij het geweest zijt, en ik Jesus, mijnen God en Schepper, in mijne gedachten, woorden en werken op eene geestelijke wijze bare, door steeds aan Hem en zijne liefde te denken, steeds van Hem en tot zijne eer te spreken en altijd voor Hem en zijne glorie te werken. Amen.

Oefeningen.

1. De genegenheden des harten nooit vestigen op zinnelijke spijzen of dranken. 2. Van dezelve nimmer spreken uit gehechtheid. 3. Nooit eten of drinken uit zinnelijkheid, maar alleen uit behoefte of somtijds uit welvoegelijkheid en liefde.

—o—

DERTIENDE OEFENING.

Vervolg over den geestelijken honger.

VOOR DE H. COMMUNIE.

118. Het Brood van Gedeon.

Ik lees in de H. Schrift, dat Gedeon het verhaal eens drooms aanhoorde van iemand, die zeide: „Mij dacht, dat ik een brood onder de assche gebakken uit de schuur zag rollen en tot de legers van Madian afdalen; bij het tabernakel gekomen wierp het hetzelve omver en verbrijzelde het tot gruis, een ander dit hoorende, zeide: *'t Is niets anders dan het zwaard van Gedeon.* (Judicum 7. 13).

Dat brood, onder de assche gebakken, is een afbeeldsel van het H. Sakrament des Altaars, hetwelk, door de liefde van Jesus Christus ingesteld, ons tegen de vijanden der zaligheid versterkt en ons helpt, om hen omver te werpen en geheel te verdelgen. O ja, lieve Jesus, Gij zijt dat levendmakend en krachtgevend brood,

om mij tegen de vijanden mijner zaligheid te versterken. Hoe menigvuldig, hoe magtig, hoe listig, hoe onvermoeid en hoe behendig zijn die vijanden; hoe zwak daarentegen, hoe onstandvastig, hoe onvoorzigtig en hoe onbedreven ben ik! Wat zal er dan van mij geworden? Minnelijke Zaligmaker, ik kan tot niemand mijne toevlugt nemen tenzij tot U; Gij immers zijt dat *versterkend brood*, *panis confortans*. Kom tot mij, lieve Jesus, kom tot mij en geef mij dat versterkend brood, opdat ik sterk zij tegen mijne vijanden en hen allen overwinne. Helaas, tot nog toe heb ik te zeer naar wereldsche, vergankelijke en ijdele dingen gehaakt; ik heb er mijne zinnen te zeer opgesteld en mijn hart er te zeer aan vastgehecht en daarom was ik zwak en voor het geestelijke ongevoelig; want „de zinnelijke mensch verstaat niet wat van den Geest Gods is." (1 Cor. 2. 14). O Jesus, doe mij het nietige van al het aardsche beseffen, om er mijn hart meer en meer van af te trekken en alleen het hemelsche te zoeken en te smaken, en er door versterkt te worden. O zoet, o versterkend brood, dat Gij ons aanbiedt! Gij immers „*rigt voor mij eenen maaltijd aan onder het oog van mijne verdrukkers*" (Ps. 22. 5). Aan dien maaltijd geeft Gij dat hemelsch brood, het

brood van uw vleesch en bloed, om mij te versterken, ten einde alle aanvechtingen mijner vijanden te overwinnen. O Jesus, geef mij dat versterkend en krachtgevend brood, opdat ik getrouw blijve en altijd zegeviere over mijne vijanden. Kom tot mij, lieve Jesus, en vereenig U met mij, opdat ik door U versterkt, even als Gedeon, al mijne vijanden overwinne en volkomen vernietige. Amen.

---

119. De oude Simeon.

O ziel, overweeg de vurige en teerhartige liefde van den ouden Simeon. Hij was een *regtvaardig* man, *vol van de vrees des Heeren en van den H. Geest* en verlangde vurig naar de komst van den Messias; Hij werd door den H. Geest naar den tempel gedreven, tenzelfden tijd, dat Maria naar den tempel ging, om het Kind Jesus aan den Heer op te dragen, en zoo had hij het geluk van het goddelijk Kind niet alleen te zien, maar ook op zijne armen te dragen en aan zijn hart te drukken. Hoe vurig was zijn verlangen! Hoe brandde zijn hart van begeerte! Met wat vlijt en ijver ging hij naar den tempel! Met wat eerbied beschouwde hij Jesus, met wat liefde nam hij Hem op zijne armen, en met wat vurigheid

drukte hij Hem aan zijn hart! O ziel, zijt gij ook *regtvaardig*, zuiver van zonden en door de liefde innig met God vereenigd? Leeft gij ook *in de vrees des Heeren* en vermijdt gij stiptelijk alles, wat eenigszins aan de heilige oogen van God zou kunnen mishagen? Zijt gij ook *vol van den H. Geest*, en handelt gij altijd volgens zijne ingeving?... Verlangt gij ook vurig naar Jesus en gaat gij met zulke drift, met zulken eerbied en zulke liefde naar de kerk, om Hem in de H. Communie te ontvangen?

Dierbare Jesus, wat zal ik zeggen? Ik kan niets doen dan mij diep voor U vernederen en mijne zonden, onvolmaaktheden en fouten regtzinnig erkennen en rouwmoedig beweenen. Helaas, ik ben zoo flaauw in uwe dienst en zoo traag in U te ontvangen; ik ben maar al te zeer op de voldoeningen der zinnen en aardsche goederen gesteld; deze nemen mijn hart in, trekken mijne genegenheden tot zich en verwijderen mij van U. Ach, lieve Jesus, hoe spijt mij dit! neem die kwade neiging uit mijn hart weg en vernietig in mij die zucht naar het zinnelijke, opdat ik voortaan naar U alleen hongerig en dorstig zij en met den profeet David in waarheid moge zeggen: *Gelijk een hert naar waterbronnen*

smacht, zoo smacht mijne ziel naar U, o God! (Ps. 41. 2). O ja, lieve Jesus, ik verlang naar U, mijn hart is dorstig naar U: kom tot mij; want Gij alleen kunt mij verzadigen. Mijn honger en dorst zijn zoo groot, dat al het aardsche niet genoeg is om dezelve te bevredigen. Neen, lieve Jesus, geen aardsch goed kan mij verzadigen; Gij alleen kunt het; Gij alleen zijt mij genoeg; mijn hart is en zal altijd ongestadig en ontevreden zijn, tot dat het U bezit en door U verzadigd wordt. Wat is toch alles, wat de wereld mij geven kan, anders dan ijdelheid en kwelling des geestes? Dat gaaft Gij, lieve Jesus, duidelijk te kennen, toen Gij tot de samaritaansche vrouw zeidet: „*Al wie van dit water drinkt, zal wederom dorsten; doch wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, zal in eeuwigheid niet dorsten*" (Joan. 4. 13).

O Jesus, geef mij dat water, opdat ik niet meer dorste naar de vergankelijke goederen der wereld. Kom tot mij, lieve Jesus, geef U aan mij, want ik verlang vurig U in de H. Communie te ontvangen. Amen.

---

120. De springende waterbron.

Liefderijke Jesus, het H. Sakrament des Altaars is die levendige bron, waarover Gij met de sama-

ritaansche vrouw spraakt, toen Gij zeidet: „*Het water, dat Ik hem geven zal, zal in hem een bron worden van water, dat springt tot in het eeuwige leven*" (Joan. 4. 14). Ja, lieve Jesus, de H. Communie is die heilzame bron, welke in ons die heilzame uitwerking te weeg brengt. Gij immers, lieve Jesus, zijt er zelf tegenwoordig en maakt er ons deelachtig aan de schatten uwer genade, die alleen geschikt zijn, om ons hart van de aarde te onthechten, om onze genegenheden hemelwaarts te verheffen en onze verlangens volkomen te bevredigen. Lieve Jesus, wat geluk is het dus voor mij U te mogen ontvangen en mijnen dorst door de heilzame wateren uwer genade te mogen lesschen. Kom spoedig tot mij, lieve Jesus, mijn verlangen is zeer groot; mijne ziel kwijnt van liefde. Kom tot mij, opdat ik nooit meer dorste naar de wereld of naar iets dat wereldsch is, maar alleen naar U, die mijn opperste goed zijt. Wat troost voor mij, dat ik, gedurende mijne ballingschap op aarde, tot U mag naderen, U ontvangen en mij geheel met U vereenigen. Dierbare Jesus, ik geloof, dat Gij hier waarlijk en wezenlijk tegenwoordig zijt. Ik ben niet waardig tot U te naderen en U te ontvangen; maar Gij wilt, dat ik tot U

kome en mijne noodwendigheden dwingen er mij toe; daarom kom ik met groot vertrouwen en hoop ik, dat Gij mij, volgens de menigte uwer barmhartigheden, genadig zult wezen; ik wensch U vurig te beminnen en niet alleen door de liefde, maar ook door het H. Sakrament *één* met U te worden. Zie, lieve Jesus, ik kom om U te ontvangen. Amen.

---

121. Gebed tot de H. Maagd Maria.

Moeder des Zaligmakers, bid voor mij, bijzonder *nu* ik Hem in de H. Communie moet ontvangen. O Maria, door uwe ootmoedigheid hebt Gij de oogen van God tot U getrokken en zijnen eenigen Zoon uit den hemel in U doen afdalen, om de menschelijke natuur uit U aan te nemen en uit U geboren te worden; bid voor mij, opdat ik nederig van harte zij en dienzelfden Jesus waardig ontvange. O Maria, werp U voor den troon van Jesus, uwen Zoon ons aller Zaligmaker, eerbiedig neder en bid Hem voor mij, want zeker zal Hij U niets weigeren; bid Hem, opdat ik Hem ontvange met een zuiver hart, met een levendig geloof, eene vaste hoop, vurige liefde en diepe ootmoedigheid. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

122. De oude Simeon.

Ik heb dan mijnen Jesus, mijnen Heer en God, in de H. Communie ontvangen! O welke genade! Welke dankbaarheid ben ik daarvoor niet verschuldigd! O ziel, hoe gelukkig erkende zich de oude Simeon, toen hij Jesus op zijne armen mogt ontvangen en aan zijn hart drukken. Hij was van vreugde als buiten zich zelven. Met wat eerbied en vurigheid nam hij het Goddelijk Kind op zijne armen en met wat liefde en heilige aandoening drukte hij Het aan zijn hart, God lovende en dankende! Hij voelde zich zoo gelukkig, dat al zijne verlangens op de aarde voldaan waren en hij niets anders meer wenschte dan te sterven, zeggende: „*Nu, laat Gij, Heer! uwen dienstknecht henen gaan in vrede naar uw woord; want mijne oogen hebben uw heil gezien, dat Gij bereid hebt voor het aangezigt van al de volken; een licht ter openbaring voor de heidenen en een luister voor uw volk Israël.*" (Luc. 2. 29 etc.) Hoe opwekkend en aandoenlijk is het dien heiligen grijsaard zoo vol blijdschap te zien. Hij wil niets meer zien, na Jesus gezien te hebben, uit vrees van zijne oogen te ontheiligen, die door

het zien van Jesus geheiligd waren. Ofschoon de oude Simeon zich gelukkig achtte, ik ben nu toch veel gelukkiger; want ik heb dienzelfden Jesus wel niet mogen zien en op mijne armen nemen; maar daarentegen heb ik Hem op mijne tong mogen ontvangen en als eene zielespijs mogen nuttigen; zoodat Hij nu in mij is en *één* met mij is geworden. Hoe groot is nu mijn geluk! O ziel, zijn nu ook uwe verlangens voldaan? Hebt gij nu nog iets te zien, iets te wenschen? Bezit gij nu niet alles wat rijk, wat groot, wat aangenaam kan zijn?.... Zijt gij nu niet vereenigd met Jesus, de bron van alle goed? Wat zou u dan nog kunnen ontbreken of wat zoudt gij nog kunnen verlangen?

STERVEN was alles wat de oude Simeon verlangde en hij had gelijk; want hij had Jesus, zijnen Zaligmaker en God, mogen zien, in zijne armen nemen en aan zijn hart drukken. O ziel, wat zoudt gij nu nog kunnen verlangen, nu gij, Jesus, uwen God en Zaligmaker, hebt mogen ontvangen en Hij zich innig met u vereenigd heeft? Lieve Jesus, niets anders, dan TE STERVEN uit liefde tot U; of, als het Gods wil is, uit liefde tot U te leven, te arbeiden en te lijden. O ja, lieve Jesus, dit is mijn wensch; deze is mijne

bede: „*Levend ben niet meer ik, maar in mij leeft Christus*" (ad Gal. 2. 19).

---

123. Het erfdeel.

Lieve Jesus, Gij zijt de God van mijn hart, en het deel mijner erfenis; als ik U bezit, bezit ik alles; maar had ik ook alles buiten U, dan nog had ik niets; want buiten U is alles niets. Hoe kan het dan zijn, lieve Jesus, dat er menschen gevonden worden, die buiten U iets beminnen, dat zij niet om U beminnen? En toch, helaas, dusdanigen zijn er velen! Ach, hoe velen zijn er, die in rijkdommen, grootheden en vermaken hunne voldoening zoeken, zich verbeelden in derzelver genot gelukkig te kunnen zijn en daarom hen gelukkig noemen die dusdanige goederen bezitten; doch zij bedriegen zich; immers, lieve Jesus, wat zijn al die goederen anders dan ijdelheid en kwelling des geestes? men kan er niet van zeggen: *Non auferetur*, *Het zal u niet ontnomen worden.* Ik zal dus zulk volk niet gelukkig noemen; maar, gelijk de profeet David, zal ik gelukkig noemen „*Het volk, welks God de Heer is, Beatus populus, cujus Dominus Deus ejus*" (Ps. 143. 15). Waarlijk, lieve Jesus, zulk volk is gelukkig. God bezittende, bezit het alles.

O God, hoe goed zijt Gij voor hen die opregt van harte zijn! Gij vervult hen met troost en blijdschap, zelfs te midden der smarten die zij te lijden hebben. De apostel Paulus zegt: „*Ik ben vol van troost: ik vloei over van blijdschap bij al onze verdrukking*" (2 Cor. 4. 7).

O Jesus, o God mijns harten en mijn deel in eeuwigheid! want wat heb ik in den hemel en wat verlang ik op aarde buiten U? Niets, lieve Jesus; buiten U is er niets, dat mij gelukkig kan maken of mijn hart kan bevredigen. Ik acht U boven alles; ik bemin U meer dan koningrijken en troonen en voel mij in uw bezit opregt gelukkig. O Jesus, ik bid U, U nooit van mij te verwijderen; maar U geheel met mij te vereenigen en *één* met mij te worden. Zie, lieve Jesus, ik geef mij van nu af aan, geheel aan U en heb het vaste besluit gemaakt, mijn hart nooit meer te hechten aan aardsche goederen; neen, lieve Jesus, Gij alleen zijt mijn God en mijn deel in eeuwigheid. Amen.

---

124. De schat.

Lieve Jesus, nu ik U ontvangen heb, heb ik *den schat* van het Evangelie gevonden, om welks aanwinst men naar uw woord gaarne alles moet

opofferen. Inderdaad, lieve Jesus, dat is zoo. Ik heb geproefd, hoe zoet Gij zijt, en bij ondervinding weet ik, dat Gij alleen de begeerten mijns harten kunt bevredigen; hoe zou ik dan nog zoo dwaas kunnen zijn van aardsche dingen na te jagen, of mijn hart te hechten aan rijkdommen, grootheden, vermaken of zinnelijke voldoeningen in spijs of drank? Mijne oogen kunnen door ze te zien, niet verzadigd, noch mijn hart bevredigd worden door ze genieten. Na alles genoten te hebben, zou ik met den koning Salomo nog moeten bekennen, dat alles ijdelheid en kwelling des geestes is. Wijl Gij daarentegen, lieve Jesus, mijn God zijt en mijn Al, heb ik in uw bezit alles en blijft er mij niets te wenschen over. Gij zijt de eenige Beminde mijns harten; Gij zijt mijn eenigst deel, mijn schat en mijn al. Ik heb U gezocht en gevonden en nu met U vereenigd, zal ik U nooit meer laten gaan. Neen, lieve Jesus, voortaan zal ik mij nooit meer van U verwijderen, Gij zijt het deel, dat ik heb verkozen en dat mij nooit zal ontnomen worden, *non auferetur*. Hoe zou ik nog zoo dwaas kunnen zijn, van iets buiten U te beminnen? Men kan er niet van zeggen: *Non auferetur, Het zal u niet ontnomen worden;*

immers al het aardsche kan mij dagelijks, zelfs tegen wil en dank, ontnomen worden, en zeker zal ik het eens moeten verlaten. Wat zou het mij baten, indien ik de geheele wereld won en alle goederen en vermaken kon genieten, maar met dat al mijne ziel verloor? Lieve Jesus, ik wil dan liever mijn hart aan U schenken en op uwe vermaning alleen naar de eeuwige goederen streven: „*Vergadert u geen schatten op de aarde waar roest en mot verderven, en waar dieven uitgraven en stelen; maar vergadert u schatten in den hemel, waar noch roest, noch mot ze verderft en waar geen dieven uitgraven noch stelen: want waar uw schat is daar is ook uw hart*" (Matth. 6. 19. 21).

Zie, lieve Jesus, mijn hart is nu geheel voor U; maar ik ben zwak en onstandvastig; daarom bid ik U, mij te versterken, om dit besluit altijd ten uitvoer te brengen.

---

125. Onderzoek.

O ziel, daar de honger van Jesus een geheel geestelijke honger was, onderzoek dan u zelve, hoedanig uw honger is, of waarop gij het meest uwe zinnen en genegenheden stelt; is het op het eeuwige of op het vergankelijke? op 's Heeren

zoetigheden of op die der wereld? op zinnelijke spijzen en dranken en voldoeningen der zinnen of op het woord Gods, op de spijs der Engelen, die ons wordt voorgezet in de H. Communie? Is het op ijdelheden en op het weten of hooren van nieuwigheden, of liever op God en goddelijke dingen? Is het op de kennis en op de volbrenging van Gods wil of wel op die van uwen eigen wil?

Dierbare Jesus, ik schrik bij dit onderzoek, want ik zie dat mijn honger zoo zeer van den uwen verschilt. De eeuwige goederen, het woord Gods en het volbrengen van Gods wil waren uwe spijs, naar welke Gij haaktet en waarmede Gij U voeddet; maar helaas, ik haak naar vergankelijke goederen, naar ijdele vermaken en voldoeningen der zinnen, en jaag mijn eigen wil na; hoe ben ik zoo dwaas! Ik ben voor U geschapen, lieve Jesus, en kan alleen in U en door U verzadigd worden; doe mij dit goed begrijpen en geef dat ik voortaan U alleen zoeke en uwen wil in alles volbrenge. Amen.

---

126. Gebed tot de H. Maagd Maria.

O Maria, Moeder des Zaligmakers, bid voor mij, opdat ik Jesus vurig beminne, gelijk Gij Hem altijd bemind hebt. Toon nu uw groot vermogen bij Jesus, uwen Goddelijken Zoon, en vraag voor mij de genade, dat ik mijn hart onthechte van alles wat wereldsch of vergankelijk is, om voortaan voor God en den hemel te leven, en alles uit liefde tot Hem alleen te doen en te lijden. Amen.

OEFENINGEN.

Bij elken maaltijd zich iets onttrekken, om hetzelve als een offer aan Jesus op te dragen.

—o—

VEERTIENDE OEFENING.

Geestelijke honger.

VOOR DE H. COMMUNIE.

127. Jesus dorst naar onze zaligheid.

O ziel, verbeeld u Jesus aan het kruis te zien hangen en Hem te hooren zeggen: „*Ik heb dorst*" (Joan. 19. 28).

O Jesus, groot was uw lijden, groot was uw dorst naar drinken; maar uw verlangen, uw dorst naar onze zaligheid was veel grooter en deed U uitroepen: *Ik heb dorst;* het was volgens den H. Augustinus, alsof Gij zeidet: „Mijn dorst is uwe zaligheid; mijn dorst is uwe verlossing: Ik dorst naar uw geloof, naar uwe zaligheid, naar uwe blijdschap: de dorst naar uwe zielen kwelt mij meer, dan die van mijn ligchaam." Lieve Jesus, zoo schijnt Gij dan uw eigen lijden te vergeten, om medelijden met ons te hebben! Hoe kunt Gij mij zoo beminnen? Uw lijden was zeer groot, maar de liefde overwon U en deed U medelijden met ons hebben. O liefde! o ware,

o zuivere liefde! die U uw eigen lijden deed vergeten en U dorstig maakte naar mijn geluk, naar mijne zaligheid.

O ziel, dorst gij ook naar uwe zaligheid en naar die van anderen? Zijt gij bereid er iets voor te doen en te lijden? Tracht gij den dorst van Jesus te lesschen door goede werken en ware deugden of laaft gij Hem integendeel met de gal uwer zonden?

Minnelijke Jesus, ik werp mij rouwmoedig voor U neder en verfoei mijne zonden, ondankbaarheden en onachtzaamheden, welke U bitterder vallen dan de gal, waarmede men U laafde. Ik bewonder uwe goedheid en aanbid uwe liefde, die U zoo bezorgd deden zijn voor mijne zaligheid, ofschoon Gij er niet het minste belang bij kondet hebben, wijl gij zonder mij volmaakt en oneindig gelukkig zijt. O Jesus, geef mij een vonkje van dat liefdevuur, opdat ik U opregt beminne en mij geheel aan U geve. Gij dorst naar mij, lieve Jesus, en ik dorst naar U; zie, ik kom; hier ben ik. Ik geef mij aan U; ontvang mij en vereenig mij onafscheidbaar met U; want ik dorst naar U: kom, lieve Jesus, en geef U aan mij, opdat wij een zijn. Kom, Heer Jesus, kom en wees de spijs mijner ziel. Amen.

128. Het Brood van Elias.

Ik lees in de H. Schrift, dat de profeet Elias in de woestijn vlugtende voor Jesabel en niets meer hebbende om zich te voeden, God bad om te mogen sterven. Moedeloos legde hij zich ter aarde en viel in slaap; doch God had medelijden met hem en zond hem een Engel, die hem aanstiet en zeide: „*Sta op en eet; want gij hebt nog eene groote reis te doen*" (3 Reg. 19. 5). Hij stond op en zag aan zijn hoofd een brood en een kruik met water; hij at en dronk er van en viel wederom in slaap. De Engel stiet hem andermaal aan en zeide: „*Sta op en eet; want gij hebt nog eene groote reis te doen*" (l. c. v. 7); hetzelfde gebeurde een derde maal. Versterkt nu door deze spijs, reisde hij door de woestijn 40 dagen en 40 nachten lang, tot dat hij kwam bij den berg Horeb.

O ziel, verbeeld u, dat diezelfde Engel tot u afdaalt, zeggende: *Sta op en eet; want gij hebt nog eene groote reis te doen.* Welk is de spijs, die u aangeboden wordt? 't Is het hemelsch, het goddelijk brood opgesloten in het H. Sakrament des Altaars, waar Jesus waarlijk en wezenlijk tegenwoordig is met godheid en menschheid, met vleesch en bloed, met ziel en ligchaam, gelijk Hij verheerlijkt in den hemel is!

O ziel, wat aangename tijding voor u! Gij gaat uwen Jesus, het brood der Engelen, ontvangen! Sta op uit uwe ellenden, onvolmaaktheden en zonden. *Sta op* en nader tot Jesus. Hij rust in het H. Sakrament, om u met zijn vleesch en bloed te spijzen. — *Sta op* en haast u, om u met Jesus te vereenigen. *Sta op en eet* zijn vleesch *en drink* zijn bloed; *want gij hebt nog eene groote reis te doen.* Die reis is waarlijk groot, gewigtig en gevaarlijk. Uwe reis is naar het land der eeuwigheid, langs een moeijelijken weg, te midden van duizende gevaren, waarvan de wereld vol is. O ziel, wat geluk voor u, op eene zoo gevaarlijke en moeijelijke reis eene zoo heilzame en krachtige spijs te mogen nuttigen! *Sta op en eet;* want door die hemelsche spijs zult gij versterkt worden, om ongehinderd door de woestijn dezer wereld te reizen, alle aanvallen uwer vijanden te overwinnen en op den hemelschen berg aan te landen, waar gij in het bezit van God eeuwig gelukkig zult wezen. Amen.

---

129. Ootmoedige verzuchtingen.

O Jesus, hoe hebt Gij zoo goedgunstig aan mij gedacht en mij eene zoo heilzame en verster-

kende spijs willen geven! Wie ben ik, dat Gij mijner gedachtig zijt en U gewaardigt mij te spijzen met uw vleesch en bloed? Helaas, ik ben een nietige aardworm, een ondankbare zondaar, en toch gewaardigt Gij U, U over mij te ontfermen en mij met het brood der Engelen te spijzen. O wat liefde! Gij daalt om mijnent wil uit den hemel neder en geeft U zelven aan mij tot voedsel! O wat goedheid! Wat genade! Kom, Heer Jesus, kom en geef U aan mij. Mijn hart heeft walg van de wereld, van hare vermaken en zinnelijke voldoeningen en het verlangt vurig naar U; want 't is voor U alleen geschapen en zonder U is het ontevreden. Kom dan, Heer Jesus, opdat ik *een* met U zij en Gij *een* met mij. Nu beklaag ik die ongelukkige jaren, toen ik U niet beminde, maar hongerig was naar ijdelheden, naar vergankelijke goederen, naar zinnelijke spijzen en dranken; ik was gelijk aan de joden, die steeds haakten naar de spijzen van Egypte, terwijl zij afkeer hadden van het hemelsch manna. Ik was gehecht aan ligchamelijke spijzen en daarom kon ik geenen smaak vinden in die zielespijs, het brood der Engelen. O Jesus, trek nu mijn hart van alles af, opdat ik mijn geluk bij U alleen zoeke. O Jesus, hoe

zoet zijt Gij aan die opregt van harte zijn, en hoe verheven is de spijs, die Gij ons geeft! Zij bevat alle zoetigheid en allen smaak in zich, maar wordt slechts geproefd door hen die hun hart van de wereld en het zinnelijke aftrekken; immers „*De zinnelijke mensch verstaat niet wat van den Geest Gods is*" (1 Cor. 2. 14). O Jesus, 't is dan niet te verwonderen, dat ik voor die geestelijke spijzen zoo koud en ongevoelig was; immers de begeerte tot ligchamelijke spijzen had mijn hart ingenomen en bijgevolg bleef ik koud en onverschillig voor dit geestelijk voedsel.

Dierbare Jesus, ontferm U mijner en trek mijn hart en mijne genegenheden van het vergankelijke af, opdat ik voortaan naar U en de hemelsche goederen verzuchte. O Jesus, zie, thans kom ik tot U, om U in de H. Communie te ontvangen. Ik geloof vastelijk, dat Gij in het H. Sakrament des Altaars waarlijk en wezenlijk tegenwoordig zijt en ben bereid ter bevestiging van dit geloof, mijn leven ten offer te brengen. O Jesus, ik geloof in U. Ik hoop op U. Ik bemin U bovenal. Ik verlang naar U, om mij met U te vereenigen en in deze vereeniging te leven en te sterven. Amen.

130. Gebed tot de H. Maagd Maria.

Allervoorzigtigste Maagd, bid voor mij, opdat ik altijd, even als Gij, in alles een wijze keus doe. O Maria, Gij hebt altijd *het beste deel* verkozen. Gij wenddet steeds uwe oogen en genegenheden af van alle vergankelijke goederen, en hadt ze alleen op God en goddelijke dingen gevestigd. Hoe wijs was deze uwe keus! Bid voor mij, opdat ik voortaan hetzelfde verkieze; wat is toch al het aardsche anders dan ijdelheid? Hoe zou ik dan zoo dwaas zijn van mijn hart aan die ijdele dingen te hechten! Neen; ik wil zoo dwaas niet zijn. O Maria, bid voor mij, opdat ik steeds verlange Jesus in de H. Communie te ontvangen en met Hem vereenigd te leven, te lijden en te sterven. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

131. Geluk in Jesus.

Ik heb mijnen Jesus, mijnen God en Al, ontvangen. *Nu* dan ben ik regt gelukkig! Jesus heeft zich waarlijk en wezenlijk met mij vereenigd; en nu met Jesus vereenigd, beschouwt mij God de Vader met liefde; de Engelen met

eerbied; en de Heiligen met vreugde. *Nu* is Jesus, als *eene springende bron*, in mij, om de genegenheden mijns harten hemelwaarts te verheffen, mij van de wereld en hare vermaken te doen walgen, mij met geestelijke zoetigheden te vervullen en voor God alleen te doen leven. O Jesus, hoe goed zijt Gij jegens mij! Gij voedt mij met het brood der Engelen, met uw eigen vleesch en bloed; zou mij dan nog iets ontbreken of zou ik dan nog naar wereldsche zoetigheden of vertroostingen kunnen verlangen? Neen, lieve Jesus, voortaan heb ik slechts *één* verlangen, namelijk, U te behagen en *één* met U te zijn. Voortaan zal ik al mijne gedachten, genegenheden en begeerten tot God alleen stieren; want Hem alleen wil ik beminnen. Hoe zou ik de rijkdommen, de zinnelijke vermaken, wereldsche ijdelheden, of bedriegelijke grootheden nog kunnen beminnen, daar ik U heb ontvangen en met U vereenigd ben? Neen, dierbare Jesus, dat niet meer; buiten U is alles ijdelheid. Gij alleen zijt mij genoeg; Gij immers zijt mijn deel, mijn God en mijn Al. O Jesus, doe mij al meer en meer uwe grootheden en volmaaktheden beseffen, opdat ik U vuriger beminne en mij inniger met U ver-

eenige. O Jesus, onthecht mijn hart van alles, opdat het ongehinderd tot U opvliege en in U ruste. Amen.

---

132. Het Brood van Elias.

O God, Gij hebt den profeet Elias met een hemelsch brood gevoed, toen hij meende van honger te moeten sterven, en hem door hetzelve zoo versterkt, dat hij *in de kracht van dat brood* veertig dagen en veertig nachten voortreisde tot dat hij kwam op den berg Horeb, die een afbeeldsel van den hemel is. Wat geluk was het voor den profeet Elias zoo versterkt te worden door een hemelsch brood, om in die dorre en onvruchtbare woestijn niet te bezwijken! Evenwel ben ik nu veel gelukkiger; ik heb een veel verhevener en voedzamer brood gegeten; ik ben gevoed met het brood der Engelen, met het vleesch en bloed van Jesus Christus; Hij heeft zich aan mij gegeven en ik ben innig met Hem vereenigd. Groot is derhalve mijn geluk! Ik mag nu alles van God verwachten, want daar Hij mij zijnen Zoon gegeven heeft, hoe zou Hij mij dan iets kunnen weigeren; vertrouw op Hem; vraag Hem ALLES, want Hij is bereid u alles te geven.

In de kracht van dit brood zult gij uwe reis naar den hemel onvermoeid kunnen voortzetten. *In de kracht van dit brood* zult gij versterkt worden tegen de aanvallen uwer vijanden, van den duivel, de wereld en het vleesch. *In de kracht van dit brood* zult gij de zonden vermijden, uwe fouten verbeteren, uw hart en uwe genegenheden aftrekken van de wereld en voortgang maken in de deugd en in de volmaaktheid. O ziel, erken dus uw geluk en dank God.

Ja, lieve Jesus, ik zeg U hartelijk dank voor eene zoo groote genade en bid U vurig, mij toch niet te verlaten, want ik heb nog eene groote, moeijelijke en gevaarlijke reis te doen. Blijf bij mij; neem mij bij de hand, gelijk eene moeder haar kind, en leid mij, opdat ik niet valle noch afdwale, maar volharde tot dat ik kome tot aan den hemelschen berg Horeb, om U daar van aanschijn tot aanschijn te aanschouwen en met de Engelen en Heiligen U te loven en te verheerlijken in eeuwigheid. Amen.

---

133. De eenheid met Jesus.

Dierbare Jesus, ik ben nu waarlijk gelukkig, niet alleen omdat ik nieuwe kracht heb ontvan-

gen, maar ook omdat ik nu innig met U vereenigd ben. Gij zelf hebt gezegd: „*Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem*" (Joan. 6. 57). O Jesus, ik heb uw vleesch gegeten en uw bloed gedronken; dus ben ik nu *één* met U. *Gij in mij en ik in U;* o wat geluk! Ik moet dan in alles *één* zijn met U; *één* in gedachten en begeerten; *één* in woorden en gesprekken; *één* in werken en handelingen; *één* in genegenheden en liefde. O Jesus! Gods woord, uws Vaders wil, het verlossingswerk en 's menschen zaligheid waren uwe spijs; geef dat ze ook mijne spijs zijn en ik voortaan mij voede met Gods woord, met de overweging van zijnen H. wil, met het volbrengen van het mij opgelegde werk en met de zorg voor mijne zaligheid en voor die van anderen. O Goddelijke spijs, verheven boven alle andere spijzen; spijs, die mij innig met God vereenigt en volkomen verzadigt! Dierbare Jesus, nu betuig ik regtzinnig, mijn hart nooit meer aan zinnelijke spijzen te zullen hechten noch U om eenig zingenot te willen mishagen. Uit liefde tot mij hebt Gij 40 dagen en 40 nachten gevast; om mijnent wil hebt Gij de bitterheid der gal geproefd en zijt Gij met lasteringen ver-

zadigd geworden; daarom zal ik uit liefde tot U mijne zinnelijkheid in eten en drinken trachten te versterven en matig, regtvaardig en godvreezend in de wereld te leven. O Jesus, versterk mij, om deze voornemens standvastig ten uitvoer te brengen. Amen.

---

184. De altijddurende maaltijd.

Lieve Jesus, hoe gelukkig is de mensch, die bij U zijnen troost zoekt! Hij heeft vele verdiensten, zijn hart is in rust en vrede en geniet een hemel op aarde; immers de H. Geest zegt: „*Een gerust gemoed is een altijddurende maaltijd*" (Prov. 15. 15). Integendeel buiten God is ons hart ontevreden, ongestadig, gejaagd. De H. Augustinus zegt: „Heer, Gij hebt ons voor U geschapen en ons hart is ontevreden, tot dat het in U ruste." Daarom vereenig ik mij van nu af geheel met U en zal ik trachten, U meer en meer te beminnen en mijne rust bij U alleen te zoeken.

O Jesus, mijn hart heeft afkeer van de wereld en van al hare ijdelheden en bedriegelijke vermaken. Gij alleen zijt het voorwerp mijner liefde, en daar ik het geluk nog niet

heb U te aanschouwen en gelijk de Cherubijnen van liefde voor U te branden, zal ik, gelijk een balling op aarde levende, steeds naar den hemel, mijn vaderland verzuchten, ten einde het geluk te hebben U daar van aanschijn tot aanschijn te aanschouwen en met de Engelen in alle eeuwigheid te uwer eer te zingen: „*Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der Heirkrachten*" (Is. 6. 3).

---

135. Gebed tot de H. Maagd Maria.

Allervoorzigtigste Maagd, bid voor mij, opdat ik, naar uw voorbeeld, altijd voorzigtig wandele, niet in eene valsche of wereldsche voorzigtigheid, maar in eene ware en wijze voorzigtigheid, waardoor ik het geestelijke boven het ligchamelijke, het eeuwige boven het tijdelijke, het goddelijke boven het aardsche kies. Wat zou het mij baten hier alle geluk, alle vermaak, alle eer en alle rijkdom te genieten, indien ik mijne ziel zou verliezen? O Maria, bid voor mij, opdat ik dit goed beseffe en ik steeds het beste deel verkieze, hetgeen bestaat in de zonden te boeten, in mij zelven te verbeteren en in het aardsche te verachten; alsmede, in God te dienen.

te beminnen en zijnen wil in alles te aanbidden en te volbrengen. Amen.

Oefeningen.

1. De gulzigheid of al te groote gretigheid in het eten of drinken bedwingen. 2. Matig zijn in het nemen van spijs of drank. 3. Zich de zinnelijkste of de smakelijkste spijzen, ten minste gedeeltelijk, onttrekken.

—o—

VIJFTIENDE OEFENING.

Vervolg over den geestelijken honger.

VOOR DE H. COMMUNIE.

136. Jesus dorst naar lijden.

Dierbare Jesus, ik lees in de H. Schrift deze uwe merkwaardige woorden: „*Ik moet een doopsel ontvangen een doopsel van bloed en hoezeer word Ik geprangd tot dat het volbragt zij.*" (Lucas 12. 50). Bij het lezen dezer woorden sta ik verwonderd over de liefde, die U bezielde, U zoo deed verlangen naar het lijden en U deed zeggen: „O, hoezeer word Ik geprangd door het verlangen naar het oogenblik, dat door mijnen kruisdood het werk van 's menschen verlossing zal volbragt zijn." Dierbare Jesus, Gij waart te mijner liefde uit den hemel neergedaald; Gij wist, hoeveel Gij zoudt moeten lijden, hoe Gij uw bloed zoudt

moeten vergieten en in hetzelve als gedoopt worden; en desniettegenstaande verlangdet Gij naar uw lijden; het scheen U dat de tijd van uw lijden al te langzaam naderde en van verlangen werdt Gij geprangd, ten einde het werk der verlossing en de zaligheid der zielen toch spoedig te voltrekken. O Jesus, uitermate groot moet dan wel die liefde geweest zijn, welke U naar het lijden deed verlangen. Waar heeft men ooit gehoord, dat iemand naar lijden verlangt, als een gevolg van de grootheid zijner liefde? Dit is ongehoord in de wereld, en toch hebt Gij het gedaan, lieve Jesus! Dierbare Jesus, ik bewonder en aanbid deze uwe liefde. Ach, of ik U ook zoo teerhartig beminde en uit liefde tot U naar lijden verlangde! Maar helaas mijne liefde is nog zoo flaauw. Ik schrik op het hooren van lijden. De minste bitterheid of tegenspoed, de minste pijn of smart, de minste beleediging of vernedering, ja zelfs het minste oneffen woordje is reeds genoeg, om mij ongeduldig of verdrietig te maken. O Jesus, verander deze mijne kwade gesteltenis, en maak dat ik, gelijk Gij, naar het lijden verlange en mij verheuge, wanneer ik iets te lijden heb. Zie, lieve Jesus, ik offer mij van nu af geheel aan U op; ik stel

ijm volkomen in uwe beschikking en onderwerp mij in alles aan uwen heiligen wil. O God de Vader, o God Zoon, o God de H. Geest, ontvang mij en alles wat in mij is. Zie, hier ben ik om uwen wil te volbrengen en alles uit liefde tot U te lijden. Amen.

---

137. Jesus dorst naar vereeniging.

O Jesus, mijn hart ontvlamt in liefde, als ik denk aan die minzame woorden, welke Gij in het laatste avondmaal tot uwe Apostelen spraakt, zeggende: *Met* groot *verlangen heb Ik verlangd dit Pascha met u te eten, voordat Ik lijde*" (Lucas 22. 15). O wat goedheid! o wat liefde! Dierbare Jesus, hoe kunt gij mij zoo beminnen? Of waarom hebt Gij zoozeer naar dit Pascha verlangd? Om geene andere reden dan om ons met dit Pascha de schoonste en treffendste blijken uwer liefde te geven, door voor ons het H. Sakrament des Altaars in te stellen, en U zelven innig met ons te vereenigen. Wie ben ik, lieve Jesus, dat Gij mij zoo wilt beminnen en U zelven zoo naauw met mij wilt vereenigen? Het was U niet genoeg 33 jaren met ons op aarde te blijven, voor ons te lijden en te sterven; Gij wildet bij ons blijven

tot het einde der wereld toe en de spijs onzer zielen worden. O wat liefde! Dierbare Jesus, hoe is het toch mogelijk, dat Gij zoo kunt beminnen en dat ik evenwel zoo koud voor U kan zijn? O mijn Jesus, ontferm U mijner en ontsteek in mij het vuur uwer liefde, opdat ik U vurig beminne en een groot verlangen naar U hebbe, want zonder U ben ik ongelukkig. Kom, Heere Jesus, kom, ik verlang vurig naar U, om U als zielespijs te ontvangen, met U vereenigd te worden en geheel voor U te leven. Amen.

---

138. Geestelijk verbond.

Liefderijke Zaligmaker, Gij hebt gezegd: „*Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en ik in hem*" (Joan. 6. 57), en zoo hebt Gij als een geestelijk verbond met mij willen aangaan. *Van uwen kant* wilt Gij U geheel aan mij geven, uw vleesch en bloed, uwe ziel en uw ligchaam, uwe godheid en menschheid, alsmede al uwe verdiensten, het regt op den hemel, het onderpand der verrijzenis en der eeuwige zaligheid; met één woord, Gij wilt mij alles geven wat Gij hebt en wat Gij zijt. O wat heilzaam verbond,

hetwelk mij boven alle koningen der aarde zal verheffen.

Van mijnen kant wilt Gij, dat ik mij geheel aan U geve, met alles wat ik heb, wat ik kan en wat ik ben, onder deze voorwaarden *zult Gij in mij en ik in U zijn*. Dus moet ik U geven mijn ligchaam en mijne ziel; mijne zintuigen, namelijk mijn gezigt, mijn gehoor, mijnen reuk, mijnen smaak en mijn gevoel; daarenboven moet ik U geven mijn verstand, mijn geheugen, mijnen wil en mijne vrijheid; eindelijk al mijne goederen en bezittingen, dan zult Gij in mij en ik in U zijn. Hoe heilzaam en voordeelig is dit verbond voor mij! Wel is waar, lieve Jesus, Gij vordert alles van mij, maar in ruiling daarvoor zult Gij ook alles, U zelven, geven. O wat goedheid, lieve Jesus! het was niet noodig met mij een verbond aan te gaan; want ook zonder dat behoort alles U toe; al het mijne is het uwe; Gij zijt er volkomen Heer en Meester van; Gij hebt regt om er naar willekeur over te beschikken. Dit verbond is dus geheel ten mijnen voordeele; weshalve ik er gaarne in toestem.

Lieve Jesus, dit verbond zij dus van af dit oogenblik tusschen ons gesloten: Gij zult geheel aan mij zijn en ik geheel aan U. Ik behoor niet

meer aan mij zelven toe, maar aan U. Geheel aan U toebehoorende zal ik mij ook geheel ten dienste van U besteden; mijne *oogen* zullen naar U gerigt zijn en op uwe wenken letten; mijne *ooren* zullen altijd openstaan, om te luisteren naar uwe bevelen, voorschriften, vermaningen en onderwijzingen; mijne *tong* zal U steeds loven en aanbidden en zich uit liefde tot U in eten en drinken versterven; mijne *handen* zullen onvermoeid zijn, om in alles uwen wil te volbrengen en uwe eer en glorie te bevorderen; mijne *voeten* zullen zorgvuldig alle wereldsche vermaken ontvlugten, de wegen uwer geboden bewandelen en mij dikwijls aan den voet van het H. Tabernakel brengen, ten einde ik U daar bezoeke; daarenboven zal ik trachten, dikwijls aan U te denken, dikwijls van U te spreken, altijd voor U te leven, alles voor U te lijden en eindelijk voor U te sterven. O Jesus, ik wil voortaan geheel aan U zijn; ontvang mij en alles wat in mij is of mij aangaat. Amen.

---

139. Bekrachtiging van dit verbond.

O Jesus, kom tot mij; ik verlang vurig naar U. Kom, geef U aan mij en bekrachtig het verbond,

dat wij nu gemaakt hebben. *Stel U als een zegel op mijn hart*, als een teeken, dat het U alleen toebehoort; *stel U als een zegel op mijnen arm*, opdat het blijke, dat hij uw eigendom is en ik voortaan alleen voor U arbeide (Cant. 8. 6). O Jesus, ofschoon ik mij volgens dit verbond geheel aan U toeheilig, om voor U alleen te leven, ben en blijf ik evenwel zwak en onstandvastig; daarom bid ik U vurig, tot mij te komen en U aan mij te geven en mij met U te vereenigen, opdat ik versterkt worde. Kom, Heere Jesus, kom en bescherm mij, opdat Satan mijne ziel niet roove. Kom en geef U aan mij, opdat ik met U vereenigd, niet meer voor mij zelven maar voor U leve. Amen.

---

140. Gebed tot Maria.

Eerwaardige Maagd, bid voor mij, opdat ik het Heilige der heiligen godvruchtig ontvange en innig met Jesus vereenigd worde. O Maria, doordrongen van eerbied voor uwe verhevene waardigheid, nader ik al smeekende tot U, opdat gij U gewaardigen zoudt, mij onder uwe bescherming te nemen, mijn hart van alle vlekken te zuiveren en met alle deugden te versieren, vooral met een levendig geloof, met een vaste hoop,

vurige liefde, diepe ootmoedigheid en een groot verlangen, opdat ik zoo gezuiverd van alle onvolmaaktheden en versierd met alle deugden, het Heilige der heiligen met vrucht ontvange. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

141. De berg Thabor.

Zoo dan, lieve Jesus, zijt Gij wederom tot mij gekomen! Wat geluk, U te ontvangen.

O ziel, verbeeld u bij Jesus op den berg Thabor te zijn en zeg met Petrus: „*Heere, wij zijn hier goed*" (Matth. 17. 4). Ja, lieve Jesus, 't is goed bij U te zijn. Ik wensch vurig altijd bij U te blijven. Ach, ik bid U, van mij nooit meer te verlaten; buiten U is er niets, dat mij behagen kan of mij genoegen kan geven. „*Wat heb Ik in den Hemel, en wat verlang ik op aarde buiten U? De God mijns harten en mijn deel is God voor eeuwig*" (Ps. 72. 25. 26).

Ja, lieve Jesus, *'t is mij goed bij U te zijn;* ik zal mijne tent naast de uwe plaatsen, ten einde U dikwijls te bezoeken en vertrouwelijk met U om te gaan, gelijk een vriend doet met zijnen

vriend. Hoe gelukkig ben ik bij U en met U! Ik zal in U en Gij in mij zijn; ik zal voor U leven, voor U lijden en voor U sterven; en Gij zult mij van alle onheilen bewaren, met alle genaden verrijken en in den hemel met glans en heerlijkheid kroonen. O Jesus, geef mij uwe liefde, om buiten U niets meer te beminnen. Amen.

---

142. De berg van Calvarië.

O ziel, uw verlangen om bij Jesus te zijn en in Hem alleen uwen troost te zoeken, is goed en prijsbaar, maar weet, dat Hij niet alleen op Thabor, maar ook op Calvarië is. Op Thabor vertoont Hij zich in glorie; maar op Calvarië is Hij een man van smarten en noodigt U uit, om met Hem deel te nemen in het lijden: „*Indien iemand mijn volgeling wil wezen, hij verloochene zich zelven en neme zijn kruis op en volge mij*" (Matth. 16. 24). Goed, lieve Jesus! ik heb uwe uitnoodiging gehoord en zal U overal volgen; ik zal U altijd en overal getrouw blijven, niet alleen op Thabor, maar ook op Calvarië; want ik wil U getrouw zijn, niet om vertroostingen, hetzij in- of uitwendige, te genieten,

maar om U bewijzen mijner liefde te geven; ik bemin U, omdat Gij mijn God zijt; ik bemin U, omdat Gij alle liefde waardig zijt; ik bemin U met eene zuivere liefde; buiten U verlang ik niets; ik zal U aankleven en getrouw blijven, zelfs in de grootste beproevingen, dorheden en kwellingen, welke God mij zal gelieven over te zenden. Gij zijt mij genoeg; bij U vind ik troost en door U ben ik gelukkig. Ik hoop voortaan met U vereenigd te blijven, en in die vereeniging zuiver te leven, gelukkig te lijden en heilig te sterven. Amen.

---

143. De spijs.

Dierbare Jesus, daar Gij U als eene spijs aan mij gegeven hebt, zijt Gij nu op de innigst mogelijke wijze met mij vereenigd. De *natuurijke* spijs, die men nuttigt, gaat gedeeltelijk over in de zelfstandigheid van het ligchaam, en voedt en versterkt het. Thans heb ik U als eene spijs waarlijk en wezenlijk ontvangen; Gij hebt U dus innig met mij vereenigd; Gij immers hebt gezegd: „*Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem*" (Joan. 6. 57). Hoe gelukkig ben ik dan op dit oogenblik! Gij zijt

nu in mij en ik ben in U; wat genade heb ik dan niet te wachten? Ik vertrouw, lieve Jesus, dat Gij in mijne ziel dezelfde uitwerksels zult teweegbrengen, welke natuurlijke spijs voortbrengt in het ligchaam. Derhalve bid ik U met ootmoedigheid en zoo dringend mogelijk, mijne verflaauwde en kwijnende ziel te verkwikken, haar in hare troosteloosheden en kleinmoedigheden op te beuren, hare fouten en gebreken te herstellen, haar tegen de bekoringen en aanvechtingen des duivels te versterken en ongehinderd te midden van alle voorkomende moeijelijkheden en tegenheden op den weg naar den hemel te geleiden. Ook bid ik U, lieve Jesus, mij een tegengift te zijn tegen de dagelijksche zonden, in welke ik maar al te dikwijls herval. O moge ik, met U vereenigd, zuiver en onbevlekt voor God leven. Lieve Jesus, daar Gij U als eene spijs aan mij gegeven hebt, bid ik U met groote vurigheid, mij in U te veranderen volgens de belofte, die Gij naar het zeggen van den H. Augustinus hieromtrent gedaan hebt; immers de H. Augustinus legt U deze woorden in den mond: ,,Ik ben de spijs der grooten: groei op en gij zult Mij eten; maar gij zult Mij niet in u veranderen, gelijk de ligchamelijke

spijs; maar gij zult in Mij veranderd worden". Zoo dan, lieve Jesus, zal ik in U veranderd worden! Welk een wonder! Een zondige aardworm zal in God veranderd worden. O mijn goede Jesus, ik ben nu als een lidmaat in U ingelijfd en zoo ben ik *een* met U geworden, om voortaan door uwen geest te leven; Gij immers hebt gezegd: „*Die Mij eet, zal om Mij leven*" (Joan. 6. 58). O leven! o zalig leven, door het welk ik geheel voor God zal leven! Gij, lieve Jesus, hebt mij groote dingen gedaan, dus zal ik U ten allen tijde loven en verheerlijken en met Maria zeggen: *Magnificat anima mea Dominum.*

---

144. Het geestelijk leven.

Dierbare Jesus, Goddelijke Zaligmaker, Gij zijt nu in mij en ik in U, nu mag ik geen aardsch, geen zinnelijk leven meer leiden; maar moet een zuiver, een hemelsch, ja een goddelijk leven leiden, om met den Apostel te kunnen zeggen: „*Levend ben niet meer ik, maar in mij leeft Christus*" (ad Gal. 2. 19). Ach, of ik eens zoo gelukkig ware! O mijn Jesus, *leef voortaan in mij;* leef in al de krachten van mijn ligchaam en in al de vermogens mijner ziel. *Leef in mij*

en herstel in mij alle gebreken, fouten en onvolmaaktheden; zuiver mij van alle vlekken der zonden, die U zoozeer mishagen; verlevendig mijne krachten en vernieuw mijnen geest. *Leef in mij*, lieve Jesus, en maak, dat ik door uwen geest leve en door uw hart beminne; laat niet toe, dat er nog een levensbeginsel in mij blijve, hetwelk niet voor U is, opdat ik in waarheid moge zeggen: „*Levend ben niet meer ik, maar in mij leeft Christus*" (ad Gal. 2. 19). Wanneer zal die gelukkige dag eens aanbreken, waarop ik zal mogen zeggen: Ik leef niet meer, maar Jesus leeft in mij? helaas, ik ben er nog ver af! Ik blijf altijd even flaauw, even onachtzaam, even aardsch en zinnelijk. Ik blijf altijd even gehecht aan ijdele vermaken, aan zinnelijke voldoeningen, aan het involgen mijner lusten in eten en drinken. Ach, hoe is het mogelijk, lieve Jesus, dat ik zoo aardsch en zoo zinnelijk blijf! Ik eet het brood der Engelen, dat alle zoetigheden in zich bevat en toch blijf ik gehecht aan zinnelijke spijzen. O Goddelijke Zaligmaker rustende in mijn hart, ik smeek U, mijnen smaak geheel te veranderen en mijne genegenheden tot U te trekken, opdat ik voortaan alleen smaak vinde in goddelijke dingen en van al het andere walge.

O Jesus, leef voortaan in mij en wees de ziel van mijne ziel en de geest van mijnen geest, opdat ik door U ademe, door U tot God verzuchte, door U God beminne, door U voor God leve, voor God lijde en voor God sterve. Amen.

---

145. Gebed tot Maria.

Eerwaardige Maagd, bid voor mij, opdat de duivel nooit meer over mijn hart of mijne genegenheden heersche; verplet den kop van het helsch serpent en drijf hem op de vlugt door de kracht van uwen eerwaardigen naam MARIA. Verkrijg mij de genade van uwen heiligen naam altijd met vertrouwen en liefde aan te roepen. O Maria, eerwaardige Maagd, in den hemel met heerlijkheid gekroond, op aarde onder alle volken in hoogachting en vreeselijk voor de hel, ik bid U, mij waardige gevoelens voor U en voor Jesus, uwen Goddelijken Zoon, in te geven, opdat ik steeds door zijnen geest leve, alles voor Hem lijde en eindelijk voor Hem sterve. Amen.

Oefeningen.

1. Buiten de gestelde tijden zonder bijzondere reden niet eten of drinken. 2. Zaturdags en op de vooravonden der feesten van Maria ter harer eer vasten. 3. Het lijden en de bitterheden als eene heerlijke spijs beschouwen.

——o——

ZESTIENDE OEFENING.

Vervolg over den geestelijken honger.

VOOR DE H. COMMUNIE.

146. Jesus' spijs in zijne vereeniging met ons.

O ziel, vergeet nimmer de liefde van Jesus, die zoo vurig verlangt met U vereenigd te zijn, dat *deze vereeniging* Hem zoeter en aangenamer is, dan de beste spijs voor een uitgehongerden mensch.

Groote God, minnelijke Zaligmaker, hoe is het mogelijk, dat Gij U zelven met mij wilt vereenigen, dat Gij zelfs naar die vereeniging verlangt, ja dat Gij er vurig naar verlangt? Met verwondering hoor ik U zeggen: Met groot verlangen heb ik verlangd, dit Pascha met u te eten (Luc. 22. 15). Lieve Jesus, hoe is het mogelijk, dat Gij zoo vurig naar mij verlangt? Gij

immers hebt mij in het geheel niet noodig; ook kan ik uw geluk in geenen deele vergrooten. Hemel en aarde en alles, wat er in is, behooren U toe, ja, ik zelf behoor U geheel toe. Gij hebt millioenen Engelen tot uwe dienst en hadt in mijne plaats duizende werelden kunnen scheppen, om U te loven en te verheerlijken; maar neen! Gij neemt in mij uw behagen en verlangt vuriglijk U zelven met mij te vereenigen; en dit uit enkele liefde, om mij gelukkig te maken. O welk eene liefde! Waar heeft men ooit zulke liefde gevonden? Ach, of ik ook zoo vurig naar U verlangde! Ach, of de vereeniging met U mijn eenigste dorst, mijn eenigst verlangen ware! Liefderijke Jesus, geef mij eene vurige begeerte naar U; kom tot mij en vereenig U met mij; want ik verlang vurig naar U. Kom, Heere Jesus, kom; Gij zijt het eenigste voorwerp mijner liefde. Gij zijt geheel mijn geluk en mijne zaligheid. Kom, Heere Jesus, kom en maak, dat ik voortaan in alles één met U zij. Amen.

---

147. Het H. Sakrament is de verhevenste spijs.

De wereldgezinden bereiden vele en kostelijke geregten om den smaak hunner tafelgenooten

te voldoen en bewijzen hunner welmeenendheid en gulheid te geven; maar de spijs, die Jesus ons in zijne goedheid gereed gemaakt heeft, is veel kostelijker en gaat alles wat men zich kan verbeelden, oneindig te boven; immers Hij geeft zich zelven als spijs onzer ziel, zeggende: „*Ik ben het levend brood die uit den hemel ben nedergedaald; zoo iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven*" (Joan. 6. 51. 52).

O hoe verheven, hoe kostbaar en heilzaam is deze spijs! Zij bewaart ons van den dood der zonde en geeft ons het leven der genade, daarenboven veredelt zij onze ligchamen, welke zij op den jongsten dag verheerlijkt zal doen verrijzen; Jesus immers zegt: (Joan. 6. 55) „*Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt, heeft het eeuwige leven, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage*"; eindelijk die spijs vereenigt ons innig met Jesus en doet ons om Hem leven, zoo als Jesus zelf verklaarde: „*Die Mij eet, zal om Mij leven*" (Joan. 6. 58). Hoe ver overtreft deze spijs alles, wat de wereld ons geven kan!

O ziel, hoe is het mogelijk, dat gij jegens dezelve zoo koud en zoo onverschillig blijft? Zie, met wat ijver een wereldling zich voorbereidt tot feestmalen en met wat drift hij er zich

heen begeeft — en gij blijft onverschillig voor dezen geestelijken maaltijd! Wat heeft Jesus niet gedaan, om u de verhevenheid van dezen maaltijd in te prenten en om in u een vurig verlangen naar denzelven op te wekken? Daarom is Hij uit den Hemel nedergedaald, daarom gaf Hij zijn verlangen te kennen, zeggende: „*Met groot verlangen heb ik verlangd, dit Pascha met u te eten*" (Luc. 22. 15). Daarom sprak Hij zoo dikwijls over de verhevenheid, over de heilzaamheid en kracht van dezen hemelschen maaltijd. O ziel, hoe blijft gij na dit alles zoo koud en zoo onverschillig voor die goddelijke spijs? Dierbare Jesus, ik sta beschaamd voor U. Gij hebt alles gedaan wat mogelijk is, om in mij een vurig verlangen naar U en naar uw H. Sakrament op te wekken; Gij noodigt er mij toe uit onder de schoonste beloften en onder het aanbieden van alle geestelijke gunsten en genaden; en toch blijf ik koud en onachtzaam. Welk eene ondankbaarheid, lieve Jesus! Hoe is het mogelijk, dat ik zoo onverschillig jegens U ben! Thans werp ik mij rouwmoedig voor U neder en smeek U van ganscher harte om vergiffenis; tevens bid ik U vurig, om de genade van een levendig ge-

loof, eene vaste hoop, vurige liefde en van een groot verlangen, ten einde U met eene goede gesteltenis te ontvangen. Amen.

---

148. Onderzoek en verzuchtingen.

O ziel, ga in u zelve en onderzoek, waarom gij voor die goddelijke spijs zoo koud en zoo onverschillig zijt, waarom gij er niet vuriger naar verlangt, waarom gij er met zulke onachtzaamheid deel aan neemt. Is het niet, omdat gij nog te zeer gehecht zijt aan u zelve, aan de wereld, aan ijdele voldoeningen en zinnelijke spijzen!

Minnelijke Jesus, zoete Verlosser en Zaligmaker, ongetwijfeld is dat er de oorzaak van. Helaas! ik ben in vele opzigten gelijk aan de joden, die met afkeer op het hemelsch manna neerzagen en met groote begeerlijkheid naar de spijzen van Egypte haakten; en toch is het hemelsch manna, dat Gij ons in het H. Sakrament geeft, veel verhevener, waardiger en heilzamer dan het manna der woestijn; het bevat voor hen, die opregt van harte zijn, alle zoetigheid in zich, en toch blijf ik er koud en ongevoelig voor, terwijl ik verkleefd ben aan aardsche en zinnelijke spijzen. Wee mij ellendige;

wijl ik zoo onverschillig en dor ben voor U en zoo vurig voor de wereld.

Minnelijke Jesus, ik vraag U vergiffenis voor al mijne zonden, onvolmaaktheden en gebreken en ik smeek U, mijn verstand door het licht des geloofs te verlichten, om de waarde dier goddelijke spijzen beter te beseffen, en mijnen wil krachtdadiger te bewegen, ten einde ik er gestadig naar verlange en er een veelvuldig en heilig gebruik van make. Amen.

---

149. Liefdeverzuchtingen.

O heilige liefdeband, welke de ziel onafscheidbaar aan God verbindt en innig met Hem vereenigt, bind mij ook aan Jesus en vereenig mij zoo innig met Hem, dat niets bekwaam zij mij ooit van Hem af te scheiden. O ja, lieve Jesus, ik verlang innig met U vereenigd te zijn en te blijven. Gij zijt mijn God en mijn Al; de eenige schat mijner ziel. Ik wensch voortaan innig met U vereenigd te zijn en met U, door U en in U te leven, omdat ik U vurig bemin. Ja, lieve Jesus, ik bemin U; ik bemin U vurig; ik bemin U, meer dan alles wat in de wereld is; ik bemin U, meer dan mij zelven. O zoete liefde!

Ach, of ik door de liefde geheel in God verslonde ware, om buiten Hem niets meer te beminnen.

O Jesus, ik verzaak nu uit liefde tot U aan alle wereldsche vermaken, grootheden en bezittingen. Duld niet, bid ik U, dat er een vonkje liefde in mij blijve, dat niet voor U is; geef, dat ik U met eene vurige en zuivere liefde ontvange en dat ik innig met U vereenigd en geheel in U veranderd worde.

O Jesus, ik geloof dat Gij waarlijk en wezenlijk tegenwoordig zijt in het H. Sakrament des Altaars en ik ben beschaamd over de menigte mijner zonden, welke U zoo zeer mishagen; maar uwe goedheid beurt mij op en doet mij met vertrouwen tot U naderen, om U met diepen eerbied en vurige liefde te ontvangen. Kom, Heer Jesus, kom! geef U aan mij, opdat ik een met U worde en niets dan U beminne. Amen.

---

150. Gebed tot Maria.

Lofwaardige Maagd, bid voor mij. O Maria, ik loof U met de H. Kerk en met alle ware geloovigen, die allen uwen lof verkondigen en U om uwe grootheden prijzen en verheerlijken,

wijl Gij den Zaligmaker der wereld in uwen schoot gedragen en ons den Verlosser gegeven hebt. O Maria, lofwaardige Maagd, Jesus, dien ik nu ga ontvangen, is uit U geboren; ach bid voor mij, opdat ik Hem waardig ontvange en eerbiedig in mijn hart drage. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

151. De Christus-drager.

O Jesus, wat groote gunst hebt Gij mij wederom bewezen! Gij zelf zijt tot mij gekomen en hebt U innig met mij vereenigd! Gij immers hebt gezegd: „*Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem*" (Joan. 6. 57). O zoete en tevens veel beteekenende woorden! Ik heb uw vleesch gegeten en uw bloed gedronken. Gij zijt dus in mij en ik in U! O ja, lieve Jesus, Gij zijt in mij, niet alleen door het geloof en door de liefde, maar ook door eene natuurlijke en ligchamelijke vereeniging (*St. Chrysostomus*). Nu ben ik dan waarlijk gelukkig! ik ben een *Christus-drager*. Een *Christus-drager*, welk eene waardigheid! Ik draag Hem, voor wien de Engelen sidderen en van eerbied hun aangezigt

dekken. Ik draag Hem, die hemel en aarde uit het niet heeft voortgebragt. Ik draag Hem, die alles draagt, die alles regeert, die alles bestuurt. Ik draag mijnen God, mijnen Heer, mijnen Meester en mijn Al. Hij is in mij en ik in Hem en zoo ben ik aan de goddelijke natuur deelachtig geworden, divinæ consortes naturæ.

Dierbare Jesus, wie ben ik, dat Gij mij zoo bevoorregt en verheerlijkt! Helaas, ik ben een zondige aardworm, een ondankbare, onbekwaam om U eenige vergelding aan te bieden, evenwel geeft Gij U aan mij. O wat goedheid! Wat dankbaarheid ben ik U daarvoor niet verschuldigd! Uit erkentenis geef ik mij geheel aan U, ik geef U alles, wat ik heb, alles wat ik ben, alles wat ik kan. Ik geef U mijne ziel en mijn ligchaam; mijne zielsvermogens, verstand, geheugen en wil; de zintuigen van mijn ligchaam, gezigt, gehoor, reuk, smaak en gevoel; eindelijk geef ik U mijne vrijheid en geheel mijn leven, met het vaste voornemen voortaan geheel voor U te leven, alles voor U te lijden en eindelijk voor U te sterven. Amen.

152. Eenheid.

O Jesus, nu ben ik EEN met U, en Gij zijt EEN met mij! Gelijk twee stukken was, zamengesmolten, EEN worden, zoo ben ik nu EEN met U. Ik ben nu zoo innig met U vereenigd, dat Gij in mij en ik in U gevonden word. (*St. Cyrillus Ep. Alexandriæ*). Minnelijke Zaligmaker, hoe hebt Gij mij zoo willen verheerlijken? Om mijne zonden was ik der helsche straffen schuldig; maar al mijne zonden vergevende en vergetende, komt Gij zelf mij bezoeken en U innig met mij vereenigen. O onbegrijpelijke liefde! Wat heb ik door deze vereeniging niet van U te wachten? Gelijk het ligchaam leeft door den geest, zoo zal ik nu door U leven; door U levende, zal ik mij geheel ten dienste van U besteden en niets dan uwe eer en glorie zoeken; dit immers is billijk en regtvaardig. Gij hebt U met mij vereenigd, zoodat wij nu één zijn; dit immers is eigen aan vurige minnaars; want de liefde tracht naar vereeniging (*St. Chrysostomus*). O zalige vereeniging! O heilige eenheid! hoezeer moet ik niet voor scheiding vreezen? Gewis moet ik niets zoozeer vreezen dan de scheiding; van U gescheiden, zou ik niet meer door uwen

geest bezield en verlevendigd worden, U niet meer toebehooren en dus noodzakelijk moeten sterven en maar dienen om als een bedorven lidmaat weggeworpen te worden. Hoe ongelukkig zou ik dan zijn! Ik bid U, lieve Jesus, laat niet toe, dat ik ooit van U gescheiden worde, laat mij dan liever op dit oogenblik sterven, wijl ik nu met U vereenigd ben.

Ga weg van mij, bedriegelijke wereld! Ga weg van mij met uwe schijngoederen en ijdele vermaken; ik wil mijn hart nooit meer aan U vasthechten, wijl het geheel voor Jesus is en ik het uitsluitend aan Hem alleen wil geven.

Ziedaar, lieve Jesus! ziedaar is mijn hart, ontvang en bewaar het en maak dat ik U dagelijks meer en meer beminne, dagelijks heiliger voor U leve en eindelijk uit liefde voor U sterve. Amen.

---

158. De Heer is mijn deel.

Hoe gelukkig ben ik nu! Ik heb mijnen Jesus ontvangen! Hij is mijn deel en mijne erfenis, mijn God en mijn Al. O wat heerlijk, wat kostbaar deel! *De Heer is het deel mijner erfenis;* korte maar verhevene woorden! Ja, de Heer is mijn erfdeel in eeuwigheid! Bij den dood der

ouders ontvangen de kinderen tot erfdeel eenig geld en goed, doch mijn erfdeel is veel voortreffelijker. *De Heer zelf is mijn erfdeel.*

Ja, lieve Jesus, God mijns harten, Gij zijt mijn deel: *Gij*, die alle goed in U besluit; *Gij*, aan wien alles toebehoort, wat in den hemel en op aarde is. *Gij*, in wiens bezit de engelen en heiligen eeuwig verzadigd worden; Gij, oneindig in volmaaktheden, zijt mijn deel. Wat zou ik dan in den hemel of op de aarde nog kunnen wenschen? Zou ik dan mijn hart of mijne genegenheden nog kunnen stellen op aardsche goederen, op ijdele vermaken of bedriegelijke grootheden? Zou ik dan mijne zinnen nog stellen op het genot van zinnelijke spijzen en dranken? Neen, lieve Jesus, *Gij zijt mijn deel;* Gij zijt mij genoeg, buiten U wensch ik niets meer. Geef mij slechts uwe liefde met uwe genade, dan ben ik rijk genoeg en vraag U niets anders. Amen.

---

154. Hartelijke verzuchtingen.

Dierbare Jesus, wanneer zal ik geheel voor U zijn, gelijk Gij geheel voor mij zijt? Wanneer zal ik mij eens geheel aan U geven, gelijk Gij U geheel aan mij gegeven hebt? Wanneer zal

die gelukkige tijd eens komen? Wanneer zal ik eens geheel door uwen geest leven? Helaas, de geest der wereld, der zinnen en der eigenliefde heerscht nog te zeer in mij; mijn hart verzucht nog te zeer naar zinnelijke spijzen en dranken; het wordt er nog te zeer met drift en gretigheid naar toe gedreven; het wordt door derzelver gebruik nog te zeer bezwaard en ter aarde neergedrukt en het ondergaat niet dan met tegenzin eenige versterving. 't Is derhalve geen wonder, lieve Jesus, dat ik nog zoo flaauw jegens U ben. Ach, wanneer zal ik die zinnelijkheid, die begeerlijkheid en gretigheid eens krachtdadig bestrijden? Wanneer zal ik eens met ernst beginnen, om te uwer liefde iets aan mijne zinnelijkheid te onttrekken en als een offer aan U te geven? Dierbare Jesus, ik hoop van nu af hiermede te beginnen en mij uit liefde tot U steeds te versterven. Ja, lieve Jesus, ik maak nu het voornemen, mij bij elken maaltijd in iets te versterven. Sta mij bij, opdat ik er steeds aan denke en den moed hebbe om het ten uitvoer te brengen. Amen.

155. Gebed tot Maria.

O Maria, lofwaardige Maagd, bid voor mij. Om uwe overgroote liefde tot Jesus en uwe naauwe vereeniging met God verdient Gij door allen geprezen en verheerlijkt te worden. Immers *de Heer was met U, Dominus tecum.* Uw hart vond geen genoegen noch in de vermaken, noch in de zinnelijke voldoeningen van eten of drinken, noch in eenige zaak der wereld; het vond geen vermaak dan in God. Hij was uw eenigst deel, uw eenigst genoegen, met Hem waart Gij innig vereenigd. O Maria, ter oorzake van deze innige vereeniging verdient Gij allen lof en zijt Gij steeds *lofwaardig.* Gedoog, dat ik U daarom steeds love in vereeniging met de engelen en heiligen, en bid voor mij, opdat ik onthecht van alles, voortaan gestadig tot God verzuchte en geheel in Hem verslonden zij. Amen.

OEFENINGEN.

1. Treuren over de noodzakelijkheid van te moeten eten, gelijk de H. Bernardus, voor wien het oogenblik van eten eene foltering scheen te zijn. 2. De matigheid beoefenen denkende aan

de vermaning van den Apostel Petrus: Weest nuchter en waakt, want uw tegenstander de duivel gaat rond als een brullende leeuw zoekende wien hij zal kunnen verslinden" (1 Petr. 5. 8).

3. Bij elken maaltijd zich iets onthouden, hoe gering dan ook.

—— o ——

ZEVENTIENDE OEFENING.

Over de zachtmoedigheid ter bestrijding der gramschap en driftigheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

156. De geest van Christus.

Dierbare Jesus, uwe woorden: „Leer van mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van harte" (Matth. 11. 29) maken mij beschaamd over mijne driftigheid, oploopendheid, stuurschheid en onmeedoogendheid. O Jesus, hoe zachtmoedig en goedaardig waart Gij jegens allen en ten allen tijde!... Uw geest ademde niets dan minzaamheid en liefde, gelijk de Profeet Isaïas van U voorzegd had: *Hij zal niet twisten noch schreeuwen noch zal iemand op de straten zijne stemme hooren. Een geknakt riet zal hij niet breken, en een rookend lemmet niet uitdooven, tot dat hij het*

regt uitleidt ter zegepraal" (Matth. 12. 19. 20). Neen, lieve Jesus, nooit hoorde men U twisten noch schreeuwen, noch bittere woorden tegen uwe vijanden uitspreken; nooit hebt Gij zondaars ontmoedigd, noch ondankbaren verstooten. Uw geest was slechts minzaamheid en liefde; daarom zeide de profeet Isaïas zeer wel van U, dat Gij het geknakte riet niet verbreken noch rookend lemmet zoudt uitdooven; maar dat Gij minzaam zoudt aanhouden, om zoo ingang in hunne harten te erlangen en ze tot God en de zaligheid te brengen.

Dierbare Jesus, hoeveel verschilt mijn geest van den uwen. Ach of ik met uwen geest, met den geest van geduld, van minzaamheid en liefde bezield ware; dan zou ik er velen tot God en de zaligheid kunnen brengen; maar helaas, ik ben nog zoo driftig en oploopend; het minste doet mij opstuiven en doet mij in harde en bittere woorden uitvallen en zoo ontmoedig ik de zwakken en verwijder hen van God en van de zaligheid. O Jesus, ik vraag er U ootmoedig vergiffenis voor en smeek U vurig, uwen geest van zachtmoedigheid over mij uit te storten, opdat ik voortaan altijd en jegens allen goedaardig, minzaam en zachtmoedig zij en zoo het

geluk hebbe zielen voor God en den hemel te winnen. Amen.

---

157. De geest des Christendoms.

Ik lees in het H. Evangelie, dat de Apostelen Jacobus en Joannes het vuur uit den hemel wilden doen afdalen over de Samaritanen, omdat dezen aan Jesus den doortogt hunner stad geweigerd hadden; doch Jesus bestrafte hen, zeggende: „*Gij weet niet van hoedanigen geest gij zijt*" (Luc. 9. 55).

Dierbare Jesus, hoe schoon vertoont zich hier uw geest van zachtmoedigheid en goedaardigheid! Gij, de Heer van hemel en aarde wordt verongelijkt; U wordt de doortogt eener stad geweigerd; maar toch verbittert Gij U daarover niet, noch wreekt U, noch zijt Gij er op uit om kwaad met kwaad te vergelden; integendeel Gij bestraft uwe Apostelen, die het wilden doen, zeggende: „*Gij weet niet van hoedanigen geest gij zijt*" (Luc. 9. 55.) O wat goedheid! Wat minzaamheid en liefde! Wat schande voor mij, zoo opvliegend te zijn, zoo ongeduldig, zoo onmeedoogend! Helaas, ik kan het minste niet verdragen; hoe dikwijls heb ik uwe bestraffing niet verdiend: *Gij weet*

niet van hoedanigen geest gij zijt. Helaas, lieve Jesus, ik heb niet geweten, of ten minste ik heb gehandeld, als hadde ik niet geweten, hoedanig uw geest is, welke toch een geest van zachtmoedigheid en meedoogendheid is. Het berouwt mij innig, lieve Jesus, zoo dikwijls van uwen geest afgeweken te zijn. Thans maak ik het vaste voornemen, medelijden te hebben met de zwakheden van anderen, hunne fouten en gebreken geduldig te verdragen en de mij aangedane beleedigingen en verongelijkingen van ganscher harte te vergeven. Dierbare Jesus, sta mij bij en versterk mij door uwe genade; Gij immers weet, hoe zwak ik ben en hoe weinig ik kan verdragen. Amen.

---

158. Het zachtmoedige Lam.

Dierbare Jesus, Gij zijt dat *zachtmoedige Lam*, 'twelk volgens de voorzegging der Profeten ter slagtbank zou geleid worden, zonder zijnen mond te openen. Hoe goedaardig, hoe minzaam en zachtmoedig waart Gij ten opzichte van alle menschen! Met wat minzaamheid omhelsdet Gij *de kleine kinderen!* Met welke teerhartigheid ontvingt Gij *de zondaars*, met hen etende en drin-

kende! Met wat langmoedigheid verdroegt Gij *de Phariseën*, in weerwil hunner geveinsheid, schijnheiligheid en versteendheid! Met wat geduld verdroegt Gij de Apostelen, in weerwil hunner gebreken en onleerzaamheid, wijl zij U steeds met vragen lastig vielen niet altijd begrijpende hetgeen Gij hun zeidet. Met één woord: ik zie U altijd, overal en in alle omstandigheden, goedaardig en minzaam en zachtmoedig als een lam. Dierbare Jesus, wanneer zal ik ook eens met dezen geest van zachtmoedigheid, goedaardigheid en minzaamheid bezield zijn? Wanneer zal ik, naar uw voorbeeld, eens minzaam zijn jegens allen, vooral jegens de arme zondaars; jegens onbeleefden en ongemanierden; jegens hen die mij lastig vallen, ten onpas komen of verdriet veroorzaken; eindelijk jegens hen die onleerzaam zijn, en niets begrijpen van hetgeen men hun zegt. O mijn Jesus, zachtmoedig Lam, kom tot mij en geef U aan mij, opdat ik door uwen geest bezield worde en jegens allen langmoedig, goedaardig en zachtmoedig zij. Amen.

159. De tranen van Jesus.

Zachtmoedige en meedoogende Jesus, toen Gij de ondankbare stad Jerusalem naderdet hebt Gij uit medelijden over haar geweend en haar toegeroepen: „*Indien ook gij erkendet toch nog op dezen uwen dag, wat u tot vrede dient, doch nu is het voor uwe oogen verborgen*" (Luk. 19. 49). O wat meedoogendheid! Gij weent uit medelijden over Jerusalem, eene ondankbare en versteende stad. Gij weent over haar en hadt met haar medelijden, ter oorzake harer toekomstige straffen, hoewel hare inwoners U mishandelen, geeselen, met doornen kroonen en kruisigen zouden. Minnelijke Jesus, deze uwe goedaardigheid beweegt mij, om ook goedaardig te zijn jegens hen, die zich ondankbaar, kwaadwillig en vijandig jegens mij gedragen, en, gelijk Gij, over hunne blindheid en over het ongeluk dat hen bedreigt, te weenen. Dierbare Jesus, Gij waart goedaardig niet alleen jegens die ondankbare stad, maar ook in het bijzonder jegens mij. Hoe dikwijls hebt Gij mij blijken uwer goedaardigheid getoond, toen ik in zonden leefde en God verloren had? Hoe meedoogend waart Gij toen jegens mij en hoe geduldig en langmoedig hebt

Gij mij, in weerwil mijner boosheden en ondankbaarheden, tot boetvaardigheid afgewacht? Hoe dikwijls en liefderijk kloptet Gij door uwe genade en inspraken aan mijn hart? En terwijl ik doof bleef voor uwe stem en voortleefde in zonden, bleeft Gij evenwel vol goedaardigheid jegens mij, steldet uwe straffen uit en verdubbeldet uwe inspraken; door het lange wachten eindelijk als vermoeid, hebt Gij mij nog niet verlaten, maar zijt Gij, als het ware, aan de deur van mijn hart gaan zitten, van tijd tot tijd kloppende, om binnen te mogen komen, zeggende: *Mijn kind, doe mij open;* ofschoon ik nog ongevoelig bleef en voortleefde in zonden, bleeft Gij nog wachten en kloptet andermaal, opdat ik tot inkeer zou komen, en den ingang tot mijn hart voor U zou openen, en, als ik ten laatste boetvaardigheid deed, met wat goedheid hebt Gij mij dan ontvangen? Gelijk de vader zijnen verloren zoon met blijdschap ontving, toen deze wederkeerde en zijne schuld bekende, zoo hebt Gij mij, toen ik boetvaardigheid pleegde, met opene armen ontvangen en voor mij een heiligen maaltijd bereid, waarin Gij uw eigen vleesch en bloed tot spijs en drank geeft, en waartoe Gij mij nog op dit oogenblik zoo teerhartig uitnoodigt

zeggende: ,,Komt tot Mij, allen, die vermoeid en beladen zijt, en Ik zal u verkwikken" (Matth. 11. 28); Ik zal u een hemelsch Manna tot spijs geven; ,,neemt en eet, dit is mijn ligchaam" (Matth. 26. 26).

Dierbare Jesus, nooit kan ik uwe goedheid jegens mij genoeg bewonderen; nooit kan ik er U genoeg over loven en danken. Ach, ik bid U, kom nu tot mij, en geef U aan mij, opdat ik met uwen geest bezield worde en voortaan goedgunstig en liefderijk jegens allen zij. Amen.

---

160. De zachtmoedige Koning.

O ziel, verheug en verblijd u; want Jesus, uw Koning, zal tot u komen. O ja, Jesus zelf zal tot u komen! ,,*Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus*" (Matth. 21. 5). *Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig.* Welaan, mijne ziel, heb moed, vrees niet; uw Koning komt tot u zachtmoedig. Hij komt, niet gelijk aardsche koningen met grootheid, noch met eene vrees inboezemende houding, maar met goedaardigheid, zachtmoedigheid en minzaamheid; Hij komt tot u, om u gelukkig te maken en met genade te verrijken. Dierbare Jesus, mijn Koning en mijn Weldoener, wat

zoete en aangename tijding is het voor mij te vernemen, dat Gij tot mij komt, om mij gelukkig te maken! Kom, lieve Jesus, kom spoedig tot mij; kom, mijn Koning, mijn Weldoener en mijn Al; kom, want ik verlang vurig naar U; maar tevens ben ik beschaamd over mij zelven, wijl ik zoo vol onvolmaaktheden en ellende ben. Gij zijt de Opperkoning, voor wien de Engelen hunne aangezigten dekken; hoe zal ik mij dan verstouten tot U te naderen of hoe zult Gij het van U kunnen verkrijgen tot mij te komen? Helaas mijn hart is niet geschikt U te ontvangen; het ziet er zoo ellendig uit; 't is vol onvolmaaktheden, fouten en gebreken; derhalve bid ik U, lieve Jesus, U over mij te ontfermen, mijn hart te zuiveren van alle fouten en onvolmaaktheden en te versieren met alle deugden, vooral met een levendig geloof, eene vaste hoop, vurige liefde, diepe ootmoedigheid en eene brandende begeerte. Kom, Heere Jesus, kom! Ik geloof in U, ik hoop op U; ik bemin U bovenal. Kom, Heere Jesus, kom; ik verlang vurig naar U. Veni, Domine Jesu! (Apoc. 22. 20).

161. Gebed tot Maria.

O Maria, magtige Maagd, bid voor mij. God heeft U alle magt gegeven in den hemel en op de aarde. *De kracht* des Allerhoogste is over U neergedaald en heeft U de magt gegeven, om den kop van het helsch serpent te verpletten. O ja, Maria, magtige Maagd, Gij zijt *die sterke Vrouw*, welke als *een in slagorde geschaard leger* vreeselijk zijt voor den helschen vijand. Ik bid U dan, mij genadig te zijn en mij tegen de aanvallen van den helschen vijand te versterken, opdat ik steeds standvastig blijve, zelfs in de hardste beproevingen, en ik, te midden van alle onaangenaamheden en beleedigingen, altijd minzaam en zachtmoedig jegens allen zij. O Maria, ontvang mijn hart; zuiver het; versier het en maak, dat het een aangenaam verblijf voor Jesus zij. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

162. De zachtmoedige Koning.

Welkom, lieve Jesus! welkom Gij, de zachtmoedige en eenige Koning mijns harten! Duizendmaal welkom, Gij, mijn God en mijn Al!

Hoezeer verschilt uwe komst van die der aardsche vorsten! Gij komt tot mij zachtmoedig en liefderijk; Gij vernedert U om tot mij te komen, in weerwil mijner ellenden, onvolmaaktheden en zonden; Gij gewaardigt U tot mij te komen, U zelven geheel aan mij te geven, U innig met mij te vereenigen en zelfs uw verblijf in mij te nemen, zonder iets van mij te kunnen verwachten. Neen, lieve Jesus, Gij hebt niets van mij te verwachten; ik kan U niets geven; ik kan uw geluk onder geen enkel opzigt vergrooten; en ditniettegenstaande zijt Gij tot mij gekomen! O wat goedheid! O wat minzaamheid! Wat zal ik U vergelden voor alles, wat Gij mij gegeven hebt? Zeker er is niets in mij, om U aan te bieden. Wat kan ik dan anders doen, dan mij diep voor U vernederen en U alles geven wat in mij is, wat ik heb, wat ik ben, en wat ik kan.

O Jesus, ontvang nu mijn hart, ik bied het U aan als een geschenk: gaarne beken ik dat dit geschenk voor U al te gering is, maar dewijl ik niets beters heb, en gij het van mij verlangt, zeggende: *Mijn Zoon, geef Mij uw hart*, vertrouw ik, dat Gij U gewaardigen zult, het aan te nemen, te zuiveren en te volmaken.

Mijn zoon, gaarne ontvang Ik het offer van een

zachtmoedig en nederig hart; doch gij moet vooral zorgen, dat hart in vrede te bewaren, zonder het ooit door drift en ontsteltenis te laten beheerschen; Ik ben een zachtmoedige, een vreedzame Koning; Ik blijf niet gaarne in een onstuimig, liefdeloos of onrustig hart. „*non in commotione Dominus*" (3 Reg. 19. 11). Ik, de Heer, houd niet van een onstuimig hart. Ik neem mijn vermaak in een vreedzaam en zachtaardig hart en maak aan hetzelve mijne geheimen bekend, evenals aan den profeet Elias, aan wien Ik Mij vertoonde en mijne geheimen openbaarde, niet in den stormwind, noch in de aardbeving, noch in het vuur, maar in een zacht windje (3 Reg. 19. 11-14).

Dierbare Jesus, ware ik eens zoo gelukkig van altijd zachtmoedig en vreedzaam van hart te zijn! Ik werp mij ootmoedig voor U neder, U om vergiffenis smeekende over mijne voorgaande onstuimigheden, driftigheden, spijtigheden en liefdeloosheden, en bid U tevens, mij een zachtmoedig en goedaardig hart te geven, opdat ik voortaan, naar uw voorbeeld, minzaam jegens allen zij. Amen,

163. Het zachtmoedig hart.

Dierbare Jesus, doe mij wel begrijpen, dat, om gelijk Gij zachtmoedig van harte te zijn, ik eerst moet sterven aan mij zelven; zonder dien geestelijken dood is de zachtmoedigheid en het geduld in het lijden, in de kruisen en wederwaardigheden niet mogelijk. Ik lees in de H. Schriftuur: „*Zalig zijn de dooden die in den Heere sterven*" (Apoc. 14. 13). Ik moet dan geestelijker wijze dood zijn, om zalig te zijn en den waren vrede des harten te genieten. *Een doode* is ongevoelig voor alle kruisen, wederwaardigheden of vernederingen. Dierbare Jesus, wanneer zal ik eens zoo gelukkig zijn? Helaas, ik ben nog zoo ongeduldig; het minste is genoeg om mij te verbitteren en in spijtige woorden te doen uitvallen! Wanneer zal ik eens gelijk een doode voor alle beleedigingen ongevoelig zijn of ten minste, wanneer zal ik te midden der beleedigingen geduldig blijven? Dierbare Jesus, ik kan niets uit mij zelven; uwe genade moet mij helpen; geef mij uwe liefde, om U opregt te beminnen en uwen H. wil in alles te aanbidden en te volbrengen. O, dan zal ik gelukkig zijn; dan is er niets meer in de wereld dat mij kan hinderen,

wijl alles door uwen wil of volgens uwe toelating geschiedt.

O Jesus, mijn Zaligmaker, geef dat ik sterve aan mij zelven en in U en voor U leve. Geef dat ik voortaan leve door uwen geest, door uwe genade en door uwe liefde en dat ik steeds zachtmoedig en ootmoedig van harte zij.

O Jesus, zachtmoedige Koning, neem uwe rust in mijn hart, vestig er voor eeuwig uwe woning in en heersch er als de eenige en ware Koning, beteugel zijne driften en laat niet toe, dat de geest van nijd, afgunst of onmeedoogendheid er ooit de overhand hebbe, integendeel, maak dat er uw beeld van zachtmoedigheid, minzaamheid en liefde steeds schittere. Dierbare Jesus, Gij hadt mij naar uw beeld en uwe gelijkenis geschapen; maar helaas, ik had die gelijkenis geschonden en nu komt Gij om dat geschonden beeld wederom te herstellen en aan U gelijk te maken. Helaas, hoever was ik afgeweken! Immers uw beeld draagt het teeken van zachtmoedigheid en liefde: *Uw geest is zoeter dan honig* (Eccl. 24. 27); maar helaas, ik draag in mij het beeld van ongeduld, van stuurschheid, van norschheid en onmeedoogendheid; mijn geest is bitterder dan mirre.

O mijn Jesus, ik schaam mij voor U. Hoezeer

moest mijn spijtige en ongeduldige geest U wel niet mishagen! Hoe smartelijk moet het U wel niet vallen in zulk hart te komen en te verblijven! Dierbare Jesus, ontferm U mijner en geef mij uwen geest van zachtmoedigheid, opdat ik voortaan goedaardig van harte zij en meedoogend jegens allen, vooral jegens de arme zondaars, jegens behoeftige en noodlijdende menschen, jegens zieke en bedrukte personen.

O Jesus, hoe dikwijls hebt Gij geweend over hunnen ongelukkigen toestand en vooral hoe dikwijls hebt Gij uit medelijden gezucht over mijne zonden en den ongelukkigen toestand mijner ziel! Ach door deze uwe tranen bid ik U, U over mij te ontfermen en mij met uwen geest van zachtmoedigheid en meedoogendheid te vervullen, opdat ik voortaan jegens allen, zelfs jegens hen, die mij kwellen en lastig vallen, minzaam en zachtmoedig van harte zij. Amen.

---

164. Voornemen en bede.

Zachtmoedige Jesus, vreugde mijns harten, gedurende uw sterfelijk leven waart Gij een voorwerp van verachting en tegenspraak; doch tevens door uwe minzaamheid en liefde een spiegel van

zachtmoedigheid en maaktet Gij door uw voorbeeld het lijden, de smarten en vernederingen beminnelijk. Is het voor ware kinderen troostvol, het voorbeeld van hunnen Vader te kunnen volgen? Zou het ons dan ook niet aangenaam zijn, uit liefde tot U versmaadheden te mogen lijden; voor U, die uit liefde tot ons zoovele vernederingen en verongelijkingen geleden hebt? Ja, zeker zal ons dit troostvol zijn. Ik maak derhalve het vaste besluit, lieve Jesus, voortaan allerlei onaangenaamheden en beleedigingen uit liefde tot U, niet alleen geduldig, maar blijmoedig te lijden; U tevens biddende van dit voornemen door uwe genade te ondersteunen, opdat ik het in alle voorkomende gelegenheden in beoefening brenge.

Minnelijke Jesus, daar Gij nu zoo goed geweest zijt van zelf tot mij te komen, vertrouw ik ook, dat Gij mij nu niets zult weigeren; ik bid U derhalve, mij met uwen geest te bezielen en aan U gelijkvormig te maken, opdat ik voortaan *zachtmoedig van harte* zij en alles voor allen worde, zoodat in al mijne woorden, werken en handelingen de geest van liefde en zachtmoedigheid doorstrale. Amen.

165. Gebed tot Maria.

O Maria, magtige Maagd, bid voor mij, opdat ik zachtmoedig van harte zij. Ik neem met vertrouwen tot U mijne toevlugt, omdat Gij *magtig* en tegelijk goedertieren zijt. Gij zijt die magtige vrouw, welke den kop van het helsch serpent verpletterd hebt en die steeds vreeselijk zijt voor den duivel, als een leger dat in slagorde gerangschikt is. O Maria, magtige Maagd, Gij kunt mij helpen. O Maria, goedertierene Maagd, gij wilt mij helpen. Ik kom derhalve met groot vertrouwen tot U, en bid U eene gunst voor mij bij Jesus, uwen Zoon, te verzoeken, namelijk: *den geest van zachtmoedigheid.* O ja, Maria, bid voor mij, opdat ik altijd en jegens allen zachtmoedig zij en blijve; namelijk jegens de kinderen, jegens de arme zondaars, jegens hen, die mij lastig vallen, onderdrukken, miskennen, benijden, verongelijken of beleedigen, jegens hen, die vol gebreken en zwakheden zijn, jegens de noodlijdenden, zieken, armen en gebrekkigen; met één woord, jegens allen; om in waarheid te kunnen zeggen: *Omnibus omnia factus, Alles voor allen geworden.* Ziedaar Maria, de genade die ik thans door uwe voorspraak hoop te verkrijgen; tevens

vertrouwende dat Gij mij die gunst niet zult weigeren, wijl Gij de magtige en goedertierene Maagd zijt. Amen.

OEFENINGEN.

1. Zachtmoedig zijn *jegens allen*, bijzonder jegens dezen .... persoon. 2. Zachtmoedig zijn ten allen tijde, ook ten tijde van dorheid, tegenspoed of vernedering. 3. Zachtmoedig zijn in alle handelingen, zelfs in het gebieden, berispen of bestraffen. 4. Zachtmoedig zijn in het bestrijden *zijner eigene fouten;* ofschoon het met kracht moet geschieden, zorge men toch altijd het te doen met geduld en zachtmoedigheid.

—o—

ACHTTIENDE OEFENING.

Over den vurigen ijver ter bestrijding der traagheid of laauwheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

166. IJver voor zijne pligten.

„*Qui facis ministros tuos ignem urentem. Die uwe bedienaren een brandend vuur maakt*" (Ps. 103. 5). O ziel, wilt gij eene ware bedienaar van den Heer zijn, dan moet gij bezorgd zijn steeds als een brandend vuur, vol ijver te wezen en van liefde te gloeijer voor de eer van God en voor het heil der zielen; alsmede dat gij naar het voorbeeld van Jesus ijverig zijt in het volbrengen uwer pligten. O Jesus, hoe ijverig waart Gij al de dagen uws levens in het volbrengen uwer pligten! Hoe gehoorzaam aan uwe ouders! Hoe arbeidzaam in den werkwinkel van den H. Joseph! Hoe onvermoeid in het verkondigen

van het Evangelie! Hoe zorgvuldig in het zoeken en bekeeren der zondaars, het land van Judea rondreizende in koude en hitte, in honger en dorst, in vermoeijenis en ontberingen. En nu moet ik U ontvangen! Hoe aangenaam zal het U dan niet zijn, dienzelfden ijver in mij te ontwaren? Ik bid U, derhalve dat *ijver-vuur* in mij te ontsteken; Gij immers hebt een vuur op de wereld gebragt en uw eenigst verlangen is, dat het ontstoken worde. Ik bid U derhalve dit vuur in mij te ontsteken, opdat ik brande van liefde in mijne gedachten, in mijne woorden, in mijne werken, in mijne handelingen en bezigheden. O ja, lieve Jesus, ontsteek een vuur van liefde, een vuur van ijver in mij, opdat ik eene aangename woonplaats voor U zij. Hoe aangenaam zal het U zijn, indien Gij mij versierd vindt met dienzelfden ijver en met diezelfde liefde, waarmede Gij in uw sterfelijk leven bezield waart. O ziel, kunt gij hem zulk een verblijf aanbieden? Zijt gij als een brandend vuur, altijd vol ijver? Zijt gij ijverig in het volbrengen uwer pligten en in het bevorderen van Gods eer en de zaligheid der zielen? Wee mij, ongelukkige, omdat ik zou flaauw, zoo traag, zoo laauw ben. Kom, Heere Jesus, en ontsteek in mij een groot vuur van liefde, opdat ik voortaan

ijverig zij in al mijne pligten en niets verzuime van alles wat strekken kan tot Gods eer en glorie en tot zaligheid der zielen. Amen.

---

167. IJver voor het gebed.

Ik lees in de H. Schrift: „*Erat pernoctans in oratione Dei*, (*Jesus*) *bragt den nacht over in het gebed tot God*" (Luc. 6. 12). Lieve Jesus, zoo leert Gij mij dan te volharden in het gebed! Hoe ijverig waart gij in het bidden, daartoe niet alleen de dagen, maar ook de nachten bestedende! Hoe eerbiedig en ingetogen waart gij in het gebed, daar Gij de eenzaamheid zocht, en U zelven voor God vernederdet! Hoe aangenaam zal het U zijn, in mij dienzelfden geest te ontwaren, als gij komt om uw verblijf in mij te nemen! Maar helaas, ik ben er zoo ver van verwijderd. Hoe traag ben ik nog tot het gebed! Hoe koud, hoe ongevoelig, hoe verstrooid ben ik nog in het bidden! Hoe oneerbiedig ben ik nog in uwe tegenwoordigheid; of ten minste de gemakkelijke ligchaamshouding, die ik biddend aanneem, toont genoegzaam dat ik niet doordrongen ben van uwe oneindige grootheid, voor wie de Engelen uit eerbied hunne aangezigten nederig dekken. Hoe walgelijk moet

ik dan voor uw aanschijn niet zijn! Mij dunkt, dat Gij mij, van uit het H. Tabernakel, deze verschrikkelijke woorden toeroept: „*Ach of gij koud waart of heet! maar omdat gij laauw zijt en noch koud noch heet, zal ik u uitspuwen uit mijnen mond*" (Apoc. 3. 15. 16).

Dierbare Jesus, die bedreiging is schrikkelijk voor mij die zoo traag en zoo laauw in alles ben. Zult gij mij dan uit uw mond uitspuwen en van U verstooten? Minnelijke Jesus, dan zou ik al te ongelukkig zijn; dan was ik de ellendigste van alle menschen. Ik bid U, mij niet te verstooten. Neen, lieve Jesus, verstoot mij niet; spuw mij niet uit uwen mond; heb integendeel medelijden met mij en ontsteek in mij het vuur uwer liefde, opdat ik voortaan ijveriger, standvastiger en eerbiediger zij in het bidden. O ja, mijn Jesus, ik bid U ootmoedig in mij het vuur eener ware godsvrucht te ontsteken, opdat ik hartelijk bidde: laat een vonkje van dat liefdevuur in mijn hart dalen, waardoor uw hart voor God brandde. O vuur, dat altijd brandt en nooit uitdooft! O liefdevuur, waardoor uw hart altijd gloeide! Ontsteek ook mijn hart, opdat het altijd van liefde brande en aangedreven worde om eerbiedig te bidden. Amen.

168. Zucht naar vereeniging.

Dierbare Jesus, ik lees met een heilige verwondering in de H. Schrift, dat Gij naar Jerusalem gaande om te lijden, spoediger gingt dan naar gewoonte, zoodat Gij de anderen vooruitsneldet. „*Erant autem in via ascendentes Jerosolymam; et præcedebat eos Jesus et stupebant*" (Marcus 10. 32). *Zij nu waren op den weg, opgaande naar Jerusalem; en Jesus ging hen voor, en zij waren verbaasd.*" O Jesus, van waar die spoed en die vurige ijver? Ik begrijp U, lieve Jesus! het was uwe groote begeerte om te lijden voor onze zaligheid en uw vurig verlangen om het allerheiligste Sakrament in te stellen en U met ons te vereenigen. En inderdaad, lieve Jesus, uw verlangen om voor ons te lijden en U met ons te vereenigen in de H. Communie was zeer groot, daarom zeidet Gij: „*Doch Ik moet een doopsel ontvangen en hoezeer word Ik geprangd, totdat het volbragt zij*" (Luc. 22. 50.) en wederom: „*Met groot verlangen heb Ik verlangd dit Pascha met u te eten, voordat Ik lijde*" (Luc. 22. 15.).

Minnelijke Zaligmaker, ik bewonder en aanbid uwe vurigheid en liefde, maar over mij zelven en over mijne onverschilligheid sta ik beschaamd.

Ik moet U zoo aanstonds ontvangen en evenwel ben ik koud en onverschillig. Ik vrees dat ik U droefheid en walg zal veroorzaken, immers ik ben traag tot lijden en bitterheden en zoo flaauw om mij met U te vereenigen en U in de H. Communie te ontvangen! Ik vlugt het lijden en zoek de vermaken. Ik ben koud voor U en hecht mij aan de wereld en aan de zinnelijke voldoeningen. Wat reden heb ik dan niet, om beschaamd te zijn en mij diep te vernederen, wijl ik zoo ver van uw voorbeeld verwijderd ben; en tevens om te bidden, U over mij te ontfermen en mij door uwe genade te ondersteunen, om mij naar uw voorbeeld moedig tot het lijden te begeven, mij van alles te onthechten en met eene heilige drift U in de H. Communie te ontvangen? O ja, lieve Jesus, ontferm U mijner, en ontsteek in mij het vuur uwer liefde, vooral nu, wanneer ik U moet ontvangen. Kom tot mij, dierbare Jesus, opdat ik voortaan vlijtig zij tot alle goed. Geef mij dat *vurige en beproefde goud* hetwelk de Engel van het boek der Veropenbaring aan een tragen bisschop aanprees, ten einde het te koopen (Apoc. 3. 18). *Dat vurige en beproefde goud* is eene vurige en vlijtige liefde, of liever, Gij, lieve Jesus, zijt dat vurige en beproefde goud. Ik kom derhalve

met een groot vertrouwen tot U, om van U dat goud te ontvangen, en door U rijk in deugden en verdiensten te worden en vooral in liefde te ontvlammen. Kom tot mij, lieve Jesus; ik verlang vurig met U vereenigd te worden, en met U vereenigd heilig te leven, geduldig te lijden en brandend van liefde te sterven. Amen.

---

169. Gebed tot Maria.

O Maria, goedertierene Maagd, bid voor mij, opdat ik mijnen Jesus ontvange met eene groote begeerte en een vurig verlangen. Ik vertrouw, Maria, dat Gij mij deze genade niet zult weigeren. De naam van *goedertierene Maagd*, welke de H. Kerk en al uwe dienaren U zoo gaarne geven, strekt mij tot waarborg dat Gij de gebeden van uw smeekend kind niet zult verstooten; want, even als eene hen, die hare kiekens onder hare vleugelen vergadert, zoo stelt Gij uwen moederlijken schoot voor allen open en zijt bereid om ze allen onder den mantel uwer bescherming te ontvangen. O Maria, goedertierene Maagd, ik stel mij op dit gewigtig oogenblik in uwe moederlijke handen, om door U gezuiverd, versierd en tot de tafel des Heeren geleid te worden en mijnen

Jesus, uwen goddelijken Zoon, heilig te ontvangen. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

170. Afschuw voor de laauwheid.

Dierbare Jesus, zoo zijt gij dan tot mij gekomen en hebt Gij U zelven innig met mij vereenigd! Zoo zijt Gij nu in mij en ik in U! O wat geluk!

O ziel, nu moet gij u regt gelukkig achten en Jesus steeds dankbaar zijn voor die onbegrijpelijke genade, welke Hij u zoo even bewezen heeft. O ja, mijne ziel, gij moet nu geheel voor Hem zijn, altijd aan Hem denken, altijd voor Hem wandelen, en alles doen en lijden uit liefde tot Hem. O wat schoone zaak is het, alles te doen voor God, om God en in Gods tegenwoordigheid! Maar hoe ijverig, hoe vlijtig, hoe oplettend, hoe nauwkeurig behoort gij dan niet te zijn in alles? Zal een knecht onder de oogen van zijnen meester niet ijverig en oplettend zijn, en zoudt gij het niet veel meer zijn in Gods tegenwoordigheid? De Engelen staan met uitgespreide vleugels voor Gods troon en zijn op het minste teeken tot alles gereed en volbrengen aanstonds zijne bevelen met de meeste oplettendheid. Zoudt gij dan nog on-

achtzaam kunnen zijn jegens dienzelfden God, die zoo goed jegens u is en thans in u rust?

Neen, lieve Jesus, mij dunkt, dat dit voortaan onmogelijk is. Voortaan wil ik uit liefde tot U vlijtig zijn in alles; wijl de traagheid U zoozeer mishaagt en Gij den laauwen Christen voor uw aanschijn niet kunt dulden. Ik hoor U zeggen in het boek der Veropenbaring (Apoc. 3. 15. 16): „*Ach of gij koud waart of heet! maar omdat gij laauw zijt en noch koud noch heet, zal ik u uitspuwen uit mijnen mond*". Hoe zou ik dan nog laauw kunnen zijn? *Laauw* in weerwil van uwe veelvuldige weldaden? *Laauw* in weerwil van den afkeer welken gij van de laauwheid hebt? *Laauw* ondanks Gij zelf tot mij gekomen zijt en mij gespijsd hebt met uw vleesch en bloed? Lieve Jesus, zou ik na dit alles nog laauw en traag kunnen zijn? O neen, mijn Jesus, dit ware een al te groote ondankbaarheid. Geef mij uwe liefde; *liefde, vurige liefde*; U vurig beminnen ziedaar mijn voornemen. *Naarstigheid, standvastige naarstigheid* beoefenen ziedaar mijn besluit. Ik bid U, mij te versterken, opdat ik voortaan vlijtig en getrouw in alles zij. Amen.

171. Overweging der vurigheid.

Dierbare Jesus, daar Gij tot mij gekomen zijt, bid ik U, mij een waren ijver en eene voortdurende naarstigheid in al mijne pligten te geven. Ik lees in de H. Schrift, dat Maria, toen Gij in haren schoot rusttet, opstaande, met haast reisde over het gebergte naar de stad Hebron, om hare nicht Elisabeth te bezoeken (Luc. 1, 39). Hoe vlijtig en ijverig was toen Maria, omdat Gij in haren schoot rusttet. De H. Bernardus zegt: „Ik verwonder mij geenzins, dat zij zich haastte, want dragende, werd Zij gedragen door Hem die alles in zijne hand draagt en die als een reus te voorschijn treedt, om zijnen weg met spoed te bewandelen!"

Dierbare Jesus, daar Gij nu ook in mij zijt, bid ik U, van mij inwendig tot alle goed aan te sporen en vlijtig te maken in het volbrengen van al mijne pligten. O mijn Jesus, ik schaam mij over mijne laauwheid, traagheid en onachtzaamheid. *Gij zijt in mij* en toch blijf ik laauw! *Gij zijt in mij* en toch blijf ik traag en onverschillig! *Gij zijt in mij* en toch blijf ik gehecht aan de aarde. *Gij zijt in mij* en toch blijf ik onachtzaam in het volbrengen mijner pligten; vooral in de pligten van liefde, goedaardigheid, geduldigheid, gehoor-

zaamheid, en vernedering. Dierbare Jesus, ik schaam mij over mijne laauwheid. Hoe is het mogelijk, dat ik met u vereenigd zijnde, niet ijverig zij, om al mijne pligten met vlijt en naarstigheid te volbrengen, ten einde God te behagen; o Jesus, wees mij genadig, opdat ik voortaan naarstig zij in alles, bijzonder in het oefenen van liefdewerken. Amen.

---

172. Snelle en spoedige reis.

O ziel, tracht uwe reis naar de eeuwigheid met spoed voort te zetten. Het is hier slechts een ballingschap; de hemel is uw vaderland, waar gij in het bezit van God uwen Vader eeuwig zalig zult zijn. „Beijveren wij ons dan, zegt de Apostel (Hebr. 4. 11), om die ruste in te gaan," en niet zoo ongelukkig te zijn van er buiten gesloten te worden.

O ja, mijne ziel, *laat ons spoed maken, om die eeuwige rust binnen te gaan*, terwijl Jesus bij ons is en ons door zijne genade zal ondersteunen om alle moeijelijkheden te boven te komen. *Laat ons spoed maken*, want er blijft ons nog eene groote, gevaarlijke en verre reis over. *Laat ons spoed maken*, want de tijd is zeer kort; wij hebben geen

oogenblik te verspillen. *Laat ons spoed maken*, want Jesus, die bij ons is, noopt er ons toe; flauw, traag of onachtzaam zijn, zou hem zeer mishagen en zeer gevaarlijk voor ons wezen; want zoo zouden wij gevaar loopen, gelijk de dwaze maagden, te laat te komen en de deur gesloten te vinden.

Dierbare Jesus, ik werp mij eerbiedig voor U neder en bid U vurig, mij met dusdanigen geest te bezielen, het liefdevuur in mij te ontsteken en mijn hart uit te breiden, om den weg uwer geboden als een reus te bewandelen. Geef dat in mij bewaarheid worde hetgeen David zeide: „*Ik loop het pad van uwe geboden, als gij ruimte schenkt aan mijn hart*" (Ps. 118. 32).

---

173. Voornemens, om ijverig in alles te zijn.

Minnelijke Zaligmaker, daar ik thans met U vereenigd ben, zal ik alles te uwer liefde en met de meest mogelijke oplettendheid trachten te doen. Gij hebt al uwe werken op de volmaaktste wijze verrigt, in al uw doen en laten niets anders zoekende dan de eer en glorie van God, om mij te leeren, dat ik ook zoo in alles Gods eer en glorie moet beoogen. Er staat van U geschre-

ven: *Omnia bene fecit, Hij heeft alles wel gedaan*" (Marc. 7. 37), ook ik zal trachten alles wel te doen.

1. Ik zal trachten mijne gebeden met den meest mogelijken eerbied te verrigten, en in dezelve steeds te volharden in weerwil van alle bekoringen, verdriet, tegenzin of dorheid.

2. Ik zal trachten dagelijks de H. Offerande der Mis met de meest mogelijke zedigheid bij te wonen, evenals ware ik met Maria, op den berg van Calvarië of in den hemel, in het gezelschap der Engelen, die God van aanschijn tot aanschijn aanschouwen, en zonder ophouden loven en verheerlijken, zingende: *Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der Heirkrachten*" (Is. 6. 3).

3. Ik zal trachten, wekelijks mijne biecht met eene bijzondere oplettendheid en goede voorbereiding te spreken, evenals ware zij de laatste van mijn leven, en vervolgens mij met de meest mogelijke ingetogenheid tot de H. Communie voor te bereiden en verder mij met de opregtste gevoelens van ootmoedigheid, geloof, hoop, liefde en verlangen tot de tafel des Heeren of tot het altaar te begeven, en U, lieve Jesus, met een zuiver en van liefde brandend hart te ontvangen, gelijk ik nu gedaan heb.

4. Dagelijks zal ik mijn *geweten met naarstigheid* onderzoeken, mijne fouten rouwmoedig beweenen en God bidden mij tegen het hervallen te versterken.

5. Ook zal ik trachten door den dag dikwijls aan God te denken; door schietgebeden tot Hem te verzuchten en heilig voor zijn aanschijn te wandelen. Ik zal trachten gedurende al mijne bezigheden, mijn hart tot God te verheffen, met het inzigt om alles wat ik doen zal, hetzij eten of drinken, slapen of waken, rusten of wandelen of wat het zijn moge, te doen alleen tot eer van God en om Hem te behagen; alsmede Gods beschikking in alles wat mij overkomt te aanbidden, zoowel in tegen- als in voorspoed, zoowel in ziekte, als in gezondheid, zoowel in droefheid als in vreugde, zoowel in gebrek als in overvloed; altijd denkende: *God beschikt het zoo, zijn wil geschiede.* Eindelijk zal ik trachten naauwkeurig en vlijtig te zijn in het volbrengen mijner pligten en nooit mijn eigen wil in te volgen, maar liever den wil van God, van mijne oversten en van anderen.

Liefderijke Jesus, de taak die ik voorgenomen heb is groot, en mijne krachten zijn niet toereikend om haar te volbrengen; daarom bid ik U vurig van mij te versterken en door uwe genade aan te

moedigen, opdat ik mijn voornemen getrouw opvolge. Zoudt gij mij deze genade kunnen weigeren, lieve Jesus? . . . . . Gij hebt U zelven geheel aan mij gegeven, hoe zoudt Gij dan ook niet alles aan mij geven? O ja, lieve Jesus, ik vertrouw, dat Gij mij nu alles geven zult. Ontferm U mijner en versterk mij door uwe genade, opdat ik in weerwil van alle moeilijkheden getrouw blijve. Amen.

---

174. Gebed tot Maria.

Goedertierene Maagd, bid voor mij, opdat ik geheel voor God leve en alles doe tot zijne meerdere eer en glorie. Ik vertrouw, lieve Moeder Maria, dat Gij de ootmoedige bede van een arm kind niet zult verstooten. Neen, dat zult gij niet doen; de liefde van uw moederlijk hart is al te teeder, en de naam van GOEDERTIERENE MAAGD is te minzaam dan dat Gij mij iets zoudt kunnen weigeren. Ja, Maria, uwe goedertierenheid is zoo groot, dat Gij onzen nood dikwijls voorkomt en ons eene moederlijke hand toereikt, voordat wij er om gebeden of zelfs aan gedacht hebben. Steunende op deze uwe goedertierenheid en hulpvaardigheid, neem ik met een groot vertrouwen mijne toevlugt tot U, U smeekende van mij steeds op

den weg der zaligheid te geleiden, opdat ik standvastig blijve te midden van alle gevaren en in het goede volharde tot het einde mijns levens toe. Amen.

OEFENINGEN.

1. Met naauwgezetheid zijne regels en pligten van staat onderhouden. 2. Het doen met vlijt; alleen om God. 3. Het doen in weerwil van allen tegenzin, welke men soms ontwaart in zijne gebeden of godvruchtige oefeningen, hetzij in zijne gebeden en pligten van staat, hetzij in het beoefenen der gehoorzaamheid, gedienstigheid, inschikkelijkheid enz. Eindelijk 4. Zijne bezigheden heiligen door *veelvuldige schietgebeden.*

—o—

NEGENTIENDE OEFENING.

Vervolg van den vurigen ijver ter bestrijding der traagheid of laauwheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

175. De komst eens Konings.

O mijne ziel, zie eens met wat ijver men in de wereld alles voorbereidt, om den Koning bij zijne intrede in eene stad, waardig te ontvangen! Hoe ijverig is men bezig om alles te zuiveren, te versieren en behoorlijk te regelen, om den Koning een heerlijke ontvangst voor te bereiden. En dan; wanneer nu alles gereed is, hoe vurig wordt dan naar het oogenblik zijner komst verlangd! O ziel overweeg dit met aandacht, ten einde u zelve te vernederen en over uwe nalatigheid beschaamd te zijn.

Jesus, uw Koning, uw Opperkoning, komt tot u, Hij zal zijn intrede bij u doen en Gij zult Hem

ontvangen; wat staat u te doen? Hoe ijverig moet gij dan niet zijn om u van alles te zuiveren, en vurig naar zijn komst te verlangen.

Dierbare Jesus, ik zal mijn best doen om mij goed voor te bereiden, mij van alle fouten en gebreken te zuiveren en met deugden te versieren. De H. Kerk in het Officie van den Advent, noodigt er mij zoo minzaam toe uit, zeggende: „*Dat de harten der menschen bij de komst des Opperkonings gezuiverd worden*" (*Brev. Rom. in Dom. Adventus* 9 *antiph.*)

O Jesus, geef tranen aan mijne oogen om mijne zonden, onvolmaaktheden en gebreken te beweenen en er van gezuiverd te worden. Ontvang mijn hart; ik stel het in uwe handen, en bid U, de goedheid te willen hebben van het zelf voor te bereiden, te zuiveren, te versieren en in vurige begeerten te doen ontvlammen. Amen.

---

176. Zuivering des harten.

Dat uw hart bij de komst des Opperkonings gezuiverd worde. Dierbare Jesus, hoeveel is er nog in mij dat behoort gezuiverd te worden! Helaas, hoezeer is mijn hart mismaakt door de vlekken van hoogmoed en eigenliefde, door de

vlekken van afgunst, jaloerschheid en nijd, door de vlekken van liefdeloosheid, onmeedoogendheid en onbarmhartigheid jegens arme en noodlijdende menschen; door de vlekken van nieuwsgierige, onzedige of onzuivere blikken, of gedachten, begeerten en verbeeldingen; door de vlekken van zinnelijkheid, gulzigheid of onmatigheid in het nemen van spijs en drank; door de vlekken van ongeduld, gramschap en oploopendheid; eindelijk door de vlekken van laauwheid, traagheid en onachtzaamheid in het vervullen mijner pligten van staat, overwegingen, gebeden en andere godvruchtige oefeningen!

O ziel, wat staat u nu te doen? Uw Opperkoning komt, en gij zijt nog zoo vol onvolmaaktheden en gebreken. Dierbare Jesus, ik zal met ijver mij trachten voor te bereiden; zie, ik werp mij thans ootmoedig voor U neder en bid U om genade en barmhartigheid. *Peccavi, Ik heb gezondigd.* Dierbare Jesus, geef tranen aan mijne oogen, om mijne zonden, onvolmaaktheden en gebreken rouwmoedig te beweenen en er van gezuiverd te worden. Ik vereenig nu mijne droefheid met uwe droefheid, mijne zuchten met uwe zuchten, mijne tranen met uwe tranen, eindelijk mijn berouw met uw bitter lijden en dierbaar

bloed. In deze vereeniging hoop ik vergiffenis te bekomen en geheel gezuiverd te worden. O Jesus, ontferm U mijner, wasch mij in uwe tranen en zuiver mij in uw dierbaar bloed. Amen.

---

177. Versiering des harten.

O ziel, 't is niet genoeg uw hart te zuiveren, gij moet het daarenboven versieren met alle soort van deugden. Dat uw hart bij de komst des Opperkonings versierd worde, om Hem waardig te gemoet te gaan en te ontvangen. O ja, dat uw hart versierd worde niet door schoone kleederen, maar door alle soorten van deugden, vooral door een levendig geloof, eene vaste hoop, vurige liefde, diepe ootmoedigheid, bestendige zachtmoedigheid, ware kuischheid en volmaakte gehoorzaamheid. O Jesus, ontvang mijn hart, ik geef het aan U, opdat Gij zelf het zoudt versieren, wijl ik er onbekwaam toe ben. O ja, lieve Jesus, versier mijn hart vooral met die deugden, welke U het aangenaamst zijn en waarvan Gij ons bij uwe intrede in de wereld een voorbeeld gegeven hebt. Gij hebt tot uwe geboorteplaats een armen stal verkozen, waar niets wereldsch, niets prachtigs, niets groots te vinden

was, om mij te leeren, dat vooral de geest van nederigheid, armoede, ontberingen en lijden U zeer behaagt en Gij daarin uw vermaak schept. O Jesus, ontvang nu mijn hart en versier het met die deugden; geef mij eene ware liefde voor de vernederingen, voor het lijden en voor de armoede; duld niet, dat er iets in blijve voor de wereld of voor iets dat wereldsch is. Neen, lieve Jesus, mijn hart behoort geheel aan U, ik wil het ook geheel aan U geven. Ontvang Gij het, zuiver het en versier het met den geest eener ware ootmoedigheid, zachtmoedigheid, geduld, minzaamheid, gehoorzaamheid, zelfverloochening, armoede en versterving. Amen.

---

178. Genezing der zielskwalen.

O ziel, verbeeld u den Profeet Isaïas te hooren zeggen: „*Schept moed; vreest niet; God zelf zal komen en u genezen*". (ten 1ste) „*Dan zullen de oogen der blinden geopend worden*" (Isaïas 35. 4. 5). Welaan, mijne ziel, Jesus zelf zal komen, om uwe oogen te openen en u van uwe blindheid te genezen, om de nietigheid der wereld en van alles wat in de wereld is te zien en de waarde der hemelsche goederen en de grootheid der eeuwige

vermaken te beseffen; (ten 2de) „*Dan zullen de ooren der dooven openstaan, Aures surdorum patebunt*"; om te luisteren naar de stem des Heeren en niet naar de raadgevingen des duivels, der wereld of der driften; (ten 3de) „*Tunc saliet sicut cervus claudus, Dan zal de kreupele opspringen gelijk een hert*"; gij zult genezen worden van uwe traagheid en daar gij eerst onstandvastig waart in de dienst des Heeren, zult gij met ijver bezield worden om de wegen des Heeren met snelheid te bewandelen en onvermoeid door te zetten tot het einde toe; (ten 4de) „*Aperta erit lingua mutorum, De tong der stommen zal ontbonden zijn*"; om 's Heeren lof te zingen en van nu af aan, de bediening der Engelen waar te nemen; immers hunne taak is Gods lof in eeuwigheid te zingen; nooit, dag noch nacht, nooit geven zij zich eenige rust, altijd zingende: Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der heirkrachten (Is. 6. 3); eindelijk (ten 5de) Hij zal komen om uw hart vruchtbaar te maken in goede gedachten, woorden en werken en u voor te bereiden tot den Hemel, opdat gij zoudt komen waar Hij is.

Dierbare Jesus, wat groot geluk zal mij dan binnen weinige oogenblikken geworden! Gij mijn

Opperkoning, mijn God en mijn Al, zult tot mij komen, en ik, nietige aardworm en ondankbaar schepsel, zal U ontvangen. O wat geluk! welk eene genade! *fiat*, *fiat*, dat het zoo geschiede, lieve Jesus, dat het zoo geschiede! Ik verlang vurig naar U. Kom, Heere Jesus, kom. Geef U aan mij, genees mijne kwalen, zuiver mij, versier mij, heilig mij en maak mij zalig. Amen.

---

179. Verlangen naar Jesus.

Kom, Heere Jesus, geef U aan mij; wil niet langer vertragen. Kom spoedig; want ik verlang vurig met U vereenigd te worden. Kom en zuiver mij van alle vlekken, onvolmaaktheden en gebreken; wijl deze U zouden mishagen. Kom, Heere Jesus; genees de geestelijke krankheden mijner ziel; genees hare traagheid en laauwheid in uwe dienst, opdat ik voortaan ijverig zij in al mijne pligten. Kom, Heere Jesus, en verrijk mij met alle deugden; wijl deze en geene andere sieraden U welgevallig zijn kunnen. Kom, Heere Jesus, en vestig uwen troon in mijn hart; kom en verlaat mij niet meer; want ik verlang U te bezitten en niets anders.

Voortaan wil ik U alleen beminnen, voor U leven, alles voor U doen en lijden en eindelijk voor U sterven, om eeuwig met U te heerschen in den hemel. Amen.

---

180. Gebed tot Maria.

O Maria, getrouwe Maagd, bid voor mij, opdat ik steeds getrouw zij aan de genade van God. O Maria, ik bewonder uwe getrouwheid in alles wat God van U verlangde, of Hem behagelijk was; in alles wat de wet U oplegde; in alles wat de Voorzienigheid over U beschikte; eindelijk in alles, wat het belang onzer zaligheid betrof; immers uwe getrouwheid jegens ons is zóó groot, dat Gij ons allen als uwe kinderen behandelt en onder uwe bescherming neemt. O Maria, ik bid U, van nu bijzonder uwe moederlijke zorg aan mij te betoonen, NU, daar ik Jesus, uwen goddelijken Zoon, ga ontvangen; ik geef U mijn hart opdat Gij het zuivert, versiert en tot de komst van Jesus voorbereidt. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

181. Smeekschrift aan den Koning.

O ziel, verheug u wijl Jesus, uw Opperkoning, zijne intrede in u gedaan heeft. Wat vreugde ziet men gewoonlijk in de stad, in welke de Koning zijne intrede gedaan heeft; maar hoeveel grooter moet nu uwe vreugde zijn, daar Jesus, uw Opperkoning, tot *u* gekomen is en zijn verblijf in *u* genomen heeft. Ja zeker zal ik mij nu verheugen, lieve Jesus! Mijn geluk is groot en gaat alle beschrijving te boven. Ik groet U, lieve Jesus, en buig mij ootmoedig voor U neder, om U te aanbidden en U mijn smeekschrift aan te bieden. Ik vraag U slechts eene gunst, namelijk de genezing mijner geestelijke kwalen; ik vraag die met groot vertrouwen, wijl Gij haar beloofd hebt door den mond van den Profeet Isaïas (Cap. 35. 4. 5. 6): „*De Heer zelf zal komen en u genezen. Dan zullen de oogen der blinden geopend worden en de ooren der dooven openstaan; dan zal de kreupele als een hert springen en de tong der stommen zal ontbonden zijn*". Dierbare Jesus, daar Gij nu tot mij gekomen zijt, genees nu volgens uwe beloften de geestelijke kwalen mijner ziel. Ontferm U mijner, lieve Jesus, en heb mede-

lijden met mij, want de kwalen mijner ziel zijn groot en menigvuldig; weiger mij deze gunst niet; 't is immers daarom dat Gij tot mij gekomen zijt. Trek mijn hart af van de wereld en van alles wat in de wereld is; genees mijne traagheid, laauwheid en onachtzaamheid in uwe dienst en maak mij ijverig in het volbrengen mijner pligten; immers de laauwheid mishaagt U tot walgens toe en doet U zeggen: „Ach of gij koud waart of heet; maar omdat gij laauw zijt en noch koud noch heet, zal Ik u uitspuwen uit mijnen mond" (Ap. 3. 15. 16).

O Jesus, wil mij niet uitspuwen; maar heb medelijden met mij; ontsteek in mij het vuur uwer liefde, opdat ik voortaan ijverig zij, en mijne pligten naauwkeurig en met liefde verrigte. Amen.

---

182. De blinden zien.

O Jesus, open nu mijne oogen, om de nietigheid van al het aardsche en de waarde van het hemelsche te zien en grondig te beseffen. Wat is toch alles, wat de wereld mij aanbiedt, wat anders dan ijdelheid en kwelling des geestes? Niets van al het aardsche kan mij gelukkig

maken, veel minder verzadigen; wijl ik voor U alleen geschapen ben. O Jesus, open nu mijne oogen, opdat ik dit zien en grondig beseffen moge. Ach, ik bid U, weiger mij deze gunst niet; NU bijzonder, terwijl Gij nog in mijn hart zijt. Gij immers hebt het beloofd door den mond van den profeet Isaïas; zeggende, dat bij uwe komst *de oogen der blinden geopend zullen worden.* Derhalve bid ik U, lieve Jesus, van mijne oogen te openen, opdat ik de ijdelheid van al het aardsche en vergankelijke zien moge, om voortaan U alleen te beminnen, te zoeken en aan te kleven; want wat is er mij in den hemel en buiten U, wat wil ik op de aarde, o God mijns harten en mijn deel o God in eeuwigheid. Amen.

---

183. De dooven hooren.

Minnelijke Zaligmaker, Gij hebt beloofd door den mond van den profeet Isaïas, dat bij uwe komst *de ooren der dooven zouden openstaan;* ik bid U derhalve, mijne ooren te openen, opdat ik voortaan uwe stem hoore en steeds naar uwe inspraken luistere. Ach, hoe dwaas was ik, toen ik naar de wereld en de ingevingen van Satan en des vleesches luisterde; want hunne ge-

sprekken zijn ijdel en hunne ingevingen bedriegelijk. Zij spreken van vermaken, grootheden, rijkdommen en zinnelijke voldoeningen, evenals ware ons geluk daarin gelegen. O neen, lieve Jesus; niets van dit alles kan mij gelukkig maken; want Gij alleen zijt mijn God en mijn Al, mijn eenigst heil en mijn deel in eeuwigheid. Spreek, Heer, uw dienaar luistert. Hoe zoet is mij uwe stem, die mij zegt: „Mijn zoon, kom; onthecht u van alles en geef u geheel aan Mij, dan zult gij gelukkig zijn." O Jesus, ik heb uwe stem gehoord; ik ben tot U gekomen en Gij hebt U met mij vereenigd. O zoete vereeniging! nu ben ik gelukkig, spreek nu tot mij en leer mij, dat buiten U alles ijdelheid is en Gij alleen mij gelukkig kunt maken, opdat mijn hart van alles ontbonden worde en voortaan geheel aan U zij. Amen.

---

184. De kreupelen wandelen.

O Jesus, hoe zoet is het bij U te zijn! Gij zijt de Geneesheer aller kwalen, en vooral der traagheid, laauwheid en onachtzaamheid. Gij heb het beloofd, lieve Jesus, zeggende, dat bij uwe komst *de kreupele als een hert zal springen* (Isaïas 35. 6).

Lieve Jesus, nu ben ik waarlijk gelukkig, wijl Gij gekomen zijt, om mijne traagheid en onachtzaamheid te genezen en mij op te wekken tot ijver en naarstigheid. Ik vertrouw dat Gij mij nu zult helpen en bijstaan om als een hert, met snelle vlugt voortgang te doen in de heiligheid en volmaaktheid, en als eene duif mij hemelwaarts te verheffen, tot God op te vliegen en in Hem te rusten. O God, trek mij tot U, verlos mij van het aardsche ligchaam, 'twelk de ziel bezwaart en haar belet, zich ten hemel te verheffen. Trek mij, bid ik U, tot U, opdat ik den weg der zaligheid vlijtig bewandele, mijne pligten met ijver volbrenge en volharde tot het einde toe. O ja, lieve Jesus, zoete Zaligmaker, geef dat ik ijverig zij in al mijne werken, vooral in het volbrengen der godvruchtige oefeningen, namelijk in de morgen- en avondgebeden, in de meditatiën en godvruchtige lezingen, in het bijwonen der H. Mis, het Lof en andere godvruchtige oefeningen; in het bezoeken van het aanbiddelijk Sacrament en der H. Maagd Maria; in het bidden der 14 statiën van den H. Kruisweg, eindelijk in het ontvangen der H. Sakramenten, de Biecht en de H. Communie; met één woord, geef, lieve Jesus, dat ik ijverig in

alles zij, wijl de laauwheid en traagheid U zoo zeer mishagen en mij zoo nadeelig en gevaarlijk zijn. Hoe schrikkelijk zijn deze uwe woorden: „*Ach of gij koud waart of heet*, maar omdat gij laauw zijt, zal Ik u uitspuwen uit mijnen mond" (Ap. 3. 15. 16). O Jesus, bewaar mij toch voor zulk ongeluk en geef dat ik in al mijn doen en laten ijverig zij en er mij steeds op toelegge om U te behagen en uwen H. wil in alles te volbrengen. Amen.

---

185. De stommen spreken.

O Jesus, mijn God en mijn Al, mijn Trooster in bitterheden en mijne zalving in alle zielskwalen; Gij *kunt* en Gij *wilt* mij ook genezen. Ik bid U ootmoedig den band mijner tong te ontbinden, opdat ik voortaan uwen lof steeds verkondige. Ik vertrouw, dat Gij mij deze gunst niet zult weigeren; Gij immers hebt het beloofd, zeggende, dat bij uwe komst *de tong der stommen ontbonden zal worden* (Isaïas 35. 6), Ik bid U derhalve, lieve Jesus, mijne tong te willen ontbinden, opdat het mij een genoegen zij uwen lof steeds te verkondigen. Gij hebt mij zulke groote dingen gedaan, dat ik er U nooit genoeg voor kan

loven en danken. Minnelijke Zaligmaker, ik zal derhalve mijn best doen, om U, zooveel ik kan, te loven, te danken en te verheerlijken. Ik zal overal uwe grootheden verkondigen en uwe eer en glorie bij allen voorstaan en verdedigen. Doch wie ben ik, om zulks te doen? Helaas, ik ben een verworpen aardworm, een ondankbare booswicht en mijne woorden zijn daarenboven dor, koud en als het ware, onverschillig; ik bid U derhalve, mijne tong te willen ontbinden, en de woorden op mijne tong te leggen, die ik moet spreken om vruchten voort te brengen en den glans uwer heerlijkheid meer en meer te verspreiden. Amen.

---

186. Gebed tot Maria.

O Maria, getrouwe Maagd, bid voor mij, opdat ik altijd ijverig en getrouw in alles zij. Ik bewonder uwe getrouwheid in het volbrengen van alles wat God van U vorderde. Hoe getrouw waart Gij om uwen eenigen Zoon te laten besnijden, hoewel Hij er niet toe verpligt was! Hoe getrouw in Hem op te offeren en volgens de voorschriften der wet wederom vrij te koopen! Hoe getrouw om U zelven volgens de wet te

laten zuiveren en alle feestdagen der wet te onderhouden! Hoe getrouw in Jesus op alle wegen te volgen, zelfs tot op Calvarië, en met Hem alles te lijden! O Maria, door deze uwe getrouwheid bid ik U, mij den geest van een waren ijver en eene naauwkeurige getrouwheid te verwerven. O Maria, verstoot mij toch niet; heb medelijden met mij ten aanzien mijner zwakheden; ondersteun mij in het midden der gevaren, opdat ik getrouw blijve, geheel voor God leve en volharde tot het einde toe. Amen.

OEFENINGEN.

1. Een nederige gedachte van zich hebben, zich zelven aanzien als een *blinde*, *doove*, *kreupele* en *stomme*. 2. Met vertrouwen zijne armoede, zielskwalen en geestelijke ellenden aan Jesus blootleggen. 3. Jesus beminnen en Hem dankbaar zijn, wijl Hij zich gewaardigt tot u te komen, om uwe zielskwalen te genezen en u in uwe armoede te verrijken.

—o—

TWINTIGSTE OEFENING.

Over de oneindige volmaaktheden van God.

VOOR DE H. COMMUNIE.

187. De volmaaktheden van God.

O ziel, buig u ootmoedig neder voor den Heer uwen God, die oneindig is in volmaaktheden. De profeet David zegt: „*Groot is de Heer en hoogst lofwaardig en zijne grootheid is oneindig*" (Ps. 144. 3).

O God, ik ben beschaamd voor U. Hoe groot, hoe verheven, hoe oneindig zijt Gij in volmaaktheden! Alle mogelijke volmaaktheden zijn in U op eene volmaakte wijze. Alle voortreffelijkheden der schepselen zijn volmaakt in U, zonder vermenging van eenige onvolmaaktheid. O mijn God! ik geloof vastelijk, dat Gij het opperste en volmaaktste wezen zijt en oneindig het begrip van mijn verstand te boven gaat. Gij overtreft

al het geschapene in grootheid, heiligheid, waardigheid, verhevenheid en volmaaktheid. Alles wat de wereld bevat of mij aanbiedt is ijdelheid. Gij alleen zijt groot en verheven. Zoek ik grootheden, Gij zijt grooter; zoek ik schoonheden, Gij zijt schooner; zoek ik vermaken, Gij zijt vermakelijker; immers geen schepsel kan met den Schepper vergeleken worden, de H. Geest zegt: Die de sterkte gemaakt heeft is sterker, en die de schoonheden heeft voortgebragt is schooner (Vgl. Sap. 13. 3. 4).

O God, hoe zoet zijn mij deze gedachten en hoe verheugt zich mijn geest over uwe volmaaktheden! Waarlijk Gij zijt groot en uwe grootheid is oneindig, Gij besluit alle denkbare volmaaktheden noodzakelijkerwijze in U. Zij zijn in U volmaakt, onveranderlijk, eeuwig; zij kunnen niet vermeerderd, noch verminderd worden. Gij zijt gelukkig in U zelven en hebt ons onder geen opzigt noodig, doch wij zijn ongelukkig zonder U en hebben U altijd, overal en onder alle opzigten noodig; de H. Augustinus zegt teregt: ,,O Heere! Gij hebt ons voor U geschapen en ons hart is ongestadig en ontevreden totdat het in U rust"; en wederom zegt hij: ,,O mensch! als gij zonder God zijt, zal God daarom niet

minder groot zijn; want Hij is niet grooter door u; maar gij zijt minder zonder Hem."

O God, oneindig in volmaaktheden, hoe gaarne denk ik aan U! Hoe gaarne spreek ik van U! Hoe gaarne werk ik voor U! Hoe zoet is het mij, voor U te leven, te lijden en te sterven! Gij immers zijt mijn God en mijn Al, en besluit alle volmaaktheden in U. Vele groote, schoone en voortreffelijke dingen worden er onder de menschen en in de gansche natuur gevonden; maar wat is dit anders dan een maaksel van uwe handen en eene schaduw uwer volmaaktheden? Hoe zoet is het mij, uit liefde tot U alles te verachten en geheel in U, om U en door U te leven! Ontvang mij, o mijn God, en geef dat ik voortaan geheel aan U zij. Kom, Heere Jesus, mijn opperste Goed, kom en geef U aan mij. Amen.

---

188. Zelfvernedering.

O God, oneindig in volmaaktheden, wie ben ik om voor uw aanschijn te verschijnen? De engelen hunne nietigheid beschouwende, werpen zich eerbiedig voor uwen luisterrijken troon neder en sidderend voor uwe goddelijke Majesteit dekken

zij hun aangezigt. Indien de engelen zich niet waardig erkennen, voor uw aanschijn te verschijnen, waar zal ik mij dan voor uw aanschijn verbergen? O God, ik sta verbaasd voor U, en mijn aanschijn voor U dekkende, zink ik weg in den afgrond van mijn NIET. Wie zijt GIJ en wie ben IK? Gij zijt het Opperwezen, oneindig in volmaaktheden; maar ik ben een NIET. Uit mij zelven heb ik niets, kan ik niets en ben ik niets. Ik zou nog in het niet zijn, indien Gij mij het aanzijn niet gegeven hadt; en zonder U zou ik eeuwig in het niet zijn gebleven; wat meer is, zonder U zou ik aanstonds tot het niet terugkeeren, want zonder U kan ik geen oogenblik blijven bestaan. O God, zoo ben ik dan voor U een nietig schepsel en onwaardig een blik van genade van U te ontvangen; en evenwel verwaardigt Gij U, U met mij bezig te houden en uwe oogen op mij te laten vallen; wat meer is, Gij, gewaardigt U, mij uit te noodigen, om tot U te komen en U als zielespijs te ontvangen, o wat goedheid, wat genade! *Heere, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts een woord en mijne ziel zal gezond worden.* Ditniettegenstaande wilt Gij bij mij zijn en noodigt Gij mij uit, om tot U te komen,

zeggende: „*Komt tot Mij allen, die begeerig naar Mij zijt, en verzadigt u aan mijne vruchten*" (Eccl. 24. 26).

O God, hoe groot is uwe goedheid en hoe onbegrijpelijk uwe vernedering! Gij vergeet als het ware uwe oneindige volmaaktheden, om U zelven te vernederen, tot mij te komen en *een* met mij te worden. O onbegrijpelijke liefde, o ongehoorde vernedering! Gij, o mijn God, wilt U met mij vereenigen en U zelven aan mij tot spijs geven; maar wie ben ik, om U te ontvangen en mij met U te vereenigen? Helaas, ik ben zoo flaauw, zoo onachtzaam en zoo liefdeloos! Helaas, ik ben zoo onvolmaakt, zoo vol gebreken en zonden! Tot de komst van aardsche vorsten maakt men duizende toebereidselen, maar ik, helaas, blijf ongevoelig voor uwe komst; Gij zijt de Koning der Koningen en toch ben ik onverschillig en verwaarloos ik mijn hart naar behooren te zuiveren en te versieren. Helaas, wat zal er dan van mij geworden? O God, ontferm U mijner; ontvang mijn hart, zuiver het, versier het en maak er een heerlijk verblijf voor U gereed, opdat ik U waardig ontvange en steeds met U vereenigd blijve. Amen.

189. Vertrouwen op God.

O God, wat zal ik doen? Gij zijt het oneindige Opperwezen, en ik ben een niet; Gij zijt de Heiligheid zelve en ik ben een ondankbare zondaar; ik ben niet waardig voor U te verschijnen, veel minder om U te ontvangen; wat moet ik dan doen? Moet ik mij daarom van U verwijderen en nalaten U in de H. Communie te ontvangen? Neen, mijn God, dat moet ik niet, dit zou U mishagen; want, al zijt Gij nog zoo groot en zoo verheven en al ben ik nog zoo nietig en zoo ellendig, Gij wilt toch bij mij zijn, om mij gelukkig te maken; derhalve zal ik om mijne nietigheid en ellende mij niet van U verwijderen; integendeel, ik zal met vertrouwen mij voor uwen troon nederwerpen, en U vurig bidden, in mijn hart een waardig verblijf voor U gereed te maken.

O God, ik buig mij eerbiedig voor uwen troon neder, U biddende, van mij niet te verstooten. Genadige God, verlaat mij niet; ontferm U mijner, terwijl ik U met groot vertrouwen aanroep; Gij immers hebt mij uitgenoodigd, en wilt dat ik met vertrouwen kome. Op deze uwe goedheid steunende, kom ik nu vol ver-

trouwen, om U te ontvangen, met U vereenigd te worden en eeuwig in U te rusten. O Jesus, mijn God en Al, geef U aan mij; geef mij die hemelsche en goddelijke spijs, welke alleen bekwaam is, mijn hart te verzadigen. Ja, lieve Jesus, geef U aan mij, opdat ik walge van alles wat de wereld mij aanbiedt en voortaan geen smaak meer hebbe tenzij in U alleen.

O ziel, het oogenblik nadert, dat Jesus tot u komen zal; hoe ingetogen, hoe zuiver, hoe heilig, hoe eerbiedig moet gij dan niet zijn! De engelen verschijnen met eerbied voor zijnen troon, nemen uit eerbied de gouden kroonen van hunne hoofden en leggen die aan zijne voeten neder, Hem lovende en verheerlijkende; verneder u dan ook voor den Heer uwen God, en neem uwe toevlugt tot Maria, opdat Zij voor u bidde, Zij immers is eene Moeder van Barmhartigheid. Amen.

---

190. Gebed tot Maria.

O Maria, spiegel der regtvaardigheid, bid vooral op dit oogenblik, opdat ik mijnen Heer en God heilig ontvange, welke Gij negen maanden in uwen maagdelijken schoot gedragen hebt.

O Maria, waarlijk, gij zijt *een spiegel der regtvaardigheid*, dat wil zeggen, een voorbeeld van heiligheid en van alle deugden. Mij in U spiegelende, word ik beschaamd zoo weinig overeenkomst met U te hebben. Gij, o Maria, waart zuiver van alle zonden en versierd met alle deugden; ik integendeel ben in zonden ontvangen en geboren, ik heb in zonden geleefd, en ben nog vol onvolmaaktheden, fouten en gebreken; en toch moet ik mijnen Jesus ontvangen; derhalve bid ik U, Maria, spiegel der regtvaardigheid, mijn hart te zuiveren, te versieren, en tot verblijfplaats voor Jesus in te rigten, opdat ik Hem met vrucht ontvange en Hij zijnen troon in mij vestige. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

191. Lof aan den volmaakten God.

O Jesus, mijn God en mijn Al, doe mij beseffen de kracht der woorden, welke de profeet David bij het beschouwen uwer oneindige volmaaktheden in de verrukking zijns geestes uitsprak: Groot is de Heer en hoogst lofwaardig en zijne grootheid is oneindig (Ps. 144. 3) O ja, mijn God, Gij zijt waarlijk groot en oneindig in volmaakt-

heden, en evenwel zijt Gij tot mij gekomen. Wie had zulks ooit kunnen denken? Ik ben een nietig, een ondankbaar en boosaardig schepsel, en toch zijt Gij tot mij gekomen.

O ziel, verneder u voor uwen Heer en God, erken zijne grootheden, verhevenheden en oneindige volmaaktheden, en loof Hem zooveel gij kunt; Hij immers is allen lof waardig; ja, Hij gaat allen lof te boven en nooit kan Hij genoeg geloofd worden. Verhef u ten hemel en zie hoe eerbiedig de engelen zich voor Hem neerwerpen en hoe vurig zij Hem loven. Nimmer geven zij zich rust, dag en nacht in alle eeuwigheid zingende: „*Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der heirkrachten, geheel de aarde is vol van uwe glorie.*" O ziel, vereenig u met hen en houd niet op den Heer te loven en te verheerlijken, wijl Hij zich aan u gegeven heeft. O Jesus, mijn God en Zaligmaker, zeker zal ik U loven en verheerlijken; Gij immers *zijt groot en hoogst lofwaardig en uwe grootheid is oneindig;* maar helaas, mijn lof is te gering! O konde ik alle schepselen bewegen om U onophoudelijk te loven! O hadde ik zoovele tongen als er starren in den hemel, zandkorrels op de aarde en druppels water in de zee zijn, om met dezelve en in

vereeniging met de hemelsche koren, uwen lof voortdurend te verkondigen; Gij immers zijt allen lof waardig, ja, gaat allen lof te boven. Wat eer voor mij U te mogen verheerlijken! Doordring mij al meer en meer van deze gevoelens, opdat ik U steeds love zooveel ik kan en Gij het begeert. Amen.

---

192. Geluk in den volmaakten God.

Wat geluk voor mij, Jesus, mijnen God en Al, ontvangen te hebben en met Hem innig vereenigd te zijn! Dierbare Jesus, Gij zijt nu in mij. Met U, in U en door U ben ik gelukkig; Gij immers zijt het opperste en volmaaktste wezen dat alle goed in zich besluit. Wat zou mij nog kunnen ontbreken, daar ik Jesus, die alle goed in zich bevat, ontvangen heb, en innig met Hem vereenigd ben? Gewis kan mij nu niets ontbreken; immers zoek ik grootheden, verheffing of waardigheden, Hij is grooter, verhevener en waardiger; zoek ik schoonheid, Hij is schooner; zoek ik zoetigheden, Hij is zoeter; want geen schepsel kan met den Schepper vergeleken worden: daarom zegt de Wijze Man in het boek der Wijsheid: Die de sterkte ge-

maakt heeft is sterker, en die de schoonheden heeft voortgebragt is schooner (Vgl. Sap. 13. 3. 4). Wat zou mij dan nog kunnen ontbreken, als ik Jesus ontvangen heb en Hij zich met mij vereenigd heeft? O neen, lieve Jesus, gewis kan mij nu niets ontbreken. In en door U heb ik alles, bezit ik alles en ben ik gelukkig. Helaas, lieve Jesus, hoe dwaas was ik, toen ik mij van U verwijderde en naar het schepsel keerde! Buiten U is alles ijdelheid; alles baart kwelling en bitterheid des geestes. Hoe gelukkig ben ik derhalve, daar ik nu met U vereenigd ben en hoop, eeuwig met U vereenigd te zullen blijven! Hoe zou ik nog zoo dwaas kunnen zijn, van buiten U mijne rust, mijnen troost, of mijn genoegen te willen zoeken? Neen, mijn God, ik wil zoo uitzinnig, zoo ondankbaar niet meer zijn. Ik zoek U alleen en zal U alleen beminnen. Ziedaar, mijn God, het voornemen, dat ik thans maak; sta mij bij, om het steeds ten uitvoer te brengen; wijl ik zwak en aan veranderingen onderworpen ben. Amen.

193. Eerbied, aanbidding en liefde.

O ziel, buig u voor God, oneindig in volmaaktheden, eerbiedig neder en aanbid Hem met alle mogelijke vurigheid en ingetogenheid, terwijl Hij nog waarlijk en wezenlijk bij U is en in U rust.

Dierbare Jesus, mijn God en Al, ik aanbid U uit al mijn vermogen; Gij immers zijt groot en hoogst lofwaardig en uwe goedheid is oneindig, uw naam is: „HEER DER HEIRSCHAREN, *groot van raad en onbegrijpelijk van gedachte*" (Jeremias 32. 18. 19). Gij bewoont een ongenaakbaar licht (1 Tim. 6. 16) en gaat onze wetenschap te boven (Job 36. 26) en hij, die uwe Majesteit zou willen doorgronden, zal door de glorie verplet worden (Prov. 25. 27). Ofschoon Gij zoo groot en zoo oneindig in volmaaktheden zijt, zijt Gij nu evenwel tot mij gekomen en gewaardigt Gij U in mij uw verblijf te nemen. Welk eene vernedering! Wat liefde en dankbaarheid ben ik U daarvoor niet verschuldigd? O Jesus, mijn God en mijn Al, ik aanbid U in vereeniging met de engelen, de heiligen en de H. Maagd Maria en roep U onophoudelijk toe: „*Heilig, Heilig, Heilig, Heere God der heirkrachten,*

geheel de aarde is vol van uwe glorie". Dat de wereld met al hare ijdelheden voor mij verdwijne, ik zoek en verlang niets anders dan U onophoudelijk te loven, mij geheel aan U te geven en U alleen te beminnen. O ja, mijn Jesus, U te loven, mij geheel aan U te geven en U alleen te beminnen, is het eenigste verlangen van mijn hart. Geef dat ik U beminne uit geheel mijn hart, uit geheel mijne ziel en uit al mijne vermogens; geef dat ik U alleen beminne; geef dat de vurige kracht uwer liefde mijn hart geheel inneme en vertere, opdat ik door de liefde uwer liefde sterve, gelijk Gij U gewaardigd hebt uit liefde voor mij aan een schandvol kruis te sterven. Amen.

---

194. Gebed tot Maria.

O Maria, spiegel der regtvaardigheid, bid voor mij, opdat ik door de heiligheid van mijn leven een spiegel van regtvaardigheid en een voorbeeld van alle deugden zij. O Maria, leer mij, hoe zuiver, heilig en regtvaardig ik leven moet; vermits Jesus, de Heiligheid zelve, tot mij gekomen is en Hij een allergrootsten afkeer heeft van alle zonden, onvolmaaktheden

en gebreken. O Maria, geef dat ik mij steeds spiegele in uw voorbeeld en in de heiligheid van uw leven en er mij op toelegge, om haar ten minste van verre na te volgen. Geef dat ik door een deugdzaam en stichtend leven voor allen een spiegel van regtvaardigheid en heiligheid zij; geef dat ik volmaakt leve, gelijk Gij volmaakt geleefd hebt, en gelijkvormig worde aan Gods volmaaktheden, gelijk Jesus ons bevolen heeft, zeggende: „*Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw hemelsche Vader volmaakt is*" (Matt. 5. 48). Amen.

OEFENINGEN.

1. Uit al zijn vermogen den volmaakten God loven. 2. Hem alleen zoeken en beminnen. 3. Het vergankelijke verachten, denkende: *Wat is al het aardsche bij God?*

—o—

EEN EN TWINTIGSTE OEFENING.

Beschouwing over Gods onmeetbaarheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

195. Gods onmeetbaarheid.

O ziel, buig u eerbiedig voor Gods troon neder, om Hem te aanbidden. Hoe groot, onmeetbaar en oneindig is Hij! Hij vervult hemel en aarde: Hij zelf zegt bij den profeet Jeremias (23. 24): „*Ik vervul hemel en aarde.*" O God, eerbiedig voor U neergebogen, aanbid ik uw oneindig en onmeetbaar wezen. De grootheid en uitgestrektheid van het heelal beschouwende, sta ik er verbaasd over; immers hoe groot is de *aarde!* Hoe groot de *zee!* Hoe groot de *maan!* Hoe groot de *zon!* Hoe groot en menigvuldig de *sterren!* Hoe groot het uitspansel des hemels, 'twelk al die hemellichten in zich bevat en nog millioenen meer zou kunnen bevatten! Hoe groot de tusschenruimte tusschen hemel en aarde, welke

ons die hemellichten zoo klein doet voorkomen? Doch hoe groot zijt Gij, o mijn God! wijl hemel en aarde U niet kunnen bevatten. De Wijze Man zegt: „*De hemelen der hemelen kunnen U niet bevatten*" (3 Regum 8. 27). O God, hoe onmeetbaar en onbegrijpelijk is uw wezen! Gij vervult alles, zonder ingesloten te zijn; Gij zijt overal tegenwoordig, zonder verdeeld te wezen; Gij zijt boven alles, zonder verheven te zijn; Gij zijt beneden alles, zonder vernederd te zijn; Gij zijt buiten alles maar niet uitgesloten. O God, hoe wonderbaar is uw wezen en hoe ver boven het begrip van ons verstand! Gij bevat alles; alles bestaat in en door U; maar Gij kunt nergens door-, op- of ingesloten, noch door tijden, noch door plaatsen, noch door iets wat in den hemel of op de aarde is, immers *de hemelen der hemelen kunnen U niet bevatten*. O oneindige, o onmeetbare God, hoe onbegrijpelijk zijt Gij voor 's menschen verstand. Ik aanbid en bemin U om uwe oneindige volmaaktheden en werp mij neder in den afgrond van mijn niet, om U te verheerlijken, te loven en te aanbidden. O God, ik sta verbaasd bij de aanschouwing uwer oneindige grootheden, vooral, omdat Gij, zoo groot en zoo oneindig, U evenwel gewaardigt tot mij

te komen en U zelven als zielespijs aan mij te geven. O Jesus, Gij, hoewel oneindig, zijt toch waarlijk en wezenlijk tegenwoordig in het H. Sakrament des Altaars en geeft U in de H. Communie geheel aan mij. O wat goedheid! O wat liefde! De onmeetbare God zal tot mij komen, en ik zal Hem ontvangen! Hij, dien Hemel en aarde niet kunnen bevatten, zal tot mij komen, en ik zal Hem ontvangen! Hij, dien Hemel en aarde niet kunnen bevatten, zal tot mij komen en zal zich in mij opsluiten! O zoo ik Hem waardig konde ontvangen! Dierbare Jesus, ik werp mij nu ootmoedig voor U neder, U om vergiffenis smeekende voor al mijne zonden, onvolmaaktheden, ondankbaarheden, trouweloosheden en gebreken, waardoor ik hatelijk, verfoeijelijk of onaangenaam in uwe oogen zou wezen, en tevens U vurig biddende mij de genade te geven, om U heilig te ontvangen. Amen.

---

196. Bijzondere tegenwoordigheid van Jesus in het H. Sakrament.

Dierbare Jesus, al zijt Gij volgens uwe Goddelijke natuur onmeetbaar en overal tegenwoordig, evenwel zijt Gij volgens uwe *menschelijke* natuur

slechts tegenwoordig in den hemel en in het H. Sakrament des Altaars, waar Gij van uwe engelen omgeven en aanbeden wordt. O Jesus, ik vereenig mij met die hemelsche geesten, om U te aanbidden. Hoe eerbiedig zijn zij voor uwen troon en hoe eerbiedig behoor ik niet te zijn, vooral nu ik U in de H. Communie moet ontvangen! O konde ik U een zuiver, verstorven en van liefde brandend hart aanbieden! Jesus, ik geloof, dat Gij, die volgens uwe goddelijke natuur onmeetbaar en overal tegenwoordig zijt, volgens uwe *menschelijke* natuur op eene bijzondere wijze tegenwoordig zijt in het H. Sakrament des Altaars. Ja, lieve Jesus, ik geloof, dat Gij hier waarlijk en wezenlijk tegenwoordig zijt met Godheid en menschheid, met ziel en ligchaam, met vleesch en bloed, gelijk Gij verheerlijkt in den hemel zijt. De engelen, die U in den hemel aanbidden en zich voor uwen troon nederwerpen, omringen ook het H. Tabernakel, waar Gij rust in het H. Sakrament des Altaars; zij werpen zich daar voor U neder, dekken uit eerbied hun aangezigt voor U en U dag en nacht en in alle eeuwigheid lovende zingen zij: „*De lof en de heerlijkheid en de wijsheid en de dankzegging, de eer en de magt en de sterkte komt onzen God toe*

in alle eeuwigheid. Amen!" (Ap. 7. 12). Als de engelen zoo vol eerbied voor U zijn, zich zoo diep voor U vernederen en U zoo vurig loven en verheerlijken, wat moet ik dan niet doen? Hoe zal ik mij ooit diep genoeg voor U kunnen vernederen? Hoe zal ik mij verstouten, tot U te naderen, om U te aanbidden, te loven en te ontvangen! Dierbare Jesus, ik erken volgaarne niet waardig te zijn voor uw aanschijn te verschijnen, en veel minder U te ontvangen en met U vereenigd te worden; maar, dewijl Gij het wilt zal ik met vertrouwen tot U komen en mij verstouten U te ontvangen. O Jesus, ontferm U mijner, die een niet voor U ben; verstoot mij niet, hoewel ik een zondaar, een ondankbare en trouwelooze ben; gedenk uwe goedheid en heb medelijden met mij. Zie, lieve Jesus, ik kom nu met groot vertrouwen tot U, om U te ontvangen met een levendig geloof, eene vaste hoop, vurige liefde en diepe ootmoedigheid. Kom, Heere Jesus, kom en geef U aan mij. Amen.

---

197. Gebed tot Maria.

O Maria, zetel der wijsheid, bid voor mij, opdat mijn hart een heerlijke zetel worde voor

Jesus, onmeetbaar en oneindig wijs, dien ik na eenige oogenblikken in de H. Communie zal ontvangen. O Maria, teregt wordt gij genoemd ZETEL DER WIJSHEID, omdat gij Jesus, *in wien alle schatten van wijsheid en wetenschap verborgen zijn*, negen maanden in uwen schoot gedragen hebt, alsmede omdat Hij U op eene buitengewone wijze met de gaaf van wijsheid heeft bevoorregt. Bestraald door het licht dier goddelijke wijsheid, hebt Gij steeds het aardsche als nietig veracht, en het hemelsche als een kostbare parel beschouwd, in al uw doen en laten geen ander doel hebbende, dan de eer van God, en zijn welbehagen. O Maria, bid voor mij, opdat ik volgens dezen geest van wijsheid, geheel voor God leve en Jesus dikwijls met nederigheid en liefde ontvange. O Maria, ontvang mijn hart en maak er een zetel voor Jesus gereed, opdat Hij er steeds blijve wonen. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

198. Verzuchtingen tot den onmeetbaren God.

O ziel, verbeeld u de grootheid en onmeetbaarheid van Jesus, uwen God, dien gij nu ontvangen hebt. Hij zelf zegt bij den profeet

Jeremias (23. 24): „*Ik vervul hemel en aarde. Coelum et terram Ego impleo, dicit Dominus.*"

Dierbare Jesus, daar Gij hemel en aarde vervult, hoe zijt Gij dan tot mij gekomen en hoe hebt Gij U in mij opgesloten? Hoe bekrompen, hoe klein, hoe nietig moet U mijn hart wel niet toeschijnen? Hoe kunt Gij er blijven, aangezien hemel en aarde U niet bevatten kunnen? Daar Gij zoo groot, zoo oneindig, zoo onmeetbaar zijt, hoe verwaardigt Gij U dan, uw verblijf in mij te nemen?

Mijn kind, de liefde heeft er mij toe bewogen. Ik rust thans in uw hart en vervul hetzelve zonder ingesloten te zijn. Ik heb mij geheel aan U gegeven en ben geheel in U; maar toch ben ik overal tegenwoordig. Ik vervul hemel en aarde; Ik bevat het heelal en alles bestaat in Mij, door Mij en om Mij, en toch ben Ik tot u gekomen en verblijf nu waarlijk en wezenlijk in u.

Heere Jesus, eerbiedig voor U neergebogen bewonder ik dit groot en onbegrijpelijk geheim en aanbid uwe liefde, die U bewogen heeft, U zelven zoo diep te vernederen. Ik loof uwe onmeetbaarheid en aanbid uwe alomtegenwoordigheid. „Gij zijt hooger dan de hemel, dieper dan de hel, langer dan de aarde en breeder dan de

zee" (Job 11. 8. 9) en ditniettegenstaande, zijt Gij nu waarlijk en wezenlijk in mij. O wat groot geheim. De Onmeetbare is in mij! O wat geluk voor mij! Ik leef in U; ik beweeg mij in U; ik ben in U. „*In ipso enim vivimus, movemur et sumus*" (Act. 17. 28). O wat geluk! Gij in mij en ik in U, o mijn God en mijn Al. Amen.

---

199. Wandelen voor God.

O ziel, verbeeld u, dat Jesus, thans in uw hart rustende, u zegt: „Daar Ik uw God en Al ofschoon in uw hart opgesloten overal tegenwoordig ben, heb Ik u een verzoek te doen, namelijk van altijd in mijne tegenwoordigheid te wandelen en volmaakt voor Mij te leven. *Ambula coram me et esto perfectus.* Wandel voor Mij en wees volmaakt" (Gen. 17. 1).

Dierbare Jesus, uw verzoek is kort in woorden, maar groot in beteekenis: *Wandel voor Mij en wees volmaakt.* Ik zal trachten met behulp uwer genade er trouw aan te beantwoorden, ik zal trachten steeds voor U te wandelen; immers waar ik ben of niet, Gij zijt altijd bij mij en let altijd op mij en op alles wat ik doe. Dierbare Jesus, ik geloof vastelijk, dat Gij overal tegen-

woordig zijt en ik mij nooit voor U kan verbergen; waar ik mij keer of wend, Gij zijt altijd bij mij en let altijd op mij. ,,Zoo ik opsteeg ten hemel, daar zijt Gij; daalde ik neder ter onderwereld, Gij zijt er; sloeg ik in het morgenrood mijne vleugelen uit, en liet ik mij neder aan het einde der zee, ook daarheen zou uwe hand mij geleiden en uwe regterhand mij vatten" (Ps. 138. 10). O Jesus, oneindig wezen, doe mij deze waarheid wel beseffen en geef dat zij zulken indruk op mij make, dat ik voortaan heilig voor U leve. O ja, lieve Jesus, ik wil geheel voor U leven en alles vermijden, wat eenigszins aan uwe heilige oogen zou kunnen mishagen. Gij zijt het leven mijner ziel, door hetwelk ik leef; mijne eenige hoop, op wie ik vertrouw; mijne eenige glorie, naar welke ik streef. O Jesus, ik geef mij geheel aan U, met het vaste besluit van voortaan voor U alleen te leven, ontvang mijn geheugen, om steeds aan U te denken, mijn verstand, om alles vastelijk te gelooven, wat Gij geopenbaard en door de H. Kerk ons voorgesteld hebt om te gelooven; mijnen wil, om altijd aan uwen wil gelijkvormig te zijn; mijn hart, om steeds van liefde voor U te branden en niets dan U alleen te beminnen; mijne vrij-

heid, om haar door de banden der heilige gehoorzaamheid gebonden te houden en er geen gebruik van te maken, tenzij om mijne pligten volgens uwen wil te volbrengen. Ontvang mij geheel en al, lieve Jesus, met alles wat in mij is of mij aangaat. Onderdruk in mij alle kwade begeerlijkheid en elke zucht of neiging tot ijdele en vergankelijke dingen, om voortaan aan U alleen te denken, voor U alleen te wandelen en U alleen te beminnen. Amen.

---

200. Droefheid over het vergeten van God.

Dierbare Jesus, Gij zijt mijn God en mijn Al; Gij zijt geheel mijne hoop en het eenige voorwerp mijner liefde. Gij zijt mijn vreugde in dit leven en het deel mijner erfenis in het andere; en toch helaas, heb ik U niet bemind; ik heb U vergeten. Te laat heb ik U gekend, o schoonheid zoo oud en zoo nieuw! Te laat heb ik U bemind; en nu bemin ik U nog niet, gelijk Gij behoort bemind te worden. Gij waart bij mij en in mij en toch dacht ik niet aan U. Ik was in U, ik leefde en bewoog mij in U en toch vergat ik U. Waar ik ben of niet, ik ben altijd bij U en in U, omdat Gij overal zijt en mij overal

bewaart, beschermt, bestiert en geleidt, en toch heb ik U niet voor oogen; de wereld en hare vermaken, grootheden, schoonheden en vergankelijke goederen verwijderden mij van U en trokken mij tot zich, en aldus vergat ik U en wandelde ik buiten U, omdat ik door uwen geest niet leefde. Wee mij ongelukkige! De onredelijke schepselen bestaan uitsluitend om en voor U tot uwe verheerlijking; maar ik, begaafd met rede en verstand, heb mij van U verwijderd, om door de zonden den duivel te dienen. Ach, hoe spijt mij dit, lieve Jesus! Geef dat ik voortaan geheel voor U leve, altijd voor U wandele en volmaakt zij. Amen.

---

201. Voornemen van voortaan voor God te wandelen.

Dierbare Jesus, daar Gij nu tot mij gekomen en innig met mij vereenigd zijt, wil ik ook tot U komen en mij innig met U vereenigen; daarom maak ik nu het besluit steeds voor U te wandelen, en U steeds voor oogen te houden; ik zal trachten gestadig aan U te denken, dikwijls van U spreken en alles voor U te verrigten. Ik geef U mijn hart en mijne ziel, mijn leven en mijnen

dood, mijne vermogens en zintuigen, mijne vrijheid en mijnen wil, mijn verstand en geheugen; met één woord, ik geef U alles, ten einde alles tot uwe eer en glorie te gebruiken. Wanneer aardsche zaken mij somtijds van U zouden aftrekken, kom dan aanstonds door uwe genade tot mij en trek mij krachtdadig tot U, opdat ik, los van alles wat geschapen is, geheel voor U zij, steeds voor U leve, voor U wandele, voor U arbeide, voor U lijde en eindelijk voor U sterve. Amen.

---

202. Gebed tot Maria.

O Maria, zetel der wijsheid, bid voor mij, opdat ik steeds zuiver leve en mijn hart een aangename zetel zij voor Jesus, die de eeuwige wijsheid zijns Vaders is en thans zijn verblijf in mij gevestigd heeft.

O Maria, de naam van ZETEL DER WIJSHEID komt u met regt toe; immers gedurende uw geheele leven heeft de geest eener volmaakte wijsheid in u uitgeschenen, daar gij altijd God voor oogen hadt, immer Hem, God alleen, zocht en in al uwe noodwendigheden van Hem alleen steun en hulp verwachttet.

O Maria, ZETEL DER WIJSHEID, ik bid u voor mij van uwen goddelijken Zoon de ware wijsheid te verkrijgen; die wijsheid, welke mij leert, het aardsche te verachten, het goddelijke en het hemelsche te zoeken, den weg der volmaaktheid met ijver te bewandelen en in weerwil van alle beproevingen standvastig te blijven en te volharden. Amen.

OEFENINGEN.

1. Gods onmeetbaarheid met een levendig geloof aanbidden. 2. Zijne diepe vernedering bewonderen en navolgen, dewijl Hij zich in ons hart opsluit. 3. Altijd voor Hem wandelen, door dikwijls aan Hem te denken, dikwijls van Hem te spreken en alles voor Hem te doen.

—o—

TWEE EN TWINTIGSTE OEFENING.

Over Gods alwetendheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

203. God kent den afgrond van mijn niet.

De Apostel schrijft: (Hebr. 4. 13) ,,Geen schepsel is voor Hem onzigtbaar voor zijn aanschijn; maar alles is bloot en geopend voor de oogen van Hem, met wien wij te doen hebben."

Lieve Jesus, ik geloof dat Gij de alwetende God zijt, voor wien niets verborgen is noch zijn kan; alles is voor uwe oogen geopend; Gij kent mij en alles wat in mij is of in mij omgaat; Gij kent mij duizendmaal beter dan ik zelf. Gij weet en ziet, dat ik een niet voor U ben, voor weinige jaren bestond ik niet; ik was nog onbekend voor de wereld; niemand wist van mij te spreken en nu nog zou ik in het niet zijn, indien uwe

goedheid mij het bestaan niet gegeven hadde en ik zou aanstonds tot het niet terugkeeren, indien uwe alvermogende hand mij niet voortdurend bewaarde. O Jesus, mijn God, ik ben dan waarlijk een niet voor U; ik ben de minste uwer weldaden niet waardig; Gij weet en ziet dit beter dan ik; maar, o wat goedheid! op zoo iemand verwaardigt Gij U neêr te zien; zoo iemand verwaardigt Gij U met weldaden te overladen, en met een bezoek te vereeren. O wat goedheid en liefde! Minnelijke Jesus, nooit kan ik uwe goedheid en liefde genoeg bewonderen; nooit kan ik er U dankbaar genoeg voor zijn. Gij noodigt mij zoo minzaam uit om tot U te komen en zijt bereid, mij in liefde aan uwe heilige tafel te ontvangen en met het brood der Engelen, met uw eigen vleesch en bloed te spijzen. O wonder van goedheid! Gij vergeet uw grootheid en waardigheid, alsmede mijne ellende en nietigheid, om mij volgens uwe barmhartigheid te verheerlijken en met weldaden te overladen. Uw naam zij daarvoor eeuwig geloofd en verheerlijkt. Amen.

---

204. God kent de menigte mijner zonden.

O mijn Jesus, nooit kan ik de menigte uwer barmhartigheden genoeg loven en prijzen, nooit kan ik er U genoeg dankbaar voor zijn. Gij kent mijne nietigheid, onwaardigheid en trouweloosheid en toch noodigt Gij mij uit om tot U te komen en U als zielespijs te ontvangen, zeggende: *neemt en eet; dit is mijn ligchaam.* Minnelijke Zaligmaker, hoe kunt Gij jegens mij zoo goed zijn? Zijt Gij dan vergeten, wie ik ben? Weet Gij dan niet dat ik een zondaar, een ondankbare, een trouwelooze ben? Kent Gij dan de menigte mijner zonden, onvolmaaktheden en gebreken niet? Gedenkt Gij dan niet meer, dat ik U zoo dikwijls en zoo grootelijks onteerd, veracht en versmaad heb?

O ziel, ik weet alles, alles is mij duidelijk bekend; alles is bloot en geopend voor mijne oogen. Ik ken alle misdaden, waaraan gij u schuldig gemaakt heb, hetzij door werken, door woorden, door gedachten of door verzuimenissen; zelfs heb ik op uwe schreden gelet en het getal uwer voetstappen geteld; want niets is verborgen voor mijne oogen; ik ken uw begin en uw einde en heb de geheimste gedachten uws

geestes onderzocht en al uwe onvolmaaktheden, gebreken en zonden gezien.

Dierbare Jesus, als Gij alles zoo kent en al mijne misdaden voor U zoo openbaar zijn, hoe verwaardigt Gij U dan uwe oogen tot mij te wenden en mij uit te noodigen, om tot U te komen en U te ontvangen?

O ziel, Ik doe het uit enkele goedheid en medelijden; Ik zag den ellendigen staat, waarin gij waart en wist dat gij zonder Mij eeuwig ongelukkig zoudet zijn, daarom had Ik medelijden met u en gaf Ik mij aan u, om u hier en hiernamaals gelukkig te maken.

Genadige Jesus, heilige en alwetende God! voor uw aanschijn neêrgebogen, dank ik U van ganscher harte voor eene zoo groote goedheid en barmhartigheid. O konde ik U naar behooren loven en prijzen! O konde ik U naar behooren dankbaar zijn en mij geheel aan U geven.

---

205. Vernedering en vertrouwen.

O Jesus, alwetende God, daar al mijne misdaden, onvolmaaktheden en gebreken openbaar zijn voor uwe oogen en de minste vlek U zeer mishaagt, ben ik beschaamd in uwe tegenwoor-

digheid te verschijnen. De engelen, die zuivere geesten, erkennen zich niet waardig voor U te verschijnen; zij werpen zich uit eerbied voor U neder en houden niet op, U te loven en te verheerlijken, zingende: „*Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der heerkrachten*" (Is. 6. 3). Indien de engelen, die zuivere geesten, zich niet waardig erkennen om voor U te verschijnen en uit eerbied hunne aangezigten bedekken, hoe zal ik, zoo vol onvolmaaktheden en gebreken, mij dan verstouten voor U te verschijnen of mij voor uwe oogen te vertoonen. *Voor uwe oogen* voor welke alles geopend is en die al mijne wegen bespieden, mijne misdaden kennen en afgrijzen hebben zelfs van de minste fouten en vlekken? Ach, Heer, wat zal ik beginnen? Zonder U ben ik ongelukkig, en om tot U te naderen, ben ik niet waardig; wat moet ik dan doen? Zal ik om mijne onwaardigheid terugblijven? Neen, lieve Jesus, dit mag, dit kan ik niet doen; dan immers zou ik U mishagen en mij zelven ongelukkig maken. Gij wilt bij mij zijn en noodigt mij uit tot U te komen, zeggende: „*Komt allen tot Mij.*" — En waarom noodigt Gij mij uit, tot U te komen? Omdat ik ellendig ben en om mij van mijne ellenden te verlossen: „Komt tot mij

allen, die vermoeid en beladen zijt en ik zal u verkwikken (Matth. 11. 28).

O wat goedheid! Gij wilt dan bij mij zijn om mij te verligten en op te beuren, en zoo schijnt Gij mijne ondankbaarheden te vergeten, om uwe barmhartigheid jegens mij te doen uitschijnen. Dank, lieve Jesus, duizendmaal dank, voor zulke genade! Op deze uwe goedheid, liefde en barmhartigheid vertrouwende, verstout ik mij tot U te naderen en U als zielespijs in de H. Communie te ontvangen. Kom, Heere Jesus, kom; ik verlang vurig naar U. Amen.

---

206. Smeekgebed.

Minnelijke Zaligmaker, daar Gij zoo goed jegens mij zijt en U verwaardigt tot mij te komen, werp ik mij eerbiedig voor U neder en vraag U slechts eene genade; namelijk, van mijne ziel te zuiveren en met het bruiloftskleed der liefde en der heiligmakende genade te versieren en zoo een aangenaam verblijf voor U zelven in mij gereed te maken. O Jesus, mijn toevlugt, mijne hoop en mijn Zaligmaker, geef mij goede gedachten; leer mij, hoe ik U moet aanbidden en verheerlijken en wat ik doen moet

om U te behagen; eene zaak is er, die ik weet dat U behaagt, namelijk: *een vermorzeld en vernederd hart. Cor contritum et humiliatum.* Derhalve bid ik U, mij zulk hart te geven, opdat ik U waardig ontvange. Lieve Jesus, ik zal dan tot U komen met een levendig geloof, eene vaste hoop en vurige liefde; ik vertrouw niet op mijne verdiensten, maar op uwe goedheid, en op de verdiensten van uw bitter lijden en pijnlijken dood. Ach, ik bid U, wend uwe alziende oogen af van mijne onvolmaaktheden, gebreken en zonden en vestig dezelve op de wonden die Gij aan het kruis voor mij ontvangen hebt en wier lidteekens Gij nu nog, terwijl Gij in den Hemel zijt, in uw verheerlijkt ligchaam bewaart. O Jesus, ontferm U mijner; zie, ik kom tot U met een vermorzeld en vernederd hart en verlang vurig U te ontvangen en met U vereenigd te leven en te sterven. Amen.

---

207. Gebed tot Maria.

O Maria, oorzaak onzer blijdschap, bid voor mij, opdat ik mij steeds in den Heer verblijde, wijl Jesus, de Verlosser der wereld uit U geboren is. O Maria, ik verheug mij over dezen

eere-titel, OORZAAK ONZER BLIJDSCHAP, welken de H. Kerk u geeft; wij immers waren slaven van Satan en lagen in de schaduw des doods; maar gij hebt ons den Verlosser Jesus Christus gebaard, door wien de ware vreugde is aangebragt. O Maria, bid voor mij en wees mij steeds eene *oorzaak van blijdschap*, vooral op het oogenblik, wanneer ik mijnen Jesus uwen Zoon in de H. Communie ga ontvangen. Geef mij de vreugde van een zuiver hart, van eene ware godsvrucht en vurige liefde, om met eene innige blijdschap uwen goddelijken Zoon te ontvangen en mij voortaan in Hem alleen te verheugen. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

208. Welkomstgroet en opdragt.

O Jesus, oneindige en alwetende God, wat geluk voor mij, U ontvangen te hebben! Wees welkom, lieve Jesus; wees duizendmaal gegroet; ik groet U met de innigste gevoelens van eerbied, hoogachting en liefde. Nogmaals welkom, lieve Jesus, mijn God en al! Mijn binnenste springt op van vreugde ter oorzake uwer komst: o wat geluk voor mij! o konde ik U er dank-

baar voor zijn! o konde ik U daarvoor ten allen tijde loven en danken! o konde ik er U in alle eeuwigheid voor prijzen en verheerlijken! Dierbare Jesus, voor U ootmoedig neêrgebogen, erken ik volgaarne, onbekwaam te zijn U daarvoor genoeg te loven en te danken; evenwel zal ik doen, wat ik kan en U zoo veel loven en prijzen als in mijn vermogen is.

Geef, lieve Jesus, dat alles wat in mij is, strekke tot uwe glorie; en dat ik U steeds verheerlijke door alles wat ik denk, door alles wat ik zeg, door alles wat ik doe, door alles wat ik lijd. Geef, dat ik voortaan alles met U beginne en met U eindige, in vereeniging met al de eer en glorie, welke U van het begin der wereld op aarde gegeven is, nog gegeven wordt en immer zal gegeven worden tot het einde der wereld, alsmede in vereeniging van al de eer en glorie, welke U in den hemel gegeven is van het begin der schepping, nog wordt gegeven, en gedurende de gansche eeuwigheid nog zal worden gegeven; in deze vereeniging wil ik alles doen en alles lijden. Amen.

209. Zelfvernedering.

Heere Jesus, alwetende God, alles is naakt en geopend voor uwe oogen (Hebr. 4. 17). Gij ziet derhalve al mijne onvolmaaktheden, gebreken, en zonden: hoezeer moeten deze U niet mishagen, wijl Gij oneindig heilig zijt. Gij zijt groot en heilig boven alle goden en niemand kan bij U vergeleken worden. Gij zijt de Heer onze God; de Heilige der heiligen; de oneindige, alwetende en albestierende God; en *toch zijt Gij tot mij gekomen!* Gij ziet al mijne onvolmaaktheden, welke U zeer mishagen, en *toch zijt Gij tot mij gekomen!* Gij overtreft de zon in glans en heerlijkheid en vervult hemel en aarde met luister en glorie, en *toch zijt Gij tot mij gekomen!* De engelen, die hemelsche geesten, vernederen zich voor U en erkennen zich niet waardig voor U te verschijnen, en *toch zijt Gij tot mij gekomen!* Dierbare Jesus, oneindig in heiligheid, Gij hebt U dan vernederd en zijt tot mij gekomen. Hoe zal ik mij dan ooit genoeg kunnen vernederen? O Jesus, geef dat ik mij kenne en U kenne en niets dan U begeere; dat ik mij vernedere en U verheffe en aan niets dan aan U denke. Minnelijke Zaligmaker, daar Gij nu in mij zijt,

bid ik U medelijden met mij te hebben, mij van alle zonden, onvolmaaktheden en gebreken te zuiveren en met alle deugden te versieren, opdat ik voortaan geheel voor U zij, gelijk Gij geheel voor mij zijt. Amen.

---

210. Bewondering van Gods goedheid.

O God, minnelijke Zaligmaker, hoe groot is uwe genade en barmhartigheid jegens mij! Gij kent al mijne zonden, die ik gedaan heb en nog doen zal: Gij kent mijne onwaardigheid, ondankbaarheid en trouweloosheid; ja, Gij weet dat ik heb verdiend aan handen en voeten geboeid in de eeuwige duisternis geworpen te worden, om eeuwig te branden; dit alles niettegenstaande zijt Gij evenwel tot mij gekomen. O wat goedheid! o wat liefde! o Jesus, mijn Heer en mijn God! Wat zal ik U vergelden voor al het goede, dat Gij mij gedaan hebt? Te midden mijner zonden hebt Gij mij gespaard, ja zijt zelf gekomen, om mij te bezoeken en U geheel aan mij te geven. O wat wonder van genade! wat zal ik U daarvoor vergelden, ik, die niets heb, ik, die slechts een onnutte knecht ben, ik, die U dagelijks zoo dikwijls beleedig? wat zou ik,

zoo ellendig, U kunnen vergelden? Ik ben als een niet voor uw aanschijn; en zoo ik alles gedaan hadde, wat Gij mij bevolen hebt of van mij verlangt, wat zou ik dan nog anders zijn, dan een *onnutte knecht?* Maar nu helaas! 't is er ver van af, alles gedaan te hebben, wat Gij mij bevolen hebt en van mij verlangt. Hoe dikwijls heb ik U beleedigd en hoe dikwijls gebeurt het nog, dat ik U beleedig? Wanneer zal dit eens veranderen? Wanneer zal ik eens beginnen, dankbaar te zijn en U opregt te dienen en te beminnen? Dierbare Jesus, uit mij zelven heb ik geene hoop; want uit mij zelven kan ik niets goeds ter zaligheid; ik kan uit mij zelven bijna niets anders dan zondigen. Als ik zeg: „'t is tijd den Heer getrouw te dienen en met eene zuivere liefde te beminnen; derhalve zal ik nu beginnen, ik zal van nu af er mij op toeleggen en mijn best doen:" terwijl ik zoo denk, is reeds de bekoring daar, om mij van U af te trekken; de voornemens vervliegen en het laatste wordt erger dan het eerste; ik blijf even onverschillig, even onachtzaam, even traag, even onvolmaakt en ondankbaar. Ach, welk eene boosaardigheid! welk een afgrond van ellenden! O Jesus, dit was U bekend, Gij zaagt dezen mijnen ellendigen

toestand; Gij waart er bedroefd over; maar toch hebt Gij U daarom niet van mij verwijderd; Gij hebt mij niet verstooten; maar alles vergetende zijt Gij tot mij gekomen, en de spijs mijner ziel geworden. O wat goedheid! o wat barmhartigheid! O Jesus, ontferm U mijner en geef mij nu een overvloed van genade, opdat ik voortaan dankbaar zij, U steeds love en danke en meer en meer toeneme in uwe liefde. Amen.

---

211. Het liefdevuur.

Dierbare Jesus, uit zuivere liefde hebt Gij U aan mij gegeven; ook ik geef mij uit zuivere liefde aan U. O Jesus, hoe zoet zijt Gij! hoe zoet is uwe liefde! hoe zoet is het U te beminnen en uit liefde van U alles te doen en te lijden. O Jesus, maak dat deze uwe liefde mij voortaan beziele en geheel ontvlamme, opdat ik steeds van liefde brande! Ontsteek in mij dat liefdevuur! dat vuur, 't welk Gij op de aarde gebragt hebt, met het verlangen dat het ontstoken worde. O vuur dat altijd brandt en nooit uitdooft, word ik mij ontstoken, opdat mijn hart in liefde ontvlamme! Helaas, hoe laauw ben ik nog in uwe dienst! Ontvlam mijn hart, lieve Jesus, opdat

het van liefde brande, opdat ik ijverig zij in alles en mij geheel aan U geve, om alleen voor U te leven. O Jesus, zie, ik geef mij van nu af geheel aan U, beschik over mij volgens uw welbehagen. Ik zal U ten allen tijde loven, wetende dat Gij mijn Vader zijt, en alles beschikt tot mijn welzijn. O zoete gedachte: „God, mijn Vader, beschikt het zoo!" zijn wil geschiede! Amen.

---

212. Gebed tot Maria.

O Maria, oorzaak onzer blijdschap, bid voor mij, opdat ik inderdaad deele in de blijdschap, waarvan Gij de oorzaak zijt. Teregt geeft U de H. Kerk den eeretitel van: *Oorzaak onzer blijdschap;* Gij immers hebt Jesus gebaard, door wien wij verlost en op den weg naar den hemel gesteld zijn. O Maria, ik verheug mij U den naam van: *Oorzaak onzer blijdschap* te mogen geven, dewijl Jesus, onze Verlosser, uit U geboren is, en zich niet alleen slagtoffert voor mij, maar ook de spijs mijner ziel wordt. O Maria, *oorzaak onzer blijdschap*, bid voor mij, opdat ik nooit zoo ongelukkig zij U of uwen Goddelijken Zoon *eene oorzaak van droefheid te zijn.* Integendeel, maak

dat ik altijd zij *eene oorzaak van blijdschap*, door een deugdzaam en heilig leven en dat ik dagelijks toeneme in behagelijkheid bij God en bij de menschen. Amen.

Oefeningen.

1. Zich vernederen voor God, die den afgrond onzer ellenden en boosheden ziet. 2. Hem bedanken, omdat Hij in weerwil uwer onwaardigheid, zich toch gewaardigd heeft tot u te komen. 3. Trachten heilig te leven, als zijnde in de tegenwoordigheid van den alwetenden God.

—o—

DRIE EN TWINTIGSTE OEFENING.

Gods alomtegenwoordigheid.

VOOR DE H. COMMUNIE.

213. Gods alomtegenwoordigheid.

O God, ik buig mij eerbiedig voor U neder, om U te aanbidden. Ik geloof vastelijk dat Gij hier en overal tegenwoordig zijt; inmers Gij vervult hemel en aarde door uw Goddelijk wezen (Jeremias 23). O God, hoe oneindig is uw wezen! Wie is bekwaam het te begrijpen? Hoe groot is de aarde! hoe groot de zee! hoe groot de maan! hoe groot de zon! hoe groot en menigvuldig de sterren! hoe groot het uitspansel des hemels, 'twelk al die hemellichten bevat, en nog millioenen meer zou kunnen bevatten! Doch hoe groot zijt Gij, wijl hemel en aarde U niet kunnen bevatten; ja, hemel en aarde zijn voor U als een droppel van den morgendauw. O God,

hoe oneindig is uw wezen! Gij immers vervult alles en besluit alles in U. De hemelen der hemelen kunnen U niet bevatten; ja duizend millioenen hemelen zouden het niet kunnen, omdat Gij oneindig zijt. O God, ik geloof, dat Gij overal, op eene wonderbare wijze tegenwoordig zijt, Gij zijt overal tegenwoordig zonder verdeeld te zijn, zonder ingesloten of uitgesloten te wezen, zonder vernederd of verheven te zijn; Gij zijt overal heel en onverdeeld en niets kan U bevatten. O God, daar Gij oneindig en onmeetbaar zijt, hoe zult Gij dan tot mij komen en U in mijn hart opsluiten? of hoe zal ik U kunnen ontvangen en in mijn binnenste herbergen? Evenwel wilt Gij tot mij komen en dat ik U ontvange. O groot geheim! o wonderbare beschikking! Hemel en aarde kunnen U niet bevatten en toch zijt Gij waarlijk en wezenlijk tegenwoordig in het Allerh. Sakrament onder de geringe gedaante van brood! Gij zijt er tegenwoordig met Godheid en menschheid, met vleesch en bloed, met ziel en ligchaam en geeft U in de H. Communie geheel aan mij, en zoo sluit Gij U zelven op in mijn hart als in een donkeren kerker. O Jesus, o oneindig Opperwezen, hoe onbegrijpelijk zijn uwe hande-

lingen! Ik verneder mij voor U, en ofschoon niet waardig kom ik toch met vertrouwen tot U; zie, ik verlang vurig U te ontvangen en met U vereenigd te zijn. Kom, Heere Jesus, kom; en geef U aan mij.

---

214. God is overal tegenwoordig
A. door zijn goddelijk wezen.

O Goddelijke Zaligmaker, ik geloof dat Gij met uw Goddelijk wezen alles vervult. Ik geloof, dat Gij overal en in alles geheel en onverdeeld tegenwoordig zijt; Gij immers zijt een geest, een onverdeelbaar wezen. Gelijk de ziel geheel is in het ligchaam en geheel in elk deel van 't ligchaam; zoo zijt Gij overal geheel, geheel in alles te zamen en geheel in elk deel afzonderlijk nogthans met dit verschil, dat de ziel opgesloten is in het ligchaam, terwijl Gij alles vervult zonder opgesloten te zijn. Alles bestaat in U; alles leeft in U; alles beweegt zich in U; maar Gij zijt een oneindig wezen, van alle schepselen volkomen onafhankelijk. Gelijk de visschen leven in de zee, zoo leven wij in U, o God en buiten U zouden wij aanstonds ophouden te bestaan en tot het niet terugkeeren.

O Jesus, o mijn God, Gij gaat dan oneindig mijn verstand te boven; ik kan zelfs geene gedachte van uw Goddelijk wezen vormen; ik kan dus niet anders doen, dan mij diep voor U vernederen en U, zoo eerbiedig mogelijk aanbidden. Maar nu, lieve Jesus, wat zal er gebeuren? Gij, zoo groot, zoo verheven, zoo oneindig wilt tot mij komen; en ik, zoo nietig, zoo verworpen, zoo ondankbaar zal mij verstouten tot U te naderen en U te ontvangen? Welk een geheim! Dierbare Jesus, ik ben beschaamd voor U; ik ben niet waardig in uwe tegenwoordigheid te verschijnen, veel minder U te ontvangen. Neen, lieve Jesus, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts een woord en mijne ziel zal gezond worden. Amen.

---

215. God is overal tegenwoordig
B. door zijne kennis.

Dierbare Jesus, mijn God en mijn Al, ik geloof dat Gij overal tegenwoordig zijt, niet alleen door uw goddelijk wezen, met alles te vervullen; maar ook *door uw kennis*, met op alles te letten. *Alle wegen van den mensch zijn bloot voor zijne oogen. Omnes viae hominis patent oculis ejus.*

(Prov. 16. 2). Gij immers ziet en kent alles; *Gij doorgrondt mij en kent mij: Gij kent mijn zitten en mijn opstaan. Gij weet mijne gedachten van verre: mijn pad en mijnen levensdraad hebt Gij uitgevorscht en alle mijne wegen zaagt Gij vooruit; want er is geen woord op mijne tong dat Gij niet kent. Zie Heer, Gij weet alles het nieuwste en het oude, want Gij hebt mij gemaakt en legdet uwe hand op mij. Uwe kennis is voor mij te wonderbaar, te sterk, ik kan er niet bij.* (Ps. 138. 1-6). Uwe tegenwoordigheid, lieve Jesus, verschilt dus veel van de onze. Ofschoon wij ergens tegenwoordig zijn, evenwel kunnen wij op alles niet letten; doch Gij, o mijn Jesus, let op alles, en niets ontgaat er aan uwe aandacht, als haddet Gij slechts op die ééne zaak alléén te letten.

O Jesus, ik ben derhalve altijd voor uwe oogen; Gij ziet mij altijd en let op alle mijne handelingen; ook ziet Gij al mijne gebreken, onvolmaaktheden, ondankbaarheden en zonden, welke U zeer mishagen. O konde ik ze eens voor uwe oogen verbergen! maar daar mij dit niet mogelijk is, werp ik mij rouwmoedig voor uw heilig kruis neder, om door uw goddelijk bloed gezuiverd en aangenaam in uwe oogen te worden.

O ja, lieve Jesus, wasch mij in uw dierbaar bloed van alle onvolmaaktheden, ondankbaarheid en zonden, opdat ik U waardig ontvange. Kom, Heere Jesus, kom! ik verlang vurig naar U. Am.

---

216. God is overal tegenwoordig
C. Door zijne almagt.

Minnelijke Jesus, Gij zijt overal tegenwoordig niet alleen door uw goddelijk wezen en door uwe kennis maar ook *door uwe almagt*, door alles te bewaren, te bestieren en in wezen te houden. O ja, lieve Jesus, Gij hebt alles gemaakt, en houdt alles in wezen; Gij hebt mij gevormd en uwe hand op mij gelegd, om mij te bewaren. *Tu formasti me, et posuisti super me manum tuam* (Ps. 138. 4). Zonder deze uwe bewaring zou ik aanstonds tot het niet terugkeeren, zonder uwen invloed zou het mij niet mogelijk zijn, mij in het minste te bewegen, noch te zien, te hooren, te spreken, te gaan, te verzuchten of adem te halen; met een woord, ik hang geheel in alles overal en ten allen tijde van U af. Hoe vreeselijk is het dan deze magt tegen U te misbruiken, om U te vergrammen! En toch, helaas, hoe dikwijls heb ik dat gedaan! Hoe verfoeijelijk

moet ik dan wel voor uw aanschijn zijn! Hoe zal ik mij dan verstouten tot U te naderen en de H. Communie te ontvangen? Dierbare Jesus, ik schrik, als ik er aan denk; doch uwe goedheid beurt mij op en geeft mij vertrouwen; want al hadde ik nog duizendmaal meer kwaad gedaan, uwe goedheid is oneindig en altijd bereid den boetvaardigen zondaar in genade te ontvangen. O Jesus, 't is mij nu van harte leed U zoo beleedigd te hebben; ik vraag U ootmoedig vergiffenis en verstout mij met een kinderlijk vertrouwen tot U te naderen. Kom, Heere Jesus, kom! Ik verlang vurig naar U. Kom spoedig en vereenig U geheel met mij. O Jesus, ik geloof in U! O Jesus, ik hoop op U! O Jesus, ik bemin U! O Jesus, het is mij leed, U ooit vergramd te hebben. O Jesus, kom en geef U spoedig aan mij. Amen.

---

174. Gebed tot Maria.

O Maria, *geestelijk vat*, bid voor mij, opdat Jesus mij vervulle met zijne genade, waarvan Gij vol waart. Dierbare Moeder Maria, de H. Kerk noemt U billijker wijze: GEESTELIJK VAT; omdat Gij Jesus zelven in uwen schoot gedragen hebt

en door Hem met alle genaden vervuld geweest zijt, zoodat de Engel Gabriël U groetende, zeide: „*Wees gegroet, gij vol van genade*" (Luc. 1. 28). Deze genade hebt Gij daarenboven dagelijks vermeerderd, met er steeds getrouw aan te beantwoorden, zoodat, gelijk de H. Bernardus zegt, gij vol van genade waart *voor U zelve, en overvol voor ons*, en dat wij aldus van de volheid uwer genade ontvangen.

O Maria, *geestelijk vat*, ik bid U, mijner genadig te zijn en mij van de volheid uwer genade mede te deelen, opdat ik heilig leve, mijn ligchaam zuiver en kuisch beware, en mijne ziel dagelijks meer en meer versiere, opdat ik een *geestelijk vat* voor Jesus worde en Hij in mij zijne woonplaats vestige. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

218. Wonderbaar geheim.

O Goddelijke Zaligmaker, wat is er gebeurd? Gij vervult hemel en aarde; alles is in U; het heelal kan U niet bevatten, en toch zijt Gij tot mij gekomen en rust Gij waarlijk en wezenlijk in mijn hart. O wat geheim! Gij, lieve Jesus, de oneindige, de onmeetbare God, zijt tot mij

gekomen! Hemel en aarde kunnen U niet bevatten; millioenen werelden zouden het niet kunnen; hoe zal ik er dan bekwaam toe zijn? En toch zijt Gij nu waarlijk en wezenlijk tot mij gekomen en zijt opgesloten in mijn hart! O onbegrijpelijk geheim! Dierbare Jesus, ik werp mij voor U neder, om U te aanbidden. Ik geef mijn verstand en mijne zintuigen ten dienste van het geloof gevangen. Ik begrijp U niet, lieve Jesus, maar ik geloof in U. Ik geloof, dat Gij overal tegenwoordig zijt. Ik geloof, dat hemel en aarde U niet kunnen bevatten, ja zelfs, dat het heelal voor U is als een druppel van den morgendauw; en toch heb ik U ontvangen. O Jesus, o oneindige God! Gij rust nu in mijn hart. O wonderbaar geheim; Ik kan het niet genoeg bewonderen, lieve Jesus! Ik kan uwe goedheid niet genoeg loven en prijzen. Neen, mijn Jesus, zeker kan ik U nooit genoeg danken of verheerlijken; ik kan niets doen, dan mij voor U vernederen, mijn onvermogen erkennen, en mijn verstand ten dienste uwer onfeilbare waarheid gevangen geven. Ja, lieve Jesus, ik geloof, dat Gij waarlijk en wezenlijk tegenwoordig zijt in het Allerh. Sakrament, en U zelven aan mij gegeven hebt in de H. Communie. O konde ik sterven ter

bevestiging van dit geloof, gelijk zoo vele martelaren er voor gestorven zijn! Dierbare Jesus, ik geef mij geheel aan U, om U te loven, te danken en te verheerlijken, alsmede om mij te vernederen, te versmaden en ware het mogelijk te vernietigen. O Jesus, o mijn God en mijn Al! U alleen, U alleen wil ik loven en prijzen. Amen.

---

219. Alles doen onder Gods oogen.

O Jesus, hoe zedig, hoe ingetogen, hoe heilig behoor ik *nu en altijd* te zijn; Gij immers zijt in mij, let altijd op mij, en bestiert mij altijd en overal. *Gelijk de oogen der dienstknechten blikken op hunner heeren hand, gelijk de oogen der dienstmaagd blikken op harer vrouwe hand, alzoo zijn onze oogen gevestigd op den Heere, onzen God, totdat Hij zich onzer ontferme* (Ps. 122. 2).

Ja, lieve Jesus, steeds zal ik mijne oogen op U vestigen, om heilig voor U te wandelen, en alles te vermijden, wat eenigzins aan uwe heilige oogen zou kunnen mishagen. O hadde ik zoo veel eerbied voor U als een generaal in 't bijzijn zijns konings! O ware ik zoo getrouw en zoo ijverig in uwe dienst, als een soldaat onder

de oogen zijns generaals! Hoe ijverig, moedig en onbeschroomd toont hij zich dan in alles, zelfs in de grootste gevaren! Maar ik, helaas, ben traag, onachtzaam en zorgeloos en dat in UWE tegenwoordigheid! Dierbare Jesus, ontferm U mijner, en geef dat ik voortaan ijverig, vlijtig en nauwkeurig in alles zij; tot dat einde bid ik U, de volgende gedachten levendig in mijnen geest te prenten, opdat ze steeds voor mijne oogen zweven: „God, de Koning der Koningen, die mijn „belooner is, ziet mij werken, ziet mij gaan, „staan en zitten; ziet mij eten, drinken en „vermaken bijwonen; ziet mij bidden, Mis hoo„ren, communiceeren; ziet mij lijden, strijden, „vasten, enz." Dierbare Jesus, prent deze gedachten levendig in mijnen geest, om mij aan te moedigen en mij in alle gevaren, en in alle moeijelijkheden, wederwaardigheden en kruisen staande te houden. Amen.

---

220. Onbepaald vertrouwen op God.

Dierbare Jesus, ofschoon Gij overal tegenwoordig zijt, zijt Gij nu toch op eene gansch bijzondere wijze in mij, door de spijs mijner ziel te worden. Deze gedachte geeft mij een groot

vertrouwen in den strijd tegen de vijanden mijner zaligheid. Wat heb ik te vreezen, daar Gij in mij zijt? Al zou de hel hare poorten tegen mij openzetten en alle duivels mij aanvallen, dan nog zou ik niets te vreezen te hebben, aangezien Gij in mij zijt en voor mij strijdt. Ik zal derhalve vertrouwen en met moed strijden, denkende: „Ik kan alles in Hem, die mij versterkt." Gelijk ik niets kan uit mij zelven, zoo kan ik alles door U, mijn Jesus, mijn God en mijn Al! waarom zou ik dan nog vreezen? Neen, lieve Jesus, verre van mij alle angstvallige vrees, ik heb mijne hoop op U gevestigd, in eeuwigheid, zal ik niet beschaamd worden. Immers, Gij zijt almagtig en kunt mij helpen; Gij zijt oneindig goed, Gij wilt mij helpen; Gij zijt getrouw in uwe belofte, Gij zult mij helpen, als ik met kinderlijk vertrouwen mijne toevlugt tot U neem. O Jesus, Gij zijt altijd bij mij, altijd gereed om mij te helpen; ik zal dan ook altijd bij U blijven, mijne oogen steeds op U gevestigd houden en tot U mijne toevlugt nemen, om waardig te zijn altijd door U beschermd te worden. Amen.

221. Grootheid van Jesus' liefde.

Groot, oneindig groot is uwe liefde jegens mij, dierbare Jesus! Dit heb ik ondervonden van mijne vroegste jeugd af en ondervind het nog dagelijks. Zoo aanstonds nog hebt Gij mij gespijsd met uw vleesch en bloed! O wat liefde! Waar vindt men eene moeder, die haar kind spijst met haar eigen vleesch? De liefde der moeder is groot; zij kan haar kind niet vergeten; doch veel minder kunt Gij mij vergeten. Al zoude eene moeder zoo ontaard kunnen zijn van haren zuigeling te vergeten; Gij toch kunt tot zulke ontaarding niet vervallen, wijl uwe liefde oneindig is. Hoe troostvol is het, U te hooren zeggen bij den Profeet Isaïas: „*Kan eene moeder haar kind vergeten? Maar al zou zij het vergeten; Ik zal U toch niet vergeten; want, zie, Ik heb u in mijne handen geschreven* (Isaïas 49. 15).

Dierbare Jesus, deze gedachte troost mij. Gij kunt mij dan niet vergeten! Gij zijt altijd bij mij, let altijd op mij; waakt altijd over mij; zorgt altijd voor mij; beschermt mij altijd tegen de listen en lagen des duivels. Dit alles doet Gij met zulke oplettendheid, als ware ik maar alleen

op de wereld en als haddet Gij voor niets anders te zorgen. O wonderbare goedheid en liefde! Deze gedachte bragt den H. Augustinus in verrukking: „O eeuwige Bespieder!" riep hij uit: „Gij beschouwt zoo mijne wegen en voetpaden „en Gij waakt dag en nacht zoo over mij (op „al mijne wegen naauwkeurig lettende), als „haddet Gij alle schepselen, hemel en aarde, „vergeten, en als lettet Gij alleen op mij, zon„der voor iets anders zorg te dragen" (Solil. Cap. 14). O ziel, zouden wij een zoo liefderijken God en Zaligmaker niet beminnen? niet altijd aan Hem denken? niet alles voor Hem doen en alles voor Hem lijden?

Ja, zeker zal ik het doen, lieve Jesus! Ik zal U beminnen, altijd beminnen, uit geheel mijn hart en uit al mijne vermogens beminnen. U beminnende, zal ik altijd aan U denken; alles voor U doen, alles voor U lijden. Zie, lieve Jesus, ik geef mij geheel aan U. Ontvang mij en alles wat in mij is, om voortaan voor U alleen te leven en eindelijk uit liefde tot U te sterven. Amen.

222. Gebed tot Maria.

O Maria, geestelijk vat, bid voor mij, opdat ook ik een geestelijk vat voor Jesus zij, die zich aan mij gegeven heeft en in mij rust. Maria wordt geestelijk vat genoemd, omdat zij bestemd was den Zoon Gods in haren schoot te dragen; maar ik ben tot datzelfde doel bestemd; ook ik moet den Zoon Gods in mijn hart dragen, en heb Hem nu in de H. Communie ontvangen.

O Moeder Maria! bid nu voor mij, opdat mijn hart aan Hem behage en Hij er zijnen zetel in vestige. Hij blijve bij mij door zijne genade, gelijk Hij er nu waarlijk en wezenlijk in verblijft door de H. Communie. O Maria, maak dat Hij mij nooit meer verlate, gelijk Hij U ook nooit heeft verlaten, maar mij meer en meer met genaden verrijke.

O Maria, *geestelijk vat*, vol van genaden! Ik bid U, mij aan den overvloed uwer genaden ruimschoots deelachtig te maken en mij in alle gevaren en noodwendigheden hulp, onderstand en verligting te verwerven, opdat ik volharde tot het einde toe en zalig worde. Amen.

Oefeningen.

1. Altijd voor God wandelen, die altijd op ons let. 2. Alles vermijden wat eenigszins aan de heilige oogen van God zou kunnen mishagen, denkende: *hoe zou ik dit kwaad kunnen doen en zondigen tegen mijnen God?* 3. IJverig zijn in alle bezigheden, wijl God ons ziet en op ons let.

——o——

VIER EN TWINTIGSTE OEFENING.

Gods alomtegenwoordigheid (vervolg).

VOOR DE H. COMMUNIE.

223. De gedachte aan Gods tegenwoordigheid wekt op tot eerbied.

O God, ik aanbid uwe oneindige volmaaktheden en uwe alomtegenwoordigheid. Ik geloof, dat Gij alles met uw goddelijk wezen vervult, alles weet, alles ziet en op alles let, zoodat er U niets ontgaat, noch iets voor U verborgen is. Ik geloof, dat Gij alles bestiert, bewaart en in wezen houdt. Ook geloof ik, dat Gij altijd bij mij zijt, op mij let, mij bewaart, en eens rekening van mij vragen zult. Wat eerbied behoor ik dan niet voor U te hebben? Hoe zedig en eerbiedig is een onderdaan onder de oogen zijns konings, maar hoeveel zediger en eerbiediger behoor ik niet voor U te zijn, wetende dat Gij altijd bij mij zijt en de minste onzedigheid U

zoozeer mishaagt? En dan; met wat eerbied behoor ik niet te verschijnen voor het allerheiligste Sakrament, daar ik weet dat Gij er op eene geheel bijzondere wijze met vleesch en bloed, met Godheid en menschheid tegenwoordig zijt? Hier zijt Gij omgeven van millioenen Engelen en Aartsengelen, die U onophoudelijk loven. *Quem laudant Angeli atque Archangeli, Cherubim et Seraphim, qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes*: *Sanctus, Sanctus, Sanctus.*

Wat eerbied behoor ik dan niet voor U te hebben, als ik voor het H. Sakrament verschijn om U te aanbidden en nog meer als ik kom om U in de H. Communie te ontvangen. O Jesus, eene eerbiedige huivering bevangt mij bij de gedachte, dat Gij zoo heilig, zoo eerbiedwaardig, zoo oneindig in volmaaktheden, aanstonds tot mij komen en de spijs mijner ziel worden zult. Helaas, lieve Jesus, ik ben niet waardig U te ontvangen; maar Gij wilt het, en de nood, waarin ik mij bevind, dwingt mij er toe. Ik kom derhalve met een nederig vertrouwen. Ja, lieve Jesus, ik verlang vurig naar U; kom, geef U spoedig aan mij! kom en maak dat mijn hart brande van liefde, opdat ik U heilig ontvange. Amen.

224. De gedachte aan Gods tegenwoordigheid wekt op tot vernedering.

O Jesus, God van glorie en majesteit, ik sta beschaamd voor U, als ik denk aan mijne zonden, onvolmaaktheden en gebreken, welke U bekend zijn en zoozeer mishagen. Gij, lieve Jesus, de heiligheid zelve, kunt de minste vlek voor uw aanschijn niet dulden; daarom hebt Gij de afgevallen engelen aanstonds van U verdreven en met de snelheid des bliksems in den afgrond gestort. Hoe kunt Gij mij dan voor uw aanschijn dulden? waarom verstoot Gij mij niet? waarom vernietigt Gij mij niet, want zoo lang ik besta zien uwe oogen mij met al mijne onvolmaaktheden? Waar ik ga, of waar ik sta; overal zijt Gij bij mij en let Gij op mij: „*Zoo ik opsteeg ten hemel, daar zijt Gij; daalde ik neder ter onderwereld, Gij zijt er; sloeg ik in het morgenrood mijne vleugelen uit, en liet ik mij neder aan het einde der zee, ook daarheen zou uwe hand mij geleiden, en uwe regterhand mij vatten*" (Ps. 138. 8. 10). Ik ben dus altijd onder uwe oogen, zonder mij ooit van uw aanschijn te kunnen verwijderen of mijne zonden voor U te kunnen bedekken. Daarom ben ik voor U beschaamd en verneder ik mij

rouwmoedig voor U; vooral *nu*, daar Gij tot mij komt en ik U moet ontvangen. Heere Jesus, heb medelijden met mij en vergeef mij mijne zonden, die mij uit geheel mijn hart leed doen. Ik bid U, daarom uw aanschijn van mij niet af te wenden; wie toch zou tot U durven naderen, indien Gij niet genadig met ons wildet handelen? Op uwe goedheid en oneindige barmhartigheid steunende, verstout ik mij tot U te komen, om U in de H. Communie te ontvangen. O ja, lieve Jesus, kom tot mij; ik verlang naar U, kom spoedig. opdat ik een met U zij. Amen.

---

225. De gedachte aan Gods tegenwoordigheid wekt op tot berouw en leedwezen.

Dierbare Jesus, o mijn God en mijn Al, hoezeer moest ik bedroefd zijn over mijne zonden, door welke ik U zoo vergramd en onteerd heb? Gij, lieve Jesus, zijt altijd bij mij, ziet mij, let op mij; en toch heb ik U vergramd. Gij waakt altijd over mij, beschermt mij altijd, geleidt mij overal en op al mijn wegen, en bewijst mij voortdurend nieuwe weldaden; en evenwel heb ik U niet bemind en niet aan U gedacht. Helaas, wat reden om bedroefd te zijn! Wereldsche vrienden zijn ge-

trouwer jegens elkander; ,,denk aan mij, zoo spreken zij, en ik zal aan U denken." Dit gezegde is genoeg om elkander niet te vergeten. Gij hebt het ook tot mij gezegd, voordat Gij de wereld verliet: ,,*doet dit tot mijner gedachtenis*"; en toch vergeet ik U. Hierom verbeeld ik mij de klagten te hooren, die Gij door den Profeet Ezechiël na vele en groote misdaden opgesomd te hebben, tot het volk rigttet: ,,*Meique oblita es*" ,,*En gij hebt mij vergeten.*" (Ezech. 22. 12.), waardoor Gij te kennen gaaft dat die vergetelheid U het meeste mishaagde.

Lieve Jesus, Gij denkt altijd aan mij en dat wel met een goedgunstig aandenken, hetwelk voortkomt uit toegenegenheid en vruchtbaar is in weldaden, zoodat er geen oogenblik voorbij gaat, waarop Gij mij geene blijken uwer goedheid en barmhartigheid geeft. Zou ik dan niet bedroefd zijn, wanneer ik zie, dat ik U zoo dikwijls vergeten heb en jegens U zoo ondankbaar ben geweest? Dierbare Jesus, hoe schijnt in dit alles uwe goedheid jegens mij uit! Niettegenstaande mijne ondankbaarheden blijft Gij mij goedgunstig gezind en voortdurend laat Gij uwe genadige oogen op mij vallen om mij met nieuwe weldaden te overladen, en nog wel bijzonder op dit

oogenblik daar ik het geluk hoop te hebben, U als spijs mijner ziele te ontvangen, en op de innigste wijze met U vereenigd te worden.

Dierbare Jesus, ootmoedig voor U neêrgeknield, bid ik U om vergiffenis van al mijne zonden en onvolmaaktheden en vooral van mijne onachtzaamheid en ondankbaarheid voor de weldaden, die Gij mij van kindsbeen af bewezen hebt en nog dagelijks bewijst. O Jesus, geef dat ik voortaan bij mijne dagelijksche bezigheden aan U denke en alles uit liefde tot U verrigte.

---

226. De gedachte aan Gods tegenwoordigheid wekt op tot liefde.

Dierbare Jesus, de gedachtenis aan uwe goedheid doet mijn hart in liefde ontvlammen. Gij zijt altijd bij mij, om mij voortdurend met weldaden te verrijken. *Aller oogen wachten op U, o Heer, en Gij geeft hun hunne spijs te zijner tijd* (Ps. 144. 15). O welk eene goedheid en liefde, wat troost en genoegen is het voor een kind zich op den schoot zijner moeder te bevinden; maar hoeveel grooter troost is het voor mij, mij altijd in den schoot uwer Godheid en onder de leiding uwer vaderlijke voorzienigheid te bevinden. Geene moeder heeft

zooveel zorg en liefde voor haar eenigst kind, als Gij voor mij. Zij voedt haar met haar moedermelk, terwijl Gij mij voedt met uw eigen vleesch en bloed. O wat goedheid en liefde! O konde ik U met een geheel zuiver hart en eene vurige liefde ontvangen, dan zeker ware ik opregt gelukkig en zou ik overvloedig genade van U ontvangen! O Jesus, ik bid U, van zelf mijn hart te zuiveren, te versieren en in liefde te ontsteken, opdat ik U heiliglijk ontvange. Kom tot mij, lieve Jesus! ik geloof in U; ik hoop op U; ik bemin U en verlang vurig naar U.

---

227. Gebed tot Maria.

O Maria, eerwaardig vat, Gij zijt alleen eerbiedwaardig, omdat Gij Jesus, den Zoon Gods, negen maanden in uwen maagdelijken schoot gedragen hebt. De vaten, die bestemd zijn om de H. Communie te bewaren verdienen allen eerbied en mogen slechts door priesters en sommige geestelijke personen aangeraakt worden; doch hoeveel te meer zijt gij eerbiedwaardig, daar de Zoon Gods uit U de menschelijke natuur aangenomen en negen maanden in uwen schoot gerust heeft. Geen wonder, dat de H. Kerk en alle geloovigen

U den meesten eerbied toedragen en U begroeten met den verheven titel van: EERWAARDIG VAT.

Daar wij eerbied moeten hebben voor de H. vaten waarin Jesus rust, wat eerbied behoor ik dan niet voor mij zelven te hebben, wijl Jesus zoo dikwijls in mij gerust heeft en bereid is, het nog dagelijks te doen. Maar helaas, hoe dikwijls heb ik mijn ligchaam bezoedeld en mijn hart met zonden besmeurd! Ach, hoe spijt mij dat!

O Maria, EERWAARDIG VAT, bid voor mij en zuiver mijn hart, opdat het een aangenaam verblijf voor Jesus zij en met weldaden verrijkt worde. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

228. Gods goedheid.

Dierbare Jesus, hoe goed zijt Gij jegens allen maar bijzonder jegens mij! *Aller oogen wachten op U, Heer, en Gij geeft hun hunne spijs te zijner tijd* (Ps. 144. 15). Ja, lieve Jesus, Gij spijst alles wat leven heeft ontvangen, van den grootsten monarch tot den geringsten bedelaar, ja zelfs tot het geringste insectje. Gij geeft elk hunner eene hun eigenaardige spijs. O wat goedheid en vaderlijke bezorgdheid! Maar wat zal ik zeggen

van uwe goedheid en vaderlijke bezorgdheid jegens mij? Gij voedt mij niet alleen met ligchamelijke spijzen, maar ook met eene hemelsche en goddelijke spijs; met het brood der Engelen, met uw vleesch en bloed. O wat geluk voor mij! thans heb ik U, de vreugde des hemels, waarlijk en wezenlijk ontvangen! Gij hebt U geheel aan mij gegeven met Godheid en menschheid, met vleesch en bloed, met ziel en ligchaam, gelijk Gij verheerlijkt in den hemel zijt. O wat genade! wat dankbaarheid ben ik U daarvoor niet verschuldigd. Ja, lieve Jesus, dank, duizendmaal dank voor eene zoo groote genade! Uit dankbaarheid zal ik uwe goedgunstigheid en liefde steeds loven en prijzen. O Jesus, geef, dat ik U vurig beminne en steeds meer en meer in liefde tot U ontvlamme. Geef, dat de vurige en honigvloeijende kracht uwer liefde mijn hart geheel inneme en verteere, opdat ik door de liefde uwer liefde sterve, gelijk Gij U verwaardigd hebt door de liefde mijner liefde aan een schandelijk kruis te sterven. Ik vraag U deze genade door de goedheid en liefde, die U bewogen hebben, de spijs mijner ziel te worden. Amen.

229. Zuivere liefde.

Dierbare Jesus, bij het beschouwen uwer liefde ontvlamt mijn hart in wederliefde. Hoe is het mogelijk, dat Gij mij zoo zeer begunstigt en zoo veel blijken van liefde geeft! dat Gij altijd bij mij zijt, altijd over mij waakt en mij met eene meer dan moederlijke zorg geleidt; ja, zoo ver gaat dat Gij zelf het voedsel mijner ziel wordt! Goddelijke Zaligmaker, nooit kan ik uwe goedheid en liefde genoeg bewonderen. Wanneer de H. Augustinus overdacht, dat Gij op eene zoo bijzondere wijze over Hem waaktet; stond hij zoo verbaasd, dat hij uitriep: „O eeuwige Bespieder! Gij beschouwt zóó mijne wegen en voetpaden en waakt dag en nacht zoo over mij als hadt Gij alle schepselen, hemel en aarde vergeten en als dacht Gij aan mij alleen zonder voor iets anders zorg te dragen." (Solil. Cap. 14. n. 2.) O Jesus, ik mag hetzelfde, ja ik mag meer zeggen; veroorloof mij te zeggen, dat Gij een VERKWISTER van U zelven zijt, vermits Gij U zelven voor mij ten beste geeft, niet alleen toen Gij stierft aan het kruis, maar ook op dit oogenblik, nu Gij mij spijst met uw vleesch en bloed en mij, als het ware, hooger acht dan

U zelven. O Goddelijke Zaligmaker, ik sta verbaasd bij het beschouwen uwer liefde. Zij is groot; zij is oneindig; zij gaat mijn verstand oneindig te boven; derhalve zwijg ik, om de grootheid uwer liefde in stilte te overwegen, te bewonderen en te aanbidden. O Jesus, doordring mij met heilige en liefderijke gevoelens jegens U, geef dat ik van liefde voor U brande, en als het ware, geheel in liefde ontvlamme, gelijk sommige Heiligen, die den brand van liefde in hun hart niet konden verdragen en gedwongen waren denzelven met water te blusschen. Doe mij door de vurigheid der liefde verteeren gelijk de H. Maagd Maria er door verteerd is; brandend van liefde werd hare schoone ziel aan haar ligchaam ontrukt en vloog op ten hemel, om God eeuwig te beminnen. Dierbare Jesus, ik bemin U, niet uit hoop op den hemel, noch uit vrees voor de hel; maar, omdat Gij mij eerst bemind hebt en alle liefde waardig zijt. O ja, lieve Jesus, ik bemin U, omdat Gij mijn Verlosser en Zaligmaker, mijn God en Al zijt. Amen.

230. Verbond met God, om altijd aan Hem te denken.

O Jesus, mijn God, ik geloof dat Gij overal tegenwoordig zijt! Ik geloof, dat Gij altijd bij mij en in mij zijt en ik altijd bij U en in U ben; immers ik leef in U; ik word bewogen in U en ben in U (*Act.* 17. 27). Gij let altijd op mij, om mij altijd te bewaren, te beschermen en te geleiden; daar Gij altijd op mij let, is het billijk en regtvaardig dat ik geheel voor U zij, altijd aan U denke, altijd voor U werke en alles uit liefde voor U verrigte, volgens dit merkwaardig gezegde van den H. Ambrosius: ,,Gelijk er geen ,,oogenblik is, waarop de mensch Gods goedheid ,,en barmhartigheid niet geniet, zoo mag er geen ,,oogenblik zijn, waarop hij Hem niet in het ge-,,heugen heeft." Neen, lieve Jesus, zeker betaamt het niet, dat ik U ooit vergete: daarom maak ik, in navolging van den H. Augustinus, een verbond met U, van mijne oogen nooit van U af te wenden: *Ik zal mijne oogen nooit afkeeren van U, omdat Gij uwe oogen nooit afkeert van mij.* Mij dunkt, lieve Jesus, ik hoor U zeggen: ,,Denk aan Mij en Ik zal denken aan U." *Ego non obliviscar tui.* Ik weet, lieve Jesus, dat Gij van uwen kant nooit te kort zult blijven aan dit verbond, het-

welk wij thans sluiten, dat Gij mij nooit zult vergeten; maar ik vrees voor mij zelven; daarom bid ik U, mij door uwe genade te versterken, opdat ook ik er getrouw aan blijve. ONS VERBOND ZIJ DUS: „*Gij zult aan mij denken en ik aan U.*" Ik zal U niet vergeten, omdat Gij mij ook niet vergeet. Helaas, voorheen heb ik U dikwijls vergeten, en de bittere klagten verdiend, die Gij tegen Jerusalem uitspraakt: „*Mei oblita es*" „*Gij hebt mij vergeten.*" Na vele misdaden opgesomd te hebben, waaraan Jerusalem zich schuldig gemaakt had, voegde God ten slotte er bij: *Meique oblita es en Mij hebt gij vergeten*, als zijnde dat het toppunt van ondankbaarheid, 'twelk Hem het meeste griefde.

Lieve Jesus, Gij kunt U eveneens over mij beklagen. „Mijn kind, Gij hebt veel en grootelijks jegens mij misdaan; maar bovenal *gij hebt mij vergeten.*" Ach, hoe bitter is mij dit verwijt! Daarom zal ik er mij op toeleggen, om U nooit meer te vergeten; steeds voor U te wandelen; steeds den grootsten eerbied voor U te hebben; altijd ijverig in mijne bezigheden te zijn, geduldig in het lijden, kloekmoedig in het strijden; wetende dat Gij altijd bij mij zijt en altijd op mij let.

Ziedaar, lieve Jesus, mijn voornemen, sta mij bij om het ten uitvoer te brengen. Amen.

---

231. Gebed tot Maria.

O Maria, *eerwaardig vat*, bid voor mij, opdat ik mij zelven aanzie als een *eerwaardig vat*, waarin Jesus zijne rust genomen heeft, en dat ik eerbied voor mij zelven, voor mijn ligchaam en al deszelfs ledematen hebbe, ten einde mij zuiver te bewaren. O Maria, alle volken eeren U, omdat Gij Jesus gebaard en altijd zuiver geleefd hebt; alles glinstert in U door de liefde, waardoor Gij aangenaam waart aan God, die zijn vermaak in U vond. O Maria, eerwaardig vat, zelfs de Engelen hadden eerbied voor U; met wat eerbied kwam de Engel Gabriël tot U, om U de menschwording van den Zoon Gods aan te kondigen! met wat eerbied ontvingen de kooren van Engelen U op den dag uwer hemelvaart, en hoe loven zij U thans in den hemel als hunne Koningin! O Maria, ook ik eer U zooveel ik kan en zal, in navolging der H. Kerk, U steeds begroeten met den eeretitel: EERWAARDIG VAT, U tevens biddende mij de genade te verwerven om steeds eerbied voor mij zelven te hebben,

en mij te wachten voor alles wat aan Jesus, die zich aan mij gegeven heeft, zou kunnen mishagen. Maak dat ik steeds zuiver en onbevlekt leve, om het geluk te hebben uwe heerlijkheden in den hemel gedurende de gansche eeuwigheid te zingen. Amen.

Oefeningen.

1. God altijd voor oogen houden. 2. Met vertrouwen zich werpen in de armen zijner vaderlijke Voorzienigheid. 3. Altijd aan Hem denken; 's nachts als men wakker wordt, 's morgens bij 't opstaan, onder den arbeid, in den rusttijd, bij 't eten en drinken, in een woord, altijd en overal.

—o—

VIJF EN TWINTIGSTE OEFENING.

De liefde van Jesus.

VOOR DE H. COMMUNIE.

Dierbare Jesus, het verwondert mij niet, dat de bruid in het hooglied van Salomon, bij het beschouwen uwer liefde van verwondering uitriep: „*De liefde is sterk als de dood... Vele wateren* van kwellingen en versmaadheden *hebben de liefde niet kunnen uitdooven* (Cant. 8. 6. 7.)

Inderdaad, lieve Jesus, uwe liefde is groot en verdient al onze bewondering. O hoevele en groote blijken van liefde hebt Gij mij gegeven! Ofschoon God, oneindig in volmaaktheden, daaldet Gij uit den hemel neder, naamt de menschelijke natuur aan en onderwierpt U aan al de ellenden van dit sterfelijk leven; deze waren voor U des te smartelijker, omdat ze U, van het eerste oogenblik uws levens af, klaar en duidelijk voor oogen stonden en altijd voor uwen geest zweefden, volgens de voorzegging van David:

Mijne smart is altijd voor mijne oogen (Ps. 37. 18). Ach, wat droevig schouwspel! Het was als golfde er eene zee van lijden en bitterheden voor uwen geest, bereid om U in te zwelgen. De smart, welke dit gezigt U veroorzaakte was zoo groot, dat zij U deed sidderen en in den mond van den Profeet de klacht legde: *Red Mij, o God, want de bittere wateren* van kwellingen *zijn tot in mijne ziel gedrongen; Ik steek in 't slijk der diepte en heb geen vasten grond. Ik geraakte in de hooge zee, en de vloed overstroomde mij. O God, Gij kent mijne dwaasheid en mijne misdaden*, dat is: de ongerechtigheid en de zonden der menschen die Ik op Mij genomen heb om er voor te voldoen, *zijn voor U niet verborgen. Ik zag naar iemand uit, die mededoogen met Mij zou hebben, maar er was niemand. Ik zocht eenen vertrooster, maar vond er geen.* (Ps. 68. 1. 2. 3. 6. 21).

Lieve Jesus, zoo werd Gij dan van het begin af, als in eene zee van lijden gedompeld en moest Gij gedurende uw geheel leven hare bitterheid proeven! Doch al die bittere golven konden uwe liefde niet uitdooven noch in het minste verkoelen. Waarlijk, lieve Jesus, uwe liefde moet groot, ja oneindig geweest zijn, wijl ze door zoo vele bitterheden niet kon uitgedoofd worden.

Hoe flaauw daarentegen is mijne liefde en hoe spoedig verkoelt zij! Ja hoe weinig is er noodig om haar geheel uit te dooven! O Jesus, geef mij eene ware, eene standvastige liefde, om te midden der beproevingen te volharden en alles met geduld te lijden uit liefde tot U.

Dierbare Jesus, ik sta nog meer verwonderd, als ik zie, dat zelfs de dood uwe liefde niet heeft kunnen uitblusschen. Gij sterft; maar uwe liefde blijft even vurig, of liever, zij scheen nog vuriger te worden. Zij was zoo groot, dat Gij stervend, ons toch niet kondet verlaten, en zij U het middel deed uitvinden, om overal, en altijd, tot het einde der wereld toe bij ons te blijven, door namelijk het Allerheiligste Sakrament des Altaars in te stellen, in hetwelk Gij altijd tegenwoordig zijt onder de geringe gedaanten van brood en wijn en waardoor Gij U tot spijs onzer zielen geeft.

Dierbare Jesus, zoo heeft uwe liefde U bewogen, om ook na uwen dood bij mij te blijven en de spijs mijner ziel te worden! Ach welk eene ongehoorde liefde! Verlicht mij, lieve Jesus, om de grootheid dezer liefde meer en meer te beseffen en U steeds vuriger te beminnen. Ik bemin U, lieve Jesus, en omdat ik U bemin,

verlang ik vurig naar U. Kom, Heere Jesus, kom spoedig tot mij. Ik haak vurig naar het oogenblik dat Gij U met mij zult vereenigen. Kom, Heere Jesus, kom eenigst voorwerp mijner liefde. Ik bemin U; ik bemin U vurig; ik bemin U uit geheel mijn hart, uit geheel mijne ziel, uit al mijne vermogens.

Dierbare Jesus, ik wil U alleen beminnen. Ik wil niet meer leven voor mij zelven, noch voor de wereld, maar alleen voor U. Gij wilt dat ik geheel voor U zij; ik wil het dus ook. O ja, lieve Jesus, U alleen, U alleen, U alleen wil ik beminnen. Wat is er mij in den hemel en buiten U wat wil ik op aarde? Gij zijt mijn eenigst, mijn opperst goed. Gij zijt mijn God en Al. Kom dan, Heere Jesus, kom en vereenig U met mij en mij met U, opdat wij één zijn. O welk geluk! Ik ga Jesus ontvangen. O heilzaam oogenblik! Maar, helaas! ik ben niet waardig, U te ontvangen. Ach, hoe dikwijls heb ik U beleedigd! O Jesus, thans verfoei ik al mijne misstappen en zonden; zij zijn mij van harte leed. Liever zou ik sterven, dan U nog beleedigen. Neen, lieve Jesus, in eeuwigheid geene zonde meer! Ofschoon niet waardig, kom ik thans met vertrouwen tot U, om U te ontvangen

en met U vereenigd te worden. Gij wilt het, lieve Jesus, en de nood dwingt mij er toe; want buiten U heb ik niets, kan ik niets, ben ik niets. Ik ben voor U geschapen en mijn hart rust niet totdat het ruste in U. Kom dan, Heere Jesus, kom spoedig tot mij. Amen.

O Maria, Koningin des hemels, verlaat mij niet in dit gewigtig oogenblik; zuiver mijn hart van alles wat eenigszins aan de heilige oogen van Jesus zou kunnen mishagen en versier het met die deugden, welke Gij weet, Hem het aangenaamst te zijn, vooral met een levendig geloof, eene vaste hoop, vurige liefde, diepe ootmoedigheid en een brandend verlangen. O Maria, ik bid U nogmaals; sta mij bij in dit gewigtig oogenblik, waarvan welligt mijne zaligheid afhangt en maak dat ik Jesus, uwen Goddelijken Zoon, heilig ontvange. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

„Vele wateren hebben de liefde niet kunnen blusschen."
(Cant. 8. 7).

Dierbare Jesus, Gij zijt dan tot mij gekomen! O welk geluk! O welke liefde! Nu mag ik met de bruid van Salomons hooglied vol verwonde-

ring uitroepen: *Vele wateren hebben uwe liefde niet kunnen uitdooven.* Gij hebt mij nu het allergrootste bewijs van liefde gegeven, door tot mij te komen en de spijs mijner ziel te worden. Mijne armoede, verworpenheid, nietigheid, onwaardigheid, ondankbaarheid en boosheid hebben U niet kunnen afschrikken noch uwe liefde uitdooven. Uwe liefde is eene oneindige liefde en ruimt U alle hinderpalen uit den weg. Dierbare Jesus, waartoe heeft thans de liefde U gebragt? Waar bevindt Gij U thans? Helaas, hoe ellendig, hoe armoedig, hoe onrein is de plaats, die ik U bereid heb! Wat vindt Gij daar anders dan onvolmaaktheden, fouten, gebreken, ondankbaarheden en zonden? En dan hoe zeer mishagen die aan U! Gij kunt de minste vlek voor uw aanschijn niet dulden; daarom zal er niets dat besmeurd is den hemel ingaan. De Engelen, die zuiverder zijn dan de zon, zijn evenwel niet zonder vlek voor uw aanschijn, daarom bedekken zij uit heilige vrees hunne aangezigten voor U en werpen zich eerbiedig voor U neder, zeggende: *Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der heerkrachten.*

Indien de Engelen, die zuivere geesten, niet zijn zonder vlek voor uw aanschijn, hoe afschuwe-

lijk moet ik dan voor U wel niet wezen; *ik*, zoo vol onvolmaaktheden, ondankbaarheden en zonden! En ditniettegenstaande zijt Gij tot mij gekomen... O welke goedheid! O welke liefde! Ik mag dan wel zeggen, dat vele wateren van kwellingen, ondankbaarheden en boosaardigheden uwe liefde niet hebben kunnen blusschen.

Dierbare Jesus, daar Gij zoo goed jegens mij zijt, verstout ik mij U vele gunsten en genaden te vragen; o, ik bid U, zuiver mijn hart, zuiver het van alle vlekken, onvolmaaktheden en gebreken... Wasch mij al meer en meer van mijne boosheden en zuiver mij van alle zonden; zuiver mij en ik zal witter worden dan sneeuw (Ps. 50).

Ook bid ik U, mij te versieren met alle deugden; ontsteek in mij vooral het vuur uwer liefde. Wanneer zal ik U eens opregt beminnen? Wanneer zal ik uit liefde voor U gaarne alles lijden, gelijk de Heiligen gedaan hebben? Wanneer zal ik uit liefde voor U getrouw in alles zijn, om wat Gij ook van mij verlangt stipt te onderhouden? O ware ik eens zoo gelukkig van buiten U niets meer te beminnen, U alleen te zoeken, te loven en te verheerlijken en gaarne alles te lijden uit liefde tot U! Dierbare Jesus, vermeerder mijne liefde, opdat de vele wateren

der moeijelijkheden, vernederingen, pijnen, ontberingen en bekoringen haar niet meer uitdooven, noch verkoelen; geef integendeel, dat zij in de beproevingen steeds aangroeije en vuriger worde.

Lieve Jesus, mijn opperste en eenigste Goed, voortaan zal ik U vurig beminnen, ik zal U beminnen uit geheel mijn hart, uit geheel mijne ziel, en uit al mijne krachten. Gij hebt U gegeheel aan mij gegeven en zijt nu één met mij geworden; ik geef mij ook geheel aan U en verlang vurig één met U te zijn en eeuwig vereenigd te blijven. Ik wil niet meer leven voor mij zelven maar voor U; ik wil geen gebied, noch heerschappij over mij zelven meer hebben; maar dat Gij over mij heerschet; want ik behoor U geheel toe. Beschik over mij en over alles wat mij toebehoort volgens uwen heiligen wil en uw welbehagen. Kap en kerf mij hier zooveel Gij wilt; van nu af neem ik alles met liefde aan, wat Gij mij zult gelieven over te zenden; namelijk: ziekten, vernederingen, armoede, ontberingen, vervolgingen, dorrigheden, geestelijke duisternissen en verlatenheid; alsmede den dood, welken Gij voor mij bestemd hebt, met alle pijnen en benaauwdheden, welke denzelven zullen ver-

gezellen. Geef mij maar uwe liefde met uwe genade, om standvastig te blijven en te volharden, dan ben ik rijk genoeg en vraag U niets anders. Ook neem ik van nu af met liefde alle moeijelijkheden aan, die uit de pligten van mijnen staat voortvloeijen. Word ik geroepen tot moeijelijke, onaangename of zelfs walgelijke bedieningen; zie, lieve Jesus, mijn hart is bereid. Word ik geroepen in het gure weder, in koude of hitte, bij hagel of sneeuw, door regen of wind; zie, lieve Jesus, ook hiertoe is mijn hart bereid. Word ik geroepen bij ontijden, des avonds of des nachts; zie, lieve Jesus, ook hiertoe ben ik bereid. Maar ik ben zwak, lieve Jesus, ik vrees dat mijne liefde spoedig zal verkoelen en mijne voornemens als rook zullen verdwijnen. Helaas, mij dunkt dat ik reeds begin te wankelen, terwijl ik deze voornemens maak. Alleen de gedachte aan de beproevingen maakt mij bevreesd en doet mij sidderen. Daarom bid ik U vurig mij te versterken, opdat geene wateren van kwellingen of moeijelijkheden ooit in staat zijn mijne liefde te blusschen of te verkoelen. Integendeel, geef dat mijne liefde in de beproevingen steeds aangroeije en dat ze mij steeds inniger met U vereenige, opdat ik één worde

met U, gelijk Gij door de H. Communie één geworden zijt met mij. Ik wil niet meer leven voor mij zelven, maar voor U, om steeds uwen heiligen wil te volbrengen. Geef dat ik in waarheid kunne zeggen: „*Ik leef niet ik, maar Christus leeft in mij*" (ad Gal. 2. 20).

O Maria, steeds brandend van liefde voor Jesus, bid voor mij, opdat ook mijn hart van liefde voor Jesus brande en niets bekwaam zij dezelve te blusschen. Amen.

—— o ——

ZES EN TWINTIGSTE OEFENING.

Liefde van Jesus.

VOOR DE H. COMMUNIE.

„*Na de zijnen, die in deze wereld waren, geliefd te hebben, heeft Hij hen ten uiterste liefgehad*" (Joan. 13. 1).

In de geschiedenis staat een zoo schitterend voorbeeld van liefde opgeteekend, dat het ten allen tijde aan alle volken tot verwondering zal strekken. Een groot koning had een éénigen zoon, die de liefde zijns vaders was, wien de vader als zich zelven beminde. Deze zoon had eene zoo groote liefde tot eenen, om zijne misdaden ter dood veroordeelden slaaf, dat hij zich zelven aanbood, om in de plaats van dien slaaf te sterven. De vader, uit liefde voor de regtvaardigheid, stemde er in toe en veroordeelde zijnen zoon ter dood, terwijl de slaaf in vrijheid gesteld werd. Deze liefdedaad, welke nooit haars

gelijke heeft gehad noch ooit hebben zal, staat beschreven in het Evangelie. Daar lezen wij, dat Gods eenige Zoon zich aanbood, om te sterven voor den mensch, die om zijne misdaden den dood schuldig was. God, die regtvaardig is en voldoening eischte voor de zonden der menschen, nam het aanbod zijns Zoons aan en veroordeelde Hem tot den schandelijksten kruisdood, ten einde ons het leven te geven. — De Zoon beminde ons zoo zeer, dat Hij zich vrijwillig heeft geslagtofferd. *Oblatus est, quia ipse voluit. Hij is geslagtofferd, omdat Hij wilde* (Isaïas 33). Ook de liefde des Vaders tot ons was zoo groot, dat Hij, om ons te sparen, zijnen Zoon aan den dood overleverde. *Hij heeft zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar Hem voor ons allen overgeleverd* (Rom. 8. 32).

O ziel, wat dunkt u van deze liefde des Vaders en des Zoons? Heeft zij wel ooit haars gelijke gehad? Neen! Nooit is er eene zoo groote liefde op aarde geweest, en nooit zal er eene zoo groote liefde zijn. Ofschoon deze trek van Gods liefde groot en onbegrijpelijk is, is zij evenwel nog verder gegaan; immers toen de tijd, waarop Jesus moest sterven, gekomen was, kon Hij ons niet verlaten; in zijne Goddelijke Wijsheid nu

vond Hij het middel uit, om te sterven en tevens bij ons te blijven, daarmede troostte Hij zijne Apostelen, die om zijn nabijzijnd vertrek bedroefd waren, zeggende: „*Laat uw hart niet ontroerd worden: Ik zal u niet als weezen laten*" (Joan. 14. 1. 18). Neen! Jesus heeft ons niet als weezen achtergelaten; Hij heeft het Allerheiligste Sakrament ingesteld, om altijd bij ons te blijven en zich innig met ons te vereenigen.

Lieve Jesus, zoo hebt Gij getoond, dat Gij ons waarlijk en wel ten uiterste hebt liefgehad. De H. Joannes zegt: *Na de zijnen, die in deze wereld waren, geliefd te hebben, heeft Hij hen ten uiterste liefgehad* (Joan. 13. 1), dat is, volgens den H. Chrysostomus: *met eene uitnemende, met eene allergrootste liefde;* met eene liefde, die het toppunt bereikt heeft en niet verder kan gaan. Waarlijk, lieve Jesus, uwe liefde is eene uitnemende, eene allergrootste liefde; zij kan niet verder gaan. Het H. Sakrament des Altaars instellende, hebt Gij geheel de kracht uwer liefde over ons uitgestort. *Omnem vim amoris effudit amicis* (De abt Guerricus). O Jesus, gelijk Gij, zoo is ook uwe liefde *oneindig;* en evenwel hebt Gij hier al de kracht der liefde uitgestort. Ofschoon de wijsste, de rijkste en magtigste

kondet Gij toch geen grooter bewijs van liefde geven dan Gij gegeven hebt door het instellen van het Allerh. Sakrament des Altaars. Dierbare Jesus, wat heeft uwe liefde al niet uitgevonden! Gij geeft U aan mij! Deze twee woordjes zeggen alles. GIJ aan MIJ! *Gij* zoo groot, aan *mij* zoo nietig! *Gij* zoo heilig, aan *mij* zoo zondig! *Gij* zoo goed, aan *mij* zoo ondankbaar. O liefde, o oneindige liefde, welke nooit haars gelijke heeft gevonden! Wanneer zal ik U ook eens opregt beminnen? Wanneer zal ook ik uit liefde voor U geheel de kracht mijner liefde uitputten? Dierbare Jesus, thans geef ik mij geheel aan U; U alleen wil ik beminnen, en niets buiten U, tenzij om U. O Jesus, geef mij uwe liefde. Gij zijt mijn eenige troost, mijn eenig geluk, mijn God en mijn al: kom, Heere Jesus, kom spoedig tot mij; ik verlang vurig naar U. Uit liefde tot U verzaak ik aan al mijne zonden, onachtzaamheden en trouweloosheden; ja ik verzaak aan alles, om geheel aan U te wezen. Ik erken ootmoedig, niet waardig te zijn tot U te naderen; evenwel kom ik met groot vertrouwen, omdat Gij het wilt en ik er behoefte aan heb.

O Maria, ik stel mijn hart in uwe handen; zuiver het van alle vlekken en verwijder er alle

uit, wat eenigszins aan de heilige oogen van Jesus zou kunnen mishagen; versier het met alle deugden, welke Jesus in mij verlangt, vooral met een levendig geloof, eene vaste hoop, vurige liefde, diepe ootmoedigheid, engelachtige zuiverheid en een brandend verlangen. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

„*Na de zijnen, die in deze wereld waren, geliefd te hebben, heeft Hij hen ten uiterste liefgehad*" (Joan. 13. 1).

Dierbare Jesus, mijn God en Zaligmaker, Gij hebt mij waarlijk ten uiterste liefgehad! Door U aan mij te geven, hebt Gij de schatten uwer rijkdommen, en de rijkdommen uwer liefde uitgeput en over mij als uitgestort. „*Divitias sui erga homines amoris velut effudit.*" „De rijkdom-„men zijner liefde jegens de menschen heeft Hij „als uitgestort" (*Concilie van Trente, Sess.* 13 *c.* 2). Inderdaad, lieve Jesus, Gij hebt uwe rijkdommen uitgeput. Gij zoudt mij geen grooter liefdebewijs hebben kunnen geven, dan Gij nu gedaan hebt, door U zelven aan mij te geven. Geen wonder dan, dat de H. Thomas dit Sakrament noemt *een Sakrament van liefde;* een onderpand uwer

overgroote liefde, en de H. Bernardus: *De liefde der liefde. Amor amorum.* Gewis kan men geenen meer *passenden* naam aan dit H. Sakrament geven, in hetwelk Jesus de rijkdommen zijner weldaden en de schatten zijner liefde geheel over mij uitstort, door zich zelven geheel aan mij te geven, zonder iets terug te houden. Immers in dit Sakrament geeft Hij zich geheel, met godheid en menschheid, met vleesch en bloed, met ziel en ligchaam, gelijk Hij verheerlijkt in den hemel is. Ja, Hij geeft zich met al zijne deugden en verdiensten, zoodat Hij nu geheel aan mij is. Ik kan dus met de H. Maria Magdalena de Pazzis zeggen: *Consummatum est: 't Is volbragt.* De liefde is uitgeput, zij kan niet verder gaan; want na zich zelven gegeven te hebben, heeft Hij niets meer te geven. Met zich zelven heeft Hij alles gegeven; Hij immers is Heer en Meester van alles: „*uit Hem en door Hem en tot Hem is alles*" (Rom. 11. 36). Ik ben dus in en door Hem rijk geworden. „*Divites facti estis in Illo*" „*In Hem zijt gij rijk geworden*" (1 Cor. 1. 5).

Dierbare Jesus, ik aanbid uwe liefde, die U bewogen heeft, U geheel aan mij te geven. Wat zoudt Gij nu nog meer kunnen doen, om mij de grootheid uwer liefde te toonen, mijn hart

te winnen en het in liefde te ontsteken? Ontferm U mijner, lieve Jesus, en verlicht mij om de grootheid van deze uwe liefde meer en meer te beseffen, en de zware verpligting te begrijpen, die op mij drukt, om namelijk voor zoo eene groote genade steeds dankbaar te zijn. Daar Gij U geheel aan mij gegeven hebt, is het ook mijn pligt mij geheel aan U te geven; ja, ware het mogelijk, dan zou ik mij millioenen en millioenen keeren moeten geven, en dan zou mijn pligt van dankbaarheid nog niet vervuld zijn; wijl ik U eene *oneindige* dankbetuiging schuldig ben. Dierbare Jesus, ik erken, dat er eene zware pligt van dankbaarheid op mij rust, aan welken ik niet voldoen kan. Helaas, ik ben zwak, vol onvolmaaktheden en gebreken; ik bid U derhalve mij te helpen, opdat ik U opregt beminne uit geheel mijn hart, uit geheel mijne ziel en uit al mijne krachten. O ja, lieve Jesus, uit dankbaarheid wil ik U opregt beminnen; ik wil U alleen beminnen en zou wenschen uit liefde tot U mijn leven te kunnen slagtofferen, gelijk Gij uw leven uit liefde tot mij geslagtofferd hebt. Zie, lieve Jesus, ik geef mij nu geheel aan U, gelijk Gij U geheel aan mij gegeven hebt, zonder iets terug te houden. Ik wil geheel aan U zijn,

gelijk Gij geheel aan mij zijt. „*Dilectus meus mihi et ego Illi*" (Cant. 2. 16). „*Mijn beminde is aan mij en ik aan Hem.*" Dierbare Jesus, mijne liefde, ik bemin U; ik bemin U meer dan mij zelven. O hadde ik millioenen harten, brandende van liefde, om U te beminnen gelijk de Engelen en Heiligen U beminnen, of liever gelijk de Allerh. Maagd Maria U bemint en eeuwig zal beminnen in den hemel; maar, helaas, mijne liefde is zoo flaauw; zij bezwijkt zoo spoedig, vooral als er uit liefde voor U iets gedaan of gelaten moet worden. Ik zeg wel met woorden, dat ik U bemin, maar loochen het door de werken. Gij, lieve Jesus, hebt uit liefde tot mij zooveel geleden, 't is billijk, dat ik uit liefde tot U ook lijde. Gij zijt uit liefde tot mij gestorven; o zoo ik ook eens konde sterven uit liefde tot U! Doch daar ik dat niet kan, geef dan ten minste, geef dat ik der wereld, haren vermaken en schijngoederen afsterve; dat ik sterve aan de zonden, de kwade neigingen en ligchamelijke voldoeningen, alsmede aan de eer en achting der menschen; met één woord, geef dat ik aan alles buiten U afsterve, om voortaan voor U alleen te leven.

Minnelijke Zaligmaker, thans maak ik het besluit, om voor U alleen te leven en alles voor U

te lijden, ten einde het geluk te hebben uit liefde voor U te sterven. Te uwer liefde zal ik alles lijden, wat Gij mij zult gelieven over te zenden, wat kwaadwilligen mij zullen aandoen, of wat mij uit natuurlijke oorzaken zal overkomen. Ik geef mij geheel aan uwen H. Wil over; beschik over mij volgens uw welbehagen; ik zal U altijd loven en prijzen, zoowel in droefheid als in blijdschap, zoowel in vernedering als in verheffing, zoowel in verdriet als in troost, zoowel in gebrek als in overvloed, zoowel in honger als in verzadiging, zoowel in koude als hitte, zoowel in vermoeijenis als rust, zoowel in ziekte als gezondheid, met één woord, ten alle tijde. *Benedicam Dominum in omni tempore; semper laus ejus in ore meo*" (Ps. 33. 1). „Ik zal den Heer loven ten allen tijde; zijn lof zal altijd in mijnen mond zijn."

O Maria, daar ik mijnen Jesus niet genoeg kan loven, vereenig ik mijne lofzangen met de uwe en met die van alle Engelen en Heiligen, en in deze vereeniging wil ik Hem voortaan loven en verheerlijken. Amen.

—o—

ZEVEN EN TWINTIGSTE OEFENING.

De liefde van Jesus.

VOOR DE H. COMMUNIE.

„*Gewond is Hij om onze boosheden; verbrijzeld om onze misdaden.*" (Isaïas 53. 5). Ziedaar eene liefde zonder voorbeeld! O ziel, herdenk deze woorden: om uwe boosheden is Jesus gewond: om uwe misdaden is Hij verbrijzeld. Dierbare Jesus, wie ben ik om deze liefde genoegzaam te loven en te prijzen? Wat naam zal ik haar geven? Ach, hoe ver is zij gegaan! Waartoe heeft zij U gebragt? *Ik* heb kwaad gedaan en *Gij* wordt gestraft! *Quo tuus attigit amor? Ego inique egi et tu pœna mulctaris!* (St. Augustinus). Ik ben de schuld van uw lijden; de oorzaak van uwen dood. Ik, een misdadiger, heb gezondigd. Gij, de rechtvaardigheid zelve, wordt gestraft! Ik heb mij verhoovaardigd, Gij wordt vernederd! Ik was ongehoorzaam; terwijl Gij gehoorzaam geweest

zijt tot den dood! Ik gaf toe aan mijne gulzigheid, Gij moest honger en dorst lijden! Ik zocht de voldoening mijner zinnen, en Gij ondergingt de pijnen des kruises! Ik stelde mijn hart op zinnelijke spijzen en dranken, terwijl gij de bitterheid der gal proefdet! Met de wereld gaf ik mij over aan vermaken, maar Gij weendet met uwe bedrukte Moeder! O Jesus, waartoe heeft de liefde U gebragt! „Wat kon het U maken, vraagt de H. Bernardus, dat wij verloren gingen en volgens verdiensten gestraft werden? Waarom hebt Gij, om ons van den dood te verlossen, in uw onschuldig vleesch de straf onzer zonden willen dragen? Waarom hebt Gij voor ons willen sterven?" Zeker, eene dusdanige liefde is zonder voorbeeld, is onbegrijpelijk. Ach, lieve Jesus, welk voorwerp van heilige bewondering moet het niet voor de Engelen geweest zijn, te zien, dat Gij, de onschuld, de heiligheid zelve, de Heer van Hemel en aarde, de Koning der Koningen, de Schepper van het heelal, hun Koning en God, als een lam ter slagtbank geleid werdt? „*Sicut ovis ad occisionem ducetur*" „*Hij zal als een lam ter slagtbank geleid worden*" (Isaïas 53. 7). Welke ontroering moet wel in den hemel veroorzaakt hebben het gezigt van eenen God aan het kruis, te midden van

twee moordenaars, als den grootsten booswicht der gansche wereld! Maar welken indruk dan moet dat schouwspel op ons niet maken en wel bijzonder op mij, voor wien Jesus die groote vernedering en wreede mishandeling heeft geleden? Welken indruk, als ik zie, dat Jesus niet tevreden is geweest, met zich ééns te slagtofferen, maar dat Hij dagelijks zich zelven nog slagtoffert in de H. Mis en tot zielespijs geeft in de H. Communie? Dierbare Jesus, ik ben bij deze beschouwing als buiten mij zelven. Uwe liefde is al te groot; zij heeft U al te ver gebragt. Nooit kan ik haar genoeg prijzen; zij gaat allen lof oneindig ver te boven. Geef ten minste, lieve Jesus, dat deze uwe liefde mij opwekke tot wederliefde; maar welk bewijs van wederliefde zou ik U kunnen geven? 't Is immers den mensch niet gegeven, om eene zoo groote liefde met wederliefde te beantwoorden, of iets te doen, wat ook maar van verre met uwe liefde zou kunnen vergeleken worden? Neen, zeker is dit den menschen niet gegeven. Ik kan dus niets anders, dan mij voor U vernederen, mijne onmagt erkennen en verder doen wat in mijn vermogen is; en wat is dat? Ondersteund door uwe genade, kan ik mijn vleesch met des-

zelfs driften en begeerlijkheden onder bedwang houden en kruisigen. Dat wil ik dan ook doen. Dien ten gevolge offer ik mij geheel aan U op: ik verzaak uit liefde voor U aan mijnen eigen wil en mijne ongeregelde neigingen, aan mijne zucht tot zinnelijkheid in spijs en drank, tot aardsche goederen, bedriegelijke rijkdommen, kortstondige schijnvermaken en onzekere eer en grootheid, met één woord: aan alles, om naar U alleen te verzuchten, U alleen te zoeken, U alleen aan te kleven: want Gij alleen zijt mijn geluk, mijne hoop en mijne zaligheid.

O Jesus, Goddelijke Zaligmaker; ik verlang vurig naar U; ik verlang vurig met U vereenigd te worden en in die vereeniging te leven en te sterven. Met dit verlangen bezield, verstout ik mij tot U te naderen en U in de H. Communie te ontvangen: want, al ben ik niet waardig uwe schoenriemen te ontbinden, veel minder U te ontvangen, ik vertrouw toch op uwe goedheid; ik vertrouw, dat Gij medelijden met mij zult hebben, en de uitwerksels uwer oneindige goedheid en barmhartigheid in mij onwaardige aan de geheele wereld zult kenbaar maken.

Zie, lieve Jesus, thans kom ik tot U met een groot vertrouwen en eene vurige liefde; kom

dan ook tot mij, lieve Jesus, in weerwil mijner onwaardigheid; kom tot mij, wijl ik vurig verlang, mij met U te vereenigen. O ja, lieve Jesus, kom!..... Gij zijt het eenigst voorwerp mijner liefde;..... kom, om U nooit meer van mij te scheiden, en één met mij te zijn en te blijven.

O Maria, ik bied U mijn hart aan, ontvang het en maak er eene schoone en heerlijke rustplaats van voor Jesus; bereid het, zuiver het van alle zonden en vlekken en versier het met alle deugden, vooral met een levendig geloof, eene vaste hoop, vurige liefde, brandende begeerte en diepe ootmoedigheid, opdat Jesus er zijnen troon vestige; want heiligheid en luister betaamt het huis des Heeren. „*Domum tuam decet sanctitudo, Domine*" (Ps. 92. 5). In de zon heeft hij zijne tent geplaatst. „*In sole posuit tabernaculum suum*" (Ps. 18. 6). Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt blijft in Mij en Ik in hem (Joan. 6. 57).

Dierbare Jesus, steunende op uwe goedheid heb ik mij verstout uw vleesch te eten en uw bloed te drinken, en zoo ben ik in U en Gij in

mij. O ja, lieve Jesus, nu zijt Gij in mij, opgesloten in mijn hart. Nu zijt Gij één geworden met mij en toont zoo, dat Gij mij bemint; immers de liefde tracht altijd naar vereeniging, altijd wil zij met het beminde voorwerp vereenigd zijn. Gelijk de spijs, die wij nuttigen, één met ons wordt, zoo zijt Gij nu één geworden met mij. Dierbare Jesus, nu mag ik met den H. Laurentius Justinianus uitroepen: ,,Hoe wonderlijk is uwe liefde, die ons zoo innig in uw ligchaam heeft willen inlijven, dat wij maar één hart met U hebben!"

Gij zoudt mij geen grooter bewijs van liefde hebben kunnen geven, dan Gij nu gedaan hebt, door U aan mij te geven en U, als het ware, om mijnentwil te vernietigen. De H. Chrysostomus staat er verbaasd over en roept in bewondering uit: ,,Wat de Engelen sidderend aanschouwen; wat zij niet onbeschroomd durven aanstaren, om den glans waarvan het schittert, daarmede worden wij gevoed; daarmede worden wij vereenigd, zoodat wij een ligchaam en een vleesch met Christus worden."

Wat geluk is mij nu geschied? Ik heb mijnen God en mijn Al ontvangen! Hij voor wien de Engelen hunne aangezigten bedekken, heeft zich

met mij vereenigd en is de spijs mijner ziel geworden. O wat liefde! „Welke herder voedt zijne schapen met zijn eigen bloed?" vraagt de H. Chrysostomus; zeker is zoodanige herder niet op deze aarde. Hij is in den hemel en in het H. Sakrament des Altaars. Vele moeders, zoo gaat de H. Chrysostomus voort, geven hunne kinderen aan anderen om ze te voeden; maar zoo handelt Jesus niet met ons; Hij immers spijst ons met zijn eigen vleesch en bloed; en waarom? om geene andere reden dan omdat Hij ons bemint; immers 't is eigen aan vurige minnaars zich innig met elkander te vereenigen en als een met elkander te worden. „*Semetipsum nobis immiscuit ut unum quid simus: ardenter enim amantium hoc est*" (S. Chrysostomus).

O liefde! o wonder van liefde! Dierbare Jesus, hoe zal ik U deze liefde vergelden? Wanneer zal ik U eens opregt beminnen, gelijk Gij mij bemint, wanneer mij uit liefde geheel aan U geven? O Goddelijke spijs! O Sakrament van liefde! O Jesus, wat hadt Gij meer kunnen doen, om door mij bemind te worden? Zeker niets meer! Eene zaak slechts blijft er nog over, namelijk: mij van alles te onthechten, mij geheel tot U te trekken en in liefde te ontsteken; want

uit mij zelven kan ik het niet. Ik wil altijd beginnen; steeds zeg ik: nu begin ik, en evenwel doe ik het niet. Daarom bid ik U, lieve Jesus, in mij te voltrekken hetgeen Gij begonnen hebt; namelijk mijne liefde te volmaken. Help mij, opdat ik, onthecht van al het aardsche, U voortaan opregt beminne. Dierbare Jesus, laat niet toe, dat ik mij nog ooit tegen uwen wil verzette. Uit liefde voor U zeg ik nu vaarwel aan al het aardsche, om buiten U niets meer te beminnen tenzij om U.

Mijn Jesus, mijn God en mijn Al! geef, dat buiten U mij niets behage, niets dierbaar, niets bevallig zij; integendeel geef, dat alles buiten U mij verdriet en walg veroorzake. Geef, dat alles wat U mishaagt, ook mij mishage en wat U behaagt, ook mij steeds aangenaam zij. Doe mij verdriet vinden in elke blijdschap buiten U. Uw naam zij mij eene verkwikking en uw aandenken een troost. Het onderhouden uwer geboden zij mij kostelijker dan zilver of goud; U te gehoorzamen en uwen wil te volbrengen zoeter dan honig. Dierbare Jesus, laat niet toe dat ik U ooit ontrouw worde. Liever wil ik duizendmaal sterven, dan U in het minste vrijwillig te beleedigen. Neen, lieve Jesus, in eeuwigheid

geene zonden meer! voortaan zal ik U beminnen uit geheel mijn hart, uit geheel mijne ziel en uit al mijne krachten. O Jesus, trek mij tot U door de zoete banden der liefde en bind mij vast aan U, dat er niets bekwaam zij, mij van U te scheiden. Gij hebt U nu geheel aan mij gegeven en zijt nu innig met mij vereenigd; ook ik geef mij geheel aan U en wensch voortaan zoo innig met U vereenigd te zijn, dat ik met U maar een hart en eene ziel hebbe.

Minnelijke Zaligmaker, geef dat ik zoo altijd één met U blijve en steeds door uwen geest leve. Thans geef ik mij geheel aan U met alles wat in mij is of mij toebehoort; ik geef U mijne vrijheid, mijn verstand, mijn geheugen en mijnen wil; mijne ziel en mijn ligchaam; mijn leven en mijnen dood; mijn gezigt, mijn gehoor, mijnen smaak en mijn gevoel; mijne gedachten, begeerten, woorden en werken; mijne verzuchtingen, hartkloppingen en ademhalingen; met één woord: ik geef U alles, en heilig mij onherroepelijk geheel aan U toe. O zoete gedachte: „Geheel aan God! Geheel aan God! Geheel aan God voor den tijd en de gansche eeuwigheid!" Amen.

O Maria, geef, dat ik steeds voor Jesus zij, gelijk Gij altijd voor Hem geweest zijt: geef,

dat ik altijd voor Jesus leve, gelijk Gij altijd voor Hem geleefd hebt, geef, dat ik altijd voor Jesus lijde, gelijk Gij altijd voor Hem geleden hebt; eindelijk, geef, dat ik voor Jesus sterve, gelijk Gij voor Hem gestorven zijt; ja, dat ik sterve door liefde tot Jesus, gelijk Gij door liefde tot Hem gestorven zijt. Amen.

—o—

ACHT EN TWINTIGSTE OEFENING.

De liefde van Jesus.

VOOR DE H. COMMUNIE.

. . . . . *Die mij heeft liefgehad en zich zelven geleverd heeft voor mij* (Gal. 2. 20).

O ziel, denk en herdenk dikwijls deze woorden des Apostels; zij leeren u de overgroote liefde van Jesus. De gedachte, dat Jesus niet alleen voor alle menschen in het algemeen, maar ook voor hen in het bijzonder gestorven was, ontvlamde den H. Paulus zoo zeer in liefde dat hij dankend uitriep: Die mij heeft liefgehad en zich zelven geleverd heeft voor mij! O ziel, diezelfde gedachte moet ook u in liefde ontsteken; want, gelijk de Apostel Paulus, kunt en moet ook gij zeggen: Die mij heeft liefgehad en zich zelven geleverd heeft voor mij! Immers volgens de bemerking van den H. Chrysostomus, bemint Hij elken mensch in het bijzonder met

dezelfde liefde, waarmede Hij de geheele wereld bemint; gij hebt dus geene mindere verpligting om Jesus te beminnen nu Hij voor allen gestorven is als gij hebben zoudt, indien Hij voor u alleen ware gestorven. De H. Chrysostomus zegt verder, dat zijne liefde tot ieder in het bijzonder zoo groot was, dat Hij niet geaarzeld zou hebben ook maar voor éénen alléén te sterven, indien het noodig ware geweest. O ziel, als Jesus voor u alleen gestorven ware, welke verpligting zoudt gij dan jegens Hem niet hebben? Zoudt gij dan niet met de grootste erkentelijkheid moeten denken: ,,Zoo zeer heeft Jesus mij bemind; zijne liefde jegens mij was zoo groot, dat Hij voor mij alleen gestorven is. Mij alleen heeft Hij verlost, terwijl Hij alle anderen in het ongeluk gelaten heeft?" De gedachte: *Ego solus*, ,,Ik alleen ben zoo bemind en vereerd door den koning Assuerus en de koningin Esther", voerde Aman als buiten zich zelven: die gedachte zou u gewis ook aanzetten tot liefde en dankbaarheid, indien Jesus *voor u alléén* gestorven ware. Evenwel zijt gij Hem meer liefde en dankbaarheid verschuldigd, nu Hij *voor allen* gestorven is.

Ware Hij *voor u alleen* gestorven, dan zou

het gewis eene groote smart voor u zijn, te moeten denken, dat uw vader, uwe moeder, uw broeders en uwe zusters voor eeuwig uit den hemel zouden gesloten worden; hoe zoudt gij Hem dan niet bidden, om hen ook te verlossen en hoe zoudt gij Hem niet dankbaar zijn en liefhebben, indien Hij het deed om U te behagen: welnu Jesus *heeft* het gedaan, zonder dat gij het Hem gevraagd hebt; dank Hem derhalve en zeg: Dank, lieve Jesus, duizendmaal dank! wij allen waren slaven des duivels, maar Gij hadt medelijden met ons; het was U niet genoeg, mij alleen vrij te koopen; Gij hebt daarenboven mijne ouders, broeders en zusters en weldoeners vrijgekocht; ik mag dus vertrouwen, dat wij na onzen dood, in den hemel met elkander vereenigd, U in alle eeuwigheid zullen mogen loven en verheerlijken. Ik dank U dan, lieve Jesus, voor eene zoo groote weldaad en bid U om de genade van U altijd te beminnen, te volharden tot het einde toe, en zoo waardig te zijn, U in alle eeuwigheid te bezitten en te beminnen in den hemel. O ja, lieve Jesus, ik bemin U, en verlang vurig U meer en meer te beminnen, wijl Gij alle liefde waardig zijt, Gij hebt U zelven gegeven, niet alleen door te sterven aan het kruis, maar

vooral door het instellen van het allerheiligste Sakrament des Altaars. In dit H.Sakrament geeft Gij U aan mij bij uitnemendheid, en vereenigt Gij U op eene allernaauwste wijze met mij, dewijl Gij hier de spijs mijner ziel wordt. Hoe zoet is mij deze uwe uitnoodiging: *Neemt en eet, dit is mijn ligchaam*" (Matth. 26. 26). *Die mij eet, zal om mij leven.... Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt blijft in Mij en Ik in hem, hij heeft het eeuwig leven, ik zal hem opwekken ten jongste dage*" (Joan. 6. 56. 57).

Dierbare Jesus, hoe troostvol en bemoedigend zijn voor mij deze uitnoodigingen en beloften! Gij wilt dan de spijs mijner ziel worden! ,,Schijnt het geene dwaasheid", vraagt de H. Augustinus, ,,te zeggen: *Eet mijn vleesch en drinkt mijn bloed?*" Uwe liefde is waarlijk groot; zij is eene oneindige liefde; eene liefde die geene palen kent; eene liefde, geschikt om de koudste harten te ontsteken. Hoe is het dan mogelijk, dat ik er zoo koud en ongevoelig voor blijve? Gij bemint mij met eene oneindige liefde, en toch bemin ik U niet of ten minste mijne liefde is flaauw, Gij verlangt vurig naar mij, hoewel Gij mij niet noodig hebt, en toch verlang ik weinig naar U, hoewel ik zonder U niets heb,

niets kan, niets ben. Dierbare Jesus, ontferm U mijner en geef dat ik U vurig beminne. Hoe zoude ik buiten U nog iets kunnen beminnen; Gij immers zijt mijn God en mijn al? O Jesus, geef mij uwe liefde. Kom tot mij en geef U aan mij, want ik verlang vurig naar U. *Veni, Domine Jesu, veni!* Kom, Heere Jesus, kom! Amen.

O Maria, bid voor mij, opdat ik Jesus met een zuiver hart en eene vurige liefde ontvange. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Dierbare Jesus, „*wat is de mensch, dat Gij zijns gedacht! of een 's menschen kind, dat Gij acht op hem gaaft*" (Ps. 8. 5.)

Wat geluk is mij nu geschied! Jesus, mijn God en mijn Al, heeft zich vernederd en is tot mij gekomen! Hij heeft mij met een bezoek vereerd en zich innig met mij vereenigd! O wat goedheid! O welke genade! Lieve Jesus, hoe is het mogelijk dat Gij, wiens heerlijkheid boven den hemel is verheven (Ps. 8. 1), mijner gedachtig zijt en mij met een bezoek vereert? Helaas, ik ben een zondaar, en toch

hebt Gij mij verheven en slechts een weinig minder gesteld dan de Engelen. Ja, ik mag zeggen, dat Gij mij boven de Engelen verheven hebt. Hun is het vergund, U te aanschouwen, maar mij is het vergund, mij op 't innigst met U te vereenigen. De H. Joannes Chrysostomus zegt: „Hetgeen zij niet onbeschroomd durven aanschouwen, om den glans waarvan het schittert, daarmede worden wij gevoed, daarmede worden wij vereenigd, en wel zoo naauw vereenigd, dat wij één vleesch en één ligchaam met Christus geworden zijn." Minnelijke Jesus, hoe kunt Gij mij zoozeer beminnen, dat Gij om mijnentwil uit den hemel nederdaalt en uw verblijf op de aarde vestigt, ten einde mij gezelschap te houden, U aan mij te geven en één met mij te worden? O welk eene liefde! Wie zal ooit in staat zijn, eene zoo groote liefde te begrijpen? Gewaardigt een koning zich ons te bezoeken, dan achten wij dit als eene groote gunst, als eene groote weldaad; maar wat is dit in vergelijking met de weldaad, die mij nu is te beurt gevallen; dewijl Jesus zelf, de Koning der Koningen, tot mij gekomen is? Dierbare Jesus, wat zal ik U voor zulke genaden ver-

gelden. Zeker kondet Gij mij geen grooter bewijs van liefde geven, dan Gij nu gedaan hebt door U aan mij te geven en mij te spijzen met uw eigen vleesch en bloed. Wat zal ik U daarvoor vergelden? O hadde ik een oneindig getal harten, brandend van liefde, gelijk dat van Maria, om U te beminnen! Uit dankbaarheid geef ik mij geheel en onherroepelijk aan U. Ja, lieve Jesus, ik wil geheel en voor altijd aan U zijn. Trek mij tot U en vereenig mij onafscheidbaar met U. Geef dat ik U voortaan met alle teederheid beminne. Dat anderen U beminnen met eene baatzuchtige liefde; ik integendeel wil U beminnen met eene zuivere liefde, met de teederheid van eenen vriend, van eenen broeder, van eenen vader, van eenen bruidegom. Waar zou ik eenen vriend, broeder, vader of bruidegom kunnen vinden, die mij zoo lief heeft als Gij? Uit liefde tot mij hebt Gij niet alleen uw leven geslagtofferd; maar hebt Gij U daarenboven geheel aan mij gegeven en zijt de spijs mijner ziel geworden. Dierbare Jesus, ik verlang vurig U te beminnen en uit liefde tot U mijn hart en mijne genegenheden van alles te onthechten. Dit toch vordert Gij van hem die uw leerling wil zijn, Gij zegt immers: ,,*Evenzoo dan kan*

ook niemand van u, die niet alles verzaakt, wat hij bezit, mijn leerling zijn" (Lucas 14. 33). Hetzelfde gaaft Gij te kennen aan de H. Gertrudis, toen zij bad, om te weten, wat Gij van haar begeerdet. Toen immers antwoorddet Gij: ,,Alles wat ik van u begeer, is een hart, van alle schepselen onthecht." Dierbare Jesus, geef mij zulk een hart, onthecht van alle schepselen. Vurig verlang ik voor U te zijn en mij geheel met U te vereenigen; Gij immers zijt het eenigst voorwerp mijner verlangens. Ik acht U boven alles; ik zoek U boven alles; ik bemin U boven alles; ik bemin U meer dan alle aardsche goederen, waardigheden of eereambten, meer dan alle grootheden, bekwaamheden en wetenschappen, meer dan alle vermaken, vertroostingen of verlichtingen, meer dan mijne gezondheid of mijn leven; met één woord, ik bemin U boven alles, wat Gij niet zijt; alles buiten U kan mij niet gelukkig maken, veel minder verzadigen. Wat is er mij in den hemel en buiten U wat wil ik op aarde? O God mijns harten en mijn deel, o God in eeuwigheid! Wat is de wereld met al hare grootheden, schijngoederen en vermaken? Wat anders dan slijk of een damp, die verdwijnt? Gelukkig hij die met den Apostel Petrus kan

zeggen: „*Zie wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd; wat dan zal ons geworden?*" (Matth. 19. 27). Gelukkig hij, die dan mag hooren. „*Voorwaar zeg Ik u dat gij, die mij gevolgd zijt.... honderdvoudig zult ontvangen en het eeuwig leven bezitten*" (Matth. 19. 28. 29). Amen.

—o—

NEGEN EN TWINTIGSTE OEFENING.

De liefde van Jesus.

VOOR DE H. COMMUNIE.

Ipse infirmitates nostras tulit et aegrotationes ipse portavit: Hij heeft onze krankheden genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen (Matth. 8. 17).

Dierbare Jesus, deze woorden van het Evangelie toonen mij de grootheid uwer liefde. Immers uit zuivere liefde hebt Gij mijne zwakheden op U genomen en mijne krankheden gedragen. Uit zuivere liefde hebt Gij al onze ligchamelijke behoeften ondervonden, U zelven onderwerpende aan honger en dorst, aan koude en hitte, aan droefheid en blijdschap, aan slaap en vermoeijenis. — Daarenboven hebt Gij de krankheden onzer ziel gedragen. De Apostel Petrus zegt, dat Gij „*in uw ligchaam onze zonden op het hout* des kruises *gedragen hebt*" (1 Petr. 2. 24). De straffen, die wij verdiend hadden door onze

zonden, hebt Gij zelf gedragen en zoo hebt Gij door uw lijden onze straffen weggenomen. *Cujus livore sanati estis.* Door wiens striemen gij genezen zijt (1 Petr. 2. 24). Dierbare Jesus, hoe bitter waren de pijnen, die Gij verduurd hebt! Ik hoor U teregt zeggen bij den Profeet Jeremias: „*O gij allen die den weg voorbijgaat, let wel op en ziet, of er eene pijn is, gelijk aan mijne pijn*" (Thren. 1. 2). Hierop zegt de H. Thomas: „O ja, lieve Jesus, ik zal opletten en zien, of er eene liefde is, gelijk aan uwe liefde." Als wilde hij zeggen: „O mijn Goddelijke Meester, ik begrijp reeds, hoeveel Gij voor mij geleden hebt; maar wat mij het meeste treft, is de grootheid der liefde, welke Gij mij door zooveel lijden hebt getoond."

O dierbare Jesus, hoe zou ik voor zulke liefde ongevoelig kunnen blijven? Hoe zou ik er niet door bewogen worden, om U ook te beminnen? De teederheid uwer liefde overtreft ver alle moederlijke liefde en toegenegenheid, en, gelijk de H. Laurentius Justinianus zegt, geene menschelijke woorden kunnen uitdrukken, hoezeer Gij ieder in 't bijzonder genegen zijt; immers uwe liefde is zoo groot, dat Gij bereid zoudt zijn te sterven voor iedere ziel, die reeds in de hel

brandt, indien voor haar nog zaligheid mogelijk ware. (Veropenbaring aan de H. Gertrudis).

O zoete Zaligmaker, waarom beminnen de menschen U zoo weinig? Ik bid U, hen te verlichten, opdat zij mogen kennen, wat Gij voor ieder hunner geleden hebt, en begrijpen hoezeer zij verpligt zijn, uwe liefde met wederliefde te vergelden. Doch dit is niet alles, lieve Jesus. Indien de liefde, die Gij ons betoond hebt, door zooveel voor ons te lijden, onbegrijpelijk is; hoeveel te meer zal die liefde onbegrijpelijk zijn, die Gij ons betoont, door altijd, overal, al de dagen tot het einde der wereld toe bij ons te blijven en de spijs onzer zielen te worden? O Jesus, laat toe, dat ik U, — vergeef mij het woord — een zinnelooze van liefde noeme, met den H. Laurentius Justinianus zeggende: *Vidimus Sapientem amoris nimietate infatuatum. Wij hebben den Wijze door de al te groote liefde dwaas zien worden.* Zoo er nog iets meer van de liefde kon gezegd worden, wij zouden het durven doen, met den H. Dionysius zeggende: „Dat de Schepper van 't heelal door eene al te groote goedheid zijner liefde *buiten zich zelven is gegaan.*" God zijnde, heeft Hij niet alleen de menschelijke natuur aangenomen, maar is ook de spijs onzer

ziel geworden. Dierbare Jesus, Heer en Meester van alles, betaamt zulke vernedering wel aan de heerlijkheid uwer Majesteit? Maar, antwoordt Jesus door den mond van den H. Chrysostomus: ,,de liefde heeft geene rede; zij ziet niet naar hetgene wat betaamt, maar gaat waarheen zij getrokken wordt". *Amor ratione caret et vadit, quo ducitur non quo debeat.*

O Goddelijke Zaligmaker, ik bewonder en aanbid uwe liefde, maar ben over mij zelven beschaamd, daar ik U zoo weinig liefde toedraag, ja zelfs ijdele, nietige en zondige vermaken boven U heb bemind. En dan, helaas! hoe flaauw is mijne liefde nog! Dierbare Jesus, ontferm U mijner; ontsteek in mijn hart het vuur uwer liefde. Geef, dat ik uit liefde tot U gaarne alles lijde, wat Gij mij zult gelieven over te zenden, tegenspoed, vernedering, ziekte, duisternis, dorrigheid. Voortaan wil ik U opregt, bovenal, uit geheel mijn hart beminnen; ja U alleen wil ik beminnen, en alles wat ik buiten U bemin, wil ik alleen om U beminnen; voortaan zult Gij het eenigste voorwerp mijner liefde zijn, tot hetwelk iedere andere liefde als tot haar einddoel zich bewegen moet. Kom, Heere Jesus, ik verlang vurig naar U; kom, en geef U aan

mij, opdat ik één met U zij. O zoete gedachte: Gij in mij en ik in U! O hadde ik nu een levendig geloof, gelijk zoovele Heiligen gehad hebben, die U als tegenwoordig *zagen* in het Allerh. Sakrament. Ofschoon ik U niet zien kan, lieve Jesus, geloof ik toch vastelijk, dat Gij er waarlijk en wezenlijk tegenwoordig zijt. Gaarne doe ik U het offer van mijn gezigt, van mijnen reuk, van mijnen smaak en van mijn gevoel. Gij, de eeuwige waarheid, hebt gezegd: *Dit is mijn ligchaam. . . Dit is de kelk van mijn bloed.* De H. Kerk heeft die woorden altijd zoo verstaan; duizende martelaren hebben daarvoor hun bloed vergoten, ook ik ben bereid ter bevestiging dezer waarheid te sterven. In dit geloof nader ik met vertrouwen tot U, om U te ontvangen en door U meer en meer versterkt te worden, ten einde U vuriger te beminnen en te volharden tot het einde toe.

O Maria, bid voor mij, opdat ik Jesus ontvange met datzelfde geloof, met diezelfde hoop en met diezelfde liefde, waarmede gij Hem zoo dikwijls hebt ontvangen. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

„*Gij zult met blijdschap water putten uit de bronnen des Zaligmakers, en op dien dag zult gij zeggen: Looft den Heer, en aanroept zijnen naam; maakt onaer de volken zijne vindingen bekend*" (Isaïas 12. 3. 4).

O ziel, deze voorzegging van den profeet Isaïas is heden in u vervuld. Uw Goddelijke Zaligmaker heeft voor u bronnen van levendmakend water gereed gemaakt, toen Hij het Allerh. Sakrament des Altaars instelde, en het u vergund werd, levendmakend water uit die zaligheidsbron te putten en u te voeden met het Goddelijk vleesch van onzen Heer Jesus Christus, en met zijn Goddelijk bloed u te laven. O welke goedheid! Welke genade! O ziel, wat zult gij Hem daarvoor vergelden? Erken uwe verpligting om Hem te loven, zijnen naam aan te roepen en zijne liefde-uitvindingen bij alle volken bekend te maken. Zeg nu met den profeet David: (Ps. 99. 1—5) „*Juicht den Heere toe, gij heel de aarde. Dient den Heere met vreugde. Komt voor zijn aanschijn met blij gezang. Erkent dat de Heer God is; Hij heeft ons gemaakt en niet wij; zijn volk zijn wij en de schapen zijner*

weide. Gaat in tot zijne poorten met lofzegging, tot zijne voorhoven met gezangen; dankt Hem, prijst zijnen naam! Want de Heer is goedertieren, eeuwig is zijne barmhartigheid en zijne trouw gaat van geslacht tot geslacht."

O ja, lieve Jesus, ik erken de waarheid uwer leeringen en de trouw aan uwe beloften. Ik aanbid uwe zoetheid en uwe eeuwigdurende barmhartigheid. Waarlijk, lieve Jesus, Gij zijt zoet en zeer genadig en minzaam zijn uwe vindingen. Aan het kruis liet Gij uwe handen, voeten en zijde doorboren en hebt zoo voor mij de bronnen van genade en zaligheid opengesteld, opdat ik er dagelijks nieuwe genade zou komen putten; doch hiermede niet tevreden, hebt gij voor mij nog eene andere bron van genade opengesteld; te weten, de bron van het Allerh. Sakrament, waar Gij mij spijst met uw vleesch en laaft met uw bloed. Dierbare Jesus! nooit kan ik de grootheid van deze uwe liefde genoegzaam bewonderen, noch U genoeg daarvoor bedanken. O mijn Jesus! waarom hebt Gij mij zoo groote en zoovele bewijzen van liefde willen geven. De H. Bernardus antwoordt: „God heeft ons om geene andere reden bemind, dan om door ons bemind te worden."

O God, Gij verlangt dan vurig, dat wij U zouden beminnen! Daarom zijt Gij uit den hemel nedergedaald, zeggende: „*Ik ben gekomen, om vuur op de aarde te werpen, en wat wil Ik anders dan dat het ontstoken worde?* (Luc. 12. 49). Ook mijn verlangen, lieve Jesus, is, U vurig te beminnen; ontsteek, bid ik U, in mij het vuur uwer liefde. Helaas, ik ben nog zoo koud! Ik ben bij het goddelijk vuur; ja, dat goddelijke vuur is in mij en toch blijf ik koud. Dit H. Sakrament wordt genoemd *een goddelijk vuur; ignis divinus*, waardoor de harten der Heiligen geheel in liefde ontvlamden; maar, helaas, mijn hart blijft koud en liefdeloos. De H. Catharina van Siena zag U eens, lieve Jesus, in de handen des priesters onder de gedaante van een brandend fornuis, vurige vlammen naar de vier hoeken der wereld verspreidende. Zij was geheel verwonderd, dat de wereld door zulk vuur niet in liefde ontvlamde; maar hoezeer moet ik verwonderd en bedroefd zijn, wijl ik zelf zoo ongevoelig en koud blijf, ofschoon dat vuur niet alleen *bij* mij, maar zelfs *in* mij is. Ik zie U wel niet onder de gedaante van vuur, maar toch weet ik, dat Gij in mij zijt en ik U draag in mijn hart. Hoe komt het

dan, lieve Jesus, dat ik zoo koud blijf? Wanneer zal mijn hart eens van liefde voor U branden? Vurig wensch ik U te beminnen met die liefde, waarmede de H. Maagd Maria U bemind heeft. O Jesus, ontvang mijn hart en ontsteek in hetzelve het vuur uwer liefde. Geef, dat ik altijd aan U denke, altijd voor U arbeide en altijd voor U lijde. Geef, dat ik buiten U alles vergete, ten einde alleen aan U te denken en U alleen te beminnen. Dierbare Jesus, zuiver mijn hart van alle ongeregelde neigingen, en maak dat het geheel voor U zij. „*Wat heb ik in den hemel en wat verlang ik op aarde buiten U! De God mijns harten en mijn deel, is God voor eeuwig.*" (Ps. 72. 25. 26). O mijn Jesus, Gij zijt en zult altijd zijn de eenige Heer mijns harten. Ik bemin U en zal U altijd beminnen, zelfs te midden van kruisen, wederwaardigheden en vernederingen; immers *de liefde is geduldig; zij verdraagt alles* (Cor. 13. 47). Om U opregt te beminnen, moet ik bereid zijn, met U te gaan door den smeltkroes van kruisen, tegenspoed, wederwaardigheden en vernederingen; dan moet ik alle verongelijkingen, versmaadheden en onderdrukkingen met liefde aanvaarden en geduldig lijden. O God, ik wil U beminnen en

ben bereid alles te lijden uit liefde tot U; maar Gij weet, hoe zwak ik ben; versterk mij door uwe genade.

O Maria, Moeder van altijddurenden bijstand, sta mij bij in de kruisen, opdat ik standvastig blijve en alles met geduld en zelfs met blijdschap lijde uit liefde voor Jesus. Amen.

—o—

DERTIGSTE OEFENING.

Onze Vader, die in de hemelen zijt.

VOOR DE H. COMMUNIE.

O ziel, overweeg deze woorden: ONZE VADER met bijzondere aandacht: zij leeren u en de goedheid van God en uwe waardigheid. Jesus is VADER en wel UW Vader. Jesus, God van hemel en aarde, oneindig in volmaaktheden, schaamt zich niet uw Vader te zijn en door u als Vader erkend, gediend en geëerd te worden. Bewonder hier zijne goedheid en aanbid zijne alwijze beschikking. Adam zondigt en verliest voor zich en voor alle menschen het regt van kind Gods te zijn; zoodat alle menschen als kinderen of slaven van den duivel worden. Maar God, oneindig in barmhartigheden, had medelijden met ons; als Vader wilde Hij ons aannemen tot zijne kinderen; daarom zond Hij zijnen Zoon. Deze Zoon wordt een zoon des

menschen, om ons kinderen Gods te maken. O oneindige goedheid! Wij waren den dood schuldig, maar Hij schenkt ons het leven; wij waren wederspannige kinderen, slaven van den duivel, in plaats van ons te straffen en aan satans dwingelandij over te geven, zendt Hij ons zijnen eenigen Zoon, Jesus Christus, om ons te verlossen en kinderen van God te maken. O welk eene genade! Wat dankbaarheid ben ik daarvoor niet verschuldigd! De grooten dezer wereld schamen zich geringe kinderen voor de hunne aan te nemen en te erkennen, doch zoo hebt Gij, lieve Jesus, niet met ons gedaan. Ofschoon oneindig in glorie en majesteit, schaamt Gij U toch niet, mij voor uw kind aan te nemen en openlijk voor uw kind te erkennen en te behandelen. Gij wilt, dat ik U VADER noeme en Gij verwaardigt U, mij UW KIND te heeten, als uw kind te behandelen en liefderijk tot U uit te noodigen, met de belofte U aan mij te geven en de spijs mijner ziel te worden. O wat genade! O wat barmhartigheid! Nooit kan ik deze uwe liefde genoeg bewonderen. Gij zijt dan mijn Vader en ik ben uw kind! Als vader wilt Gij goedgunstig met mij handelen en mij voeden met uitgezochte spijzen, namelijk met de spijs van

uw vleesch en bloed. Dierbare Jesus, mijn goddelijke Vader, hoe of waardoor heb ik die genade verdiend? Neen, lieve Jesus, mijn beste Vader, ik ben zulke gunst niet waardig, zal een vader ondankbare slaven voeden met het vleesch en bloed van zijnen zoon? Neen, dat kan niet. Het strijdt tegen de natuur en toch is dit zoo. Gij, lieve Jesus, mijn God en Vader, Gij doet het. Gij spijst ons met uw vleesch en bloed. O welk een wonder van goedheid! Gij doet meer, dan wij hadden durven of kunnen denken. Gij, hoewel oneindig in volmaaktheden, hebt mij niet verstooten, gelijk men in de wereld zoo dikwijls ziet gebeuren. Mijne ellenden, armoede en nietigheid kennende, hadt Gij medelijden met mij; Gij zelf wildet mij bijstaan, troosten en voeden uit vreeze, dat mij anders iets zou ontbreken. Toen Gij de wereld verliet, steldet Gij het H. Sakrament des Alaars in, ten einde altijd bij ons te blijven, ons te spijzen met uw eigen vleesch en bloed en één met ons te worden. O wonderbare uitvinding uwer liefde! Ik dank U daarvoor. Maar met droefheid moet ik erkennen, dat ik, helaas, zoo dikwijls ondankbaar jegens U geweest ben, en mij niet als kind jegens U gedragen heb. Helaas, met den verloren zoon ben

ik afgeweken en heb ik tegen U mijn ledematen en zielvermogens misbruikt, alsmede de geestelijke goederen, die Gij mij zoo genadiglijk hadt gegeven om U te dienen en te uwer verheerlijking te gebruiken. Helaas, hoe dikwijls heb ik misbruik gemaakt van de tijdelijke goederen; van de goederen des ligchaams en der zintuigen; van de geestelijke goederen en zielsvermogens; van alles wat Gij mij tot voedsel, kleeding, dekking en ligchaamsonderhoud hadt gegeven! In uwe vaderlijke goedheid hebt Gij mij die goederen bezorgd om ze tot uwe vereering te gebruiken, en ik, helaas, heb ze misbruikt, om U te beleedigen. Dierbare Jesus, mijn God en Vader, ach hoe spijt mij dit! Ik heb gezondigd tegen den hemel en tegen U; ik ben niet meer waardig uw kind genoemd te worden; veel minder om aan uwe heilige Tafel aan te zitten en U te ontvangen. Neen, mijn Jesus, ik ben die gunst niet waardig; maar neem mij aan als een uwer knechten, ten einde voortaan U te dienen en alleen voor U te leven. O mijn Jesus, mijn Vader, niettegenstaande mijne onwaardigheid, wilt Gij toch dat ik tot U kome. Derhalve verstout ik mij met vertrouwen tot U te naderen. Kom, Heere Jesus, kom! Ik verlang vurig naar U.

O Maria, bid voor mij, opdat Jesus mij genadig zij en ik Hem met kinderlijke liefde ontvange. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

O wat groot geluk is mij geschied! Ik heb Jesus, mijnen God en mijnen Vader ontvangen! Hij is tot mij gekomen en rust nu in mijn hart. Dierbare Jesus, God van genade en barmhartigheid, Gij toont dan, dat Gij mijn Vader wilt zijn en mij als uw kind wilt voeden en spijzen. Ofschoon ik uiterst gering en nietig ben, schaamt Gij U toch niet, mij als uw kind te erkennen en te behandelen. Gij doet niet, gelijk men bij de grooten dezer wereld dikwijls ziet gebeuren; zijn hunne kinderen tot ellende, armoede of vernedering vervallen, dan schamen zij zich over zulke kinderen; zij rekenen zich zulks tot oneer. Doch zoo handelt Gij niet met mij. Gij zijt de Heer der heeren en ik ben een slaaf der slaven, en toch schaamt Gij U niet, mij voor uw kind te erkennen, mij als uw kind te bezoeken, ja wat meer is, de spijs mijner ziel te worden. O oneindige goedheid! O vaderlijke liefde van eenen God tot den mensch! ik aanbid u, wijl gij het

hart van God beheerscht en Hem beweegt tot mij te komen. Toen het aan David vergund werd, de dochter van den koning Saül ten huwelijk te nemen, zeide hij: „*Wie ben ik, om 's konings schoonzoon te worden?*" Maar wat zal ik zeggen nu het mij vergund is, niet alleen de zoon van den Koning der Koningen te worden, maar ook Hem als zielespijs te ontvangen en één met Hem te worden? Dierbare Jesus, wie ben ik, dat Gij mij aldus begunstigt en vereert. Nooit kan ik deze uwe goedheid genoegzaam loven en prijzen; nooit kan ik er U genoegzaam voor danken; zij geeft mij het grootste vertrouwen, dat Gij mij niet zult verstooten. Ik stel mij als kind met vol vertrouwen onder uwe vaderlijke bescherming en geef mij volkomen aan uwe alwijze bestiering over. Gelijk een kind in alle gevaren en onheilen tot zijnen vader of tot zijne moeder loopt en zich in hunne armen werpt, om door hen beschermd te worden, zoo zal ook ik altijd mijne toevlugt tot U nemen en mij in de armen uwer vaderlijke bescherming werpen, om door U tegen alle gevaren beveiligd te worden. Door U beschermd, heb ik niets te vreezen; immers Gij zijt almagtig, Gij zijt oneindig goed, Gij *wilt* mij helpen, Gij *kunt* mij

helpen; Gij zijt getrouw in uwe beloften, Gij *zult* mij helpen, indien ik tot U mijne toevlugt neem. Waarom zal ik dan vreezen? als Gij met mij zijt wie zou dan tegen mij zijn? Al zou de geheele wereld met alle duivels tegen mij opstaan, dan heb ik nog niets te vreezen, als Gij met mij zijt. O Jesus, mijn God, mijn Vader en mijn Al, ik stel al mijn vertrouwen in uwe vaderlijke bescherming. Gij zult mij redden uit de strikken mijner vijanden en mij bedekken met uwe wieken. Onder de vleugelen uwer bescherming ben ik veilig tegen alle gevaren. Uwe trouw zal mij omgeven als een schild, waarachter beveiligd ik niet zal vreezen voor den schrik des nachts, noch voor de geheime aanvallen der vijanden, evenmin als voor den pijl, welken men des daags op het onverwachts tegen mij zou afschieten, of voor eenig schadelijk en onbekend ding dat mij overvalt of eindelijk voor des duivels aanvallen, die hij mij openlijk en midden op den dag aandoet. (Ps. 90).

O zoon, uw vertrouwen is gegrond; bij mij hebt gij niets te vreezen. Duizend zullen er vallen aan uwe zijde en tien duizend aan uwe regterhand; doch tot u zal het niet genaken. Gij zult het slechts met uwe oogen aanschouwen en het

loon der zondaren zien. Daar gij op God gehoopt en gezegd hebt: *Heere, gij zijt mijn toeverlaat*, hebt gij u den Allerhoogste gesteld tot uwe toevlugt, u zal geen kwaad wedervaren en geen plaag zal naderen tot uwe tent; want de Heer heeft den Engelen over u bevel gegeven, opdat zij u op al uwe wegen zouden bewaren. Op de handen zullen zij u dragen, opdat gij aan geenen steen uwe voeten zoudt stooten; op slang en adder zult gij wandelen, leeuw en draak zult gij vertrappen (Ps. 90). De H. Alphonsus zegt: Door de adder verstaat men den duivel der wanhoop; door den slang dien der vermetelheid; door den leeuw dien des hoogmoeds; door den draak dien der gehechtheid aan het aardsche. O mijn zoon, vrees dan niet; ben Ik niet uw Vader, die u gemaakt en geschapen heb, die u bewaard heb als den appel van mijn oog; die u opgenomen en op mijne schouders heb gedragen en eindelijk die u gespijsd heb, niet alleen met de vruchten der aarde, maar met mijn vleesch en bloed. (Deutr. 32).

Ja, lieve Jesus, Gij zijt mijn Vader en als Vader hebt gij mij altijd de grootste blijken uwer vaderlijke goedheid en bezorgdheid gegeven; maar helaas, ik heb U versmaad; ik keerde mij

van U af en wendde mij tot het aardsche, tot het zinnelijke; ik zocht mijn genoegen in ijdele vermaken en vestigde mijne hoop op het vergankelijke, op het niet. Ach, hoe spijt mij dit, lieve Jesus! voortaan wil ik geheel voor U zijn, U alleen dienen en beminnen en op U alleen mijne hoop vestigen, *Gij* zijt mijn Vader; geef dat *ik* uw kind zij en heilig leve, gelijk het een kind van God betaamt. Geef dat ik voortaan volgens uwen geest leve en mij zoo den naam van kind Gods waardig make. Geef dat ik als een waar kind, mijne oogen steeds op U gevestigd houde en in alle gevaren met een kinderlijk vertrouwen tot U mijne toevlugt neme en mij in de armen uwer vaderlijke bescherming werpe.

O Maria, bid voor mij, opdat ik mij den naam van *kind Gods* waardig make, en in alles den naam van God, mijnen Vader, vereere. Amen.

—o—

EEN EN DERTIGSTE OEFENING.

Jesus, onze Vader.

VOOR DE H. COMMUNIE.

O God, ik aanbid uwe liefde, wijl Gij U gewaardigt, mij voor *uw kind* aan te nemen, en als zoodanig goedgunstig te behandelen, met genaden te voorkomen en met weldaden te overladen.

O ziel, — zoo spreekt God — om beter mijne goedheid en de grootheid mijner weldaden te beseffen, overweeg dan, hoe Ik u tot de waardigheid van kind Gods heb verheven; door namelijk mijnen eenigen Zoon te zenden, Hem de menschelijke natuur te doen aannemen en Hem aan de slaafsche wet der Joden te onderwerpen.

O God, hoe groot is deze uwe goedheid! Uw eenige Zoon wordt een kind der menschen, om mij een kind van God te maken! Adam zondigde en verloor voor zich en al zijne nakomelingen

het regt van kind Gods. Dit verlies was door ons onherstelbaar, wijl geen schepsel in staat was dit te herstellen. Door een nooit gehoorde goedheid hebt Gij, o mijn God, zelf dit werk op U genomen. Gij zondt uwen eenigen Zoon en slagtofferdet Hem, om ons te verlossen en voor uwe kinderen aan te nemen. O God, hoe ver gaat uwe goedheid! „*Zoo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijnen eeniggeboren Zoon gegeven heeft*" (Joan. 3. 16.). En deze Zoon heeft mij zoo bemind, dat Hij zich voor *mij* gegeven heeft! *Qui dilexit me, et tradidit semetipsum pro me* (Gal. 2. 20). Hij gaf zich, stervend aan het kruis, en draagt zich nog dagelijks op, als een slagtoffer in de H. Mis en als eene spijs in de H. Communie. O liefde! o oneindige liefde! Hoe is het mogelijk, lieve Jesus, dat Gij mij zoo bemint en met eene meer dan vaderlijke goedheid behandelt?

O ziel, om mijne liefde, die gij zoo zeer bewondert, nog beter te beseffen, overweeg dan, dat ik u aangenomen heb als een *meerderjarig* kind. In het oude verbond waren de opregt geloovigen, ook mijne kinderen, maar zij waren, om zoo te zeggen, *minderjarig* en stonden onder de voogdij eener slaafsche wet, moesten het regt

van meerderjarige kinderen missen, zoodat zij, ofschoon zuiver, bij hunnen dood, den hemel, die gesloten was, niet konden binnengaan; maar als aan meerderjarige kinderen, wordt het ook u vergund met een kinderlijk vertrouwen tot mij te naderen, en zuiver van schuld en straf, stervend, kunt gij aanstonds den hemel ingaan en van de eeuwige erfenis bezit nemen; daarom heeft mijn Apostel gezegd: „*Gij ontvingt immers niet een geest van slavernij, om wederom te vreezen; maar gij ontvingt een geest van zoonschap, in welken wij roepen: Abba, (Vader)* (Rom. 8. 15).

O God, ik aanbid deze uwe goedheid en liefde jegens mij. Het ware reeds veel geweest, als Jesus, uw goddelijke Zoon, mij verlost had uit de slavernij van Satan en mij de vrijheid had gegeven; maar hiermede niet tevreden, gaf Hij mij nog den geest van zoonschap. Met dien geest geeft Hij mij ook het *regt*, om met kinderlijk vertrouwen tot U te naderen en U aan te spreken met den zoeten naam van VADER; ja, luide het te roepen: VADER! en om dit mijn vertrouwen nog te versterken, is het mij vergund zonder ophouden te herhalen: *Abba, Pater! Vader, Vader!* Derhalve is het mij vergund U, o mijn God, aan te spreken met dezelfde woorden, waarmede

Jesus U aansprak in den hof van Olijven zeggende: *Vader! Vader!*

O God, zoo is het mij vergund, als kind tot U te naderen en met een kinderlijk vertrouwen U aan te spreken. Ja wat meer is, nu wordt het mij vergund als kind met U aan tafel aan te zitten en door U gespijsd te worden met het brood der Engelen, met het vleesch en bloed van Jesus Christus, uwen Goddelijken Zoon! O God! wie ben ik, dat Gij mij aldus met uwe gunsten overlaadt? O goedheid! o liefde! wat zal ik U daarvoor vergelden? O mogt mijn hart nu eens in liefde ontvlammen, gelijk het hart der heiligen en vooral dat der H. Maagd ontvlamd was! Hoe spijt het mij nu, U niet altijd bemind te hebben! Helaas, er was een tijd, dat ik van U afweek en mijn genoegen zocht in het slijk der zonde! O God, mijn Vader, hoe hebt gij mij, ondankbare, zoo lang kunnen verdragen? Terwijl ik U beleedigde door mijne zonden en jegens U ongehoorzaam en wederspannig was, behandeldet Gij mij nog altijd met eene vaderlijke goedheid; en terwijl Gij anderen om hunne zonden uit het leven wegruktet en regtvaardig veroordeeldet, waart Gij jegens mij langmoedig en barmhartig en boodt

Gij mij uw genade aan, opdat ik mij zou bekeeren en boetvaardigheid doen. Dank, o mijn God en Vader! duizendmaal dank voor uwe goedheid en liefde, te meer daar Gij mij uitnoodigt, om tot U te komen en U in de H. Communie te ontvangen. O God! vol van erkentelijkheid en brandend van liefde, nader ik met een levendig geloof en een kinderlijk vertrouwen tot U, ten einde U in de H. Communie te ontvangen en een met U te worden. Dierbare Jesus, ik bemin U en verlang vurig naar U. Kom, Heere Jesus, kom en geef U aan mij, opdat ik een met U worde en voortaan door uwen geest leve.

O Maria, zeg aan Jesus, dat Hij mijn Vader is en ik zijn kind ben en dat ik vurig naar Hem verlang en met vertrouwen tot Hem nader, om Hem te ontvangen. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Wat groot geluk is mij geschied! Jesus heeft zich aan mij gegeven en rust nu in mijn hart! O welke genade! *Lieve Jesus*, zoo toont Gij, dat Gij waarlijk mijn Vader zijt en mij als uw kind spijst, niet met een gewoon voedsel, niet met

de vruchten der aarde, maar met het brood der Engelen, met uw eigen vleesch en bloed. Waar heeft men ooit iets dergelijks gehoord? Waar ooit zulke liefde gevonden? Welke vader voedt ooit zijne kinderen met zijn eigen vleesch en bloed? Wanneer de H. Evangelist Joannes dacht aan de groote liefde, die God ons bewezen had, door ons als zijne kinderen aan te nemen, riep hij in verrukking zijns geestes uit: „*Ziet hoedanig eene liefde de Vader ons gegeven heeft, dat wij kinderen Gods genoemd worden en zijn* (1 Joan 3. 1). Om de vurigheid zijner liefde en de grootheid zijner erkentelijkheid, riep hij andermaal uit: „*Allerliefsten, nu zijn wij kinderen Gods*" (3. 2).

Maar, *lieve Jesus*, wat zal ik zeggen, of hoe zal ik mijne erkentelijkheid genoegzaam kunnen uitdrukken, nu gij mij niet alleen als uw kind erkent, maar daarenboven spijst met het brood der Engelen, met uw eigen vleesch en bloed? Ik heb nu veel meer reden, om dankend en brandend van liefde uit te roepen:

„Ziet, hoedanig eene liefde God de Vader mij gegeven heeft, dat Hij mij niet alleen aanneemt en behandelt als zijn kind, maar daarenboven spijst met het vleesch en bloed van Jesus, zijnen Goddelijken Zoon! Ja, mijne ziel,

nu Heeft Hij u gespijsd met het vleesch en bloed van Jesus, zijnen Goddelijken Zoon!"

O God, mijn Vader, mijn hart ontvlamt geheel in liefde tot U! O konde ik U beminnen met eene opregt zuivere liefde, met eene liefde, gelijk aan die, waarmede Maria U bemind heeft! Ontferm U mijner, o mijn God! en geef mij een geheel zuivere liefde. Ik verlang niets anders dan U vurig en uit geheel mijn hart te beminnen. Zie, nu geef ik mij geheel aan U en stel mij volkomen onder uwe vaderlijke bescherming; handel met mij naar uw welbehagen. Ten allen tijde, in voor- en tegenspoed zal ik uwen wil en alwijze beschikking aanbidden, loven en prijzen. Altijd zal ik U getrouw blijven, hetzij Gij mij met zachtheid of strengheid behandelt. Altijd zal ik uwe vaderlijke hand met liefde kussen, hetzij zij mij kastijde of met zegeningen overlade. Gelijk een goed kind altijd verlangt bij zijnen vader te zijn, ook dan als deze straft; zoo ook zal ik altoos mijne toevlugt tot U nemen, wetende dat alles wat Gij mij overzendt, ook de grootste kruisen door uwe vaderlijke beschikking tot mij komen en mij tot zaligheid dienen, tot boeting mijner zonden, tot voldoening mijner schulden, tot zuivering mijner ziel, tot oefening

mijner lijdzaamheid, ter volmaking mijner liefde, vermeerdering mijner belooning en meerdere gelijkvormigheid met Jesus, hier in het lijden en hiernamaals in de glorie; want hoe meer ik hier lijd met Jesus, des te meer zal ik hierna met Hem verheerlijkt worden in den hemel.

O God, mijn Vader, wat is er billijker en regtvaardiger, dan voor U en uit liefde tot U te lijden? Waardoor zou ik U beter mijne liefde en dankbaarheid kunnen betuigen? Maar, helaas! ik ben zoo zwak; de minste tegenkanting, de minste vernedering, de minste moeijelijkheid of beleediging, het minste kruisje, ongenoegen of lijden is reeds genoeg, om mij ongeduldig te maken en te doen klagen. Ach, hoe flauw is mijne liefde nog! Zoo ik meer liefde had, zou mij alles ligt, zoet en aangenaam toeschijnen.

Dierbare Jesus, uit liefde tot mij hebt Gij tijdens uw sterfelijk leven zooveeel geleden; daarenboven hebt Gij uit liefde voor mij, bij het instellen van het Allerheiligste Sakrament des Altaars, U onderworpen aan duizende verongelijkingen, vernederingen en versmadingen, welke Gij voorzaagt, dat U voortdurend, tot het einde der wereld toe in dit Sakrament van liefde zouden aangedaan worden. O oneindige liefde van God

tot den mensch! En nu hebt Gij mij wederom een allergrootst bewijs uwer liefde gegeven, door de spijs mijner ziel te worden, en U innig met mij te vereenigen. Waar heeft men ooit eene zoo groote liefde gevonden, als de uwe; doch waar daarentegen zou men ooit eene zoo groote ondankbaarheid kunnen vinden als de mijne? Zij is zoo groot, die ondankbaarheid, dat uw verwijt, lieve Jesus, aan de Joden gedaan: *Gij hebt den duivel tot vader*, zeer goed op mij zou passen; immers Gij hebt mij aangenomen als uw kind, maar ik leef niet, gelijk een kind van God betaamt; ik leef niet volgens uwen geest, maar volgens dien der wereld, volgens mijne zinnen en de neigingen van het bedorven vleesch. Helaas, ik laat mij dikwijls misleiden door ingevingen van den duivel, de wereld en het vleesch, en zoo ben ik van U afgeweken en heb gedwaald, gelijk een schaap, dat verloren was. Maar, o oneindige goedheid! Gij hebt medelijden met mij gehad, mij gezocht, op uwe schouders genomen en tot uwen Vader teruggebragt.

O God, wat zal ik U voor dit alles vergelden? Zie, Vader, ik geef mij geheel aan U; ik ben niet waardig uw kind genoemd te worden;

maar bid U, mij aan te nemen als eenen uwer dienstknechten. Zeg mij wat ik doen moet; ik ben tot alles bereid. Geef mij maar uwe liefde met uwe genade, dan ben ik rijk genoeg. Door U geholpen, kan ik alles; dan zal ik alles voor U doen, alles voor U lijden en buiten U niets meer beminnen. O Jesus, geef mij uwe liefde; op U heb ik mijne hoop gesteld, in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden. Dat de vrucht der H. Communie, die ik nu ontvangen heb, zij een brandende liefde tot U, mijn Zaligmaker, welke niet meer verflaauwt. O dan zal ik gelukkig zijn.

O Maria, mijne Moeder, bid voor mij, opdat ik, gelijk een kind van God betaamt, heilig en volmaakt voor God leve. Amen.

——o——

TWEE EN DERTIGSTE OEFENING.

Onze Vader, die in de hemelen zijt.

VOOR DE H. COMMUNIE.

Jesus zeide: „*Zoo dan zult gij bidden: Onze Vader, die in de hemelen zijt*" (Matth. 6. 9). Hij wil dan, dat wij bidden ONZE en niet MIJN Vader, om te leeren, dat wij allen kinderen van eenen Vader zijn en broeders onder elkander en bijgevolg, dat wij elkander als broeders moeten beminnen.

O mijn God, Gij zijt dan *Vader van allen;* Gij draagt dan zorg voor allen; ons aller geluk gaat U dan innig ter harte, en Gij hebt het vurigst verlangen, dat allen zalig en heilig worden! Ik aanbid uwe vaderlijke bezorgdheid en liefde en stel mij en alle menschen onder uwe vaderlijke bescherming. O God en Vader, hoe goed zijt Gij en hoe wonderbaar zijn uwe handelingen! Gij verheft alle menschen tot de waardigheid

van *kind Gods*, zonder dat iemand er iets door verliest. Gij zijt Vader *van allen* te gelijk zoo wel als *van ieder* in het bijzonder en Gij zorgt voor ieder in het bijzonder, met eene zoo groote zorg en liefde, als ware hij maar alleen in de wereld en als haddet Gij voor niemand anders te zorgen. Hoe meer kinderen een aardsche vader heeft, des te minder zorg kan hij voor ieder in het bijzonder hebben en des te kleiner zal ieders deel bij de erfenis wezen; maar zoo is het niet bij U. Al zijt gij Vader van allen, uwe zorg voor ieder in het bijzonder is daarom niet geringer, noch uwer kinderen erfdeel kleiner; wijl Gij oneindig zijt in rijkdommen, welke door verdeeling niet verminderen. O wat geluk voor ons eenen zoo goeden, zoo magtigen en zoo rijken Vader te hebben; een Vader zoo verheven en wonende in den hemel! *Onze Vader, die in de hemelen zijt.*

O Jesus, mijn God en Vader, uw troon is dan gevestigd in den hemel; daar wordt Gij door millioenen Engelen en Heiligen aangebeden en toch verwaardigt Gij U, U zelven te vernederen en ons onder uwe vaderlijke bezorgdheid te nemen. Uwe grootheid vergetende, hebt Gij medelijden met ons, om ons op al onze wegen

te geleiden, en in al onze noodwendigheden bij te staan en goedgunstig te verzorgen. Daarenboven, uit liefde voor mij daalt Gij dagelijks uit den hemel neder, blijft voortdurend op onze altaren, en zijt bereid U zelven aan ons te geven. O welk eene genade! Lieve Jesus, zoo zijt Gij dan in den hemel en op onze altaren! In den hemel vertoont Gij uwe glorie en majesteit en op onze altaren schittert uwe liefde en geeft Gij U aan ons tot voedsel onzer zielen. Het wordt den Engelen vergund, U te aanschouwen, maar mij is het vergund U te ontvangen; wat zij bevend aanschouwen, zegt de H. Chrysostomus, daarmede word ik gevoed en vereenigd. O ziel, overweeg dit groot geheim van vaderlijke liefde en bezorgdheid en denk wat gij zoo aanstonds gaat doen. Jesus, uw God en Vader, komt tot U. Gij gaat niet een aardschen, maar een goddelijken Vader ontvangen; een Vader, welken de Engelen in den hemel sidderend aanschouwen en in verrukking des geestes eerbiedig en met gedekte aangezigten aanbidden en loven, zingende: „*Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der heirkrachten*" (Is. 6. 3). O ziel, hoe zuiver, heilig en volmaakt behoort gij dan niet te zijn, nu gij dienzelfden God gaat ontvangen? Dierbare Jesus,

mijn God en Vader, ik ben voor U beschaamd. Gij, oneindig heilig, oneindig in volmaaktheden, behandelt mij met meer teederhartigheid dan eene moeder haar eenigst kind zou kunnen behandelen; en toch blijf ik voor U koud en ongevoelig. O zoo ik meer liefde hadde, dan zou ik altijd tot U getrokken worden en niets zou in staat zijn mij van U te verwijderen. Wanneer zal dit gelukkig oogenblik eens komen? Wanneer zal ik U eens opregt beminnen en uwen wil in alles volmaakt opvolgen? Tot nog toe heb ik mij jegens U gedragen als een onwaardig, ondankbaar en boosaardig kind; geef dat ik U voortaan opregt beminne en in alles getrouw zij. Ach, minnelijke Jesus, mijn God en Vader, hoe heb ik U zoo dikwijls en zoo schandelijk kunnen vergeten? Gij zoudt mij met gunsten en genaden overladen hebben, hadde ik maar gezorgd, mij goed voor te bereiden en met een levendig geloof, eene vaste hoop, vurige liefde en diepe ootmoedigheid tot U te naderen: maar helaas, ik was te vol eigenliefde en te zeer genegen, om mijne zinnelijke lusten in te volgen en mijn ligchaam te koesteren. O Jesus, genadige Vader, ik bid U, mij daarom niet te verstooten; zie, ik kom tot U met innig leed-

wezen, maar toch met vertrouwen; Gij immers wilt niet, dat ik verloren ga, maar mij bekeere en leve; daarom staat Gij aan de deur mijns harten en klopt, opdat ik U opene en Gij er uwen intrek nemet. Dierbare Jesus, mijn God en Vader, daar dit uw verlangen is, open ik U blijmoedig mijn hart en zal het voortaan voor U alléén openen; wijl Gij het eenigste voorwerp mijner liefde zijt. Kom, Heere Jesus, kom en neem bezit van mijn hart om het nooit meer te verlaten; kom en vereenig U innig met mij door de H. Communie; kom en vereenig U met mij door de sterkste banden, opdat er niets meer bekwaam zij mij van U te scheiden... O Jesus, ik omhels U en druk U aan mijn van liefde brandend hart, U biddende U als een zegel op mijn hart te stellen, opdat het voortaan voor altijd gesloten blijve en geheel voor U alleen zij. Zie, lieve Jesus, ik kom, brandend van liefde, om U te ontvangen en een met U te worden, om voortaan geheel voor U te leven. O wat geluk, U te mogen ontvangen! Kom, Heere Jesus, kom! *Veni, Domine Jesu, veni!*

O Maria, geleid mij en vergezel mij naar de tafel des Heeren, opdat ik mijnen Jesus ont-

vange met een levend geloof, eene vaste hoop, vurige liefde en diepe ootmoedigheid. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

O ziel, verheug u over de groote genade, die Jesus, uw God en uw Vader, u thans bewezen heeft. Hij zelf, uw Heer en Meester, uw God en Vader, uw opperste, beste en hemelsche Vader is tot u gekomen; thans rust Hij in uw hart en heeft er zijnen troon gevestigd. O wat geluk! o welke genade! Jesus, mijn God en Vader, is nu in mij! Wat gunsten heb ik dan niet te wachten? Zeker zal ik nu alles kunnen verkrijgen. Hij is de *beste* aller Vaders, die niets begeert dan mijn geluk en mijne zaligheid; Hij is de *hemelsche* Vader, aan wien alles toebehoort en die behagen vindt in milddadig zijne gaven uit te deelen; derhalve kan ik nu zeker alles verkrijgen, wat mij ter zaligheid dienstig kan zijn; niets van dat alles kan Hij mij nu weigeren.

Dierbare Jesus, mijn God en Vader, met groot vertrouwen openbaar ik thans al mijne ellende en noodwendigheden, en vertrouw vastelijk, dat Gij mij hulp en troost zult verschaffen. Helaas, hoe ellendig ben ik! Ik had u verlaten en de

gunsten en genaden, waarmede Gij mij verrijkt hadt, schandig misbruikt, en zoo was ik tot de grootste armoede en diepste ellende vervallen; mijn ongeluk was des te grooter, omdat ik blind zijnde mijnen ellendigen toestand niet erkende en gerust voortleefde in mijne zonden; en *nu* door uwe barmhartigheid, zoo ik vertrouw, in uwe vriendschap en liefde hersteld, wat ben ik anders dan een zwak en broos riet, dat door den wind heen en weer geslagen wordt? Ach, hoe onstandvastig ben ik nog in het goede en hoe traag in het volbrengen mijner goede voornemens? Hoezeer hel ik nog over tot de wereld en hare vergankelijke goederen en schijnvermaken, welke mij nooit geluk kunnen aanbrengen, veel minder verzadigen. Somtijds voel ik mij door den aandrang uwer genade tot U en den hemel getrokken; maar aanstonds keer ik wederom tot ijdele en zinnelijke voldoeningen terug, ben ik hoovaardig en wil mij verheffen. Hoe dikwijls spreek ik met lof over mij zelven en met minachting over anderen! Hoe dikwijls verwijder ik mij van hen, omdat zij arm, ellendig en verworpen in mijne oogen zijn, terwijl ze voor U misschien heilig leven en Gij hen als uwe kinderen behandelt en voor hen eene plaats in den hemel gereed maakt.

O Jesus, heb medelijden met mij en ontferm U mijner. Toon, dat Gij een goedertierene Vader zijt door mij, hoe onwaardig ook, te helpen en mijn hart van alles te onthechten. Wijl gij in de hemelen zijt en mij daar eene plaats bereid hebt, hoe zou ik dan nog zoo dwaas wezen mijn hart aan het aardsche te hechten? Wat is de wereld, met alles wat er in is, anders dan ijdelheid en kwelling des geestes? Ik geef mij dus geheel aan U en zal voortaan U alleen zoeken, aan U alleen toebehooren. Word ik getrokken door de zucht tot eer en achting der menschen, dan zal ik denken: „'t Is de eer niet, waarmede de ootmoedige gekroond wordt in den hemel." Word ik getrokken door zucht tot aardsche goederen, ijdele vermaken of zinnelijke genoegens, ik zal denken: „O neen! het zijn de rijkdommen, de schijnvermaken, de valsche genoegens niet, die men geniet in het hemelsch vaderland, waarvan David zegt: *Ik zal verzadigd worden, als uwe heerlijkheid zich vertoonen zal*" Ps. 16. 15. Word ik getrokken door zucht tot eten of drinken, tot schoone kleederen of kostbare meubelen, tot vleiende gezangen of innemende vertooningen, dan zal ik die zucht, die neiging tegengaan en denken: Niets van dat alles kan mij voldoening

geven. Hier ben ik een vreemdeling, een reiziger, een balling; de hemel is mijn vaderland; hoe zou ik dan zoo dwaas kunnen zijn, van mij te hechten aan de schijngoederen mijner ballingschap, welke ik als reiziger doortrek, en waar ik slechts weinige oogenblikken vertoef? Neen, lieve Jesus, ik wil zoo dwaas niet wezen; en mogt ik eertijds zoo dwaas geweest zijn, maak dan, bid ik U, dat ik het voortaan nooit meer zij."

Dierbare Jesus, mijn God en Vader, Gij daalt uit den hemel neder en blijft bij ons in het H. Sakrament om U aan ons te geven, ons in onze ballingschap te troosten, van de wereld te onthechten en met U te vereenigen; hoe ondankbaar zou ik dan zijn, indien ik buiten U mijn geluk ging zoeken? Lieve Jesus, laat niet toe, dat ik tot zulke buitenspoorigheid vervalle; bind mij onafscheidbaar aan U; maak dat ik al het aardsche afsterve, om voor U alleen te leven, Ik wil niet meer leven, tenzij om U te dienen en te beminnen; Gij hebt al te veel voor mij gedaan, dat ik nog iets buiten U zou beminnen, Alleen de naam van VADER, dien Gij op zoovele titels waardig zijt, is meer dan genoeg, om in mij het liefdevuur te ontsteken. Als Vader hebt Gij mij geschapen, door uw dierbaar bloed van

den eeuwigen dood verlost, door het doopsel voor uw kind aangenomen; door uw dierbaar vleesch en bloed gespijsd, en eindelijk hebt Gij als Vader voor mij de hemelsche erfenis gereed gemaakt. Hoezeer verdient Gij dus den naam van VADER! O konde ik mij den naam van KIND ook zoo waardig maken! Dit is mijn vurig verlangen en zal voortaan mijn eenig streven zijn. Doch ik bid U, mij door uwe genade te helpen en krachtdadig bij te staan, opdat ik heilig leve, gelijk het een kind van God betaamt.

Lieve Jesus, onthecht mij van de wereld, opdat ik van nu af met U in den hemel leve; vernietig in mij alle aardsche neigingen, opdat ik geheel voor U zij; ontsteek in mij het vuur uwer liefde, opdat ik buiten U niets beminne. O zoete gedachte: U alleen! U alleen zoek ik te beminnen! Geheel aan U! geheel aan U voor den tijd en voor de eeuwigheid!

O Maria, bid voor mij, opdat ik als een waar kind van God heilig leve, om het geluk te hebben, heilig voor God te sterven. Amen.

DRIE EN DERTIGSTE OEFENING.

1ste Vraag. „Uw naam worde geheiligd."

(Matth. 6. 9.)

VOOR DE H. COMMUNIE.

Dierbare Jesus, mijn God en Vader, eerbiedig voor U neergebogen, aanbid ik met de teederste gevoelens van liefde uwe oneindige heiligheid, die nooit haars gelijke heeft gehad noch hebben zal; immers uwe heiligheid is eene volmaakte, oneindige en onveranderlijke, die niet vermeerderd nog verminderd kan worden. Ofschoon aangebeden door alle engelen en heiligen wordt zij daarom niet vermeerderd; noch ook daardoor verminderd, omdat zij door de duivels en zondaren wordt gevloekt en gelasterd. Zij is en blijft altijd volmaakt, onveranderlijk, oneindig.

Dierbare Jesus, oneindig heilige God, vereenigd met de Engelen aanbid en loof ik U, zeg-

gende: „*Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der heirkrachten! Geheel de aarde is vol van zijne heerlijkheid*" (Is. 6. 3). Doordring mij al meer en meer van uwe oneindige heiligheid, opdat ik steeds met waren eerbied voor U verschijne, en beschaamd over mijne zonden, mij rouwmoedig voor U neerbuige, uit al mijne vermogens met de engelen u love en prijze, vooral op dit oogenblik, nu ik tot U moet naderen, met U aan tafel aanzitten en U als eene spijs mijner ziel ontvangen.

Uw naam worde geheiligd. O ja, mijn God, niets is billijker, niets regtvaardiger, dan uwen naam te heiligen. Gij immers zijt het waardig, wijl Gij de heiligheid de volmaaktheid zelve zijt. O God! hoe vurig wensch ik, dat uw naam door allen geheiligd worde! O konde ik alle menschen daartoe brengen! O konde ik sterven, opdat alle ongeloovigen, heidenen, joden, ketters, scheurmakers, vrijgeesten, met één woord, alle zondaars zich bekeerden, ten einde U voortaan te loven en te verheerlijken! Maar helaas, in plaats van U te heiligen, onteert en versmaadt men U. Zelfs Katholieken, ja Religieusen en Priesters, die Gij zoozeer bevoorregt hebt, blijven veeltijds aan dezen pligt te kort, en gaan somtijds

zoo ver, van U te onteeren. En dan hoevele verwijtingen heb ik mij zelven te doen? „*Weest gijlieden volmaakt, gelijk uw hemelsche Vader volmaakt is*" (Matth. 5. 48). Zoo, lieve Jesus, hebt Gij tot allen gezegd; maar, helaas, hoezeer blijf ik hieraan te kort, zoowel in mijne gedachten en genegenheden, als in mijne woorden en werken! Hoe durf ik dan bidden: *Geheiligd zij uw naam?* Is dit niet den spot met U drijven? Ontferm U mijner, Heer, ontferm U mijner en maak dat ik uwen naam steeds heilige. Doordring mij van eerbied voor uwe oneindige heiligheid en maak dat het inwendig gevoel van eerbied zich uitwendig vertoone in mijne woorden, werken en in geheel mijne houding en levenswijze, opdat de menschen mijne goede werken en deugdzame levenswijze ziende, daarover den hemelschen Vader loven en prijzen. „*Doe eer niet aan ons, o Heer, niet aan ons, maar wel aan uwen naam*" (Ps. 113. 9). Wie ben ik om aanspraak op eer en achting te maken? Neen, lieve Jesus, er is niets in mij dat eer en achting verdient; zelfs ben ik niet waardig den aardbodem te betreden; ik zal mij derhalve diep vernederen; „ik zal nietiger worden, meer dan ik geweest ben en zal ootmoedig zijn in mijne

oogen" (2 Reg. 6. 22). Zelfs wil ik mij in de vernederingen verheugen, met David zeggende: „*Het was goed voor mij, dat Gij mij verneder-det*" (Ps. 118. 71). Ja zeker is het goed, dat ik vernederd en Gij verheerlijkt wordt. U alleen komt alle eer en glorie toe, mij integendeel alle oneer en smaad; er is niets in mij dan ellende, onvolmaaktheid en zonde; en mogt er iets goed in mij zijn, dan is het eene onverdiende gaaf uwer oneindige goedheid, waarom ik U moet loven en danken; met regt zijt Gij jaloersch op uwe eer, met regt zegt Gij: „*Ik zal mijne glorie aan niemand geven*" (Isaïas 42. 8). En zou ik ook alles gedaan hebben, wat ik kan en moet doen, wat ben ik dan nog anders dan een onnutte knecht, die uwe eer en heiligheid niet in het minste kan vergrooten? Ofschoon ik zoo nietig ben, wilt Gij evenwel door mij vereerd en gediend worden, niet als werdt Gij er gelukkiger door, maar om mij gelukkig te maken, zoodat de vrucht mijner goede werken geheel voor mij is.

O God, hoe goed zijt Gij! Gij beloont in ons uwe eigene gaven. O konde ik U naar behooren loven en verheerlijken! O zoo ik U in de H. Communie met een zuiver en van liefde brandend

hart konde ontvangen. Maar, helaas, mijn hart is onrein; 't is koud en ongevoelig voor U! Ik moest uitmunten in zuiverheid, vurigheid, heiligheid en liefde, omdat ik boven anderen zoozeer bevoorregt ben en nu helaas, blijf ik in alles te kort. God wilde dat de priesters van het oude verbond zuiver en heilig waren, omdat zij het brood en de wierook moesten opofferen; hoe zuiver behoor ik dan niet te zijn, daar het mij vergund is, het vleesch en bloed van Jesus zelven in vereeniging met den Priester te offeren en als zielespijs te ontvangen! Dierbare Jesus, ik geef U mijn hart; zuiver mij, heilig mij, neem alles van mij weg, wat U zou kunnen mishagen en maak, dat ik van liefde voor U brande, om U, de zuiverheid zelve, te ontvangen. O Jesus, ik geloof vastelijk, dat Gij in het H. Sakrament tegenwoordig zijt en nader met vertrouwen en brandend van liefde tot U. Kom, Heere Jesus, kom! Geef U aan mij.

O Maria, bid voor mij, opdat ik den heiligen God heilig ontvange. Amen.

„Uw naam worde geheiligd".

(Matth. 6. 9).

NA DE H. COMMUNIE.

O ziel, keer nu in u zelve en beschouw uw geluk. Jesus, de oneindig heilige God, is tot u gekomen en rust in uw hart. Hij heeft er zijnen troon gevestigd en de Engelen scharen zich rond dien troon, aanbidden, loven en prijzen Hem; zij geven zich geene rust dag noch nacht en zingen voortdurend: „*Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almagtige, die was, en die is, en die komen zal*" (Apoc. 4. 8). Welk voorwerp van bewondering voor die hemelsche geesten, te zien, dat die oneindig heilige God zich zoo diep vernedert, en zich verwaardigt tot u te komen! Zij erkennen zich niet waardig in zijne tegenwoordigheid te verschijnen en bedekken hunne aangezigten met hunne vleugelen. Op het gezigt van zijn luister, staan zij van hunne zetels op, nemen de gouden kroonen van hunne hoofden, en zich nederwerpende, aanbidden zij Hem: „*Gij, o Heere, onze God! zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de kracht; want Gij schiept alle dingen, en om uwen wil waren zij en werden zij geschapen*" (Apoc, 4. 11). Die oneindig heilige

God is nu tot mij gekomen. O welke eer voor mij! Welke vernedering voor Jesus! Welk voorwerp van verwondering voor de Engelen! Jesus schijnt zijne grootheid, verhevenheid en oneindige heiligheid te vergeten, om zich te vernederen en tot mij te komen. O welk groot geheim! Lieve Jesus, zoo hebt Gij dan U zelven vernederd, U zelven aan mij gegeven en innig met mij vereenigd, zoodat wij nu een geworden zijn! Welk eene ongehoorde genade! O zoo ik U daarvoor naar waarde konde loven en verheerlijken! O zoo ik alle schepselen tot U konde brengen, om U te aanbidden, en lof te zingen! Gij immers verdient allen lof. *Uw naam worde geheiligd!* Uw naam worde door mij en door alle menschen gekend, gediend, bemind en verheerlijkt! Hoe aangenaam zou het mij zijn, indien alle ongeloovigen, joden, ketters, scheurmakers, vrijgeesten en godloochenaars en alle zondaren zich bekeerden, om uwen naam te loven en te prijzen. O konde ik sterven om hen allen tot U te brengen! O hadde ik zoovele tongen als er schepselen op aarde zijn, om uwen naam voortdurend te loven en te heiligen! Komt, schepselen, komt allen om den Heer met mij te loven. *Magnificate Dominum mecum* (Ps. 33. 4). „Looft hem, zon

en maan; looft Hem alle sterren en licht! Looft hem, gij hemel der hemelen; en alle wateren die boven den hemel zijn, dat zij den naam des Heeren loven. Looft den Heer van op de aarde! Gij zeegedrochten en alle gij afgronden! Looft Hem, gij vuur en hagel en sneeuw en stormwind, die zijn woord volvoeren! Gij bergen en alle heuvels, gij vruchtboomen en alle cederen! Gij wild gedierte en alle vee, kruipend gedierte en gevleugeld gevogelte, gij koningen der aarde en alle volken, gij vorsten en alle aardsche regters, jongelingen en maagden, grijsaards en kinderen, dat zij den naam des Heeren loven: want zijn naam alleen is hoog verheven. Zijn roem is over hemel en aarde" (Ps. 148). O hadde ik zoovele tongen als er schepselen op de aarde zijn, om U, o mijn God, altijd en overal te loven; om U te loven met die vurigheid, waarmede de Cherubijnen het doen in den hemel! O hadde ik het geluk U altijd, in alles en op alle wijzen te loven, namelijk in mijne gedachten, begeerten, woorden en werken; in mijne verzuchtingen, hartkloppingen en ademhalingen; in al mijne bewegingen in- en uitwendige, vrijwillige en onvrijwillige; met één woord, door alles wat in mij is of mij aangaat. Maar, helaas, hoe dikwijls

heb ik U onteerd en hoe dikwijls gaf ik door mijn gedrag aanleiding, dat uw naam door anderen gelasterd werd (ad Rom. 2. 24). *Nomen enim Dei per vos blasphematur inter gentes.* Ontferm U mijner, Heer, ontferm U mijner, en geef dat ik nooit meer zoo ongelukkig zij; Gij zijt al te goed; al te waardig; al te aanbiddelijk om zoo onteerd te worden; geef, dat het licht mijner goede werken zoo schijne voor de menschen, dat zij deze ziende, den Vader die in den hemel is daarover loven en verheerlijken. Dierbare Jesus, hoe weinig heb ik nog voor U gedaan! Ik bid dagelijks meermalen: „*Uw naam worde geheiligd*"; maar misschien heb ik het niet eens gebeden met die zuivere meening en met dat vurig verlangen gelijk het betaamt. Ik zeg met de tong: „*Uw naam worde geheiligd,*" maar mijne werken spreken mij tegen. Helaas, in mijne gedachten heerscht eigenliefde; in mijne woorden eigen lof; in mijne werken ijdele inzigten en zoo matig ik mij de eer aan, die U alleen toekomt. Helaas, wie ben ik om mij zelven iets toe te schrijven? Wie ben ik anders dan een ondankbare zondaar en derhalve onwaardig, om eenige eer of achting van de menschen te ontvangen? O zoo ik U alle eer konde geven, wijl Gij allen lof waardig

zijt! O zoo ik ma steeds konde vernederen en mijn vermaak vinden in de verachting! O zoo ik steeds in waarheid met David konde zeggen: „*Ik zal nietiger worden, meer dan ik geweest ben en ootmoedig zijn in mijne oogen!*" O ja, lieve Jesus, ik zal nietiger worden en ootmoedig zijn in mijne oogen, om U te loven, wijl alle eer U alleen toekomt: alles wat ik heb, komt van uwe milddadige goedheid, waarvoor ik U dank verschuldigd ben. O Jesus, ontferm U mijner en geef dat ik U steeds van alles de eer geve zonder iets aan mij zelven toe te schrijven. Geef, dat ik U altijd love en danke, zoowel in tegen- als voorspoed; zoowel in ziekte als in gezondheid; zoowel in gebrek als in overvloed; zoowel in oneer als in eer; met één woord, in alles en ten allen tijde. Ach, lieve Jesus, hoe smart het mij te zien, dat uw naam, die oneindig heilig is, onophoudelijk gehoond en onteerd wordt! Maar bovenal smart mij de gedachte, dat ik zelf U zoo dikwijls onteerd heb door mijne zonden.

Lieve Jesus, voortaan geene zonde meer, neen; in eeuwigheid geene zonde meer; liever duizend maal sterven dan U nog vrijwillig door eenige zonde te vergrammen. Ik bid U, laat niet toe,

dat ik van U gescheiden worde. Ik wil dat alles in mij strekke tot uwe eer en glorie; ik wil, dat uw naam geheiligd worde door mij en door alle menschen; ik verheug mij dat millioenen Engelen en Heiligen u verheerlijken in den hemel.

O Maria, bid voor mij, opdat wij den naam des Heeren steeds loven en verheerlijken en dat zijn lof altijd in onzen mond zij. Amen.

——o——

VIER EN DERTIGSTE OEFENING.

„Uw Rijk kome."

(Matth. 6. 10.)

VOOR DE H. COMMUNIE.

Minnelijke Zaligmaker, mijn God en mijn Al, eenige Koning mijns harten, daar Gij mij leert bidden: „*Uw rijk kome*", nader ik tot U met een waar kinderlijk vertrouwen, en bid u, mij deelachtig te maken aan uw rijk. Dierbare Jesus, ik erken en aanbid U als mijn eenigen en waren Koning, als den Koning der Koningen, als den Koning van Hemel en aarde, die over alles het oppergebied voert; alles gehoorzaamt aan uwen wil en niemand is in staat zich tegen U te verzetten of de voltrekking uwer besluiten te verhinderen.

O groote God en Opperkoning, ik bid U vurig: „Uw rijk kome." Ten eerste *het rijk der Kerk:* ik bid U, uwe Kerk dagelijks meer en meer uit te breiden. Bekeer alle zondaars, alle ketters,

ongeloovigen en vrijgeesten, met één woord, alle volken der aarde, opdat allen u als hunnen God en Koning erkennen, dienen en beminnen ; zegen den arbeid der missionarissen, die alles verlaten om uw rijk bij de ongeloovigen en wilde volken meer en meer uit te breiden en zend dagelijks nieuwe werklieden in uwen wijngaard, opdat uw rijk op aarde, te weten, uwe Kerk, voortdurend toeneme, niet alleen in het getal harer kinderen, maar ook in dezer deugd, heiligheid en volmaaktheid. Ten tweede bid ik U ook *het rijk der genade in de harten der geloovigen* meer en meer te bevestigen en in dezelve te heerschen door uwe liefde. Hoe vurig hebben de H. Oudvaders naar uwe komst verzucht; opdat Gij in ons zoudet heerschen door uwe genade en het rijk van Satan en dat der zonden in ons zoudt vernietigen. Ook zoo verzucht ik naar uwe komst.

O ja, lieve Jesus, kom tot mij, geef U aan mij en vestig door de H. Communie uwen troon in mij. Kom, Heere Jesus, Koning van mijne ziel, welke geheel en al uw eigendom is, neem bezit van mijn hart en vernietig daar het rijk van Satan, het rijk der zonden en heersch er door uwe genade, dat er niets in gevonden worde wat niet voor U is.

Lieve Jesus, ik ben als een vreemdeling, als een balling op deze aarde, verwijderd van het hemelsch vaderland. Helaas, ik word voortdurend bestormd door den duivel, den prins der wereld, en steeds ben ik in gevaar om slaaf van Satan te worden. Kom dan, Heere Jesus, kom; ik verlang vurig naar U; kom en geef U aan mij; kom en heersch in mijn hart, laat niet toe, dat de liefde voor de wereld of voor iets dat wereldsch is, in mij heersche. Geef, dat uwe liefde alleen in mij zij; dat ik U alleen zoeke en niets verlange dan wat bovennatuurlijk, hemelsch en goddelijk zij. Kom, lieve Jesus, en help mij om het rijk dezer wereld met al deszelfs bekoorlijkheden uit geheel mijn hart te versmaden, ten einde bij mijn sterven het geluk te hebben, van opgenomen te worden in het rijk, dat Gij aan uwe dienaren beloofd hebt na dit leven.

Kom, Heere Jesus, minnelijke Koning, kom en vestig uw rijk in mijn hart, opdat in mij bewaarheid worde, hetgeen Gij zelf in het Evangelie zegt: „*Het Rijk Gods is onder u*" (Luk. 17. 21). Dierbare Jesus en Opperkoning, geene moeite noch opoffering was U te groot, om mijne liefde te winnen en uwen troon in mijn hart te kunnen vestigen. Gaarne wil ik U bevredigen en U in

mijn hart ontvangen. Zie, lieve Jesus, mijn hart staat voor U, ja voor U alleen open. Kom en vestig er uwen koninklijken zetel; doch ik weet, dat een onrein, een wereldsch hart, een hart dat de zinnen involgt, niet geschikt is, om er uwen troon te vestigen: Gij zelf leert het mij: „*Mijn geest zal in den mensch niet blijven, omdat hij vleesch is*" (Gen. 6. 3).

Derhalve bid ik U, mijn hart van alles te onthechten, opdat het geheel voor U zij, en ik voortaan niet meer leve volgens de zinnen of begeerlijkheden des vleesches, maar volgens den geest. Kom, lieve Jesus, en geef U aan mij door de H. Communie; kom en heersch in mij door een levend geloof en eene vurige liefde; kom en vernietig in mij de zonden en geef dat ik geheel voor U leve. O Jesus, o Opperkoning, ik bemin U uit geheel mijn hart. Door U ben ik verlost uit de magt der duisternissen en overgebragt tot uw rijk, om een heilig leven voor U te leiden. O Rijk! O minnelijk Rijk! O Rijk van den Opperkoning! O Rijk, waar men vertrouwelijk met den Koning kan omgaan en aanspraak maken op het eeuwig koningrijk, dat God bereid heeft voor zijne dienaren na dit leven! O Rijk, waar men met den Koning zelven

aan tafel zit en gevoed wordt met het brood der Engelen, met het vleesch en bloed van Christus! O Rijk, waar men een onderpand ontvangt der toekomende glorie. *Et futuræ gloriæ nobis pignus datur.* Hoe gelukkig ben ik, wijl ik tot dat verheven koningrijk overgebragt ben en het mij gegeven is, dien goddelijken Koning in de H. Communie te ontvangen! Kom, Heere Jesus! kom, eenige Koning mijns harten! kom en heersch in mij door uwe genade, door uwe liefde. Zie, lieve Jesus, ik kom.

O Maria, ik stel mijn hart in uwe handen; maak daar een heerlijken troon voor Jesus gereed. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Ecce, Rex tuus venit tibi mansuetus. Zie, uw Koning komt tot u zachtmoedig (Matth. 21. 5).

Lieve Jesus, waarachtige Koning, Koning der Koningen, Koning van hemel en aarde, Gij hebt U dan diep vernederd, om tot mij te komen. O welke goedheid! Gij zijt tot mij gekomen, zachtmoedig, minzaam en liefderijk; uwe magt en heerlijkheid verbergt Gij, om mij vertrouwen in te boezemen. Dierbare Jesus, goddelijke

Koning, in den hemel zie ik U verheven op eenen troon van glorie, aangebeden door de Engelen, in mijn hart zie ik U vernederd. O welk groot geheim! In den hemel verheven, in mijn hart vernederd! O welk geheim! O welke liefde! Gij, de Koning van glorie, hebt uwe heerlijke intrede gedaan in mij, den geringsten uwer onderdanen. Gij zijt tot mij gekomen zachtmoedig en nederig en verbergt den glans uwer glorie, om mij vertrouwen in te boezemen. Indien Gij hier uwe glorie vertoondet, gelijk aan de Engelen en Heiligen in den Hemel, dan ware het niet mogelijk tot U te naderen; de glans uwer heerlijkheid zou mij verpletteren; maar nu verbergt Gij uwe heerlijkheid onder de geringe gedaante van brood en wijn.

Lieve Jesus, ik aanbid uwe goedheid en liefde, die zich zoo liefderijk naar onze zwakheid weet te schikken, door èn uwe Godheid èn uwe Menschheid te verbergen en door U zelven toch waarlijk aan ons te geven. *Latet divinitas; latet humanitas; sola patent viscera charitatis. De Godheid schuilt; de Menschheid schuilt; slechts blijken de ingewanden der liefde.* Dierbare Jesus, ofschoon mijne zintuigen U niet kunnen ontdekken, geloof ik toch vastelijk dat Gij in het H. Sakrament

tegenwoordig zijt en de spijs mijner ziel zijt geworden. Ja, lieve Jesus, opperste Koning, door uwen Vader met eer en glorie gekroond en door Hem met alle magt bekleed, zoo in den hemel als op de aarde, ik geloof dat Gij nu waarlijk en wezenlijk tot mij gekomen zijt en in mij uwe rustplaats genomen hebt. Daarom zeg ik nu met groot vertrouwen: „*Uw Rijk kome.*" Uw rijk worde meer en meer uitgebreid en door alle volken erkend. Geef, dat alle geslachten zich rond uwen troon scharen en zich eerbiedig voor U neêrbuigen zeggende: „Wees gegroet, Koning van glorie, Koning van hemel en aarde, Koning van alle eeuwigheid, wees gegroet, geloofd, gedankt en verheerlijkt; heersch over ons, als over uwe onderdanen en dienstknechten; wij erkennen geenen anderen Koning dan U alleen, U zij eer in eeuwigheid." Maar helaas, hoe weinigen zijn er die U erkennen, dienen en beminnen! O konde ik alle volken tot U brengen! O konde ik sterven, opdat allen U erkennen; hoe gaarne zou ik het doen! Dierbare Jesus, mijn Koning en mijn God, hoezeer wordt Gij miskend, versmaad en onteerd! Hoe smart mij deze gedachte, maar vooral, hoe smart mij de gedachte, dat ik zelf zoo boos geweest ben en

U zoo schandelijk gekroond heb, niet met een kroon van eer en glorie, maar met een doornen kroon, een kroon van zonden, die U pijnlijker valt dan de doornen kroon, waarmede de soldaten U hebben gekroond. Wee mij ongelukkige! Gij zijt mijn Koning, maar ik was wederspannig; Gij kwaamt tot mij zachtmoedig en minzaam, maar ik bleef koud en onverschillig; Gij kwaamt om mij aan uwe rijkdommen deelachtig te maken, maar ik was boos en wreedaardig, miskende uwe gaven en kroonde U met eene kroon van bitterheden en zonden.

Dierbare Jesus, zachtmoedige Koning, hoe hebt Gij mij zoo lang kunnen verdragen? hoe zijt Gij zoo minzaam tot mij gekomen? Ik weet het, lieve Jesus, 't is uwe goedheid, die er U toe bewogen heeft. Uwe goedheid heeft mij gespaard; uwe goedheid heeft U vernederd, om tot mij te komen; uwe goedheid heeft U met mij vereenigd en één met mij gemaakt. Dierbare Jesus, uwe goedheid heeft mij overwonnen. Ik geef mij nu geheel aan U; heersch voortaan in en over mij; mijn hart is geheel en alleen voor U; beschik over mij en over alles wat mij aangaat volgens uwen heiligen wil en welbehagen. Ik zal voortaan geheel voor U zijn en U als den

eenigen Koning van mijn hart erkennen, dienen en beminnen. Heersch over mijne vijanden: den duivel, de wereld en het vleesch, die uw rijk in mijn hart willen vernietigen en mij aan uwe dienst onttrekken. O mijn Jesus, beteugel de magt dezer vijanden en belet hunne aanvechtingen, opdat ik van hunne aanvallen verlost, U voortaan diene in heiligheid en rechtvaardigheid. O Jesus, ik wil geenen anderen Koning meer, dan U alleen; Gij alleen zijt mijne liefde waardig; Gij alleen hebt mijn hart ingenomen door uwe minzaamheid, goedaardigheid en liefde. Toen ik het ongeluk had, mij van U te verwijderen en U door de zonden te beleedigen, gingt Gij mij opzoeken, kloptet aan mijn hart en smeektet om ingang te vinden, zeggende: *Doe mij open, mijne zuster, mijne bruid.* En nu ik U ontvangen heb, zijt Gij met zulk eene minzaamheid gekomen, als hadde ik U nooit beleedigd, hoe zou ik dan buiten U nog iets kunnen beminnen? Neen, lieve Jesus, U alleen wil ik beminnen, U alleen wil ik als mijnen Koning eeren en aanbidden. Maar hoe zal ik U eeren en bewijzen van liefde geven, *ik*, die niets heb, niets kan, niets ben? of wat offer zal ik U aanbieden, aan U, wien hemel en aarde toe-

behooren? Dierbare Jesus, ik heb niets om U te offeren; ik kan mij slechts voor U vernederen en mij, hoe nietig ook, geheel aan U geven. Ofschoon U alles toebehoort, hebt Gij mij toch de vrijheid en het gebruik uwer goederen gelaten; en deze mijne vrijheid en het gebruik dier goederen offer ik geheel aan U op, om er volgens uwen wil gebruik van te maken, om U te dienen en te beminnen en in alle voorvallen uwen wil en H. beschikking te erkennen. Ik geef U het overige van mijn leven, en heilig U toe alle genegenheden van mijn hart, om U alleen te begeeren en U alleen aan te kleven. Ik wil geheel aan U zijn om niets meer te doen, te zeggen of te denken, dan wat U kan behagen. Dierbare Jesus, ontferm U mijner en sta mij bij, opdat ik voortaan geheel voor U zij.

O Maria, heb medelijden met mij en bid voor mij, opdat ik voortaan geheel voor Jesus leve. Amen.

—o—

VIJF EN DERTIGSTE OEFENING.

„Uw wil geschiede gelijk in den hemel zoo ook op de aarde"

(Matth. 6. 10).

VOOR DE H. COMMUNIE.

Deze vraag van het *Onze Vader* bevat eene zeer verhevene deugd, in welker beoefening geheel onze heiligheid en volmaaktheid is opgesloten. Dierbare Jesus, leer mij de verhevenheid er van kennen en geef mij de genade, om ze steeds in beoefening te brengen en volmaakt naar uwen wil te leven; want uw wil, en ook uw wil alleen is altijd goed, altijd heilig, altijd volmaakt. Heer, leer mij uwen wil kennen en versterk mij, om hem steeds te volbrengen. „*Doce me facere valuntatem tuam.* Gij zijt *Heer*, ik ben *dienaar*. Spreek, Heer, want uw dienaar luistert. Welk is uw wil?

Mijn zoon, mijn wil is, dat gij mijne geboden

getrouw, vlijtig en stipt onderhoudt, zonder aan een enkel punt te kort te blijven; mijn wil is dat gij alle, ook de kleinste zonde zorgvuldig vermijdt en als het grootste kwaad vlugt en verfoeit; mijn wil is, dat gij u geheel aan mijne beschikking overgeeft en alle verongelijkingen, vernederingen, beleedigingen en ongelukken of tegenspoeden, die u overkomen, bereidvaardig en geduldig, ja zelfs blijmoedig aanvaardt, als door Mij toegezonden, zonder te zien, van waar ze komen, of wie er de oorzaak van is. Steeds moet gij uwe oogen vestigen op mijnen wil; wijl ik het zoo beschik. Mijn wil is, dat gij u met gelatenheid onderwerpt in alles, wat Ik in of omtrent u uitwerk, hetzij door u uwe gezondheid, uwe goederen, uwe eer en goeden naam of ook uwe ouders en naastbestaanden te ontnemen of door u eenig ander ongeval over te zenden. Zeg altijd: *Uw wil geschiede! uw wil geschiede! uw wil geschiede!*

Lieve Jesus! deze uwe les is kort, maar bevat alles in zich. Geheel de volmaaktheid ligt er in opgesloten. O konde ik ze volmaakt onderhouden! Mijn geest is wel vaardig; maar mijn vleesch is zwak. Het ligchaam bezwaart de ziel en is van jongs af genegen tot het

kwaad. Wat staat mij dan te doen? Tot wien zal ik mijne toevlugt nemen? Er blijft mij niets over, dan mij tot U te wenden; door uwe hulp alleen kan ik getrouw blijven te midden der beproevingen, kruisen, wederwaardigheden en aanvechtingen des duivels.

Dierbare Jesus, ik bid U, mijnen wil steeds aan den uwen gelijkvormig te maken. Geef, dat ik niets wille, dan *wat* Gij wilt, *gelijk* Gij het wilt, *omdat* Gij het wilt en *zoo lang* Gij het wilt. Geef, dat ik alles doe wat Gij gebiedt, en gebied dan alles wat Gij begeert. *Uw wil geschiede gelijk in den hemel zoo ook op de aarde.* De zon, maan en sterren; de zomer en de winter; de koude en de hitte; de hagel, sneeuw, regen en wind, met één woord, alles gehoorzaamt U en volbrengt uwe bevelen; hoeveel te meer moet ik, uw dienaar, U gehoorzamen en uwe bevelen volbrengen? Lieve Jesus, geef, dat voortaan mijn grootste, ja mijn eenigste vermaak zij, te willen hetgeen Gij wilt, en altijd en in alles uwen wil te volbrengen, gelijk de Engelen in den hemel. O God en Vader! *Uw wil geschiede.* Maar wat wilt Gij? De Apostel antwoordt: „*Dit is Gods wil, uwe heiliging*" (1 Thess. 4. 3), vooral nu ik tot U nader, om U te ontvangen;

U die oneindig heilig, oneindig volmaakt zijt. Gij wilt, ja Gij gebiedt mij tot U te komen, zeggende: „*Tenzij gij het vleesch van den Zoon des menschen eet en zijn bloed drinkt, zult gij het leven in u niet hebben.*" Daar Gij het wilt, wil ik het ook. Zie, lieve Jesus, ik kom, maar geef, dat ik heilig zij, wijl Gij het wilt. Maak mij heilig, omdat Gij heilig zijt en omdat ik U, o heilige God! moet ontvangen. O Jesus, Gij alleen kunt mij heilig maken. Derhalve bid ik U vurig, mij te heiligen om het Heilig der heiligen heiliglijk te ontvangen. Immers het huis Gods moet heilig zijn. „*Domum tuam decet sanctitudo Domine*" (Ps. 92). *Uw wil geschiede* door mij *op de aarde gelijk* door de Engelen *in den hemel*. Daar worden zij in eeuwigheid door U verzadigd en zijn als dronken door de wellusten des hemels. O Jesus, geef dat ik walge van alle vermaken der wereld, om mijn vermaak in U alleen te zoeken. Gij alleen kunt mij verzadigen. Geef dat ik U steeds ontvange met een levend geloof, eene vaste hoop, vurige liefde en brandende begeerte. Geef dat de wereld en alles wat in de wereld is, mij walge. Ach, hoe vuil is mij de aarde, als ik den hemel aanschouw. Hoe nietig zijn mij alle aardsche grootheden en

rijkdommen, als ik neergeknield voor het tabernakel, uwe liefde beschouw, en mij hier vereenig met die millioenen Engelen die het omringen, zich eerbiedig voor U neerbuigen en het driewerf HEILIG aanheffen.

O Engelen des hemels, verkrijgt voor mij een vonkje van dat liefdevuur, hetwelk in U brandt, opdat ook mijn hart in liefde ontvlamme en ik, brandend van liefde, mijnen Jesus ontvange. Kom, Heere Jesus, kom en geef U aan mij. Ik geloof in U; ik hoop op U; ik bemin U; ik verlang vurig naar U; kom, Heere Jesus, geef U geheel aan mij.

O Maria, bid voor mij; H. Joseph, Engelbewaarder, geleidt mij tot Jesus. O Jesus, ik kom! Zie hier ben ik. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Dierbare Jesus, ik ben tot U gekomen en heb mij verstout U in de H. Communie te ontvangen, omdat Gij het wilt; Gij immers hebt gezegd: „*Komt tot mij allen, die vermoeid en beladen zijt*" (Matth. 14. 28), en wederom: „*Neemt en eet: dit is mijn ligchaam*" (Matth. 26. 27). Aangemoedigd door uwe minzame uitnoodiging,

ben ik gekomen en zoo heb ik *uwen wil* volbragt; en volgens uw woord, zijt ook Gij tot mij gekomen en de spijs mijner ziel geworden. O wonderbaar geheim! o overmaat van liefde! wat zal ik U daarvoor vergelden? Helaas! ik heb niets; ik ben niets. Alles, wat in mij is, behoort U toe. Evenwel hebt Gij mij het vrije gebruik van mijnen wil gelaten; derhalve geef ik hem geheel en onverdeeld aan U, beschik er over volgens uw welbehagen. Ik weet dat U geen offer aangenamer is, dan het offer van den wil. Gij verlangt en vraagt hem, zeggende *Mijn zoon geef mij uw hart*, dat is uwen wil.

Lieve Jesus, ziedaar mijn hart, ziedaar mijn wil. Ontvang hem geheel en onverdeeld; vereenig hem met den uwen en maak dat hij één zij met Gods wil. Hoe gelukkig zou ik zijn, wanneer mijn wil altijd met dien van God vereenigd ware! Dit immers is mijne bestemming voor tijd en eeuwigheid, en Gij, lieve Jesus, hebt het mij geleerd door uw voorbeeld. Om Gods wil te volbrengen, zijt Gij uit den hemel neergedaald; daarom waart Gij gehoorzaam tot den dood des kruises; daarom zijt Gij nog gehoorzaam in het H. Misoffer en zult het zijn tot het einde der wereld, zoo lang

er priesters op aarde zijn. Daar Gij, lieve Jesus, de Koning van hemel en aarde, altijd gehoorzaam zijt, niet alleen aan uwen hemelschen Vader, maar ook aan uw eigen schepsel, aan alle priesters, ofschoon onwaardig, ondankbaar en besmeurd met zonden; zou ik, nietige aardworm, dan ook niet om uwentwil gehoorzaam zijn, aan allen en ten allen tijde? Zou ik mij dan niet altijd en in alles schikken naar uwen wil? Ja, lieve Jesus, dat zal ik doen, met behulp uwer genade: *uw wil geschiede! uw wil geschiede! uw wil geschiede!* Ik wil alles doen, wat Gij gebiedt, alles laten, wat Gij verbiedt, en alles lijden, wat Gij mij zult gelieven over te zenden. Maar ik ben zeer zwak, lieve Jesus; ik blijf dikwijls aan mijne voornemens te kort; en telkens word ik van U afgetrokken door de liefde voor de wereld, voor het zinnelijke, of voor mij zelven; daarom bid ik U mij te versterken en het vuur uwer liefde in mijn hart meer en meer te ontsteken! Wanneer mijn hart van liefde voor U brandt, dan zal het volbrengen van uwen wil en het lijden van alle kruisen en wederwaardigheden mij geenszins moeijelijk vallen; want niets valt zwaar voor den waren minnaar. De liefde is sterk als de dood

en zij maakt zoet en aangenaam alles wat hard en bitter is.

O Jesus, geef mij eene ware, eene vurige liefde; door haar zal in mij de eenheid met uwen wil geboren en aangekweekt worden, en zal ik slechts één wil met U hebben, om alles te willen, wat Gij wilt, en alles te verfoeijen, wat Gij niet wilt.

Lieve Jesus, *uw wil geschiede* in mij en omtrent mij, hoe bitter hij mij ook moge toeschijnen; want uw wil is altijd goed, altijd heilig, altijd regtvaardig. Gij, lieve Jesus, onderwierpt uwen wil in alles, en ten allen tijde aan dien van God, uwen Vader, ofschoon dit soms pijnlijk viel aan uwe menschelijke natuur, gelijk toen Gij water en bloed zweettet in den hof van Olijven en onder de bitterste smarten op het kruis uitriept: „*Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?*" Ik moet dus ook mijn wil aan Gods wil onderwerpen, hoe bitter het mij ook zoude vallen; ik moet dus altijd zeggen: *Uw wil geschiede! uw wil geschiede!* wijl hij altijd goed, altijd heilig, altijd regtvaardig is. *Uw wil geschiede* en niet de mijne, die boos, ongeregeld en bedorven is, noch die des vleesches, die met dien des geestes strijdig is, noch die

der wereld, wier grondregels valsch en bedorven zijn, noch die van Satan, die geheel kwaad en goddeloos is. O Jesus, *uw wil geschiede op de aarde als in den hemel.* Wanneer zal mijn wil eens gelijkvormig zijn aan den uwen, gelijk de wil der Engelen aan dien van God gelijkvormig is? Helaas, mijn wil is nog zoo onstandvastig; het minste doet mij ontevreden zijn, doet mij morren en ongeduldig worden. In plaats van uwen wil, zoek ik den mijnen. Ik bid U, lieve Jesus, mijnen wil te genezen en aan den uwen gelijkvormig te maken; weiger mij deze genade niet; ik vraag ze dringend en met een groot vertrouwen, *nu bijzonder*, nu Gij tot mij gekomen zijt. *Nu* kunt Gij mij niets weigeren. Gij hebt U geheel aan mij gegeven, ik geef mij ook geheel aan U. Neem volkomen bezit van mijn hart; heersch over mijnen wil en over alles wat mij aangaat en geef dat ik voortaan niets begeere dan U alleen en alles doe, wat Gij begeert. Dierbare Jesus, eertijds heb ik U dikwijls onteerd, door mijnen wil tegen uwen wil te verzetten; dit spijt mij nu van harte en ik vraag er U rouwmoedig vergiffenis voor. Tot boeting dezer oneer, wil ik nu gaarne alles lijden, wat Gij mij zult gelieven over te zenden;

ik bid u slechts, mij door uwe genade te versterken en van het grootste aller ongelukken te bewaren, namelijk van de berooving uwer genade of van het verlies uwer liefde en vriendschap.

O Jesus, mijne liefde, Gij hebt U nu met mij vereenigd, duld niet, dat ik nog van U gescheiden worde. *Ne permittas me separari a Te!* Neen, neen, lieve Jesus, laat niet toe, dat ik van U gescheiden worde.

„Dat de zeer regtvaardige, zeer verhevene en uiterst beminnelijke wil Gods in alles geschiede, geloofd en eeuwig verheerlijkt worde" (aflaat van 100 dagen, eens daags, Pius VII).

Alleraanbiddelijkste wil van Jesus, wees steeds het voorwerp mijner liefde, mijner rust, mijner vreugde en tevredenheid! Gij zult immer mijn eenigste troost, mijn eenigst vermaak zijn; altijd zal ik zeggen: „God heeft het *zoo* gewild, ik wil het ook *zoo!*... God heeft het zoo beschikt, zijn wil geschiede!"

O Jesus, ik offer U op mijnen wil en alles wat in mij is, namelijk, mijne ziel met al hare vermogens, het verstand, het geheugen en de vrijheid, alsmede mijn ligchaam met al deszelfs zintuigen, het gezigt, het gehoor, den reuk, den smaak en het gevoel, alsmede alles wat ik

heb, wat ik ben, of wat ik kan. Gij hebt mij alles gegeven; ik geef U alles terug. Gij zijt en blijft van alles de Heer en Meester. Het staat U vrij over alles naar welbehagen te beschikken en mij alles te ontnemen, wanneer en gelijk Gij het wilt. Zeker zou ik straf verdienen en zeer ondankbaar zijn, indien ik niet bereid ware, op de eerste aanvraag alles te geven. Ik offer mij dan geheel, en zonder eenig voorbehoud aan U op. Beschik over mij en over alles wat mij aangaat volgens uwen wil en uw welbehagen. Vraagt Gij mij mijne gezondheid, mijn gezigt, mijn gehoor, mijne spraak, mijn gevoel of mijn leven; ik ben bereid U alles te geven, en uit liefde voor U, blind, doof, stom of lam te worden. *Uw wil geschiede! uw wil geschiede!*

O Maria, bid voor mij, om steeds met U te zeggen: *Mij geschiede naar uw woord.* Amen.

—o—

ZES EN DERTIGSTE OEFENING.

Geef ons heden ons dagelijksch brood"
(Matth. 6. 11).

VOOR DE H. COMMUNIE.

Heere Jesus, ik ben arm en behoeftig, ik verstout mij, als bedelaar tot U te naderen, en ootmoedig U eene aalmoes te vragen. Gij zijt de Heer van hemel en aarde; alles behoort U toe; maar ik ben arm; ik heb niets uit mij zelven; ik ben niets; ik kan niets; al het mijne is het uwe; Gij zijt van alles de Heer en Meester. Als bedelaar verstout ik mij dagelijks aan uwe deur aan te kloppen; opdat uwe vaderlijke milddadigheid zich gewaardige, dagelijks in mijne dagelijksche noodwendigheden, zoo naar ziel als naar ligchaam, goedgunstig te voorzien. ,,Aller oogen wachten op u, o Heer, en Gij geeft hun spijs te zijner tijd. *Oculi omnium in te sperant, Domine, et tu das escam illorum in tempore opportuno.*"

(Ps. 144. 15). O God, mijn Vader! mijne armoede, zoo naar ziel als naar ligchaam, erkennende, werp ik mij smeekend voor U neder. Ik vraag U noch overvloed, noch rijkdom, noch weelde, slechts vraag ik u het noodige voedsel en deksel, en hiermede ben ik tevreden; ook vraag ik U de genade, de ligchamelijke noodwendigheden nooit te misbruiken tot onmatigheid, gulzigheid, zinnelijkheid of overdaad. Verder vraag ik U nederig, mij het geestelijk brood uwer genade en hemelsche wijsheid te geven; opdat ik steeds meer afkeer hebbe van de wereld en alle aardsche genoegens; immers alles is bitter voor hem die uwe zoetigheden smaakt. Gij zijt het brood des levens. Buiten U kan mij niets gelukkig maken. „*Want wat heb ik in den hemel en wat verlang ik op aarde buiten U? o God mijns harten en mijn erfdeel, o God in eeuwigheid!*"

Dierbare Jesus, Gij hebt gezegd: „*Ik ben het levend brood, ... Zoo iemand van dit brood eet, hij zal leven in eeuwigheid*" (Joan. 6. 51. 52). O Jesus, geef mij het brood; dat brood der Engelen; het brood van het allerheiligste Sakrament; het brood van uw goddelijk vleesch en bloed, schuilende onder de gedaante van brood. Dierbare Jesus, ik verstout mij, om U deze zoo

groote gunst te vragen, omdat Gij het wilt en het mij gebiedt, zeggende: „*Komt; eet van mijn brood, en drinkt van den wijn, dien Ik u gemengd heb*" (Prov. 9. 5). Deze woorden geven mij een groot vertrouwen, en ontsteken in mij een vurig verlangen om tot U te naderen en dit brood te eten. Want, gelijk de H. Ambrosius schrijft, is dit brood niet enkel een ligchamelijk voedsel; maar 't is het brood des levens, dat onze zielen voedt en onderhoudt. Dierbare Jesus, geef mij dat brood, opdat ik niet mijn voedsel zoeke in de ijdelheden en vermaken der wereld; wijl deze geene voldoening, maar den dood verschaffen. Geef mij dit brood, hetwelk, volgens den H. Cyprianus, alle bekoorlijkheden der vleeschelijke genoegens en wereldsche vermaken verre overtreft. Heere Jesus, hoe goed zijt Gij jegens mij! Om mij te voeden, schijnt gij U zelven en uwe glorie te vergeten, wijl Gij zelf het voedsel mijner ziel wordt. David looft God en roept uit: „*De Heer is mijn herder, en mij zal niets ontbreken. In een grazig oord daar doet hij mij nederliggen. Dominus regit me et nihil mihi deërit in loco pascuae ibi me collocavit*, (Ps. 22. 1). O God, hoe zou mij iets kunnen ontbreken? *Gij rigt voor mij een maaltijd aan onder het oog mijner*

verdrukkers (Ps. 22. 5). O heilige maaltijd in welken men gevoedt wordt met het vleesch van Jesus Christus! *Geef ons heden ons dagelijksch brood*; het brood van uw vleesch en bloed; het geestelijk brood hetwelk de ziel voedt en versterkt tegen alle bekoringen en moeijelijkheden, welke zij dagelijks ondervindt, 't welk de ziel verlicht te midden der duisternissen, twijfelachtigheden en onzekerheden, welke haar omgeven, hetwelk de dagelijksche verslappingen en gebreken herstelt, welke de begeerlijkheden in de ziel veroorzaken, 't welk den wil beweegt om steeds het goede te betrachten en onverschillig te zijn voor alle aardsche dingen, zoodat bewaarheid wordt, hetgeen Jesus zeide aan de Samaritaansche vrouw; „Wie gedronken zal hebben van het water, dat ik hem geven zal, zal in eeuwigheid niet dorsten" (Joan. 4. 13). Lieve Jesus, ik ontvang U; Gij spijst mij met uw vleesch en bloed, en toch blijf ik aardsch en zinnelijk. Hoe komt dat? O ziel, deze onvruchtbarheid moet niet gezocht worden in de spijs, die gij nuttigt, maar in u, in de gesteltenis van uw hart; ware uw hart voorbereid gelijk dat der heiligen, dan zoudt gij walg hebben van alle aardsche genoegens, om mij alleen te beminnen.

O God, ontferm U mijner; ik geef U mijn hart, om het voor te bereiden. Zuiver het van alle zonden, onvolmaaktheden en gebreken; neem er alles uit, dat U kan mishagen; verlicht mijn verstand door een levendig geloof, opdat ik de verhevenheid dezer spijze kenne en smake hoe zoet Gij zijt. Hoe nietig, hoe walgelijk is al het aardsche voor iemand, die kent en proeft, hoe zoet de Heer is! O Jesus, hoe heb ik U zoo dikwijls kunnen beleedigen, U, die mij zoozeer bemint en zooveel voor mij gedaan en geleden hebt? Uit liefde voor mij zijt Gij uit den hemel gedaald, en gestorven aan het kruis; uit liefde voor mij hebt Gij het H. Sakrament ingesteld en zijt Gij het voedsel mijner ziel geworden, en toch heb ik U niet bemind en toch heb ik U beleedigd, om een ijdel vermaak, eene oogenblikkelijke voldoening! Ach, hoe spijt mij dit; ik vraag er U van ganscher harte vergiffenis voor, en maak een voornemen, van voortaan U alleen te zoeken en uit geheel mijn hart te beminnen.

Kom, lieve Jesus, kom en spijs mij met het brood der Engelen, met uw vleesch en bloed. *Geef ons heden ons dagelijksch brood.* O brood! o Goddelijk brood! o brood, dat ons versterkt

tegen de aanvallen onzer vijanden, en ons vertroost te midden der kruisen en wederwaardigheden. Kom, Heere Jesus, kom en geef U aan mij!

O Maria, bid voor mij, opdat ik dit goddelijk brood dagelijks moge ontvange met een levendig geloof, eene vaste hoop en vurige liefde. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Dank, lieve Jesus, duizendmaal dank, omdat Gij tot mij gekomen zijt en mij gespijsd hebt met het hemelsch manna, met het brood der Engelen. Gij opent uwe milddadige hand voor allen en vervult alle schepselen met zegeningen; maar bovenal hebt Gij mij met zegeningen vervuld en met weldaden verrijkt. Van mijne jeugd af hebt Gij mij, onwaardige, rijkelijk met genaden voorkomen, zoo naar de ziel als naar het ligchaam; maar vooral hebt Gij het nu gedaan, door mij te voeden met het hemelsch manna, dat alle zoetigheden in zich bevat.

Gelukkige kinderen, die in het huis huns vaders overvloed aan brood hebben! Ik ben een dier gelukkige kinderen. Ofschoon niet waardig, hebt Gij mij, als uw kind, gespijsd niet met

stoffelijk brood, maar met het levendmakend brood der ziel. Waar heeft men ooit eenen herder gevonden, die zijne schapen voedt met zijn vleesch en bloed? Wat men niet vindt bij de menschen, heeft Jesus gedaan. Wat zal ik dan den Heer vergelden voor alles wat Hij mij gegeven heeft? Ik zal den lijdenskelk aannemen en den naam des Heeren aanroepen. Ik zal zijne goedheid loven, zijne milddadigheid prijzen en Hem uit geheel mijn hart beminnen.

O ja, lieve Jesus, ik zal U altijd beminnen, zoowel in tegen- als in voorspoed. Ten alle tijde zal ik U prijzen, mijn vertrouwen op U vestigen en mijne toevlugt tot U nemen. Al stonden er gewapende legerscharen tegen mij op, toch zal ik niet vreezen, aangezien Gij met mij zijt. Ik kan alles in U en door U. Versterkt door het hemelsch brood, zal ik volharden, ongehinderd doorreizen en behouden aanlanden op den berg Horeb, den berg van het hemelsch Sion.

Geef ons heden ons dagelijksch brood. Ten eerste: *het brood des ligchaams* en alles, wat tot deszelfs onderhoud noodzakelijk is. Ik vraag dit niet alleen voor mij, maar voor allen: ook vraag ik de genade, nimmer eenig misbruik er van te maken, en den overvloed niet te verkwisten in

ijdelheden, zinnelijkheden of onmatigheden; maar blijmoedig uit te deelen onder de armen en noodlijdenden, of aan liefdewerken of liefdadige inrigtingen.

Ten tweede vraag ik *het brood der ziel*, te weten, uwe genade, uw heilig woord en de H. Sakramenten; in het bijzonder ook vraag ik U de groote genade, om de H. Communie op mijn sterfbed, *als eene teerspijze* met volle kennis, met een levendig geloof, groot vertrouwen en eene brandende liefde te mogen ontvangen, en de pijnen en ongemakken der ziekte en de benaauwheden van den doodstrijd met geduld en volmaakte gelatenheid, in vereeniging met uw lijden en uwe doodelijke benaauwdheden, te verdragen. Dit vraag ik U *heden* niet alleen voor mij, maar voor allen, en hoop het dagelijks te zullen vragen, om waardig te zijn deze groote genade te verkrijgen. Eindelijk vraag ik U, lieve Jesus, eene groote, vurige en standvastige liefde. Uwe liefde, met uwe genade is mij genoeg. Al het aardsche is ijdel, bitter, ja walgelijk voor iemand, die U waarlijk bemint. Zelfs de noodzakelijkheid van eten, drinken, rusten en slapen is pijnlijk voor hem, die U opregt lief heeft. Daarom was het bitter voor

den H. Bernardus te moeten eten, en telkens als hij aan tafel moest gaan, scheen hij bittere smart te verduren; hetzelfde kunnen wij invele heiligen opmerken. De heilige man Job *zuchtte, als hij ging eten*: antequam comedam, suspiro (3. 24), David mengde zijnen drank met zijne tranen: et potum meum cum fletu miscebam (Ps. 101. 10). De H. Alphonsus mengde zijne spijzen met bittere kruiden, om ze onsmakelijk te maken en God niet te beleedigen door de zinnelijkheid. Hij maakte zijne spijzen zoo bitter, dat zelfs de arme menschen ze niet konden gebruiken. Deze bemerking, lieve Jesus, maakt mij beschaamd, wijl ik nog zoo aardsch en zinnelijk ben en zoozeer genegen, om mijnen smaak te voldoen.

Dierbare Jesus, wanneer zal ik eens geheel voor U zijn en in U alleen mijne voldoening zoeken: *Wat heb ik in den hemel en wat verlang ik op aarde buiten U? Mijn vleesch bezwijkt en mijn hart* door de aanloksels uwer liefde, die mij tot U trekt en die ik niet langer kan weerstaan: *O God mijns harten, en mijn deel*, mijn eenigst goed, *in eeuwigheid. Quid mihi est in coelo? et a Te, quid volui super terram? Defecit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars*

mea Deus in aeternum (Ps. 72. 24. 25). Dierbare Jesus, ontferm U mijner en trek mijne genegenheden af van het aardsche en zinnelijke; geef, dat ik er slechts gebruik van make uit noodzakelijkheid, maar niet uit zinnelijkheid; dood in mij de eigenliefde, welke nog in mij heerscht, opdat ik geheel voor U zij. Daar Gij U geheel aan mij gegeven hebt, geef ik mij ook geheel aan U. Nu sterf ik aan alles af, aan de wereld en aan hare vermaken, hare goederen en hare grootheden; ook sterf ik mij zelven af, om alleen voor U en om U te leven. „*Ach hadde ik toch vleugelen als eene duive en ik zou* (tot U) *heenvliegen en* (in U) *uitrusten. Quis dabit mihi pennas sicut columbae, et volabo, et requiescam?*" (Ps. 54. 7).

O Maria, bid voor mij, om alleen hemelsche dingen te zoeken, te smaken, niet de aardsche. Amen.

—o—

ZEVEN EN DERTIGSTE OEFENING.

„Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren"

(Matth. 6. 12.)

VOOR DE H. COMMUNIE.

Lieve Jesus, zie hier aan uwe voeten een groot zondaar, een ondankbaren overtreder uwer wet. Helaas, ik heb U zoo menigmaal en zoo grootelijks beleedigd! Ik heb U mijne liefde geweigerd, om ze te geven aan ijdele vermaken en schandelijke voldoeningen. Ik sta als een groot schuldenaar voor U beladen met vele schulden; deze zijn zeer groot, ja oneindig, zoodat het mij onmogelijk is er voor te voldoen. Al gaf ik al mijn goed aan den arme, al sleet ik mijn leven in de strengste boetplegingen, al bood ik mijn ligchaam aan, om te branden, dan ware dit alles nog te weinig om te voldoen voor mijne schulden, wijl ze als oneindig zijn en slechts door eene voldoening van

oneindige waarde kunnen uitgewischt worden. Het was met mij gedaan, indien Gij, o God van genade, mij volgens uwe regtvaardigheid hadt willen behandelen. O groote God, zoo Gij onze boosheid gadeslaat, wie zal dan voor U kunnen bestaan? (*Ps.* 129). Daarom, Vader van barmhartigheden en God van allen troost, werp ik mij rouwmoedig en vertrouwend voor U neder, U om genade biddende: „Vader, *vergeef mij mijne schulden.*" Gaarne erken ik geen medelijden te verdienen, om de boosheid en menigte mijner zonden, niettegenstaande Gij mij steeds bemind en met weldaden overladen hebt. Ofschoon ik geen medelijden verdien, vertrouw ik toch op uwe oneindige goedheid en barmhartigheid en op de verdiensten van Jesus, uwen goddelijken Zoon en onzen Verlosser. Hij, de onschuldige, de regtvaardige, de onbevlekte, die nimmer gezondigd heeft, noch heeft kunnen zondigen, Hij heeft mijne boosheden en ongeregtigheden op zich genomen, de schuld betaald, die ik gemaakt had, en de straf ondergaan, die ik had verdiend, en zoo heeft Hij uwer regtvaardigheid eene eereboete van oneindige waarde aangeboden en te mijner beschikking gesteld om vergiffenis mijner zonden te erlangen en mijne schulden af

te koopen. Deze genadeschat is opgesloten in het H. Sakrament des Altaars, waar Hij zich dagelijks slagtoffert en de spijs onzer zielen wordt. O welke liefde van een God tot den mensch! Ik, helaas, had U verlaten en mijn vermaak gezocht in bedriegelijke schijngoederen en zinnelijke voldoeningen en evenwel hebt Gij mij niet verlaten. O welke liefde! Dierbare Jesus, ik aanbid deze uwe goedheid en liefde jegens mij, en buig mij ootmoedig voor U neder, U rouwmoedig vergiffenis vragende, zeggende met den verloren Zoon: „Vader! ik heb gezondigd tegen den hemel en tegen U; ik ben niet meer waardig uw zoon genoemd te worden, maak mij als een uwer huurlingen" (Luc. 15. 19). Vergeef mij mijne zonden, ondankbaarheden en trouweloosheden; vergeef mij om de verdiensten van uw heilig lijden en dierbaar bloed, dat Gij zoo overvloedig voor mij vergoten hebt. O God de Vader! zie goedgunstig op mij neder, ten aanzien van Jesus, uwen Goddelijken Zoon, die zich uit liefde tot mij aan het kruis heeft geslagtofferd en nog dagelijks slagtoffert in de H. Mis. Wat geluk voor mij een zoo waardig offer te bezitten en Hem dagelijks te kunnen opofferen! O mogt ik het steeds doen met een zuiver hart en eene

vurige liefde, gelijk zoovele heiligen gedaan hebben! O God, laat niet toe, dat ik een zoo verheven, zoo goddelijk werk onachtzaam en veel minder onwaardig verrigte of bijwone. Daarom bid ik U nogmaals met alle ootmoedigheid, vurigheid en liefde: vergeef mij al mijne zonden, onvolmaaktheden en gebreken, en zuiver mij van alle, ook van de kleinste onvolmaaktheden en minste vlekken, opdat ik heilig in uwe tegenwoordigheid verschijne en die heilige geheimen waardig verrigte of bijwone. Dierbare Jesus, wees mijn voorspreker bij God uwen Vader; Gij hebt ons met Hem verzoend, stervende aan het kruis; ik bid U, het andermaal te doen, nu Gij U slagtoffert in de H. Mis. O hoe kostbaar is het offer, hoe overvloedig de verlossing, hoe oneindig de verdienste, die Gij uwen hemelschen Vader bij elke offerande aanbiedt, ten einde niet alleen voor *mijne* zonden, maar ook voor die der geheele wereld te boeten! O God van barmhartigheid, zie goedgunstig neder op Jesus, uwen goddelijken Zoon, en wees ons om zijnent wil genadig! *Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren.*

O ziel, let hier wel op. Het hangt maar van u af, vergiffenis te erlangen of niet. *Gelijk*

wij vergeven. O geheimvolle manier van bidden! Gelijk ik ben jegens anderen, zoo zult Gij jegens mij zijn. Vergeef ik hun die mij beleedigd hebben, Gij zult mij dan ook alles vergeven, wat ik U misdaan heb. Zou ik dan nog traag zijn in het vergeven? Zal ik niet liever verheugd zijn de gelegenheid te hebben om te vergeven? O ja, lieve Jesus, voortaan zal ik met blijdschap alles vergeven, wat mij zal aangedaan zijn. Ik verlang vurig, dat Gij mij vergeeft; ik moet derhalve ook gaarne aan anderen vergeven. O Jesus! ik betuig, dat ik van dit oogenblik af, alles van ganscher harte vergeef, wat ooit tegen mij misdaan is; ook maak ik het voornemen, van uit liefde tot U alles met geduld te lijden, wat mij in het vervolg nog zal aangedaan worden, zonder daarom eenigen haat of afkeer in mijn hart te dragen; ik zal integendeel, naar uw voorbeeld, voor hen bidden, zeggende: Vader, vergeef hun alles wat zij mij aangedaan hebben; ik van mijnen kant vergeef hun alles uit liefde tot U. Ik beken wel, niet waardig te zijn vergiffenis te erlangen, om de boosaardigheid mijner zonden, welke als de haren van mijn hoofd vermenigvuldigd zijn; evenwel vertrouw ik op uwe goedheid, Gij immers hebt gezegd: „*Komt tot*

mij allen, die vermoeid en beladen zijt, en Ik zal u verkwikken" (Matth. 11. 29).

Barmhartige Jesus, wees mij genadig en bevrijd mij van den zwaren last mijner zonden, onder welke ik gebukt ga. Wasch mij al meer en meer van mijne zonden en van mijne boosheden; zuiver mij; wasch mij in uw dierbaar bloed, dat Gij tot vergiffenis mijner zonden zoo overvloedig vergoten hebt, opdat ik in dat bloed gezuiverd, geheel rein tot het altaar nadere en het Heilig der heiligen heilig binnentrede. O Jesus, hoe nietig en onwaardig ik ook zij, ik kom toch vol vertrouwen tot U. Zie, ik kom, lieve Jesus, ik kom U ontvangen en één met U worden. *Mijn Beminde is aan mij en ik aan Hem.*

O Maria, bid voor mij, opdat ik van alle vlekken gezuiverd, mijnen God heilig ontvange. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Mijne ziel love den Heer en alles wat in mij is verheerlijke zijnen naam. Loof den Heer, mijne ziel, en vergeet zijne weldaden niet. Gij waart verloren; maar Hij daalde neder uit den hemel om u te zoeken. Het doemvonnis was tegen u uitgesproken; maar Hij heeft uwen

schuldbrief genomen, aan het kruis genageld en zoo vernietigd. Gij waart veroordeeld, om eeuwig van God verwijderd te zijn, om eeuwig opgesloten te blijven in eenen onderaardschen kerker, en daar eeuwigen honger, eeuwigen dorst, eeuwige pijnen te lijden; maar Hij heeft er u voor gevrijwaard en u gespijsd met het levendmakend brood, met zijn eigen vleesch en bloed. Waar heeft men ooit zulke liefde gevonden? Waar heeft men ooit gehoord, dat een koning zijnen troon verliet, om een wederspannigen slaaf te zoeken of voor hem te sterven? Hetgeen men in de wereld nooit gehoord of gezien heeft, noch ooit zal hooren of zien, heeft Jesus, de God van hemel en aarde, gedaan. Welaan, mijne ziel, laten wij den Heer, onzen God, loven en verheerlijken, wijl Hij jegens ons zoo barmhartig en genadig geweest is. Gelijk een vader zich ontfermt over zijne kinderen, zoo heeft Hij zich over ons ontfermd, ons alles vergeven en daarenboven gespijsd met het brood der Engelen, met zijn vleesch en bloed. Welaan, mijne ziel, loven wij den Heer, onzen God, zooveel wij kunnen en vereenigen wij onze lof- en dankliederen met die der Engelen, wijl wij Hem nooit genoeg kunnen loven en danken; Hij immers is

allen lof waardig, ja Hij gaat allen lof oneindig ver te boven.

Dierbare Jesus, wie ben ik dan om U te loven en te danken? Helaas, ik ben een nietig schepsel, stof en asch, zwak als een riet, dat door den wind heen en weer geslagen wordt, altijd in gevaar van te vallen, schipbreuk te lijden en eeuwig verloren te gaan. Ofschoon ellendig en onwaardig om uwen lof te zingen, nader ik toch met een groot vertrouwen tot U. Gij immers zijt tot mij gekomen, om mij die ellendig en zwak ben, te versterken in den strijd tegen mijne vijanden, ten einde ik versterkt door de kracht van dit Goddelijk brood, standvastig blijve tot het einde toe en de zegepraal over alle vijanden behale.

Lieve Jesus, ik zal U steeds loven en verheerlijken: maar mij zelven zal ik vernederen, wijl ik niets verdien dan veracht en versmaad te worden. Helaas, lieve Jesus, hoe ellendig ben ik! Gij geeft U aan mij als een tegengif mijner dagelijksche fouten en onvolmaaktheden; en toch blijf ik zwak, en verval in mijne oude onvolmaaktheden en gebreken. Ik bid: vergeef ons onze schulden; maar, helaas dagelijks maak ik nieuwe schulden. O Jesus, ontferm U mijner; ik bid U vurig hieraan een einde te maken en

mij zoo te versterken, dat ik over alle moeijelijkheden zegeviere.

Dierbare Jesus, ik herdenk met innige droefheid al mijne zonden, onvolmaaktheden en gebreken; ik verfoei ze uit den grond mijns harten en smeek er U ootmoedig vergiffenis voor. Ach, lieve Jesus, ik ben zoo ellendig, zoo aardsch en zoo wereldsch; nog zoo zinnelijk, zoo vleeschelijk en zoo vol kwade begeerlijkheden en driften; helaas, uitwendig ben ik nog zoo uitgelaten en inwendig nog zoo vol ijdele gedachten en verbeeldingen; zoo vaardig voor uitspanningen en ligchamelijke of zinnelijke voldoeningen, maar traag in de verstervingen en onachtzaam in het volbrengen mijner pligten; begeerig om nieuws te hooren en schoonheden te zien, maar afkeerig van nederige of moeijelijke bedieningen en posten; traag om te geven, maar gretig om te ontvangen; stuursch in het spreken, onvriendelijk in de onderhandelingen en lastig in den omgang; eindelijk gretig tot eten, drinken, slapen en rusten, maar dor, verstrooid en slaperig, in het gebed en in de overweging, alsmede in de H. Mis of bij de H. Communie. Daarenboven hoe ongeduldig ben ik nog bij de minste beleediging; hoe neerslagtig in den tegenspoed,

en hoe onstandvastig in mijne voornemens! Helaas, lieve Jesus, ik word, als een riet, door alle winden heen en weer geslingerd; wanneer zal ik eens geheel voor U zijn? O mijn Jesus, daar Gij nu tot mij gekomen zijt en in mij rust, bid ik U vurig, U over mij te ontfermen. *Vergeef mij mijne schulden*; vergeef mij mijne ondankbaarheden en trouweloosheden; vergeef mij, gelijk ik zelf vergeef. Gaarne vergeef ik uit liefde tot U alles, wat mij ooit misdaan is, hoe groot of bitter het zou mogen wezen, of hoe dikwijls het zou geschied zijn. Ik zeg derhalve met groot vertrouwen: „*Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren.*" Ik ben overtuigd, dat Gij mij alles zult vergeven, als ik zelf uit liefde tot U alles van harte vergeef; immers Gij hebt gezegd: *Vergeeft en u zal vergeven worden.* O Jesus, naar uw voorbeeld, bid ik voor mijne vijanden en zeg: *Vader, vergeef hun, want zij weten niet, wat zij doen.*

O Maria, bid voor mij en vraag voor mij de genade, om alles geduldig te lijden en alle beleedigingen uit liefde tot Jesus gaarne te vergeven. Amen.

—o—

ACHT EN DERTIGSTE OEFENING.

„En leid ons niet in bekoring"

(Math. 6. 13).

VOOR DE H. COMMUNIE.

O God, ontferm U mijner en heb medelijden met mij. Mijn leven is een altijddurende strijd, eene voortdurende bekoring. Overal word ik met bekoringen geplaagd en steeds ben ik in gevaar. Ik zie geen uitkomst, tenzij Gij mij bijstaat en ondersteunt. Nu word ik aangevallen door *den duivel*, die rondloopt als een brieschende leeuw, om mij te bespieden, strikken te leggen en tot val te brengen; dan door *de wereld*, die overal hare netten spant, om onvoorzigtigen te vangen; het menschelijk opzigt, de zucht om te behagen en geprezen te worden, de vrees voor verachting of beschimping zijn zoovele aanloksels tot zonden of hinderpalen om het goede te verrigten;

dan door *het vleesch*, den gevaarlijksten aller vijanden; 't is een huisvijand, die altijd bij mij is en blijven zal, zoo lang ik leef, altijd zal lokken tot alle zinnelijke vermaken en ongeregelde begeerlijkheden, immers ,,*het vleesch begeert tegen den geest, en de geest tegen het vleesch*" (Gal. 5. 17). O God, hoe zou ik deze vijanden kunnen overwinnen, tenzij Gij mij helpt? Derhalve bid ik U: leid ons niet in bekoring, laat niet toe, dat ik bezwijke onder de bekoringen; waak steeds over mij en bescherm mij tegen de aanvallen mijner vijanden. O God, ik erken mijne onmagt, zonder U kan ik niets, zelfs kan ik geen enkele goede gedachte vormen uit mij zelven; alles wat ik ben, of wat ik kan, ben en kan ik door uwe genade. Laat niet toe, dat ik bekoord worde, of geef mij met de bekoring, ook de krachtdadige genade om dezelve te overwinnen. Mijn dierbare Jesus, geef mij uwe liefde met uwe genade, dan ben ik rijk genoeg en vraag U niets anders.

O Jesus, wat troost voor mij, U altijd bij mij te hebben in het H. Sakrament! Daar blijft Gij altijd tegenwoordig, om mij met genade te verrijken en de spijs mijner ziel te worden. Dit geeft mij vertrouwen. Heere Jesus, God van genade

en barmhartigheid, ik aanbid uwe goedheid en liefde, wijl Gij voor mij eene tafel bereid hebt tegen allen, die mij kwellen (Ps. 22), mij spijst met uw vleesch en bloed en U met mij vereenigt, om met mij te strijden tegen de vijanden mijner zaligheid. Groot is uwe goedheid, lieve Jesus, groot uwe genade en barmhartigheid! Daar ik zwak ben en mijne vijanden magtig zijn, hebt Gij eene tafel voor mij gereed gemaakt, om mij met uw vleesch en bloed te spijzen en te versterken. Ik nader dus met groot vertrouwen tot U, lieve Jesus; op uwe minzame uitnoodiging steunende kom ik met vertrouwen: „*Komt tot Mij allen,*" hebt Gij gezegd, „*die vermoeid en beladen zijt, en Ik zal u verkwikken*" (Matth. 11. 29). Ja, lieve Jesus, ik vertrouw op uwe goedheid, en de nood, waarin ik mij bevind, noopt mij, mijne toevlugt tot U te nemen; immers ik ben zeer zwak en onstandvastig; mijne sterkte is gelijk aan een geknakt riet; gelijk aan een blad, dat door den wind opgenomen en voortgeslingerd wordt; gelijk aan een spinneweb, dat door het geringste windje wordt vernietigd. Doordrongen van mijne zwakheid, nader ik eerbiedig tot U met een levendig geloof, eene vaste hoop en vurige liefde. Dierbare Jesus, ik nader

met een groot vertrouwen en verstout mij aan de tafel, waar mij eene goddelijke spijze aangeboden wordt, neer te knielen, om mij te voeden met uw vleesch en bloed en mij aldus te versterken tegen de aanvallen mijner vijanden. Kom, Heere Jesus, kom; ik verlang vurig naar U; kom en vereenig U met mij; kom, om met mij te strijden; als Gij met mij zijt, heb ik niets te vreezen, want met U ben ik magtig; als Gij met mij zijt, wie zou dan tegen mij zijn? Al stonden de geheele wereld met alle helsche geesten tegen mij, dan zou ik nog niets te vreezen hebben, indien Gij maar met mij zijt. Kom dan, Heere Jesus, *en leid ons niet in bekoring*, dat is, verlaat ons niet in de bekoring. Gaarne wil ik alle bekoringen verduren, als Gij mij maar bijstaat en mij de zegepraal doet behalen; immers bekoord worden is geen zonde, als ze zonder schuld is en men er niet in toestemt of geen behagen in schept; dan is het een middel, om vele verdiensten te vergaderen; 't is noodzakelijk, dat wij beproefd worden, om den hemel te erven; want „*wie in het strijdperk kampt, hij wordt niet bekroond, zoo hij niet gekampt heeft naar de wetten*" (2 Tim. 2. 5). Dus bid ik U niet zoozeer om vrij te blijven van

de bekoringen, maar om versterkt te worden en er niet onder te bezwijken. Ach, lieve Jesus, ik bid U, laat toch niet toe, dat ik bezwijke in de bekoring, maar geef mij steeds uwe krachtdadige genade, om alle aanvechtingen, hoe zwaar of van hoe langen duur ook, kloekmoedig te wederstaan. Ik vertrouw, lieve Jesus, dat Gij mij deze genade niet zult weigeren; Gij immers hebt beloofd, dat Gij niemand verlaat, tenzij hij U eerst verlate; ik bid U derhalve om de genade van U nooit te verlaten. Neen, neen, lieve Jesus! laat niet toe, dat ik U den rug toekeere. Liever wil ik duizendmaal sterven dan U vergrammen. Overtuigd van mijne zwakheid, kom ik thans met eene vurige begeerte tot U, om U in de H. Communie te ontvangen, mij inniger met U te vereenigen, sterker te zijn tegen mijne vijanden en zuiverder, heiliger en volmaakter voor U te leven.

O Jesus, geef mij uwe liefde! Dat de vurige en honigvloeijende kracht uwer liefde mijn hart geheel vervulle en vertere, opdat ik door de liefde uwer liefde sterve, gelijk Gij U verwaardigd hebt door de liefde mijner liefde aan een veracht kruis uw leven te geven.

O Maria, bid voor mij en toon dat Gij mijne

Moeder zijt (monstra te esse Matrem). Neem mij onder uwe bescherming en strijd met mij tegen mijne vijanden, opdat ik de overwinning behale, volharde tot het einde toe en de kroon des eeuwigen levens ontvange, die God aan den overwinnaar beloofd heeft. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Dank, lieve Jesus, duizendmaal dank voor de groote genade, die Gij mij thans bewezen hebt! Gij hebt toegelaten, dat ik aan uwe goddelijke tafel zou aanzitten; daar hebt Gij mij gevoed met eene hemelsche spijs, met het brood der Engelen, met uw eigen vleesch en bloed, om mij te versterken tegen allen, die mij kwellen. O wat goedheid! Ik was die gunst niet waardig, maar enkel uit goedheid hebt Gij mij deze weldaad bewezen. Mijne zwakheid kennende, hadt Gij medelijden met mij, en wildet mij tegen mijne vijanden versterken. O wat liefde! Hoewel onwaardig, heb ik het geluk gehad aan uwe tafel aan te zitten en U als zielespijs te ontvangen, zoodat ik nu innig met U vereenigd ben. Gij in mij en ik in U; o welke genade! Wie zal mij nu van uwe liefde kunnen afscheiden?

De eigenliefde, de hoogmoed of het zelfbehagen of aardsche grootheden, vergankelijke goederen, of schijnvermaken? Zouden het bekoringen, plagerijen of bedriegelijke ingevingen van Satan vermogen, of vrees voor lijden, ontberingen, versmaadheden of armoede? Neen, lieve Jesus, niets kan mij scheiden van uwe liefde, noch leven, noch dood; ik overwin alles door uwe sterkte en door de krachtdadige genade, die Gij mij geeft door dit H. Sakrament. Versterkt *door de kracht van deze spijs* (*in fortitudine cibi illius*), zal ik met den profeet Elias kloekmoedig voortgaan, totdat ik kome bij den berg Horeb, in den hemel. *Door de kracht van deze spijs* zal ik de vijanden mijner zaligheid verslaan en op de vlugt drijven, gelijk afgebeeld is door het brood, dat Gedeön in een visioen door de gelederen der vijanden zag rollen en hen versloeg. *Door de kracht van deze spijs* zal ik voortgaan in het beoefenen der deugden en van deugd tot deugd opklimmen, totdat ik voor uw aanschijn kome, om U in alle eeuwigheid te aanschouwen, in U alle goed te genieten en door U volkomen verzadigd te worden, zonder vrees voor vijanden, bekoringen of zonden. O zoete hoop! o blij vooruitzigt! Maar helaas!

ik ben nog in de wereld, in het midden der gevaren, omgeven van vijanden, die er steeds op uit zijn, om mij te doen vallen en in het ongeluk te storten. Daarenboven ik ben zeer zwak, onstandvastig en altijd geneigd tot zondigen, ik heb dus groote reden om te vreezen en mij zelven te mistrouwen. Gij, lieve Jesus, belooft mij wel uwen bijstand; maar tevens vordert Gij mijne medewerking. Helaas! hieraan blijf ik dikwijls te kort. Ik heb uwe genade, uw voorbeeld, uwe belofte, uwe sterkte en uwe liefde; zelfs zijt *Gij* tot mij gekomen en hebt U innig met mij vereenigd, zoodat Gij nu één met mij zijt. *Gij in mij en ik in U!* In weerwil van dit alles blijf ik traag en onachtzaam en val ik dagelijks in vele fouten, onvolmaaktheden en gebreken. Derhalve bid u vurig, U over mij te ontfermen en mij te versterken, opdat ik onder de bekoringen niet bezwijke. *Leid ons niet in bekoring.* Geef dat ik door de kracht van het H. Sakrament over alle bekoringen zegeviere, in alles getrouw blijve en alleen voor U leve. Geef dat dit Sakrament, gelijk de vrucht van *den boom des levens*, geplant in het aardsch paradijs, mij vrijware van den geestelijken dood der ziel. Geef dat de belofte, welke Gij aangaande dit H. Sakrament

gedaan hebt, in mij bewaarheid worde, namelijk: „*Ik ben het levende brood, die uit den hemel ben nedergedaald, zoo iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven*" (Joan. 6. 51. 52).

Dierbare Jesus, daar ik nu dit brood gegeten heb, bid ik U om de genade van mij in eeuwigheid te doen leven, ook bid ik U, dat deze woorden van den Apostel in mij bewaarheid worden: „*Levend ben niet meer ik, maar in mij leeft Christus*" (Gal. 2. 20). Nu leef ik niet meer voor *de wereld*, noch voor hare schijngoederen en bedriegelijke vermaken. Neen! nu leef ik voor U, lieve Jesus; ik zoek niets anders dan U alleen te behagen. Hoe walgelijk is mij nu de aarde en hoe nietig al het vergankelijke, daar ik U, lieve Jesus, den Heer van het heelal en den Koning der Engelen, in mij bezit! Nu leef ik niet meer voor *het vleesch*. Het lokke mij aan, het verzette zich tegen den geest, het levere mij hevige aanvechtingen, nimmer zal ik deszelfs ingevingen gehoor geven noch deszelfs begeerlijkheden involgen. Hoe zou ik nog zoo dwaas, zoo ondankbaar en boosaardig kunnen zijn, van de vuile lusten des vleesches in te volgen, daar ik uw goddelijk vleesch, het zuivere vleesch des onbevlekten Lams ontvangen heb? Neen, neen,

lieve Jesus, laat niet toe, dat ik zoo boos, zoo ondankbaar worde; laat mij liever op dit oogenblik sterven. „*Levend ben niet meer ik, maar in mij leeft Christus*" (Gal. 2. 20). Ik hoop en vertrouw nu vastelijk, lieve Jesus, dat Gij de aanvallen *des duivels* van mij zult afweren en mij door uwe krachtdadige genade zult bijstaan, om al zijne aanvechtingen te wederstaan. Laat niet toe, lieve Jesus, dat Satan over mij heersche. De gedachte alleen dat de duivel mij kan overwinnen, doet mij sidderen; dan immers zoudt Gij voor hem moeten wijken, hij zou uwe plaats innemen en zijnen troon in mijn hart vestigen; hij zou mijn meester of liever mijn tyran zijn en ik zijn slaaf. Ach, wat vreeselijke gedachte! Neen, neen, lieve Jesus! laat zulks nimmer toe. Versterk mij tegen de aanvechtingen van den duivel. Ach, ik bid U, *leid ons niet in bekoring.* Zonder U is er niets goeds in mij; zelfs kan ik zonder U geene goede gedachte vormen, veel minder een goed woord spreken of een goed werk verrigten. Dus zijt gij, lieve Jesus, mijn eenige hoop, mijn eenigst vertrouwen; blijf bij mij; strijd met mij en maak dat ik volharde. Laat mij nu sterven, terwijl ik U bemin, eer het ongelukkig oogenblik kome, waarop ik U niet

zou beminnen. Helaas, ik ben nog in de wereld, omgeven van magtige vijanden, die mij reeds zoo dikwijls overwonnen en tot val gebragt hebben; dit kunnen zij nog doen, daarom bid ik U vurig: *Behoud mij, Heer, want ik verga.* Doe mij de wereld met alles wat zij aanbiedt, verlaten, opdat ik geheel voor U zij. Wanneer zal de tijd daar zijn, dat Gij mij zeggen zult: Kom, verlaat de wereld; kom, hier ben ik; kom, ontvang de kroon, die voor den overwinnaar bereid is? Maar helaas, 't is nog de tijd van strijden. Indien het uw wil is, lieve Jesus, weiger ik den strijd niet. Zie, ik ben bereid met U in den kerker en den dood te gaan. Doch, sta mij bij; op U stel ik mijn vertrouwen; kap en kerf mij, beproef en verander mij, doch laat niet toe, dat ik bezwijke of van U gescheiden worde. Ik geef mij geheel aan U, om voor U te leven, alles voor U te lijden en eindelijk voor U te sterven.

O Maria, hulp der christenen, bid voor mij, opdat ik volharde en alle bekoringen overwinne. Amen.

—o—

NEGEN EN DERTIGSTE OEFENING.

„Maar verlos ons van den kwade"

(Matth. 6. 13.)

VOOR DE H. COMMUNIE.

O ziel, de aarde is eene ballingschap; zoo lang wij hier leven, zullen wij te lijden hebben. Hiertoe zijn wij veroordeeld om onze zonden. God wil ons door het lijden zuiveren, beproeven en voorbereiden tot den schoonen hemel. Dierbare Jesus, als het U behaagt mij te bezoeken door kruisen, vernederingen, ontberingen, tegenspoed of ziekten, dan behaagt het mij ook. Uw wil is mijn wil. Uw naam zij altijd en in alles geloofd, gedankt en verheerlijkt! Ja, lieve Jesus! altijd zal ik U loven en prijzen, zoowel in voor- als tegenspoed; zoowel in vernedering als in verheffing; zoowel in armoede als in rijkdom; zoowel in ziekte als in gezondheid; zoowel in dorrig-

heden en duisternissen als in zoetigheden en verlichtingen. Evenwel bid ik U, met de woorden welke Gij mij zelf in den mond legt, mij van het kwaad te verlossen. Ja, Heer, verlos mij van den kwade; vooral van het kwaad der zonde.

Dierbare Jesus, ik ben zwak en onstandvastig, en daarom vraag ik U die genade niet zoozeer om van het lijden verlost te zijn, als wel om altijd geduldig te wezen en te volharden te midden aller kruisen en wederwaardigheden. Gaarne beken ik, lieve Jesus, 't is billijk, dat ik vernederd, door kruisen bezocht en door bekoringen beproefd worde. Ik heb het verdiend door mijne zonden, en daarenboven moet ik den hemel verdienen en gelijkvormig worden aan U die zooveel voor mij geleden hebt.

Dierbare Jesus, ik geef mij geheel aan uwe beschikking over: uwe alwijze Voorzienigheid, die alles beschikt, weet goed uit het kwaad te trekken; alles werkt mede ten goede voor hen die zich aan uwen wil overgeven. Maar ik bid U: „*verlos ons van den kwade*", van het kwaad der zonde. Laat niet toe, dat de tijdelijke straffen, welke middelen ter zaligheid zijn, door onze schuld eene oorzaak van zonden worde. Dit zou toch geschieden, indien wij ons overgaven

aan ongeduld of ontevredenheid; zoo doende zouden wij beantwoorden aan de inzigten van Satan, die de kwellingen, kruisen en vernederingen gebruikt als middelen, om ons van God te verwijderen; gelijk blijkt uit de geschiedenis van Job, dien de duivel beproefde en door ongeduld en wanhoop tot zonden zocht te brengen. Dierbare Jesus, *verlos ons van den kwade.* Verlos ons van de listen en lagen des duivels, ten einde wij niet in zonde vallen. Zij toch, de zonde, is het eenige kwaad dat wij te vreezen hebben; zij alleen kan ons van God verwijderen en ongelukkig maken. O Jesus, verlos mij dus van alles wat mij van God zou kunnen verwijderen. Ik vraag dus niet om vrij te zijn van het lijden, want lijden is zalig; de kruisweg is de weg naar den hemel; Gij hebt hem bewandeld, met uw bloed besproeid en vruchtbaar gemaakt voor den hemel. Derhalve vraag ik U niet, om niet te lijden; maar om door het lijden niet tot zonde gebragt te worden; integendeel, om door het geduld in het lijden de kroon des eeuwigen levens te verdienen.

Welk een troost voor mij, lieve Jesus, dat Gij het allerh. Sakrament des Altaars ingesteld hebt, om mij te versterken te midden der kruisen en

wederwaardigheden! Hoe troostvol zijn mij deze uwe woorden: „*Komt tot Mij allen, die vermoeid en beladen zijt, en Ik zal u verkwikken*" (Matth. 11. 28). *Komt tot Mij*, gij allen, die in druk en lijden zijt; gij die gefolterd wordt door angstvalligheden en droefheid; gij die onderworpen zijt aan tegenspoed, krankheden, kwellingen en beleedigingen; *komt tot Mij*, wie gij ook zijt, en Ik zal u verkwikken, verligten en sterkte geven, om te midden van uw lijden getroost en tevreden te zijn. *Komt tot Mij* en Ik zal Mij geheel aan u geven, en Mij innig met u vereenigen, en zoo zal het lijden u ligt en aangenaam toeschijnen en strekken tot uwe zaligheid. Dierbare Jesus, hoe troostvol zijn mij deze uwe woorden: „*Hoe menigvuldig, o Heer, is het goede, dat Gij hebt weggelegd voor hen die U vreezen. Quam magna multitudo dulcedinis tuae, Domine, quam abscondisti timentibus Te* (Ps. 30. 20). Te regt zegt de Profeet, dat Gij dat goede *verborgen of weggelegd* hebt voor die U vreezen, immers een *vleeschelijk mensch* kent dat hemelsche goed niet, maar zij, die U beminnen en zich op U verlaten, smaken het altijd. Gij beschermt hen met het scherm van uw aangezigt voor den wrevelmoed der menschen. Gij verbergt hen in

uw hutte en zóó bevrijdt Gij hen tegen den laster der tongen. Geprezen zij de Heer, dat Hij mij zijne erbarming zoo wonderbaarlijk betoonde... (Ps. 30. 21. 22). Ja, Heere Jesus, wees in eeuwigheid gezegend voor de veelvuldige blijken van liefde, die Gij mij altijd betoond hebt, bijzonder door mij niet te verstooten, toen ik ondankbaar was en U beleedigde door mijne zonden. Met welke langmoedigheid hebt Gij mij gezocht, met welke liefde ontvangen en met welke goedaardigheid op uwe schouders genomen en tot God, uwen Vader, teruggebragt! En thans met welke minzaamheid noodigt Gij mij uit, om tot U te komen en met U aan tafel aan te zitten, ten einde mij te spijzen met eene Goddelijke spijs, met het brood der Engelen, met uw eigen vleesch en bloed. O welke liefde! welke genade! Boven alle verwachting hebt Gij mij, onwaardigen dienaar, goedgunstig behandeld, niet als ware ik een pligtige, maar als ware ik uw lieveling, uw teerbeminde zoon. O liefde! o oneindige liefde! o konde ik U opregte wederliefde betoonen! Ontsteek, bid ik U, in mijn hart een groot liefdevuur, opdat ik waarlijk gelijk zoovele Heiligen van liefde brande. Kom tot mij, lieve Jesus, ik verlang vurig

naar U; ik begeer U te ontvangen en met U vereenigd te leven en te sterven, O zoete vereeniging! Met U vereenigd heb ik niets te vreezen; wijl Gij almagtig zijt, en zoo word ik veel vermogend door U. Ik kan alles in en door U, die mij versterkt. Dierbare Jesus, ik bied U thans mijn hart aan, om het voor te bereiden en tot eene zuivere en sierlijke woning voor U in te rigten. Verwijder er alles, wat U mishaagt, en versier het met die deugden, die U het aangenaamst zijn, met een levend geloof, eene vaste hoop, vurige liefde, diepe ootmoedigheid en een groot verlangen. Gij hebt gewild, dat de zaal van het laatste avondmaal groot zou zijn en met tapijten belegd. Ik bid U derhalve, verwijd mijn hart door de liefde, maak dat het ruim zij door het verlangen en schoon door alle soorten van deugden. O ja, lieve Jesus, ik bid U, zuiver mijn hart, versier het en maak dat het van liefde brande.

O Maria, bid voor mij, opdat ik te midden der kruisen en wederwaardigheden volharde en alles met geduld, ja zelfs met blijdschap lijde. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

O Engelen des hemels, o Cherubijnen en Seraphijnen, looft met mij den Heer. Heden is mij een groot geluk te beurt gevallen! Heden is de zaligheid over mij neergedaald! God zelf de Heer der Heeren, de Schepper van het heelal, welken Gij sidderend aanschouwt en in wiens bezit Gij eeuwig gelukkig en volkomen verzadigd zijt, is tot mij gekomen en heeft zich aan mij gegeven. O welk eene genade! Verheugt U derhalve met mij over mijn geluk en looft den Heer met mij, wijl ik Hem nooit genoeg kan loven. Groot is nu mijn geluk, maar groot ook mijn pligt van dankbaarheid; groot derhalve moet mijne bezorgheid zijn, om Hem in mij te bewaren. Zou ik nog zoo dwaas kunnen zijn van Hem te laten gaan, of zoo ondankbaar van Hem uit mijn hart te verwijderen door de zonde? — Neen, lieve Jesus, ik hoop nooit zoo dwaas, zoo ondankbaar te zijn. Liever wil ik alles verlaten dan van U gescheiden te worden. Dit immers is het grootste, ja het eenigste kwaad dat ik vrees; van dit kwaad begeer ik verlost te worden: *Maar verlos ons van den kwade.* Verlos ons van het kwaad der zonde en van alles wat er aanleiding

toe geeft. O mijn Jesus, als Gij bij mij zijt, heb ik geen kwaad te vreezen. Ieder kwaad der wereld, alle aanvallen van Satan en alle aanvechtingen van het vleesch zullen voor mij middelen ter zaligheid worden, indien Gij met mij zijt en ik U waarlijk bemin; want alles werkt mede ten goede voor hen, die tot de heiligheid geroepen zijn. Derhalve vraag ik U niet, om van de kruisen, beproevingen en vernederingen verlost te worden, maar van de zonden. Behaagt het U, mij met kruisen te bezoeken, dan behaagt het ook mij. Uw wil geschiede! Alleen bid ik U, mij zuiver te bewaren, van alle ook van de kleinste zonde. Ach, ik bid U, mij niet te verlaten; want zonder U kan ik niets goeds ter zaligheid; zonder U val ik in alle zonden en word ik een slaaf des duivels. O Jesus, mijn God en mijn Al, blijf bij mij, en vereenig mij door de banden van liefde zoo innig met U, dat ik een worde met U. Geef mij vleugelen als die der duive, opdat ik opvliege tot U door mijne gedachten, begeerten en genegenheden en in U ruste. Wie zal mij van uwe liefde scheiden? Ik hoop, lieve Jesus, dat daartoe niets bekwaam zal zijn; noch duivel, noch wereld; noch dood, noch leven; noch vernederingen, noch grootheden; noch

armoede, noch rijkdommen, noch kruisen, noch iets wat op de aarde is. Ach! ik bid U, versterk mij, opdat niets in staat zij, mij van U te scheiden. Blijf altijd bij mij en geef mij uwe liefde met uwe genade, dan ben ik rijk genoeg; de liefde lijdt alles, zij verdraagt alles, zij overwint alles; de liefde is sterker dan de dood; zij is almagtig, immers de liefde heeft U, den almagtigen God, overwonnen, zij deed U van den hemel afdalen, zij nagelde U aan het kruis, en bewoog U het H. Sakrament in te stellen en de spijs onzer zielen te worden. Wanneer zal de liefde mij ook eens overwinnen, om alles voor U te doen en te lijden? O konde ik uit liefde voor U sterven! O zoete liefde! De H. Theresia riep in het vuur harer liefde uit: *Lijden of sterven!* En de H. Maria Magdalena de Pazzi zeide: *Niet sterven, maar lijden!* De H. Joannes van het Kruis ging nog verder. Nadat hij eens veel geleden had, vroeg Jesus hem: Joannes, wat loon begeert gij voor al den arbeid en voor alle versmaadheden, die gij uit liefde van Mij ondergaan hebt? En zonder zich een oogenblik te bedenken, antwoordde hij: *Voor U lijden, Heer, en versmaad worden. Pati pro Te, Domine, et contemni.* O welk eene liefde!

Tot loon van zijn lijden meer lijden, en tot loon zijner versmaadheden meer versmaadheden vragen! .... O ziel, zoudt *gij* dan vrij van lijden willen zijn? Dierbare Jesus, al kan ik nog niet lijden met blijdschap, ik wil toch met geduld alles lijden, wat Gij mij gelieft over te zenden. Zie, ik geef mij geheel aan uwe beschikking over: doe met mij, wat U belieft. Gij alleen weet, wat mij het voordeeligste en zaligste is.

Lieve Jesus, ik geef mij geheel aan uwe beschikking over. Ik ben uw dienaar; ik wil niet voor mij zelven, maar voor U leven. Doe mij sterven aan de wereld en aan alles wat in de wereld is; doe mij genoegen vinden in onbekend te zijn en door allen veracht te worden; mij neenig streven zij voortaan, U te behagen en in alles aan U gelijkvormig te zijn. Dierbare Jesus, ik bemin U, ja ik bemin U alleen, Gij zijt de eenige rust, de eenige troost mijns harten; Gij zijt mijne eenige vreugde te midden der kwellingen en kruisen die mij omgeven; mijn eenige toevlugt in de bekoringen waaraan ik blootgesteld ben. Waar zou ik veilig kunnen rusten, tenzij bij U, lieve Jesus, en in uwe heilige wonden? Gij hebt den ingang tot uw van liefde

brandend Hart opengesteld, toen de soldaat uwe zijde met eene lans doorstak; ik zal er ingaan, mijn woonplaats kiezen in uw Goddelijk Hart en er veilig rusten. Daar zal geen kwaad tot mij naderen, noch eenig onheil mij hinderen. Het water en bloed dat uit de opening uwer zijde gevloeid is, zal dienen tot afwassching mijner zonden, tot genezing mijner kwalen en tot versterking mijner zwakheden, om te midden van alle gevaren, bekoringen, beproevingen en kruisen te volharden.

Genadige Jesus, *verlos ons van den kwade.* Laat niet toe dat ik van U gescheiden worde! Verlicht mij in duisternissen; geef mij goeden raad in twijfelachtigheden, versterk mij in den strijd mijner zaligheid, en doe mij zegevieren over al mijne vijanden, den duivel, de wereld en het vleesch. Ach, ik bid U, laat niet toe, dat ik U nog ooit beleedige; reeds al te veel heb ik U beleedigd; voortaan wil ik U beminnen uit geheel mijn hart, uit geheel mijne ziel en uit al mijne krachten. Geef mij uwe genade om alles te doen en te lijden uit liefde tot U. O Jesus, zie ik geef mij thans geheel aan U, om te leven of te sterven volgens uw welbehagen, en zeg U met den H. Augustinus: *Sive mori*

me, Christe, jubes, seu vivere mavis; Dulce mihi Tecum vivere, dulce mori. „O Jesus, hetzij Gij mij gebiedt te sterven, of liever hebt, dat ik leve; — 't is mij zoet met U te leven, zoet met U te sterven."

O Jesus, zie ik ben onverschillig om te leven of te sterven: ik ben altijd tevreden; want met U te leven is mij zoet; ook is het mij zoet met U te sterven.

O Maria, mijne hoop, ik vertrouw door U van alle kwaad bevrijd te worden. Ontvang mij onder uwe moederlijke bescherming en bewaar mij tegen alle gevaren. Amen.

—o—

VEERTIGSTE OEFENING.

Wees gegroet Maria.

VOOR DE H. COMMUNIE.

Wees gegroet Maria.

Met kinderlijken eerbied groet ik U, Maria, als het zuiverste, heiligste, waardigste, verhevenste en meest bevoorregte schepsel dat ooit bestaan heeft, of bestaan zal. Ik groet U als de Dochter van God den Vader, de Moeder van God den Zoon en de Bruid van God den H. Geest. Ik groet U in vereeniging met den Engel Gabriël, door God zelven gezonden om U te groeten; in vereeniging met de H. Elisabeth, die U groette op ingeving van den H. Geest; eindelijk in vereeniging met de H. Kerk en met alle geloovigen, die bezield met kinderlijke toegenegenheid, U dagelijks zoo menigmaal groeten, duizende malen herhalende: *Wees gegroet Maria.* O Moeder Maria, in vereeniging van die allen

groet ik U en zal niet ophouden U zoo te groeten, zoolang ik op aarde leef, en hoop het in den hemel te blijven doen gedurende de geheele eeuwigheid. — Daarenboven vereenig ik mij met U, lieve Moeder Maria, om met U God den Vader te loven, die zijnen Zoon tot uwen Zoon en onzen Broeder gemaakt en als losprijs onzer zielen gegeven heeft, met U loof ik God den Zoon, die U tot Moeder verkozen en uit U de menschelijke natuur heeft aangenomen. Ook loof ik met U God den H. Geest, die over U is neergedaald en in U de menschwording van het Goddelijk Woord heeft uitwerkt. O Maria, mag ik U nu als gunst verzoeken, mijn hart te zuiveren en met deugden te versieren, opdat het een aangenaam verblijf zij voor Jesus, dien ik zoo aanstonds hoop te ontvangen?

Vol van genade.

O Maria, ik groet U, als zijnde *vol van genade*, God heeft U van het begin af meer genade gegeven, dan Hij ooit aan eenig ander schepsel gaf. Daar Gij altijd getrouw aan die genade beantwoorddet, kreegt Gij altijd meer en meer

genade, welke dagelijks als tot in het oneindige aangroeide, totdat Gij eindelijk Christus zelven, de bron aller genade, in uwen schoot ontvingt. O Maria, Gij zijt waarlijk *vol van genade*. Helaas, schaamte overdekt mij, wanneer ik daartegenover mijne armoede, mijne ellenden en onwaardigheid beschouw! Helaas, er is niets in mij dan onvolmaaktheid en zonde, en evenwel moet ik Jesus, de Heiligheid zelve, ontvangen! Wat zal ik doen? Zal ik mij van de tafel des Heeren verwijderen? Dat kan, dat mag ik niet doen. Jesus wil, dat ik tot Hem kome; en de nood, waarin ik ben, dwingt mij daartoe. Ik kom derhalve tot U, o Moeder Maria, om door U met genade verrijkt en met deugden versierd te worden en Jesus met een zuiver hart te ontvangen.

O Maria, ik bid U vurig, mij aan den overvloed uwer genade deelachtig te maken en voor mij te verwerven, ten eerste vergiffenis van al mijne zonden; ten tweede genezing mijner zielskrankheden, te weten mijner traagheid, laauwheid, liefdeloosheid, zinnelijkheid, eigenliefde en onverstorvenheid; en ten derde de genade eener zuivere en vurige liefde tot Jesus en de volharding in het goede tot het einde toe.

De Heer is met U.

O Maria, waardigste onder alle moeders, ik eer U, omdat *de Heer met U* is. Hij is met U niet gelijk met de andere regtvaardigen, maar op eene gansch bijzondere wijze. God de Vader is met U, als met zijne Dochter; God de Zoon als met zijne Moeder; en God de H. Geest als met zijne Bruid. O Maria, bid voor mij, opdat God ook met mij zij door zijne genade en vaderlijke bescherming; bijzonder nu ik tot Hem moet naderen, en Hem als de spijs mijner ziel ontvangen. O Maria, ik bid U derhalve, mijn hart te zuiveren van alle zonden, onvolmaaktheden en aardsche neigingen en het te versieren met alle deugden, bijzonder met een levend geloof, eene vaste hoop, vurige liefde, groote begeerte en diepe ootmoedigheid; ten einde ik het geluk hebbe den Heer waardig te ontvangen en met Hem innig vereenigd te worden. Kom, Heere Jesus, kom, ik verlang vurig naar U. *Veni, Domine Jesu, veni.*

O Maria, de Heer is met U, maak dat Hij ook met mij zij en blijve.

Gezegend zijt Gij boven alle vrouwen.

O Maria, Moeder van Jesus en onze Moeder, God heeft U waarlijk gezegend boven alle vrouwen. Van eeuwigheid had Hij alle verhevene vrouwen, die ooit op de aarde zouden leven, voor zijnen geest; doch Gij alleen, Maria, waart bevallig in zijne oogen en werdt waardig bevonden de Moeder van Jesus, de Moeder van God te worden. Bestemd zijnde tot deze waardigheid, zijt Gij vrij gebleven van de erfzonde; Gij zijt Moeder geworden en tevens Maagd gebleven; Gij hebt gebaard zonder pijn of smart en zijt met ziel en ligchaam ten hemel opgenomen, waar Gij boven alle Engelen en Heiligen verheven zijt tot naast den troon van uwen Goddelijken Zoon. O Maria, ik groet U derhalve met den Engel Gabriël en zal U duizend malen begroeten, zeggende: *Gezegend zijt Gij boven alle vrouwen.* O Maria, thans bid ik U, mij ook te zegenen. Ofschoon ik niet waardig ben door U gezegend te worden, vertrouw ik toch op uwe moederlijke teerhartigheid; Gij immers zijt de toevlugt der zondaren, en volgens uwe eigene verklaring zijt Gij Moeder van alle zondaren, die zich willen bekeeren. O Maria, ik wil mij

bekeeren en kom met groot vertrouwen tot U, om door U gezegend te worden, vooral op dit oogenblik, dat ik Jesus in de H. Communie moet ontvangen. O Maria, zegen mij en verkrijg mij een levendig geloof, eene vaste hoop en eene vurige liefde. Amen.

En gezegend is de vrucht uws ligchaams Jesus.

Jesus, de vrucht van uwen schoot, is waarlijk gezegend; Hij immers is de gever aller genaden, de bron aller zegeningen, door wien alle volken gezegend zijn. En nu moet ik, nietig schepsel, Hem ontvangen!

O Maria, ik geef U mijn hart, bereid het, zuiver het, opdat het aangenaam zij in zijne oogen en Hij het gelieve te zegenen. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

De Heer is met U.

O Maria, gij waart groot, omdat *de Heer met U* was: door Hem is U alle genade geworden; door Hem zijt gij boven alle schepselen verheven; maar nu is diezelfde Heer *met mij*

en in mij. Ik heb Hem in de H. Communie ontvangen en Hij heeft zich innig met mij vereenigd. Groot is thans mijn geluk! Allen, die de verhevenheid dezer genade kennen, zullen mij gelukkig noemen. *De Heer is met mij* en in mij en ik ben met Hem en in Hem.

O mijne ziel, loof en verheerlijk den Heer, uwen God; verheug u in Hem en dank Hem voor de buitengewone genade, die Hij u bewezen heeft. Een eerzuchtige gevoelt zich gelukkig bij de verheffing, een gierigaard bij het geld, een wellusteling bij de vermaken; maar wat is dat alles voor een godminnend hart anders dan ijdelheid en kwelling des geestes?

Dierbare Jesus, mijn geluk is bij U te zijn en te blijven, bij U ben ik waarlijk gelukkig, wijl Gij mijn God en mijn Al zijt. „*Wat heb ik in den hemel en wat verlang ik op aarde buiten U, o God mijns harten en mijn deel, o God in eeuwigheid!*" (Ps. 72, 24, 25). Gij zijt nu in mij gelijk een koning op zijnen troon, gelijk een vriend bij zijnen vriend, gelijk een vader bij zijn kind. O Jesus, doe mij de waarde dezer vereeniging al meer en meer kennen en de vruchten er van genieten. Maria was *vol van genade*, omdat Gij met Haar waart, thans zijt Gij ook met mij,

maak dan ook, dat ik vol van genade zij. Zoudt Gij mij nu eenige genade kunnen weigeren? Neen, lieve Jesus, dat kunt Gij niet! Ik vertrouw dat Gij mij nu ruimschoots van de volheid uwer genade zult mededeelen. Ik hoop van U te verkrijgen eene volkomene vergiffenis van al mijne zonden, eene volmaakte zuivering van alle, ook van de minste vlekken, eene onoverwinbare sterkte tegen alle vijanden, een vurigen ijver in het beoefenen aller deugden, een heldhaftigen moed om te volharden en eene brandende liefde tot God. Ziedaar, lieve Jesus, de genade die ik U vraag; zoudt Gij ze mij kunnen weigeren, na U zelven aan mij gegeven te hebben? Neen, ik vertrouw dat Gij nu niet zult weigeren, maar alles zult geven, wat Gij weet het aangenaamste aan God te zijn, en aan mij het voordeeligste.

Dierbare Jesus, wat zal ik U vergelden voor alles wat Gij mij gegeven hebt? Ik wil U loven ten allen tijde, uw lof zij gedurig in mijnen mond (Ps. 33). Ik zal voortaan voor U alleen leven, alles voor U doen en lijden en eindelijk voor U sterven.

O ziel, door de komst van Jesus *zijt gij gezegend* boven alle menschen. Nu is Hij één met

u en gij één met Hem; nu leeft Hij in u en gij in Hem. O wonder van goedheid, roept de H. Augustinus uit. O teeken van eenheid! O band van liefde! Ik ben nu één met Jesus en leef door zijnen geest. „*Levend ben niet meer ik, maar in mij leeft Christus*" (Gal. 2. 20).

O Maria, Moeder van God en mijne Moeder, *bid voor mij armen zondaar, nu en in het uur van mijnen dood.* Bid voor mij, opdat ik voortaan leve door den geest van Jesus, opdat Hij steeds bij mij blijve en mij nimmer meer verlate. O Maria, uit mij zelven ben ik zoo zwak en val ik steeds in zonden; op U stel ik mijn vertrouwen, wijl gij mijne Moeder zijt. Helaas, ik ben in zonde ontvangen; ik heb in zonde geleefd en hel steeds over tot zonde. Gij moet mij helpen en mij de genade der volharding verwerven. O Maria, bid voor mij, vooral, nu Jesus zich met mij vereenigd heeft; bid voor mij, opdat ik nooit meer van Hem gescheiden worde. Bid voor mij, wijl ik van alle kanten aangevallen word door de vijanden mijner zaligheid, den duivel, de wereld en het vleesch. Bid, bid voor mij, want altijd ben ik in gevaar van te vallen; de gedachte alleen: „*ik kan vallen*" doet mij sidderen. Bid dan voor mij, en houd niet op voor

mij te bidden; wijl Gij mijne Moeder zijt. Hoe zou eene moeder haar kind kunnen vergeten? Hoe zou zij onverschillig kunnen blijven, ziende dat haar kind in gevaar is? Neen, dit ware niet mogelijk. Hoe zoudt Gij, de teerhartigste aller moeders, dan onverschillig kunnen blijven, ziende dat ik in gevaar ben?

O Maria, Moeder Gods en toevlugt der zondaren, bid voor mij armen zondaar; als kind werp ik mij in de armen uwer moederlijke bescherming; tusschen uwen armen zal ik veilig zijn en over alle gevaren en vijanden zegevieren. Ach ik bid U, mij niet te verlaten, vooral niet in het oogenblik van sterven. *Heilige Maria, Moeder Gods, bid voor ons, zondaars nu en in het uur van onzen dood.*

Maria, verlaat mij niet in het uur mijns doods; als de doodsangst mij zal benaauwen, het doodzweet van alle kanten zal uitbreken, en het oogenblik nadert, waarop ik voor de vierschaar van den regtvaardigen en alwetenden Regter zal moeten verschijnen, om rekening van al mijn doen en laten te geven. Ach, ik bid U, verlaat mij dan niet, kom dan tot mij, om mij tegen de aanvallen en laatste pogingen van Satan te beschermen, mij tot voor de vierschaar van den

Regter te vergezellen en een genadig vonnis voor mij te verwerven, opdat ik dan die zoete woorden verneme: „*Welaan, gij goede en getrouwe knecht, omdat gij over weinig getrouw zijt geweest, zal Ik u over veel stellen: ga in tot de vreugde uws Heeren*" (Matth. 25. 21).

O Maria, ofschoon ik deze genade niet waardig ben, stel ik evenwel op U mijn vertrouwen, en vraag U nederig, mij deze genade te verwerven. Toon nu, dat Gij mijne Moeder zijt. Gij hebt slechts te spreken; Gij behoeft slechts aan uwen Zoon te kennen te geven, dat Gij mijne zaligheid verlangt, dan ben ik zeker, dat Jesus mij zalig zal maken; Hij immers kan U niets weigeren; Hij is altijd bereid te doen, wat Gij vraagt of begeert. *Heilige Maria, Moeder Gods, bid voor ons, zondaars nu en in het uur van onzen dood. Amen.*

—o—

HEILZAME BEMERKINGEN.

De H. Alphonsus Maria de Liguori, kerkleeraar, zegt, dat voor een priester niet genoeg is zijne meditatie gedaan te hebben alvorens te celebreeren; het betaamt daarenboven dat hij voor het H. Misoffer eenige oogenblikken in ingetogenheid beschouwe, wat hij doen gaat, ten einde alle andere gedachten van zich te verwijderen. (*Selva, tom. II. instr. I. n.* 8.)

Ten dien einde heb ik getracht eenige korte bemerkingen te verzamelen, om zich te doordringen van de waardigheid, verhevenheid en heiligheid der priesterlijke bediening aan het altaar en dezelve met meer eerbied en ingetogenheid waar te nemen.

Het zal bijzonder nuttig zijn, deze bemerkingen

's avonds te voren te lezen en ze 's morgens voor het H. Misoffer te overwegen.

BEMERKING I.

„*Et introibo ad altare Dei: ad Deum qui lætificat juventutem meam* (Ps. 42. 4). *En ik zal opgaan tot het altaar Gods, tot God, die mijne jeugd verblijdt;*" dat is: „die de vreugde is van geheel mijn leven, van mijne jeugd af; en mijne vreugde zal zijn, al de dagen mijns levens, totdat ik eenmaal in de vreugde des hemels zal opgenomen worden."

Bemerk wat het is: Ingaan tot het *altaar van God*, ja, tot *God zelven!* tot God, buiten wien geen geluk, geene zaligheid bestaat, noch zijn kan. Hij is reeds in dit leven onze vreugde, welke zal voltrokken en volmaakt worden in het andere leven.

Leer hieruit, met den grootsten eerbied tot het altaar te naderen, om daar met God alleen bezig te zijn. Gij moet dan alle andere gedachten en zorgen uitsluiten, zeggende: „*Manete hic, donec vadam illuc et orem. Blijft hier, terwijl ik derwaarts ga, en bidde*" (Matth. 26. 36). „O ijdele gedachten, vreemde zorgen en nutte-

looze bekommeringen, blijft hier, terwijl ik ga naar het altaar, om het Heilig der heiligen, Jesus Christus, op te offeren aan den hemelschen Vader; ten einde zijne opperste heerschappij over ons en alle schepselen te erkennen; Hem te bedanken voor alle ontvangen weldaden; vergiffenis te verwerven van alle zonden, en eindelijk, nieuwe weldaden te erlangen."

Verzuchtingen. Helaas, hoe weinig eerbied heb ik nog voor die heilige geheimen! Hoe vol ijdele zorgen en bekommeringen ben ik nog, zelfs gedurende het H. Misoffer! O konde ik die heilige geheimen eens heilig verrigten; hoevele genaden zou ik dan ontvangen! O Jesus, ontferm U mijner, verwijder van mij alle ijdele gedachten, en geef dat mijn geest zich met U vereenige en zich met U alleen bezighoude. Amen.

Bemerking II.

„*Magister dicit: Tempus meum prope est; apud te facio pascha cum discipulis meis* (Matth. 26. 28). *De Meester zegt: Mijn tijd is nabij; bij u houd ik het Pascha met mijne leerlingen.*" De Apostelen Petrus en Joannes gingen om het paaschmaal gereed te maken, en de heer des huizes wees

hun *eene groote weltoebereide eetzaal aan. Cœnaculum grande stratum* (Marc. 14. 15).

Verbeeld u, dat de Engelbewaarder u dezelfde woorden uit naam van Jesus toespreekt: *Mijn tijd is nabij; bij u wil ik het paaschmaal houden met mijne leerlingen.*

Denk, wie die Meester is? en wie zijne leerlingen? De Meester is Jesus, uw God en Al; de leerlingen zijn zijne Engelen, die Hem omringen. Gij moet dus plaats nemen onder de Engelen, en Jesus, de Koning van het heelal, zal afdalen en zijn verblijf in u nemen. Kunt ook gij Hem eene *groote zaal* aanbieden: een hart groot in edelmoedigheid en ruim door de liefde? Kunt ook gij Hem aanbieden eene *weltoebereide zaal:* een hart schoon, versierd met alle deugden, met een levendig geloof, eene vaste hoop, vurige liefde en diepe ootmoedigheid?

Verzuchtingen. Dierbare Jesus, wat zal er gebeuren? Zult *Gij* tot *mij* komen? Neen, ik ben die gunst niet waardig; mijn hart is zoo onrein, zoo bekrompen, zoo koud, met één woord, 't is niet geschikt, om U te ontvangen. En evenwel wilt *Gij* tot *mij* komen en bij mij het paaschmaal houden.

O Engelen! o Heiligen Gods! o Maria! daalt

neder, en helpt mij, om mijn hart voor te bereiden, opdat het eene groote en weltoebereide zaal worde. Amen.

Bemerking III.

„*Magister adest et vocat te. De Meester is daar en roept u*" (Joan. 11. 28).

Denk, dat de Engelbewaarder, op het Tabernakel wijzende, u zegt: De Meester is daar en roept u; Hij wil, dat gij tot het altaar nadert, en over Christus gebiedt. Op uw woord zal de hemel zich openen. Jesus zal neêrdalen en het brood zal in zijn ligchaam en de wijn in zijn bloed veranderen. Dan zult gij Hem dragen in uwe handen, zien met de oogen des geloofs, leggen op uwe tong en ontvangen in uw hart, en zoo wordt gij één met Hem en Hij één met u.

O ziel, hoe verheven is dit alles! Hoezeer moet gij uw best doen, om zulke bediening waardig uit te oefenen! Gij moet u nu bekleeden met Jesus Christus. De Apostel zegt (Rom. 13. 16): „*Induimini Dominum Jesum Christum. Doet den Heere Jesus Christus aan*", dat is: „bekleedt u met de goede hoedanigheden en deugden van Jesus Christus, te weten, met zijne zuiver-

heid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, matigheid, zedigheid, met zijn geduld en zijne liefde. Streeft in uwe gevoelens en gedachten, in uwe woorden en werken, naar de eenheid met Christus, ten einde met Paulus te kunnen uitroepen (Galat. 2. 20): „*Levend ben niet meer ik, maar in mij leeft Christus.*" Zoo zult gij ook eenmaal met denzelfden Apostel kunnen zeggen: „*Voor mij is het leven Christus en het sterven een gewin*" (Phil. 1. 21).

O ziel, is dit zoo? Zijt gij bekleed met den geest en met de deugden van Christus of met die der wereld, der zinnen, des vleesches?

Verzuchtingen. Ach, lieve Jesus, ik ben nog zoo aardsch, zoo zinnelijk, zoo uitgestort! Wanneer zal ik eens geheel geestelijk en van alles onthecht zijn, om in waarheid te kunnen zeggen: „*Levend ben niet meer ik, maar in mij leeft Christus*" (Gal. 2. 20)?

O Maria! bid voor mij, om mij in God alleen te verblijden. Amen.

Bemerking IV.

„*Omnis namque pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis, quæ sunt*

ad Deum, ut offerat dona et sacrificia pro peccatis (Hebr. 5. 1). *Want alle hoogepriester wordt uit menschen genomen, wordt voor menschen aangesteld in de zaken bij God, om gaven en offers op te dragen voor de zonden.*"

Bemerk, hoe verheven het is geroepen te zijn tot de priesterlijke waardigheid en hoe verheven de bediening eens priesters is. De priester wordt afgezonderd van andere menschen en wordt opgenomen tot goddelijke bedieningen; om zich bezig te houden met zaken, die God aangaan; om als middelaar op te treden tusschen God en de menschen, en offers op te dragen tot vergiffenis der zonden. Welk eene verhevene bediening!

Verzuchtingen. O God, hoe heilig behoor ik dan niet te leven! Ik moet mij de aardsche dingen niet meer aantrekken, wijl ik afgezonderd ben, om mij met God en goddelijke zaken bezig te houden. Ik moet mij dan stellen als middelaar tusschen God en de menschen, en door vurige gebeden en een heiligen levenswandel de straffen afweren, welke het volk door zijn boos leven verdiend heeft. Helaas, hoeveel blijf ik daaraan te kort! Ontferm U mijner, o mijn God, en geef dat ik voortaan

heilig leve, aldus uwe genade voor mij en voor het arme volk verwerve en de verdiende straffen afwere. Amen.

Bemerking V.

Het H. Misoffer gaat alle offeranden van het oude verbond en alle lofzangen van alle Engelen en Heiligen oneindig ver te boven. De offeranden der oude wet waren slechts *zwakke en magtelooze afbeeldingen. Infirma et egena elementa* (Heb. 10. 1. Galat. 4. 5). Het kruisoffer integendeel bevat de waarheid, Christus Jesus, die door eene enkele offerande, namelijk door de offerande des kruises, allen geheiligd heeft, die ooit geheiligd zullen worden (Hebr. 10. 14). *Una enim oblatione consummavit in sempiternum sanctificatos.* Het offer der Mis is hetzelfde als dat van het kruis, gelijk het Concilie van Trente het verklaart: *Una enim eademque est hostia* (S. 22. Cap. 2); 't is even als de offerande des kruises van *oneindige waarde*, van *oneindige kracht* en het wordt opgedragen tot *dezelfde doeleinden;* het brengt zijne uitwerksels voort uit zich zelven, uit zijne eigene kracht en werking; *ex opere operato.*

O ziel, als gij de H. Mis opdraagt, moet gij u verbeelden, op Calvarië te zijn en Jesus te zien aan het kruis voor u lijdende en stervende. Gij moet er dan tegenwoordig zijn met groote aandacht en eerbied. Is dit ook zoo?

Verzuchtingen. Ach, lieve Jesus, hoe onverschillig ben ik nog jegens dit groot geheim! O zoo ik een levendig geloof hadde, gelijk de Heiligen gehad hebben, hoe eerbiedig zou ik er dan bij tegenwoordig zijn en met welke godsvrucht zou ik dan die heilige geheimen vieren? Dierbare Jesus, ontferm U mijner en doe mij van liefde branden. Amen.

Bemerking VI.

Hoe verheven is de priester, die de Mis leest! Hij bekleedt de plaats van Christus, die zich zelven opoffert aan den hemelschen Vader door de bediening van den priester. Hij is als een andere Christus. Het Concilie van Trente zegt (S. 22. Cap. 2): „*Idem nunc offerens sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in cruce obtulit. De offeraar die zich nu opdraagt door de bediening des priesters is dezelfde, die zich zelven toen opgedragen heeft aan het kruis.*"

Hoe verheven is een priester, die de H. Mis leest! De H. Joan. Chrysostomus zegt: *Cum videris sacerdotem offerentem, non sacerdotem esse putes, sed manum Dei invisibilem extensam. Ziet gij een priester offeren, denk dan niet slechts een priester, maar de onzigtbare hand Gods zigtbaar uitgestrekt te zien*" (Hom. ad pop. Ant.)

O ziel, *leer* hieruit, hoe heilig gij voor God moet leven. Uw leven moet heilig zijn, gelijk dat van Christus. Gij moet leven als een Engel des Heeren, ja, als een andere Christus. O ziel, is dat zoo?

Verzuchtingen. O God, ik sta beschaamd. Als priester ben ik, als het ware, een andere Christus. Ik moest dan heilig leven! Maar helaas, ik ben vol fouten, onvolmaaktheden en gebreken! Ontferm U mijner, en geef dat ik mijne priesterlijke bedieningen heilig waarneme. Amen.

Bemerking VII.

Het Concilie van Trente zegt: „*Necessario fatemur, nullum aliud opus adeo sanctum ac divinum a Christi fidelibus tractari posse, quam hoc ipsum tremendum mysterium* (S. 22. Decret de observ.) Wij zijn genoodzaakt te bekennen, dat er geen

ander werk, zoo heilig en goddelijk door de geloovigen van Christus kan verrigt worden, als dit vreeselijk geheim." Verder voegen de Vaders van het Concilie er nog bij: „'t Is blijkbaar, dat men alles in het werk moet stellen, om het met de meest mogelijke inwendige zuiverheid te voltrekken." Hoe verheven is dan het H. Misoffer! De kerkleeraar Alphonsus zegt: „Alle eerbewijzingen, welke de Engelen door hunne hulde en de menschen door hunne deugden, verstervingen en marteldood ooit aan God bewezen hebben, konden Hem niet zoozeer verheerlijken als het offer ééner enkele Mis" (*Selva, p. II. instruct. I. n.* 2).

O ziel, zijt gij zuiver? Zijt gij doordrongen van de verhevenheid der H. Mis? Hoe voltrekt gij dit *vreeselijk geheim, dit heilig en goddelijk werk?*

Verzuchtingen. Wie ben ik, om een zoo heilig werk te verrigten? Ik moest heilig zijn en branden van liefde, en helaas, ik ben een zondaar, vol onvolmaaktheden, koud en onverschillig! Ontferm U mijner, o mijn God, schep in mij een zuiver hart en ontsteek in mij het vuur uwer liefde. Amen.

Bemerking VIII.

De H. Odo, en met hem de H. Alphonsus, zegt: „*Hoc beneficium majus est inter omnia bona, quae hominibus concessa sunt, et hoc est, quod Deus majori caritate mortalibus indulsit, quia in hoc mysterio salus mundi tota consistit*" (*Selva, p. II. instruct. I. n.* 2). Deze weldaad is de grootste aller weldaden, welke den menschen verleend zijn; en daarom heeft God ze met meer liefde toegestaan, omdat in dit geheim de geheele zaligheid der wereld opgesloten is." Aan dit geheim hebben wij het voortdurend bestaan der wereld te danken; zonder hetzelve zou ze reeds lang vernietigd zijn om de zonden der menschen (St. Alph. loco cit.); *per quam terrarum orbis consistit*, zegt Timotheus van Jerusalem (Orat. de proph. Sim.)

O ziel, hebt gij de grootheid dezer weldaad wel ooit rijpelijk overwogen? Zijt gij er *dankbaar* voor? Verrigt gij dit groot geheim *met liefde*, gelijk God het uit liefde gegeven heeft?

Verzuchtingen. Helaas, hoe zelden denk ik aan de grootheid uwer weldaden, o mijn God, en hoe weinig ben ik er dankbaar voor geweest! Doordring mij al meer en meer van

de verhevenheid uwer genade, opdat ik dankbaar zij, en die heilige geheimen nooit dan met den grootsten eerbied en de vurigste liefde verrigte. Amen.

Bemerking IX.

Hoe goed is God jegens den ondankbaren mensch! Door de instelling der H. Mis bewijst Hij der wereld geene mindere gunst, dan toen Hij de menschelijke natuur aannam.

De H. Alphonsus zegt met den H. Bonaventura: „*Non minus videtur facere Deus in hoc, quod quotidie dignatur descendere super altare quam cum naturam humani generis assumpsit*" (*Selva, instr. I. n.* 3) S. Bonav. de inst. p. I. c. II). Bij deze beschouwing roept de H. Augustinus in verrukking uit: „*O veneranda sacerdotum dignitas, in quorum manibus velut in utero virginis Filius Dei incarnatur!*" (S. Aug. in P. S. 72).

Leer hier I. De goedheid van God, die het geheim der menschwording, als het ware, dagelijks vernieuwt. 2. De waardigheid des priesters, in wiens handen het geheim der menschwording, om zoo te spreken, voltrokken wordt, zoo dikwijls hij de H. Mis opdraagt. 3. De pligt om

het H. Misoffer met allen mogelijken eerbied bij te wonen. O ziel, hebt gij dit gedaan?

Verzuchtingen. Helaas, hoe weinig indruk maken die groote, die goddelijke geheimen op mijn koud en ongevoelig hart! Hoe zelden dank ik God voor de genade, mij tot de priesterlijke waardigheid verheven te hebben, en toe te laten, dat ik dikwijls, ja dagelijks het H. Misoffer opdrage! O God, ontferm U mijner, en geef dat ik die heilige geheimen heilig verrigte. Amen.

Bemerking X.

O hoe rijk aan vruchten is het H. Misoffer! 't Is zoo vruchtbaar en krachtig als het offer des kruises.

De H. Alphonsus zegt met den H. Thomas: „*In qualibet Missa invenitur omnis fructus quem Christus operatus est in cruce; quidquid est effectus Dominicae passionis, est effectus hujus Sacrificii*" (S. Th. in cap. 6. Is. lect. 6). De H. Chrysostomus zegt: „*Tantum valet celebratio Missae, quantum valet mors Christi in cruce*" (Ap. Disc. § 68). De H. Kerk bevestigt hetzelfde in haar gebed van den negenden Zondag na Pinksteren: „*Quoties hujus hostiae commemoratio recolitur,*

toties opus nostrae redemptionis exercetur." De dood van Christus en het Misoffer maakt *een en hetzelfde* offer uit, gelijk het Concilie van Trente zegt; het verschilt slechts in de *wijze* van offeren. „*Sola offerendi ratione diversa*" (S. 22. Cap. 2).

Leer hieruit, het H. Misoffer bij te wonen met dezelfde gevoelens als waart gij bij den kruisdood tegenwoordig. Op Calvarië werd Jesus op eene *bloedige*, maar op het altaar op eene *onbloedige* wijze geslagtofferd. O ziel, doet gij zulks? Hebt gij die gevoelens?

Verzuchtingen. Helaas, ik ben ongevoelig, even-als ware mijn geloof verduisterd! O zoo ik een levendig geloof hadde, gelijk zoovele Heiligen hebben gehad! Ik geloof, Heere, maar help mijne kleingeloovigheid, opdat ik U hier als waarlijk tegenwoordig aanschouwe, eere en beminne. Amen.

Bemerking XI.

De H. Alphonsus roept met den profeet Zacharias uit, dat de H. Mis het voortreffelijkste en het schoonste is wat de Kerk bezit: „*Quid enim bonum ejus est et quid pulchrum ejus, nisi*

frumentum electorum et vinum germinans virgines?" (Zach. 9, 17). De H. offerande der Mis is het kort begrip van geheel Gods liefde en van al zijne weldaden. Daarom zegt de H. Bonaventura: „*Et ideo hoc est memoriale totius dilectionis suae et quasi compendium quoddam omnium beneficiorum suorum*" (S. Bon. de instit. p. I. c. II).

Met wat liefde en eerbied moet dan de priester de H. Mis lezen!

Het Concilie van Trente vordert, dat de priester geene zorgen spare om de heilige geheimen met de meest mogelijke godsvrucht en zuiverheid des harten op te dragen. „*Satis apparet, omnem operam et diligentiam in eo ponendam esse, ut quanta maxima fieri potest interiori cordis munditia peragatur*" (S. 22. Decret. de observ. in cel. Miss.) O ziel, doet gij zulks? Wendt gij daartoe alle zorg aan?

Verzuchtingen. O zoo ik in dusdanige gesteltenis tot het altaar naderde en het H. geheim met de meest mogelijke godsvrucht en inwendige zuiverheid voltrok, wat genade zou ik dan telkens niet ontvangen! Maar helaas! ik ben zoo onachtzaam om mij voor te bereiden en zoo koud en onverschillig, zelfs op het oogenblik der H. Consecratie, als Jesus uit den hemel

daalt en ik Hem in mijne handen draag. O Jesus, ontferm U mijner, en geef dat ik van liefde voor U brande. Amen.

BEMERKING XII.

De profeet Isaïas zeide tot de priesters van het oude verbond, die slechts aangesteld waren om de gewijde vaten te dragen, dat zij zich zouden zuiveren: „*Mundamini, qui fertis vasa Domini*" (Is. 42. 11). De H. Alphonsus roept met Petrus Blessius uit: „Hoeveel te meer behooren dan de priesters gezuiverd te worden, die Jesus Christus zelven in hunne handen en harten dragen! *Quanto mundiores esse oportet, qui in manibus et corpore portant Christum!*"

Leer hieruit, hoe zuiver een priester moet zijn, en hoe ver van alle, ook de minste vlek verwijderd. Ofschoon hij zuiver is, moet hij zich toch nog meer zuiveren; daarom zeide Jesus in het laatste Avondmaal: „*Die zuiver is, heeft slechts noodig zijne voeten te wasschen.*" O ziel, hoe is het met u gelegen?

Helaas! hoe onrein ben ik nog; hoe vol vlekken! ik moest glansrijk zijn en van heiligheid schitteren gelijk de zon, in al mijne woorden,

werken en handelingen. De H. Joannes Chrysostomus zegt: „*Quo solari radio non splendidiorem oportet esse manum carnem hanc dividentem, os quod igne spirituali repletur, lingua quae tremendo nimis Sanguine rubescit?*" (Hom. 6. ad pop. Ant.)

Verzuchtingen. Dierbare Jesus, ik schaam mij voor U. Helaas, ik moest heilig zijn, maar ik ben vol gebreken. Ontferm U mijner, lieve Jesus, wasch mij, gelijk gij de voeten uwer Apostelen gewasschen hebt. Amen.

Bemerking XIII.

De H. Alphonsus zegt met den H. Ambrosius: „*Verus minister altaris Deo, non sibi natus est*", dat is: een ware bedienaar des altaars moet voor God, niet voor zich zelven leven; hij moet zijne gemakken, zijne voordeelen en zijne genoegens vergeten, om niets te behartigen dan de belangen des Allerhoogsten, de eer van God en de zaligheid der zielen. God wil, dat de priesters heilig zijn; dit vorderde Hij zelfs van de priesters des ouden verbonds. „*Sancti erunt Deo suo et non polluent nomen ejus; incensum enim Domini et panes Deo suo offerunt, et ideo sancti erunt*" (Levit. 21. 6).

Daar God zulke heiligheid vorderde in de priesters van het oude verbond, omdat zij aan God wierook opdroegen en de toonbrooden, die maar voorafbeeldingen waren van het aanbiddelijk geheim onzer altaren, welke heiligheid zal Hij dan niet vorderen in de priesters der nieuwe wet?

O ziel, wordt gij niet beschaamd, als gij aan uwe menigvuldige onvolmaaktheden en gebreken denkt? Zult gij u niet diep vernederen, en met een rouwmoedig hart zeggen: *O God, wees mij, armen zondaar, genadig!*

Verzuchtingen. Wee mij, ellendige! Alhoewel bestemd om de verhevenste aller geheimen te verrigten, ben ik nog zoo ver verwijderd van de vurigheid en heiligheid, welke God vorderde van de priesters des ouden verbonds: „*Vae miseris nobis, qui ministerium altissimum sortiti, tam procul absumus a fervore, quem Deus in umbraticis sacerdotibus exigebat*" (Cardinalis Bellarminus in Ps. 1. 31). O God, ontferm U mijner, en schep in mij een zuiver hart. „Cor mundum crea in me Deus." Amen.

Bemerking XIV.

Separavi vos a caeteris populis, ut essetis mei (Levit. 20. 26). *Idcirco* (Joan. Chrysostomus) *nos Ille elegit, ut veluti angeli cum hominibus versemur in terris* (Hom. 10. in cap. 1 Tim.) Hoe heilig moet dan het leven eens priesters niet wezen? Bestemd tot het uitoefenen der verhevenste bedieningen, wordt er in Hem eene grootere heiligheid gevorderd, dan in eenen kloosterling, gelijk het de H. Thomas verklaart: *Ad quod requiritur major sanctitas interior, quam requirat etiam status religionis* (2. 2. q. 184. a. 8). Daarom zegt de H. Augustinus: *Vix bonus monachus bonum clericum facit*, en de H. Alphonsus voegt er bij: „Een geestelijke, wie hij ook zijn moge, kan zich niet voor een goed bedienaar der Kerk doen gelden, tenzij hij een goeden kloosterling in volmaaktheid overtreffe."

Leer hieruit, hoezeer gij u op de heiligheid moet toeleggen, en bezorgd moet zijn u te zuiveren van alle zonden, onvolmaaktheden en gebreken. Er staat geschreven: *Maledictus qui facit opus Dei negligenter* (Jeremias 48. 10). Helaas, hoeveel blijf ik hieraan te kort! Geen wonder, dat ik uit die heilige geheimen zoo

weinig voordeel trek. De kardinaal Bona zegt: *Defectus non in cibo est, sed in sumente.*

Verzuchtingen. Helaas, lieve Jesus, de fout is in mij! Ware ik voorbereid gelijk de Heiligen, dan zou ik, gelijk zij, er vele vruchten uit trekken. O Maria, ik geef U mijn hart; zuiver het, neem er alles uit, dat aan Jesus kan mishagen en versier het met een levendig geloof, vaste hoop en vurige liefde. Amen.

Bemerking XV.

„*O, si scires donum Dei!* O, indien gij de gave Gods kendet!" zoo sprak Jesus tot de Samaritaansche vrouw, toen Hij haar te drinken vroeg. Met hoeveel meer regt kan men dit zeggen tot den priester. *O, si scires donum Dei, et quis est, qui dicit: accipite et comedite; hoc est corpus meum.... hoc facite in mei commemorationem.*

O ziel, overweeg dit met aandacht. Wie is Jesus? Hoe groot is de weldaad u te verkiezen, om die verhevene bediening uit te oefenen? Hoe groot de gave u zijn vleesch tot spijs en zijn bloed tot drank te geven! O, zoo gij die genade, die weldaad kendet!.... Alles is hier onein-

dig.... oneindig de gever, oneindig de gift, oneindig de uitwerksels.

Hier is Jesus, de Zoon Gods, *de lichtglans van zijns Vaders heerlijkheid en het afbeeldsel van zijn wezen.* Hier is Jesus, die alles bestiert *door een enkelen wenk van zijnen wil, die gezeten is aan de regterhand zijns Vaders,* en voor wien de Engelen zich eerbiedig neêrwerpen, *om Hem te aanbidden* (Hebr. 1). Diezelfde Jesus, die geboren is in den stal van Bethlehem, gestorven aan het kruis en verheven is in den hemel.... Die Jesus wil, dat ik zijne plaats bekleed, als ik Mis lees, en gewaardigt zich, de spijs mijner ziel te worden. *O, si scires donum Dei! O, zoo gij de gave Gods kendet!* hoe eerbiedig, hoe zuiver, hoe heilig zoudt gij dan niet zijn!....

Verzuchtingen. O God, verlicht mij, om de grootheid uwer genade te kennen, en geef mij de genade, om die heilige geheimen heilig te voltrekken. Amen.

Bemerking XVI.

„*O, si scires donum Dei!*".... O, indien gij eens begreept, wat er gebeurt bij de offerande der Mis. Jesus, de Opperpriester, in al onze

ellenden beproefd zijnde, heeft medelijden met ons (Hebr. 4. 14) en slagtoffert zich voor onze zonden. Met de vijf wonden in zijn verheerlijkt ligchaam vertoont Hij zich voor het aanschijn zijns Vaders en smeekt voor ons om genade. Hij daalt neder uit den hemel, en blijft op het altaar als op eenen troon van barmhartigheid. Hij slagtoffert zich door de bediening des priesters, en waarom? 1. Om Gods opperheerschappij over alles te erkennen; 2. om God te bedanken voor alle ons verleende weldaden; 3. om Hem vergiffenis te vragen voor alle onze zonden, onvolmaaktheden en gebreken; 4. om van Hem nieuwe weldaden voor ons te vragen.

Hier is alles goddelijk; de offeraar is God, de offerande is God, het doel is goddelijk, de uitwerksels zijn goddelijk. Deze offerande is dus van eene oneindige waarde en God wordt er op een volmaakte wijze door vereerd. Alle Engelen te zamen kunnen zoo een volmaakt offer niet opdragen, noch God op zoo eene volmaakte wijze eeren.

Leer hieruit, zoo heilig te leven, dat gij *dagelijks* dit offer waardig moget opdragen, en God dagelijks op eene volmaakte wijze moget vereeren.

Verzuchtingen. Ik dank U, o mijn God, dat Gij mij tot deze bediening verkozen hebt. Geef dat ik heilig leve, om dagelijks het H. Misoffer waardig op te dragen. Amen.

Bemerking XVII.

O, zoo gij de genade kendet, die God u bewezen heeft door u te verheffen tot de priesterlijke waardigheid! De H. Ignatius martelaar zegt: „*Omnium apex est sacerdotium. De hoogste aller waardigheden is het priesterschap*" (Epist. ad Smyrn.) Het priesterschap, zegt de H. Chrysostomus, hoewel op aarde uitgeoefend, moet evenwel gerangschikt worden onder de orde der hemelsche zaken. *Sacerdotium in terris peragitur, sed in rerum coelestium ordinem referendum est* (Lib. 3 de Sac. c. 3). En Cassianus verheft den priester boven de hooge hemelen en de grootste waardigheden dezer aarde, zoodat God alleen boven hem is. *O Sacerdos Dei, si altitudinem coeli contemplaris, altior es; si dominorum sublimitatem, sublimior es; solo Deo et creatore tuo inferior es*" (in catal. glor.).

O ziel, *leer* dan geheel voor God leven. Gij moet van nu af met uwe gedachten en genegen-

heden in den hemel zijn. *Nostra autem conversatio in coelis est* (Phil. 3. 20). Gij hebt den Heer voor uw deel gekozen. „*Dominus pars haereditatis meae et calicis mei.*" Gij moet dus ook voor Hem leven. De H. Gregorius zegt: *Necesse est ut* (Sacerdos) *mortuus omnibus passionibus vivat vita divina*" (Part. 1. c. 10).

Verzuchtingen. Helaas, mijn God, hoe ver ben ik van deze heiligheid verwijderd! O konde ik heilig leven! o hadde ik millioenen harten, brandend van liefde, millioenen tongen, gelijk die der Cherubijnen, om U te beminnen en voortdurend te loven! O God, ik vereenig mij met de Engelen en Heiligen, met de H. Maagd Maria en met Jesus, om U te beminnen en te loven. Amen.

Bemerking XVIII.

„*Necessario fatemur, nullum aliud opus adeo sanctum ac divinum tractari a Christi fidelibus posse quam hoc ipsum tremendum mysterium*" (Conc. Trid. S. 22. Decr. de observ.) Er kan geene daad *zoo heilig* en *zoo goddelijk* verrigt worden als dit *vreeselijk* en ontzagwekkend *geheim;* dus, gelijk het Concilie van Trente er bijvoegt, is het duidelijk, dat men alle zorg

moet aanwenden, om het *met de meest mogelijke inwendige zuiverheid* te verrigten: „*Satis apparet omnem operam et diligentiam in eo ponendam esse, ut quanta maxima fieri potest interiori cordis munditia peragatur.*" Daarom zegt de H. Laurentius Justinianus, dat de priester tot het altaar moet naderen als een andere Christus en de Mis lezen als *een heilige.* „*Accedat ut Christus, ministret ut sanctus.*" Hoe groot is de verpligting eens priesters! Hij moet zijn als een andere Christus! Hij moet een heilige zijn!

Christus heeft zich door eene overmaat van liefde geslagtofferd; ook een priester moet zich slagtofferen, zijn leven moet onberispelijk zijn, gelijk dat van eenen heilige. De Heiligen hieraan denkende, ontvlamden in liefde en naderden niet tot het altaar dan met den grootsten eerbied en brandend van liefde.

Verzuchtingen. O Jesus, zuiver mijne *handen* die uw ligchaam aanraken; mijne *oogen* die U aanschouwen; mijne *tong*, waarop Gij moet rusten; mijn *hart*, in 'twelk Gij moet verblijven. Geef mij een levend geloof, eene vaste hoop, vurige liefde en diepe ootmoedigheid, opdat ik U heilig ontvange. Amen.

Bemerking XIX.

O mogt gij de waardigheid en de verhevenheid uwer bediening toch eens goed begrijpen. De H. Leo vraagt (Serm. 2): ,,Wat is er zoo vreeselijk, als de verhevenheid voor den nietige; en de waardigheid voor den onwaardige?''

De priester heeft de magt om het brood en den wijn in het ligchaam en bloed van Christus te consacreren, zich zelven er mede te voeden en het aan anderen uit te deelen. Welk eene waardigheid; welk eene magt. God zelf is hem gehoorzaam! God daalt op zijn woord uit den hemel neder! God wordt, als het ware opnieuw geboren in zijne handen!

Dus een priester moet heilig zijn; zoo hij het niet is, is hij onwaardig om het altaar te naderen. ,,*Non accedat ad altare, quia maculam habet, et contaminare non debet sanctuarium meum*'' (Levit. 21. 23.) (*Selva, p. I. cap. III. n.* 12).

Een priester moet zich dus diep voor God vernederen en rouwmoedig vergiffenis vragen, ziende dat hij nog zoo ver verwijderd is van *die* heiligheid, welke God met regt van hem vordert.

Verzuchtingen. Helaas, mijn God, wie ben ik om eene zoo verhevene, zoo heilige bediening

te verrigten! Ach of mijne *handen* zuiver waren, gelijk die van den H. Joseph, die Jesus zoo dikwijls gedragen hebben! Ach of mijn *hart* zuiver ware, gelijk de schoot van Maria, waarin Hij negen maanden heeft gerust! Ach of mijne *lippen* gezuiverd waren door het vuur uwer liefde, gelijk die van Isaïas door het heilig vuur gezuiverd werden, om U met heilige lippen te loven en te ontvangen. Amen.

Bemerking XX.

O, zoo gij de gave Gods kendet. O, zoo gij uwe waardigheid kendet! De H. Augustinus zegt: „O eerbiedwaardige priesterlijke waardigheid, in wier handen, evenals in den schoot der H. Maagd, de Zoon Gods neerdaalt! O heilig en hemelsch geheim, 't welk de Vader en de Zoon en de H. Geest door u uitwerkt! Op een en hetzelfde oogenblik is dezelfde God, die Meester is in den hemel, ook in uwe handen en onder de gedaante van brood op het Altaar tegenwoordig."

O wonderbare geheimen! Een God daalt neder in de handen eens priesters! *Wie* is de

priester dan om zulk geheim te voltrekken? Hoe heilig behoort hij te zijn! Hij moet hebben de zuiverheid der Engelen en Aartsengelen, den eerbied der Sterkten en Magten, de dienstvaardigheid der Heerschappijen, den glans en de heerlijkheid der Troonen, de verhevenheid der Prinsdommen en de liefde der Cherubijnen en Seraphijnen.

Verzuchtingen. Helaas, wie ben ik, om die goddelijke geheimen te verrigten? Neen, ik ben zulks niet waardig!

O Gij, Engelen en Heiligen, die vol eerbied staat voor Gods troon en sidderend het altaar omringt, bidt voor mij en maakt mij deelachtig aan die vurige liefdegevoelens, die U bezielen, en U zonder ophouden doen zingen: *Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der Heirkrachten, geheel de aarde is vol van uwe glorie.* Amen.

Bemerking XXI.

O zoo gij de gave Gods en uwe waardigheid kendet! De H. Augustinus roept uit in de verrukking zijns geestes: „O eerbiedwaardige heiligheid der (priesterlijke) handen! O zalige

bediening! O waarlijk de vreugde der wereld! Een christen heeft Christus in zijne magt, dat is, de priester heeft in zijne magt den Zoon Gods, wiens vermaak het is te zijn met de kinderen der menschen. De priester voltrekt dit onuitsprekelijk geheim, en de Engelen staan hem bij als bedienaren. Over dit voortreffelijk voorregt staat de hemel verbaasd, de aarde verwonderd, de mensch wordt bevreesd, de duivel verplet en de engel vol eerbied."

O priester des Heeren, zult gij alleen er ongevoelig voor blijven? Zult ook gij niet met eerbied doordrongen worden? Zult gij niet sidderend en met de diepste gevoelens van ootmoed, eerbied en liefde tot het altaar naderen, om die goddelijke geheimen heilig te verrigten?

Verzuchtingen. O zoo ik een *levendig* geloof hadde, hoe zou ik dan in liefde ontvlammen en met wat eerbied zou ik dan tot het altaar naderen! O God, ik schaam mij voor U, wijl ik zoo vol fouten, onvolmaaktheden en gebreken ben. Helaas, ik, een zondaar, moet die heilige en goddelijke geheimen verrigten! Neen, neen, mijn God, ik ben zulks niet waardig! Maar, omdat Gij het toch wilt, bid ik U mij te zui-

veren, met deugden te versieren en te heiligen, opdat ik U een waardig offer opdrage.

O Maria, zuiver mijn hart en versier het. Amen.

Bemerking XXII.

O, zoo gij de gave Gods kendet! Welke genade, het altaar te mogen beklimmen en die heilige geheimen te voltrekken! De H. Chrysostomus zegt (Hom. 83. in Matth): ,,Gedenk, welke eer u aangedaan wordt en welke tafel gij geniet; hetgene de Engelen sidderend aanzien en niet vrij durven aanschouwen om den glans waarvan het schittert, daarmede worden wij gespijsd en vereenigd, en zoo worden wij een ligchaam en een vleesch met Christus . . . . O priesters en onderdanen! hoort dan welke spijs u geschonken wordt; hoort en siddert! Hij, de Zaligmaker, voedt ons met zijn heilig vleesch; Hij stelt zich als een slagtoffer voor ons; welke verontschuldiging zullen wij dan kunnen bijbrengen, als wij gevoed zijnde met zulke spijzen, evenwel nog blijven zondigen; als wij het Lam etende in wolven veranderen?"

O ziel, *hoe* verrigt gij die heilige geheimen? . . .

Welk voordeel trekt gij uit die goddelijke spijs? Zijt gij zachtmoedig als een lam? Zijt gij gelijkvormig aan Jesus?

Verzuchtingen. Helaas! wat zal er van mij geworden! Ik moet heilig zijn en ik ben vol onvolmaaktheden, gebreken en zonden! O God, wees mij armen zondaar genadig! aanschouw uwen eenigen Zoon, wees mij om zijnent wil genadig. Ik geef mij nu geheel aan U, in vereeniging met Jesus, uwen lieven Zoon. In deze vereeniging, steunende op de verdiensten van Jesus, nader ik vol vertrouwen tot het altaar. Amen.

Bemerking XXIII.

O, zoo gij de gave Gods kendet! De H. Bernardus zegt (*ad Patres Conc. Remensis*):

„O priesters, welke waardigheid heeft God u geschonken! Welk is het voorregt uwer orde!... God heeft u gekozen boven de koningen en keizers. Hij heeft uwe orde gesteld boven alle anderen. Ja, Hij heeft u verheven boven de Engelen en Aartsengelen; boven de Troonen en Heerschappijen; want gelijk Hij om ons te verlossen niet de natuur der Engelen maar die van

Abrahams geslacht heeft aangenomen; zoo heeft Hij het consacreren van het brood en den wijn in het ligchaam en bloed des Heeren ook niet toevertrouwd aan de Engelen, maar aan de menschen en alleen aan de priesters." O God! hoe hebt gij den mensch en vooral den priester zoo kunnen verheffen? „*Quid est homo, quod memor es ejus, aut filius hominis, quoniam visitas eum? Minuisti eum paulo minus ab angelis; gloria et honore coronasti eum et constituisti eum super opera manuum tuarum.*" (Ps. 8. 5).

O God, niet alleen hebt Gij hem gelijk gesteld aan de Engelen, maar hebt hem boven de Engelen verheven in magt en eer.

Verzuchtingen. O konde ik dankbaar zijn! O konde ik die heilige geheimen heilig verrigten! O God, geef mij de zuiverheid der Engelen, de vurigheid der Cherubijnen en de liefde van Maria!....

Zie, lieve Jesus, ik kom. Geef U aan mij.

O Maria, bid voor mij. Amen.

Bemerking XXIV.

O, zoo gij de gave Gods, uwe waardigheid en uwe verpligting wel kendet!

Thomas a Kempis zegt (*de imit. lib. IV. cap. I. n.* 6): „O quam magnum et honorabile est officium sacerdotum, quibus datum est Dominum majestatis verbis sacris consecrare, labiis benedicere, manibus tenere, ore proprio sumere et caeteris ministrare. — O quam mundae debent esse manus illae, quam purum os, quam sanctum corpus, quam immaculatum cor erit sacerdotis, ad quem toties ingreditur Auctor puritatis! — Ex ore sacerdotis, nil nisi sanctum, nil nisi honestum et utile procedere debet verbum, qui tam saepe Christi accipit Sacramentum.

n. 7. Oculi ejus simplices et pudici, qui Christi corpus solent intueri. Manus purae in coelum elevatae, quae Creatorum coeli et terrae solent contrectare."

Verzuchtingen. Dierbare Jesus, ik heb reeds *zoo dikwijls* die heilige geheimen opgedragen en mij zoo menigmaal gespijsd met uw vleesch en bloed; ik moest dus heilig zijn; maar helaas, ik ben en blijf vol fouten, onvolmaaktheden en gebreken. Helaas, wat zal er van mij geworden? O Jesus, ontferm U mijner en heb medelijden met mij. Ik ben zoo zwak! Versterk mij, opdat ik heilig worde. Stort in mij die deugden, welke

Gij verlangt in mij te vinden. Zonder uwe genade is alles vruchteloos. Ik hoop op U, lieve Jesus. Amen.

Bemerking XXV.

O, zoo gij de gave Gods, de verhevenheid uwer bediening en de heiligheid tot het Mislezen gevorderd wel kendet!

De H. Laurentius Justinianus zegt (*Sermo de Corp. Ch.*): „*Sacra Missae oblatione nulla major, nulla utilior, nulla oculis divinae majestatis es gratior.* Er is geen verhevener, geen nuttiger, geen aangenamer offerande in de oogen der goddelijke Majesteit, dan de heilige offerande der Mis." De H. Alphonsus voegt er nog bij: „God zelf zou niet kunnen maken, dat er in de wereld eene grooter en heiliger zaak bestond, dan het lezen eener H. Mis." (*Selva, p. I. c. VII. n.* 1) .... Vervolgens gelijk het Concilie van Trente zegt: „*Satis apparet omnem operam et diligentiam in eo ponendam esse, ut quanta maxima fieri potest interiori cordis munditia paragatur*" (S. 52. Decr. de obs.) De H. Franciscus van Assisië zegt: „*Videte, sacerdotes, dignitatem vestram, et sicut super omnes propter*

hoc mysterium honoravit vos Dominus, ita et vos diligite Eum et honorate."

Verzuchtingen. O God, hoe ver ben ik nog verwijderd van de zuiverheid en heiligheid, welke Gij te regt in den priester verlangt! Ach, ik bid U, vermeerder mijn geloof, opdat ik met eerbied doordrongen worde! O hadde ik nu het geloof en de liefde der Heiligen en den eerbied en de vurigheid der Engelen, die hunne gouden kroonen afleggen, en hun aangezigt voor U bedekken, zeggende: *Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der Heirkrachten.* Amen.

Bemerking XXVI.

O, zoo gij de gave Gods kendet, en de verhevenheid der priesterlijke waardigheid steeds wist te waardeeren! Hare bediening is zoo groot en zoo gewigtig, dat zij zelfs vreeselijk is voor de Engelen. „*Onus angelicis humeris formidandum*" (St. Gregorius).

O priester des Heeren, denk dan wie gij zijt en tot welke waardigheid de Heer u verheven heeft. David zegt: „*Suscitans a terra inopem et de stercore erigens pauperem, ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui*" (Ps. 112. 7).

Opgenomen uit het stof, uit het slijk der zonden zijt gij verheven tot prins en gesteld onder de vorsten van het volk des Heeren. O verhevene waardigheid! Priester, welke dankbaarheid zijt gij daarvoor niet verschuldigd? En hoe heilig moet uw leven niet zijn? De H. Chrysostomus zegt: „*Nonne accedentem ad altare sacerdotem sic purum esse oportet, ac si in ipsis coelis collocatus inter coelestes illas virtutes medius staret*" (*De sac. lib.* 6. *cap.* 4). Geen wonder, dat vele Heiligen, van de waardigheid des priesters doordrongen, het van zich niet konden verkrijgen om den priesterlijken staat te aanvaarden, aangezien zij overtuigd waren dien graad van heiligheid niet te kunnen bereiken, welke in eenen priester gevorderd wordt.

Verzuchtingen. Dierbare Jesus, ik ben niet waardig uwe schoenriemen te ontbinden, en toch moet ik de verhevenste aller bedieningen uitoefenen. Ik weet niets anders te doen dan mij voor U te vernederen en U te verheerlijken. Ik geef mij geheel aan U; beschik over mij volgens uw welbehagen, en geef mij uwe liefde met uwe genade. Amen.

Bemerking XXVII.

O, zoo gij de gave Gods, en de verhevenheid van het Misoffer kendet! O, zoo gij de waardigheid eens priesters kendet! Wat gebeurt er bij het H. Misoffer? Op het woord des priesters gaat de hemel open, en Jesus, in het gezelschap der Engelen, daalt neder in zijne handen, en de Engelen worden als de bedienaren des priesters. De H. Gregorius zegt (*Dial. lib.* 4. *cap.* 5): „*Quis dubitat in ipsa immolationis hora ad sacerdotis vocem coelos aperiri, in illo Jesu Christi mysterio Angelorum choros adesse!*" De H. Chrysostomus zegt (*Lib.* 6. *de sac. c.* 6): „*Locus altari vicinus plenus est Angelorum choris, in honorem Illius qui immolatur.*" De H. Augustinus zegt (in Ps. 75): „*Sacerdos enim hic ineffabile conficit mysterium et Angeli conficienti sibi quasi famuli assistunt.*"

Een priester gebiedt dan aan Jesus! Jesus is hem gehoorzaam en de Engelen zijn als dienstknechten bij hem! O priester des Heeren, denk er wel aan, gij moet zuiver, gij moet heilig, gij moet geheel voor God zijn.

Verzuchtingen. „Quis mihi det, Domine, ut inveniam Te solem et aperiam Tibi totum cor

meum... Tu solus mihi loquaris et ego Tibi... hoc oro, hoc desidero, ut Tibi totus uniar et cor meum ab omnibus creatis rebus abstraham, magisque per sacram communionem ac frequentem celebrationem coelestia et aeterna sapere discam" (*de imit. Ch. lib. IV. cap.* 13. *n.* 1). O God, doe mij in liefde ontvlammen, en maak dat ik geheel voor U zij. U alleen, U alleen, U alleen zoek ik te behagen! Geheel aan U, geheel aan U, geheel aan U wil ik zijn, voor den tijd en voor de gansche eeuwigheid. Amen.

Bemerking XXVIII.

O, zoo gij de gave Gods kendet! Een priester is boven alle waardigheden verheven. Welke keus heeft God niet moeten doen, om eenen mensch tot de priesterlijke waardigheid te verheffen? 1. Hij heeft hem moeten kiezen uit het oneindig getal schepselen, die mogelijk zijn; want daar ze allen *in het niet* waren, heeft Hij door *eene eeuwige liefde* besloten hem het bestaan, *het wezen*, te geven. 2. Uit zoovele millioenen ongeloovigen heeft Hij hem moeten kiezen, om te zijn een kind der ware Kerk. 3. Uit het midden van zoovele geloovigen heeft Hij hem

verkozen, om hem met de priesterlijke waardigheid te bekleeden.

De H. Ephrem zegt: „*Excedit omnem cogitationem donum dignitatis sacerdotalis*"; want zegt de H. Dionysius: „*Angelica, imo divina est dignitas*"; en bijgevolg, gelijk diezelfde Heilige zegt: „*Qui sacerdotem dixit, prorsus divinum virum insinuavit*" (*De coel. hier. c.* 3).

O priester des Heeren! waardeer uwe verhevenheid en heilig haar door een engelachtigen levenswandel. God heeft u verkozen, om als een Engel op aarde te wandelen. De H. Chrysostomus zegt: „Idcirco enim vos elegit ut simus quasi luminaria et magistri caeterorum, ac veluti angeli versemur in terris" (*Hom.* 19 *in Tim. III*).

Verzuchtingen. O God, wat kan ik anders doen, dan mij vernederen! Ach, wees mij armen zondaar genadig. Schep in mij een zuiver hart en vernieuw in mij den goeden geest, opdat ik gezuiverd, geheiligd en met deugden versierd die goddelijke geheimen heilig opdrage. Amen.

Bemerking XXIX.

O, zoo gij de gave Gods kendet en de heiligheid uwer bediening! Jesus in het H. Sakrament brandt van liefde. Gelijk Hij was in het brandend braambosch te midden der vlammen, zoo is Hij ook hier, als in een vurigen oven, brandend van liefde. Als gij tot het altaar nadert, denk dan dat God u toeroept, gelijk Hij eertijds tot Moyses riep: „*Moyses, Moyses! nader hier niet, ontbind de schoenen uwer voeten; want de plaats waar gij staat is eene heilige aarde.*" (Exod. 3. 5); op het hooren dezer stem was Moyses vol eerbied en bedekte zijn aanschijn.

O priester des Heeren! wat staat u te doen? niet slechts een Engel, maar Jesus, de Heer der Engelen, is op het altaar; daar is Hij als in een gloeijend fornuis, brandend van liefde (*St. Catharina van Sene*). Zult gij uwe schoenen niet ontbinden? Dat is, zult gij uw hart niet aftrekken van de wereld en van alle ijdelheden der wereld? Zult gij niet van eerbied doordrongen worden, aangezien deze plaats heilig is?

Verzuchtingen. Helaas, lieve Jesus, Gij zijt

op het altaar en brandt van liefde en toch ben en blijf ik koud! Gij zijt er als in een fornuis brandend van liefde, en ik nader tot U onverschillig en koud; ik blijf er koud, en keer er koud van terug. Dierbare Jesus, ontferm U mijner en ontsteek in mij het vuur uwer liefde. Verwijder uit mijn hart alles wat u mishaagt, alles wat aardsch, alles wat wereldsch, alles wat zinnelijk is, opdat ik geheel voor U zij, alleen voor U leve en die heilige geheimen met den diepsten eerbied en vurigste liefde voltrekke. Amen.

Bemerking XXX.

Bij de inwijding van Salomons tempel vervulde eene wolk alsmede de glorie des Heeren het huis van God, de priesters konden den glans niet verdragen en de koning Salomon, vol eerbied, riep uit in de verrukking zijns geestes: „*Ergone putandum est quod vere Deus habitet super terram*"! (3 Reg. 8. 27). „*Si enim coeli et coeli coelorum Te capere non possunt, quanto magis domus haec, quam aedificavi?*" (16).

O priester des Heeren, o zoo gij de gave Gods kendet, die Hij u bewezen heeft door u

tot de dienst der altaren te roepen en tot het voltrekken der H. geheimen! Is onze tempel niet duizendmaal eerbiedwaardiger dan die van Salomon? Niet eene wolk, niet slechts de glorie des Heeren vervult onzen tempel, maar Jesus Christus, God zelf is er tegenwoordig. Hij rust op het altaar; daar is Hij als op een luisterrijken troon, en wordt aangebeden door de Engelen, die zich eerbiedig voor Hem neerbuigen en voortdurend zijnen lof zingen. Salomon, eene straal van Gods glorie ziende, viel op beide knieën ter aarde, en bad met uitgestrekte armen, God lovende, dankende en smeekende; en gij, priester des Heeren, zult gij bij het heilig altaar ongevoelig blijven?

Verzuchtingen. Helaas, mijn God! hoe koud en onverschillig ben ik in uwe tegenwoordigheid! Schaamte bedekt mijn aangezigt; wat kan ik anders doen, dan mij diep voor U vernederen, rouwmoedig mijne schuld bekennen en U vurig bidden, mijn hart in liefde te ontsteken? Ontferm U mijner, lieve Jesus, zuiver mijn hart en geef dat ik het Heilig der heiligen heilig waarneme. Amen.

Bemerking XXXI.

O, si scires donum Dei! O priester des Heeren, Jesus heeft u eene goddelijke magt gegeven. De H. Alphonsus zegt: „Verbazing treft ons, als wij lezen, dat God aan Josué gehoorzaamde (*Obediente Deo voci hominis*). Josué sprak en de zon stond stil: *Sol contra Gabaon ne movearis; stetit itaque sol in medio coeli*" (Josué X. 12 13) (*Selva, p. I. c. 1 n. 5*). Maar, zie hier een grooter, een treffender wonder; de priester zegt: „*Hoc est corpus meum*"; en oogenblikkelijk gehoorzaamt God zelf en daalt neder op het altaar. Overal, waar de priester Hem roept en zoo dikwijls, als hij het doet, gehoorzaamt God en stelt zich tusschen de handen des priesters, al ware deze ook een booswicht, een verrader, een tweede Judas, en blijft geheel te zijner beschikking. Zie, zulke magt heeft Hij aan den priester gegeven. Die magt is niet aan de Engelen gegeven, Hij gaf ze alleen aan den priester.

O priester des Heeren, zoo hoog verheven, sidder en verneder u. Een diepe afgrond staat voor u open. De ontrouwe Engelen, Lucifer met zijnen aanhang, zich zoozeer verheven ziende, werden hoovaardig, meenden aan God gelijk te

zijn en stortten als een bliksem uit den hemel in den afgrond der hel. De grootheid uwer magt noopt u tot groote voorzigtigheid. Lucifer zal het beproeven, om u ook tot hoovaardigheid te verleiden, om u langs dien weg in het verderf te storten. Bemin dus de vernedering en de verachting.

Verzuchtingen. O Jesus, ik sidder, als ik mijne waardigheid beschouw. Ik moest heilig zijn; maar, helaas! ik ben zoo vol fouten en gebreken en bij dat alles ben ik hoovaardig. Ontferm U mijner; geef dat ik nederig zij en gaarne versmaadheden lijde uit liefde tot U. Amen.

Bemerking XXXII.

O, si scires donum Dei! O priester des Heeren, verbeeld u te zijn in de zaal van het laatste avondmaal en daar Jesus te hooren zeggen: „*Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum.*" O wonder! Jesus verlangt het Paaschlam met u te eten. Ja, Hij verlangt het vurig; zeer vurig; Waarom? Heeft Hij er eenig belang of voordeel bij? Neen; volstrekt niet. Waarom verlangt Hij dan zoo vurig? Om u zijne liefde te toonen, door voor u het H. Sakrament in te

stellen en te sterven, alsmede door u te verkiezen, om die H. geheimen op te dragen. Hij heeft u verkozen, om als priester het altaar te betreden, om die H. geheimen van het laatste avondmaal te vernieuwen. Gedenk uwe waardigheid; gedenk de verhevenheid uwer bediening; gedenk uwe verpligting, om met groot verlangen en vurige liefde tot het altaar te naderen om Jesus te offeren en te ontvangen. Hoedanig is uw verlangen! Is het naar Jesus of naar de vermaken? naar den geestelijken of wereldlijken en zinnelijken maaltijd?

Verzuchtingen. Lieve Jesus, hoe flaauw is mijn verlangen! Gij verlangt naar mij, hoewel Gij mij niet noodig hebt en ik verlang niet naar U, hoewel ik buiten u geen geluk hebben kan. Helaas, ik verlang meer naar feestmalen dan naar de spijs der Engelen, welke alle zoetigheden in zich bevat! Dierbare Jesus, ik vraag rouwmoedig vergiffenis en bid U in mij een vurig verlangen te ontsteken; geef dat ik walge van aardsche feestmalen, om alleen naar dien goddelijken maaltijd te verlangen. Amen.

Bemerking XXXIII.

O, si scires donum Dei! Jesus met de twaalf Apostelen aan tafel zijnde, staat eensklaps op, legt zijne kleederen af, omgordt zich met een linnen doek, en knielt neder voor zijne leerlingen, om hun de voeten te wasschen. O welk geheim! Waarom zich zoo diep vernederd! Waarom hunne voeten gewasschen? Om een voorbeeld van vernedering te geven en te leeren, hoe zuiver men zijn moet, om te naderen tot de tafel des Heeren. De Apostelen waren zuiver en toch moesten zij nog meer gezuiverd worden. Jesus zeide: „*Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet.*"

O priester des Heeren, denk er aan: er staat geschreven: „*Mundamini, qui fertis vasa Domini*" (Isaïas 42. 11). Indien zij, die de vaten des Heeren droegen, moesten gezuiverd zijn, hoeveel te meer een priester, die Jesus Christus moet dragen in zijne handen en ontvangen in zijn hart? Petrus Blessius zegt: „*Quanto mundiores esse opertet, qui in manibus et corpore portant Christum?*" (*Ep.* 123. *ad. Riech*).

Verzuchtingen. Peccavi! Ik heb gezondigd, lieve Jesus; ach ik bid U, gewaardig U mij te

zuiveren. „*Amplius lava me ab iniquitate mea et a peccato meo munda me.*" Wasch niet alleen mijne voeten, maar ook mijne handen en mijn hoofd, opdat ik geheel zuiver zij; en bekleed mij daarenboven met uwen geest, met den geest van zachtmoedigheid en nederigheid, opdat ik U behage: immers Gij hebt gezegd; „*Discite a Me, quia mitis sum et humilis corde.*" Amen.

Bemerking XXXIV.

O, si scires donum Dei!... O priester des Heeren, verbeeld u te zijn in de zaal van het laatste avondmaal... Jesus sprak met zijne Apostelen gelijk een vader, die afscheid neemt van zijne geliefde kinderen. Hij zeide; „*Non bibam amodo de hoc genimine vitis, usque in diem illum, cum illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei*" (Matth. 26. 29). 't Was als hadde Jesus gezegd: Dit is nu de laatste maal, dat wij het Paaschfeest gezamenlijk vieren, totdat wij in het rijk mijns Vaders vereenigd zullen zijn om daar een nieuw en eeuwigdurend Paaschfeest te vieren. O zoete maar tevens zielroerende woorden: *Dit is nu de laatste maal!...* Het oogenblik

is nabij, dat gij tot het altaar nadert en Jesus gaat ontvangen. — Wie weet, of het niet de laatste maal wezen zal?... zoo ja... zoudt gij dan kunnen vertrouwen, dat de woorden des Zaligmakers in u zullen bewaarheid worden, namelijk om met Jesus in den hemel een eeuwigdurend feest te vieren?

Verzuchtingen. Lieve Jesus! ik weet niet, wat hierop te antwoorden. Ik weet niet, of ik haat of liefde waardig ben. Prent, bid ik U, diep in mijn hart deze gedachte: Misschien is het de laatste maal, opdat ik mij *zoo* voorbereide, olsof het in der daad de laatste maal ware; namelijk met de grootste godsvrucht, zuiverheid des harten en liefde... Ontferm U mijner, lieve Jesus, ontferm U mijner, heb medelijden met mij; gaarne zou ik die H. geheimen met zulken eerbied, zuiverheid en liefde opdragen, gelijk de grootste Heiligen dit gedaan hebben; maar helaas, ik ben zoo ellendig, zoo zwak, zoo onvolmaakt!... Wasch mij en zuiver mij al meer en meer, en vervul mij met uwen geest, met uwe liefde. Amen.

Bemerking XXXV.

O, si scires donum Dei!... Verbeeld u in de zaal van het laatste avondmaal te zijn en te zien, hoe Jesus het brood en vervolgens den kelk met wijn neemt en consacreert, en zich geeft aan de Apostelen, zeggende: *Neemt en eet, dit is mijn ligchaam... dit is de kelk van mijn bloed.* De Apostelen staan verbaasd en branden van liefde. Jesus geeft zich zelven tot zielespijs en de Apostelen eten zijn ligchaam en drinken zijn bloed. O onbegrijpelijk geheim!

O priester des Heeren!... *O, si scires donum Dei!* 't Is u vergund dienzelfden Jesus te ontvangen, Hem aan anderen uit te deelen, ja 't is u vergund, het brood in zijn lichaam en den wijn in zijn bloed te veranderen. Op hetzelfde oogenblik dat gij de woorden der consecratie uitspreekt, verandert het brood en de wijn in het ligchaam en bloed van Christus. Dan daalt Jesus uit den hemel neder en stelt zich tusschen uwe vingers.— *O, si scires donum Dei?* Denk en herdenk de grootheid dezer genade; — maar tevens denk en herdenk de zware verpligting welke daaruit voor u voortspruit, .. *Cui multum datum est,*

multum petetur ab eo. God heeft u veel gegeven; Hij zal veel van u vragen.

Verzuchtingen. Lieve Jesus, ik sta verstomd bij de beschouwing dezer liefdedaad; ik sta verbaasd bij de beschouwing van dit onbegrijpelijk geheim, — van de grootheid dezer genade, — van de vurigheid uwer liefde, — en van de heiligheid mijner bestemming . . . Verlicht mij, om dit alles te begrijpen en er dieper van doordrongen te worden. Amen.

Bemerking XXXVI.

O, si scires donum Dei! Jesus was — als wij zoo spreken mogen — in strijd met zich zelven. Uit gehoorzaamheid aan zijnen Vader moest Hij de wereld verlaten; en om de grootheid zijner liefde kon Hij van ons niet scheiden. Wat zal Hij doen? In zijne oneindige wijsheid vindt Hij het middel uit, om het een en het ander te volbrengen. Hij sterft, om te gehoorzamen aan zijnen Vader, en stelt het H. Sakrament in, om altijd en overal bij ons te blijven en dit wel, tot het einde der wereld. O wonderbare beschikking! Waar heeft men ooit zulke liefde gevonden?

De Apostelen waren bedroefd over zijn heengaan

uit de wereld; doch Hij troost hen: *Laat uw hart niet ontroerd worden noch vreezen!* (Joan. 14. 27). *Ik zal u niet als weezen laten* (Joan 14. 18). ,,Ik ga heen, om u eene plaats te bereiden . . . , dan kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat, waar Ik ben, ook gij zijt" (Joan. 14. 23).

O, si scires donum Dei! O, zoo gij de liefde, de onbegrijpelijke liefde van Jesus kendet! O zoo gij den pligt kendet van Jesus te beminnen! ,,*Si quis non amat Dominum nostrum Jesum Christum, sit anathema!* (1 Cor. 16. 22).

Verzuchtingen. Dierbare Jesus, doe mij de grootheid uwer liefde al meer en meer kennen! Trek mijn hart al meer en meer af van de wereld en van al hare vermaken en goederen, om U alleen te beminnen; vooral nu ik die H. geheimen ga verrigten en Gij de spijs mijner ziel zult worden. Lieve Jesus, ik wil U beminnen, U alleen. O ja, lieve Jesus ik wil U vurig beminnen en zou wenschen uit liefde tot U te kunnen sterven. Am.

Bemerking XXXVII.

O, si scires donum Dei! Het H. Sakrament is een aandenken, hetwelk Jesus ons gaf, voordat Hij ging sterven, opdat wij aan Hem zouden

denken. Een aandenken, dat een stervende vader te zijner gedachtenis geeft aan zijne kinderen, is hun altijd dierbaar: zien zij het, dan denken zij aan hunnen stervenden vader. Welnu het H. Sakrament is het aandenken ons door den stervenden Jesus nagelaten, opdat wij aan Hem zouden denken: „*Doet dit te mijner gedachtenis.*"

O, si scires donum Dei! O zoo gij de waarde van dit aandenken kendet, en vooral de grootheid zijner liefde! Jesus wil, dat wij zijner gedenken zouden; Hij denkt altijd aan ons en wij zouden niet aan Hem denken?

O priester des Heeren! Denk steeds aan Jesus; aan de grootheid zijner liefde, aan de verhevenheid uwer bestemming. 't Is u vergund, gemeenzaam met God om te gaan. *Cum Deo familiariter agit (S. Ephrem lib.* 1 *de sacerd.)* Gij moet dus aan Hem denken, met Hem spreken, voor Hem arbeiden en voor Hem lijden; zoo moet gij gemeenzaam met Hem omgaan. Doet gij dat ook zoo?

Verzuchtingen. Helaas, lieve Jesus, Gij wilt, dat ik steeds aan U zou denken: „*Hoc facite in meam commemorationem*", en toch vergeet ik U! Gij hebt mij verkozen, om gemeenzaam en vertrouwelijk met U om te gaan; maar helaas, ik wil buiten U mijn vermaak vinden en zoek het

in de uitspanningen der wereld. O mijn Jesus, ontferm U mijner. Ik bid U mijn hart in liefde tot U te ontsteken, opdat het mij een vermaak zij bij U te wezen en ik mijne priesterlijke bedieningen waardig uitoefene. Amen.

Bemerking XXXVII.

O, si scires donum Dei! O priester des Heeren, gave God, dat gij de weldaad van het H. Sakrament kendet! Nooit kunt gij ze bevatten; zij zij gaat alle begrip, zelfs dat der H. Maagd, te boven; opdat zij meer indruk op uw hart zou maken, moet gij er gestadig aan denken, dit verlangt Jesus, daarom zegt Hij: „*Doet dit te mijner gedachtenis.*"

Denk dus bij het verrigten dezer geheimen aan Jesus, voor U lijdende en stervende! Hoe zoudt gij gesteld zijn geweest, indien gij Jesus op Calvarië had zien lijden en sterven aan het kruis tusschen twee moordenaars? Zoudt gij dan niet bedroefd geweest zijn over uwe zonden, om welke Hij toen leed? Waart gij dan niet in liefde ontvlamd, denkende aan de grootheid zijner liefde, lijdende en stervende om u zalig te maken?

O, si scires donum Dei! 't Is u vergund, die

heilige geheimen te voltrekken; door uwe bediening wordt Jesus op nieuw geslachtofferd; verbeeld u dan op Calvarië te zijn, en Jesus te zien sterven aan het kruis.

Verneder u voor God, 1. omdat ge tot hier toe zoo weinig er aan gedacht hebt, 2. omdat gij die heilige geheimen met zoo weinig eerbied, godsvrucht en liefde hebt verrigt, en maak een voornemen, om er meer aan te denken en ze met meer eerbied, godsvrucht en liefde op te dragen.

Verzuchtingen. O God van genade en barmhartigheid! heb medelijden met mij en geef mij de genade, om eene zoo verhevene bediening met den meest mogelijken eerbied en de vurigste liefde te verrigten. O hadde ik den eerbied der Cherubijnen en de liefde der Seraphijnen!.. Amen.

Bemerking XXXIX.

O, si scires donum Dei! Toen Petrus, den kerker ontvlugt, Rome wilde verlaten, kwam Jesus hem te gemoet met het kruis op de schouders, zeggende: „Ik ga op nieuw gekruist worden." Petrus begreep Hem, keerde terug en werd weldra in den kerker geworpen, om voor Jesus te sterven.

O priester des Heeren! verbeeld u, zoo dikwijls gij uitgaat, om de H. geheimen te vieren, dat Jesus u met het kruis op de schouders vooruitgaat, om geslagtofferd te worden en wel door uwe bediening! „Ik ga voor u gekruist — geslagtofferd worden."

Verbeeld u met Jesus op den kruisweg te zijn, vraag Hem: „Dierbare Jesus, waarheen gaat Gij?" „Ik ga naar Calvarië, om gekruist en geslagtofferd te worden." Vraag ook u zelven: Waar gaat *gij* henen? Naar het altaar, den geestelijken Calvarieberg, om mijnen Jesus te offeren en als zielespijs te ontvangen. *O, si scires donum Dei!*

O priester des Heeren, erken uwen pligt, om met den meest mogelijken eerbied, met inwendige zuiverheid en heiligheid uwe bediening uit te oefenen.

Dat van uwen kant niets te wenschen overblijve.

Verzuchtingen. Helaas, ik schaam mij voor uw aanschijn, o mijn God! Hoeveel blijf ik aan mijne verpligting te kort! De Heiligen waren zoo vol eerbied; hunne harten waren zoo zuiver, zoo heilig, zoo vol liefde, dat zij de vurigheid hunner liefde niet konden verbergen en dat deze

zigtbaar werd op hun gelaat. Ik helaas, ben koud, onvolmaakt, vol gebreken. Amplius, amplius lava me ab iniquitate mea. Cor mundum crea in me Deus. Amen.

Bemerking XL.

O, si scires donum Dei! Gij zijt priester en gaat naar het altaar; op uw woord verandert het brood in het ligchaam van Christus en de wijn in zijn bloed.

Jesus offert zich zelven door *uwe* bediening. De H. Mis is de onbloedige offerande van den gekruisigden Jesus en zij wordt opgedragen tot *dezelfde* doeleinden; namelijk, om Gods opperheerschappij over ons en alle schepselen en onze afhankelijkheid van God te erkennén; om Hem te bedanken voor alle ontvangene weldaden; om Hem vergiffenis te vragen van alle onze zonden en eindelijk om nieuwe weldaden van God af te smeeken. Met welken eerbied moet gij u dan aan het altaar gedragen? Evenals waart gij op Calvarië en als zaagt gij Christus aan het kruis hangen en zijn bloed vloeijen, als zaagt gij Hem lijden en sterven.

O, si scires donum Dei!

O priester des Heeren, 't is u gegeven God meer te vereeren, dan alle Engelen gedurende de gansche eeuwigheid doen zullen. O welke genade! Maar ook welke verpligting!

Verzuchtingen. Mijn God, wie ben ik, dat Gij mijner indachtig zijt? Wie ben ik, om mij zoo te verheffen? Ik heb misschien verdiend in de hel geworpen te worden en niettemin hebt Gij mij verheven tot de verhevenste aller bedieningen? Wat zal ik U vergelden? O hadde ik millioenen levens, om ze allen voor U te slagtofferen. O Maria bid voor mij, opdat ik brande van liefde. Amen.

Bemerking XLI.

O, si scires donum Dei! Ten einde deze gave beter te beseffen, overweeg dan als gij communiceert: 1. Wie komt tot mij en wie ben ik, die Hem ontvang? Jesus, God van hemel en aarde, komt tot mij, nietigen aardworm. Ik, ondankbare zondaar, ontvang Hem, voor wien de engelen sidderen, en uit eerbied hun aangezigt bedekken. 2. *Hoe* komt Hij tot mij en hoe nader ik tot Hem? Hij komt tot mij vol liefde, goedheid, teerhartigheid, terwijl ik koud,

ongevoelig en liefdeloos tot Hem nader. 3. *Waarom* komt Hij tot mij en *waarom* nader ik tot Hem? Hij komt alleen, om mij gelukkig te maken, met weldaden te overladen en mij met Zich te vereenigen; waarom nader ik tot Hem? is het alleen uit liefde tot Hem? uit overtuiging mijner onmagt? om zijnen wil en zijn welbehagen? om een met Hem te worden en een walg te hebben van alles wat aardsch, wereldsch en zinnelijk is?

Helaas, lieve Jesus, ik ben zoo onverschillig voor U. Ik heb zoo weinig achting voor U en voor de groote genade, die Gij mij bewijst. Ontferm U mijner en verlicht mij, om de grootheid uwer gave te kennen, te waarderen en mij er met alle zorg toe voor te bereiden.

O, si scires donum Dei! Jesus, God van hemel en aarde, komt tot mij en ik zal Hem ontvangen. Hij zal in mij blijven en ik za door zijnen geest leven. Ja, Hij zal in mij leven en kan ik zeggen met den Apostel: „Levend ben niet meer ik, maar in mij leeft Christus" (Gal. 2. 20). Amen; fiat.

Bemerking XLII.

O, si scires donum Dei! Gij priester des Heeren, als gij de gave Gods kendet, zoudt gij alle andere dingen ter zijde stellen. De H. Franciscus van Sales zegt: „Als ik naar het altaar ga om de H. Mis te lezen, dan verlies ik andere zaken uit het oog." Hoe zou men nog kunnen denken aan beuzelarijen, wanneer men doordrongen is van de grootheid dezer geheimen? De eerwaarde Pater Avila ontvlamde van ijver, vurigheid en liefde bij deze gedachten: „Nu ga ik den Zoon Gods door de woorden der consecratie op het altaar roepen: ik ga Hem drukken in mijne handen: ik zal met Hem spreken en mij vertrouwelijk met Hem onderhouden. Eindelijk zal ik Hem in mijn hart ontvangen."

O priester des Heeren, doet gij ook zoo? Stelt gij alles ter zijde, om u met God alleen bezig te houden? Denkt gij aan alles, wat er gaat gebeuren? Op uw woord zal Jesus uit den hemel neêrdalen. Gij zult Hem dragen in uwe handen, zien met uwe oogen, als boezemvriend vertrouwelijk met Hem spreken en Hem in uw hart ontvangen.

Verzuchtingen. Lieve Jesus, als ik er ernstig

aan dacht, dan zou ik gewis in liefde ontvlammen en met meer eerbied en vurigheid die heilige geheimen opdragen. Maar, helaas, ik ben flaauw, omdat mijn geloof flaauw is en ik niet genoeg denk aan hetgeen ik verrigten ga. Jesus daalt in het gezelschap der Engelen neder; die hemelsche geesten sidderen voor Hem en loven Hem, zeggende: *Heilig, Heilig, Heilig, Heer God der Heirkrachten*, en evenwel blijf ik koud.

O God, geef mij een nederig geloof, opdat ik brandend van liefde, die heilige geheimen opdrage. Amen.

GOEDKEURING.

Door onzen Hoogwaardigen Pater Generaal, NICOLAUS MAURON, daartoe gemagtigd, staan wij toe, dat het gebedenboek „Veertig verschillende Communie-oefeningen, nagelaten werk van den Eerw. Pater EGIDIUS VOGELS, Priester van de Congregatie des Allerheiligsten Verlossers", in druk verschijne, servatis de jure servandis.

AMSTERDAM, 2 Augustus 1883.

P. OOMEN, C. SS. R.
Sup. Prov. Holl.

IMPRIMATUR.

H. J. H. RUSCHEBLATT,
Libr. Cens.

AMSTELODAMI, hac 22ª Octobris 1887.

INHOUD.

BLZ.

Voorwoord 5
Gebeden onder de H. Mis 9

VEERTIG OEFENINGEN OM GODVRUCHTIG TE COMMUNICEEREN.

I De ootmoedigheid 27
II ,, ,, ... 42
III ,, ,, ... 57
IV ,, ,, ... 72
V De ootmoedige gehoorzaamheid . 86

		BLZ.
VI	De milddadigheid	102
VII	,, ,, ...	120
VIII	De heiligheid tegenover de onvolmaaktheid	136
IX	Vervolg over de heiligheid . .	152
X	,, ,, ,, ,, . .	167
XI	De goedgunstigheid tegenover den nijd	182
XII	Den geestelijken honger tegenover de gulzigheid	198
XIII	Vervolg over den geestelijken honger	212
XIV	Geestelijken honger	227
XV	Vervolg over den geestelijken honger	241
XVI	Vervolg over den geestelijken honger	256
XVII	De zachtmoedigheid ter bestrijding der gramschap en driftigheid	271
XVIII	Den vurigen ijver ter bestrijding der traagheid of laauwheid .	289
XIX	Vervolg van den vurigen ijver ter bestrijding der traagheid of laauwheid	305

		BLZ.
XX	De oneindige volmaaktheden van God	319
XXI	Gods onmeetbaarheid	335
XXII	Gods alwetendheid	348
XXIII	Gods alomtegenwoordigheid . .	363
XXIV	,, ,, . .	379
XXV	De liefde van Jesus	394
XXVI	,, ,, ,, ,, ...	404
XXVII	,, ,, ,, ,, ...	413
XXVIII	,, ,, ,, ,, ...	423
XXIX	,, ,, ,, ,, ...	432
XXX	Onze Vader, die in de hemelen zijt	442
XXXI	Jesus, onze Vader.	451
XXXII	Onze Vader, die in de hemelen zijt	461
XXXIII	Uw naam worde geheiligd . .	471
XXXIV	Uw rijk kome	482
XXXV	Uw wil geschiede gelijk in den hemel, zoo ook op de aarde .	493
XXVI	Geef ons heden ons dagelijksch brood	503
XXXVII	Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren	513

BLZ.

XXXVIII En leid ons niet in bekoring . 523

XXXIX Maar verlos ons van den kwade. 534

XL Wees gegroet Maria 546

Heilzame bemerkingen ten dienste der priesters vóór het opdragen van het H. Misoffer. 557

